

KESKIVIIKKO 6. TOUKOKUUTA 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuki maaseudun kehittämiseen – Yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskeva talouden elvytysohjelma – 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen muuttaminen (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Petya Stavrevan maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä (A6-0259/2009) ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta (KOM(2009)0038 – C6-0051/2009 – 2009/0011(CNS)),

– Eugenijus Maldeikisin teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä (A6-0261/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskevasta talouden elvytysohjelmasta (KOM(2009)0035 – C6-0049/2009 – 2009/0010(COD))

– Reimer Bögen budjettivaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä (A6-0278/2009) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksestä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen muuttamisesta monivuotisen rahoituskehiksen osalta (muutettu ehdotus) (KOM(2009)0171 – C6-0508/2008 – 2008/2332(ACI)).

Petya Stavreva, esittelijä. – (BG) Aloitamme tänään Euroopan parlamentissa tärkeän keskustelun EU:n talousarviosta yhteisön maaseutualueille myönnettävistä lisävaroista, joilla autetaan näitä alueita selviytymään talouskriisin seurauksista. On todettava, että 1,02 miljardilla eurolla voidaan tukea Euroopan unionin maataloutta näinä vaikeina aikoina. Uskon, että yhteisön maataloustuottajat ja asukkaat ymmärtävät tämän tärkeän viestin, jonka lähetämme osoittamalla varoja lisätukeen.

Kunkin maan saamalla summalla on tarkoitus tukea internet-laajakaistayhteyksien kehittämistä ja edistää niihin uusiin haasteisiin vastaamista, jotka määriteltiin yhteisen maatalouspolitiikan säännöllisessä arvioinnissa vuonna 2008. Mielestäni investoinnit internet-laajakaistainfrastruktuuriin, maitoalan rakennemuutokseen, uusiutuviin energialähteisiin, biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen ja vesivarojen hallintaan ovat ratkaisu suureen osaan näiden alueiden ongelmista, sillä investoinnit tarjoavat alueiden asukkaille vaihtoehtoja.

Ehdotan mietinnössä, että vuoden 2009 maaseudun kehittämistä koskevan budjettikohdan määrärahoja lisättäisiin 250 miljoonalla eurolla. Tämän muutoksen ansiosta vuoden 2009 määrärahojen kokonaismäärä nousisi lähes 850 miljoonaan euroon. Koska nykyiseen talouskriisiin on vastattava nopeasti, olisi hyvä aloittaa suorittamalla vuosiksi 2010 ja 2011 suunnitellut maksut vuonna 2009.

Haluan korostaa mahdollisuutta jakaa varat jäsenvaltioiden kesken niiden erityisten vaatimusten mukaan. Jouston ansiosta maat voivat käyttää varoja maataloustuottajiensa ja maaseutualueidensa asukkaiden tarpeiden mukaisesti.

Kun otetaan huomioon luottojen huono saatavuus rahoituskriisin aikana ja esteet, jotka estävät maaseutuohjelmien varojen käytön, nyt olisi mielestäni hyvä tilaisuus varata osa varoista erityisesti lainojen ja luottotakuiden rahoittamiseen. Näin voisimme todella auttaa ihmisiä, jotka haluavat toteuttaa hankkeita mutta joilla ei ole tarvittavaa pääomaa niiden käynnistämiseksi.

On tärkeää, että jäsenvaltiot pitävät kiinni suunnitelluista aikatauluista ja sisällyttävät maaseudun kehittämistä koskeviin ohjelmiinsa lisätoimia, jotta nämä varat voidaan käyttää. Mitä nopeammin varat saavuttavat maataloustuottajat ja alueet, sitä suurempi hyöty tästä rahoitustuesta saadaan. Toinen tärkeä edellytys varojen

käytön onnistumiselle on, että jokainen maa antaa nopeasti alueellisille ja paikallisille elimille sekä mahdollisille tuensaajille helposti saatavilla olevaa tietoa tarkistettujen maaseudun kehittämistä koskevien ohjelmien tarjoamista uusista hankemahdollisuuksista.

Haluan vielä korostaa, että oli ilo saada laatia tämä mietintö, jossa painotetaan EU:n toimielinten aktiivista toimintaa ja tukea yhteisön maatalouden ja maaseutualueiden tulevaisuuden hyväksi. Olen aina ollut sitä mieltä, että apu on arvokkainta silloin, kun ihmiset sitä eniten tarvitsevat. Tällä hetkellä maaseutualueilla tarvitaan lisää varoja kehittämiseen ja nykyaikaistamiseen. Tämä on ainoa keino pysäyttää maahanmuutto, suojella luontoa, taata työllisyys ja luoda uusia työpaikkoja.

Haluan lopuksi kiittää kollegojani, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäseniä, jotka osallistuivat mietinnön laatimiseen, sekä neuvoston ja Euroopan komission edustajia avulialla yhteistyöstä. Lisäksi haluan kiittää alakohtaisia järjestöjä niiden tekemistä ehdotuksista. Kehotan teitä kannattamaan tätä mietintöä, jotta voimme antaa uutta pontta Euroopan unionin maaseutualueiden kehittämiselle.

Eugenijus Maldeikis, esittelijä. – (LT) Komissio on esittänyt talouden elvytysuunnitelmaan sisältyvän erittäin tärkeän lisäpaketin, joka koskee energia-alan hankkeita. Tämä on hyvin tärkeää, koska talouskriisi on haaste EU:n energia-alalle.

Paketti koostuu kolmesta osasta. Ensimmäinen osa koskee kaasun- ja sähköinfrastruktuuria sekä hankkeita, joihin sisältyy erityisen tärkeitä sähkö- ja kaasuyhteyksiä. Tiedämme, että tämä on hyvin arkaluonteinen ja vanha ongelma. Nykyisessä kriisissä yhteyshankkeiden rahoittaminen edistäisi huomattavasti energia-alan alueellista kehittämistä ja alueiden välistä yhteistyötä ja vahvistaisi EU:n yhteisten energiamarkkinoiden luomista.

Paketin toinen osa koskee merituulivoimahankkeita ja kolmas osa hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin liittyviä hankkeita, joissa otetaan huomioon ilmastonmuutosta ja uusiutuvia energialähteitä koskevat tarpeet. EU:n energia-alan on mielestäni nyt talouskriisin aikana uudistettava rakenteitaan ja järjestelmiään perusteellisesti. Nyt olisi todella hyvä hetki arvioida nykyistä tilannetta ja pohtia monia energiaan liittyviä ongelmia.

Mielestäni tämä paketti eli nämä kolme ohjelmaa vahvistaisivat EU:n energia-alaa merkittävästi, vaikuttaisivat muihin aloihin ja olisivat suureksi avuksi EU:n talouden elpymisen kannalta.

Paketin arvo, 3,9 miljardia euroa, on suuri summa, jonka avulla voitaisiin ratkaista EU:n energiavarmuutta koskeva erityisen kiireellinen ongelma. Energiakriisin vaikutusten ja sosioekonomisiin vaikutusten lisäksi on olemassa suuri poliittinen riski, että Euroopan eri maat kärsivät kaasunsaannin vaikeuksista. Riski on suuri vielä nykyäänkin.

Yhteyshankkeiden rahoittaminen vahvistaisi EU:n asemaa merkittävästi ja varmistaisi energian saantia. Haluan lisätä, että keskusteltaessa tästä asiakirjasta Euroopan parlamentti ehdotti seuraavien seikkojen sisällyttämistä pakettiin.

Ensinnäkin parlamentti keskittyi hankkeisiin käyttämättömien varojen mahdolliseen uudelleen jakamiseen. Koska aiomme asettaa hyvin tiukat määräajat hankkeiden valmistelulle ja kehittämiselle, mahdollisesti käyttämättä jäävät varat olisi mielestämme jaettava uudelleen hankkeille, joilla pyritään parantamaan energiatehokkuutta ja edistämään uusiutuvien energialähteiden käyttöä.

Kolmikantaneuvotteluja käytiin hyvin lyhyen ajan kuluessa, mutta onnistuimme silti pääsemään sopimukseen neuvoston kanssa. Neuvosto harkitsi parlamentin tekemiä ehdotuksia ja sisällytti ne tähän pakettiin. Olen siitä hyvin mielissäni ja haluankin kiittää neuvoston edustajia, puheenjohtajavaltiota Tšekin tasavaltaa ja komission jäsentä Piebalsia tiiviistä ja tuloksellisesta yhteistyöstä. Onnistuimme todellakin pääsemään hyvään lopputulokseen hyvin lyhyessä ajassa.

Reimer Böge, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, heti kun vuoden 2009 talousarviosta oli päästy sopimukseen, komissio esitti ehdotuksen monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamisesta Euroopan laajuisiin energiaverkkoyhteyksiin ja laajakaistainfrastruktuuriin liittyvien hankkeiden rahoittamiseksi osana Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa.

Jälkeenpäin ajatellen on todettava ensinnäkin, että tämä on monimutkaistanut menettelyjä, koska mielestämme ei ollut oikein ja asianmukaista, että uusia ehdotuksia esitetään vain muutama päivä sen jälkeen, kun talousarviosta on päästy sopimukseen. Toiseksi on todettava, että olisi ollut käytännöllisesti katsoen mahdotonta päästä neuvoston kanssa sopimukseen sekä EU:n rahoitusvälineestä elintarvikeapua varten että

näistä talouden elvytyspaketin osista vuoden 2009 talousarviosta sovittaessa. Alkuperäisessä ehdotuksessa, jonka mukaan tarkistetulla rahoituskehyksellä asetetaan käyttöön 5 miljardia euroa kahteen osaan jaettuna – 3,5 miljardia euroa vuonna 2009 ja 2,5 miljardia euroa vuonna 2010, komissio käytti hyväksi sitä, mitä se oppi elintarvikeapua varten luotua EU:n rahoitusvälinettä koskevaan ehdotukseen liittyvästä talousarviokatastrofista. Komission tuolloinen ehdotus ei vastannut sitä, mistä oli sovittu talousarvion yhteydessä. Tämä asia on jälleen kerran todettava täällä selvästi.

Suhtaudun myönteisesti siihen, että komissio noudatti budjettivaliokunnan ensimmäisessä keskustelussa tekemää ehdotusta, jonka mukaan tarkistusta rajoitetaan ja maaseutualueita sekä laajakaistoja ja näiden rakenteiden nykyaikaistamista maaseutualueilla koskevat kysymykset jätetään otsakkeeseen 2 maatalousbudjettiin eikä niitä siirretä otsakkeeseen 1a. Tämä oli parlamentin esittämä asianmukainen ehdotus, jonka mukaisesti toimittiin.

Toisella kierroksella saimme tietää, että neuvosto olikin se osapuoli, joka oli alun perin todennut, ettei komissio voi esittää tällaista ehdotusta elintarvikeapua varten luodun rahoitusvälineen yhteydessä ja että kyse on periaatteesta tarkistuksesta. Neuvosto halusi yksinkertaisesti ohittaa talousarviota koskevat ehdot ja sopimukset. Korjasimme oikeutetusti tämän asian keskusteluissa ja 2. huhtikuuta käydyissä kolmikantaneuvotteluissa. Mielestäni olemme ottaneet ensimmäisen oikean askeleen ehdotuksellamme, jonka mukaan ensimmäisessä vaiheessa asetetaan käyttöön 2,6 miljardia euroa, jotta alaotsakkeen 1a maksusitoumusmäärärahojen vuoden 2009 enimmäismäärää voidaan korottaa 2 miljardilla eurolla, alentaa otsakkeen 2 enimmäismäärää samalla summalla ja lisätä 600 miljoonaa euroa maaseudun kehittämiseen. Pyrimme varmistamaan jäljelle jäävät 2,4 miljardia euroa tasoitusmekanismin avulla vuosien 2010 ja 2011 talousarvioita koskevassa neuvottelumenettelyssä hyödyntämällä kaikkia – lainaan seuraavaksi mietintöä, koska tämä on tärkeää – ”hyödyntämällä kaikkia asianomaiseen lainsäädäntökehykseen sisältyviä määrärahoja, ilman että tämä vaikuttaa yhteispäätösmenettelyssä hyväksytyjen ohjelmien määrärahoihin tai vuotuisen talousarviomenettelyyn”.

Lisäksi mielestämme oli tärkeää, ettei tehtyjä sitoumuksia muuteta ja supisteta eri otsakkeiden kesken. Tämän vuoksi jako, josta päätimme, oli neuvottelutulos, jonka pystyimme saavuttamaan käytettävissä olevassa ajassa. Ymmärsimme nimittäin kaikki, että tällä vaalikaudella meidän on edistettävä energiaa koskevaa yhteisvastuuta ja infrastruktuurien nykyaikaistamista sekä yhteisen maatalouspolitiikan ”terveystarkastukseen” liittyviä toimenpiteitä.

On kuitenkin selvää, että Euroopan parlamentin täysistunnossa 25. maaliskuuta esiin tuomamme monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista koskevat seikat on otettava käsittelyyn vieläkin kiireellisemmin. Kehotamme komissiota ottamaan huomioon kaikki joustavuutta ja parempaa neuvottelujen toteuttamista koskevat pohdintamme vuosittaisen ja monivuotisen budjettipolitiikan yhteydessä, kun tarkastellaan monivuotisen rahoitussuunnitelman tarkistusta syksyllä. Nämä neuvoston kanssa samoista asioista vuodesta toiseen käytävät vuosittaiset neuvottelut, joissa juutimme paikoillemme, koska toinen osapuoli ei halua liikahtakaan, ovat pelkkää sekasortoa. Niiden on loputtava, koska kukaan ulkopuolinen ei enää ymmärrä, mistä on kyse. Monivuotiseen talousarviomenettelyyn tarvitaan lisää joustavuutta ja ohjattavuutta. Komissiota kehoitetaan ottamaan oppia kahden–kolmen viime vuoden kokemuksista ja esittämään asianmukaiset ehdotukset syksyllä. Tämä on vähintäänkin, mitä odotamme.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, nykyinen laskusuhdanne edellyttää myös EU:n elvytystoimia. Tämä on ollut yhteinen näkemyksemme siitä lähtien, kun kriisi viime vuonna alkoi.

Marraskuussa 2008 Euroopan komissio ehdotti kattavaa Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa, jonka valtioiden ja hallitusten päämiehet vahvistivat joulukuussa. Suunnitelman perusteella ehdotettiin tammikuussa ”viiden miljardin pakettia”, jolla EU:n taloutta piristettäisiin välittömästi. Paketilla elvytys kohdistetaan ydintavoitteisiin, kuten laajakaistayhteyksien kehittämiseen, energiavarmuuteen ja vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaan teknologiaan.

Komissio on hyvin mielissään siitä, että paketista päästiin sopimukseen vaikeiden mutta rakentavien neuvottelujen jälkeen hyvin tiukassa aikataulussa.

Haluan kiittää parlamenttia sen ehdotuksellemme antamasta tuesta sekä toimielinten välisissä neuvotteluissa osoittamasta joustavuudesta ja sovittelunhalusta. Tämä tapaus osoittaa, että EU pystyy reagoimaan nopeasti, jos kriisi edellyttää nopeaa toimintaa.

Talousarviosta toteaisiin – ja puhun nyt komission varapuheenjohtajan Kallasin puolesta – että komissio voi hyväksyä kolmen toimielimen sopiman ratkaisun, vaikka ratkaisun lähestymistapa poikkeaa joulukuussa 2008

tekemästämme alkuperäisestä ehdotuksesta. Luotamme siihen, että hankkeet toteutetaan suunnitelmien mukaisesti.

Haluan myös vahvistaa, että komissio on ottanut huomioon parlamentin odotukset, jotka koskevat talousarvion kokonaistarkastelua ja toimielinten välisen sopimuksen toimivuuden arviointia. Kuten tiedätte, tarkastelemme parhaillaan näitä kysymyksiä ja esitämme päätelmämme syksyllä tai viimeistään vuoden loppuun mennessä.

Seuraavaksi käsitelen varsinaista aiheuttani eli energiaa. Energia-alan hankkeita koskeva asetusta on merkittävä keino kahden tavoitteen saavuttamiseksi. Sillä voidaan ratkaista keskeisiä energiavarmuuteen ja ympäristöhaasteisiin liittyviä kysymyksiä energia-alalla ja samanaikaisesti edistää taloutemme elpymistä. Paketti on myös esimerkki Euroopan unionin sisäisestä solidaarisuudesta. Erityisesti kaasukriisiin tarvittiin nopea ratkaisu.

Euroopan unioni ei ole koskaan aikaisemmin päättänyt varata näin merkittävää summaa energia-alan keskeisille hankkeille.

Tiedän, että jotkut teistä olisivat halunneet tähän pakettiin enemmän uusiutuviin energialähteisiin ja energiatehokkuuteen liittyviä hankkeita koskevia toimia. Mielestäni kompromissi, johon tässä asiassa lopulta päädyttiin, on kuitenkin hyvä. Komissio vakuuttaa kattavassa lausumassa, että se tarkastelee tilannetta uudelleen vuonna 2010, ja viittaa selkeästi mahdollisuuteen ehdottaa sitomattomien varojen käyttöä energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä koskeviin toimiin. Lausuma lähetettiin parlamentille ja julkaistaan virallisessa lehdessä yhdessä asetuksen kanssa, joten en lue sitä täällä.

Olen tyytyväinen siihen, että asetuksen johdanto-osan kappaleissa ja artiklassa viitataan periaatteeseen, jonka mukaan uusia hankkeita ehdotetaan, jos nykyisten hankkeiden toteuttamisessa havaitaan vakavia riskejä.

Lisäksi voin vakuuttaa teille, että etenemme nopeasti monissa muissa uusiutuvia energialähteitä ja energiatehokkuutta koskevissa aloitteissa, joihin lausumassamme viitataan.

Kun lainsäädäntömenettely on saatettu menestyksellisesti ja nopeasti päätökseen, komissio keskittyy paketin toimeenpanoon. Energia-alan hankkeista voin todeta, että aiomme käynnistää ehdotuspyynnön toukokuun loppuun mennessä, ja odotan ensimmäisten tukipäätösten valmistuvan vuoden loppuun mennessä.

Haluan kiittää erityisesti esittelijöitä, jäsen Stavrevaa, jäsen Maldeikisia ja jäsen Bögeä, heidän sitoutumisestaan nopean ratkaisun löytämiseksi tähän hyvin tärkeään ehdotukseen.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aion käsitellä vain maaseudun kehittämistä koskevaa paketin osaa. Aivan ensimmäiseksi haluan komission jäsenen Piebalgsin tavoin kiittää parlamenttia sekä erityisesti maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa yhteistyöstä. Vuoropuhelu viime kuukauden aikana on ollut oikein hyvää ja rakentavaa. Onkin aivan selvää, että tukenne tässä asiassa on ratkaisevan tärkeää onnistuneen lopputuloksen kannalta.

Lainsäädäntöä on hyväksyttävä mahdollisimman nopeasti, jotta varat voidaan sijoittaa maaseudun kehittämiseen vuonna 2009 ja jotta varat voidaan myös käyttää. Siis sekä ohjelmasuunnittelu ja varojen käyttö ovat tärkeitä.

Lopullinen kompromissi käsittää hieman vähemmän varoja maaseudun kehittämiseen kuin halusimme. Alun perin halusimme 1,5 miljardia euroa ja saimme 1,02 miljardia euroa. Mahdollisuuksia sijoittaa maaseutualueiden laajakaistayhteyksiin on laajennettu. Jäsenvaltiot voivat nyt valita täysin joustavasti laajakaistayhteyksien ja uusien haasteiden välillä. Mielestäni tämä on hyvä idea, koska näin ei aseteta rajoituksia niille, joiden mielestä uusiin haasteisiin liittyy erityisiä ongelmia joissakin Euroopan unionin osissa.

Komissio panee merkille myös tarkistukset. Pyydätte, että tukikelpoisiksi laajakaistayhteyksiin liittyviksi toimiksi olisi katsottava myös sellaiset pehmeät toimet kuin tietotekniikan koulutus sekä investoinnit tietotekniikkaan liittyviin palveluihin ja yhteyksiin. Haluan huomauttaa, että näitä investointeja ja toimia tuetaan jo laajasti sekä rakennerahastojen että maaseudun kehittämisen rahoituksen avulla. Nyt keskitytään laajakaistayhteyksiin, koska tämän katsotaan edistävän tekniikan kehitystä ja kasvua parhaalla mahdollisella tavalla.

Elvytyspaketin edistämisestä toteaisin, että komissiokin pitää sitä tarpeellisena. Se voidaan kuitenkin tehdä jo nyt maaseudun kehittämiseen käytettävissä olevilla keinoilla. Nykyisenkin järjestelmän mukaan varoja voidaan käyttää hankkeisiin jo vuonna 2009.

Tarkastelimme myös ehdotusta, jonka mukaan jo tähän rahoitukseen sisällytettäisiin se 250 miljoonaa euroa, jonka parlamentti lisäsi vuoden 2009 talousarvioon talousarviosta viime vuonna toimitetussa lopullisessa äänestyksessä. Tämä ehdotus ei kuitenkaan sisältynyt sopimukseen, johon päästiin elvytyspaketin rahoitusta koskeissa kolmikantaneuvotteluissa. Jotta paketin lopullisessa hyväksynnässä voitaisiin välttää kaikki viivästymiset, asiaan olisi mielestäni palattava vasta myöhemmin tänä vuonna, kun sovitaan elvytyspaketin lopusta rahoituksesta.

Koska tämä on viimeinen tapaamisemme täysistunnossa ennen parlamentin vaaleja, haluan esittää vilpittömät kiitokseni oikein hyvästä yhteistyöstä ja keskusteluista, joihin toisinaan on sisältynyt paljon patriotismia ja dynaamisuutta, mutta on aina ollut ilo olla täällä. Niille teistä, jotka eivät enää pyri uudelleen parlamentin jäseneksi, haluan sanoa, että on ollut ilo työskennellä kanssanne.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Paljon kiitoksia, arvoisa komission jäsen Fischer Boel. Oli hyvin ystävällistä mainita tästä asiasta. On ollut ja on aina ilo työskennellä teidän ja komission muiden jäsenten kanssa. Tietysti on joitakin erimielisyyksiä, mutta teidän ja komission jäsenen Piebalgin kanssa on aina ollut ilo työskennellä. Halunkin kiittää teitä sekä parlamentin puolesta että omasta puolestani.

Mario Mauro, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan parlamentti ja puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta pääsivät lopulta sopimukseen 2. huhtikuuta käydyissä kolmikantaneuvotteluissa. Budjettivaliokunnan lausunnon valmistelijana olen hyvin iloinen tästä sopimuksesta, jonka ansiosta elvytys suunnitelmaa koskevaa lainsäädäntöprosessia on voitu jatkaa toivotussa aikataulussa.

Vuoden 2009 rahoitusmenetelmät ovat hyvin selkeät: määrärahat ovat yhteensä 3,98 miljardia euroa, joista 2 miljardia euroa varataan erityisesti energia-alalle tasoitusmekanismin avulla otsakkeessa 2 ”Luonnonvarojen suojele ja hallinta”. Energia-alalle kohdennettavista jäljellä olevista 1,98 miljardista eurosta päätetään vuoden 2010 talousarviomenettelyjen yhteydessä ja tarvittaessa lopullisesti vuoden 2011 talousarviomenettelyjen yhteydessä.

Mielestäni on kuitenkin tärkeää, että eri otsakkeisiin sovellettava tasoitusmekanismi ei vaarantaisi yhteispäätösmenettelyssä hyväksytyjen ohjelmien rahoitusjärjestelyä eikä vuosittaista talousarviomenettelyä. Kun otetaan huomioon alijäämä, jota korostetaan nykyisessä toimielinten välisessä sopimuksessa, asiaa on mielestäni käsiteltävä perusteellisemmin, jotta sopimuksesta tulisi joustavampi ja jotta sillä siten voitaisiin vastata paremmin lisärahoitustarpeisiin.

Vicente Miguel Garcés Ramón, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (ES) Arvoisa puhemies, välitän valmistelemäni budjettivaliokunnan lausunnon, joka koskee ehdotusta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen muuttamisesta. Ehdotus on osa Euroopan talouden elvytys suunnitelmaa.

Maaliskuun 2009 lopussa kokoontunut Eurooppa-neuvosto ehdotti 3,98 miljardin euron kohdentamista energia-alalle ja 1,02 miljardin euron kohdentamista maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon, jotta voidaan luoda uutta laajakaistainfrastruktuuria maaseudulla, parantaa nykyistä infrastruktuuria ja vastata uusiin haasteisiin eli ilmastomuutokseen, uusiutuviin energialähteisiin, luonnon monimuotoisuuteen ja maitoalan rakennemuutokseen liittyviin haasteisiin.

Budjettivaliokunta päätti yksimielisesti, että lainsäädäntöehdotuksessa esitetty rahoitusohje on yhteensopiva nykyisen vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeen 2 enimmäismäärän kanssa.

Puhetta johti

varapuhemies **Martine ROURE**

Rumiana Jeleva, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (BG) Aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelijana haluan todeta, että olen hyvin tyytyväinen Euroopan energia-alan elvytysohjelman lopulliseen versioon. Parlamentti puolusti vahvaa kantaansa neuvoston kanssa käydyissä neuvotteluissa ja saavutti Euroopan unionin kansalaisten kannalta parhaan mahdollisen tuloksen.

Euroopan energia-alan elvytysohjelma on erittäin tärkeä Euroopan talouksien tulevaisuuden kannalta. Nykyinen talous- ja rahoituskriisi vaarantaa monia ohjelmia energiavarmuuden alalla, mikä vaikuttaa kielteisesti tulevaan talouskasvuun ja menestykseen.

Tämän vuoksi oikea lähestymistapa on lisätä sellaisille energia-alan hankkeille myönnettäviä taloudellisia kannustimia, joilla elvytetään taloutta ja edistetään energian toimitusvarmuutta ja joilla pyritään myös vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä.

Tällä uudella ohjelmalla parannetaan tehokkaasti energiavarmuutta myös kotimaassani Bulgariassa, koska ohjelma käsittää rahoitusta Nabucco-kaasuputkelle sekä yhteydellemme Kreikan ja Romanian infrastruktuuriverkkoihin. Tämän ansiosta olemme vastaisuudessa vähemmän haavoittuvia viime talvena kokemamme kriisin kaltaisissa tilanteissa.

Hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan taloudet ja infrastruktuuri ovat riippuvaisia energian hyvästä saatavuudesta. Tässä suhteessa Euroopan energia-alan elvytysohjelma tasoittaa tietä tehokkaammalle energiainfrastruktuurille Euroopassa. Tämän vuoksi haluan painottaa jälleen kerran tarvetta Euroopan unionin yhteiseen energiapolitiikkaan. Voimme menestyä entistä paremmin ja taata kansalaisillemme heidän ansaitsemansa energiavarmuuden vain toimimalla yhdessä. Lopetan puheenvuoroni kiittämällä esittelijää hyvästä työstä.

Domenico Antonio Basile, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on pyytänyt aluekehitysvaliokunnalta lausuntoa ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen. Ehdotuksesta keskustellaan nyt parlamentissa yleisemmän viiden miljardin euron paketin yhteydessä.

Kyseistä toimenpidettä voidaan pitää komission oikea-aikaisena vastauksena neuvoston 11. ja 12. joulukuuta 2008 hyväksymään päätökseen sisältyviin vaatimuksiin, jotka koskevat sellaisen Euroopan talouden elvytysuunnitelman hyväksymistä, johon sisältyy useilla yhteisön ja jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvilla aloilla toteutettavia konkreettisia toimia Euroopan markkinoita vuodesta 2007 lähtien vaivanneen talous- ja rahoituskriisin selättämiseksi.

Maaseudun kehittämisen alalla komission toimenpiteessä ehdotetaan asianmukaisia päivityksiä neuvoston asetukseen N:o 1698/2005 edellä mainitsemaani Euroopan suunnitelmaa koskevien suuntaviivojen panemiseksi täytäntöön.

Aluekehitysvaliokunta kannattaa täysin komission koko ehdotusta, jossa asetetaan kaikkien jäsenvaltioiden käyttöön 1,5 miljardia euroa maaseudun kehittämisen maatalousrahaston välityksellä internet-laajakaistayhteyden kehittämiseksi maaseutualueilla ja niihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi, jotka määriteltiin marraskuussa 2008 päätökseen saadun, yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen täytäntöönpanon arvioinnin yhteydessä. Jos ehdotetut toimenpiteet pannaan täytäntöön nopeasti ja kokonaisuudessaan, ne voivat valiokunnan mielestä varmasti auttaa jäsenvaltioita talouden elvyttämisessä ja kuluttajien järjestelmää kohtaan tunteman luottamuksen palauttamisessa. Samalla voidaan tehokkaasti edistää Euroopan unionin alueiden alueellista ja sosiaalista lähentymistä koskevien tavoitteiden saavuttamista. Tämä kaikki pätee erityisesti, jos toimenpiteet yhdistetään neuvoston toteamaan tarpeeseen maksimoida menot ensimmäisinä varainhoitovuosina.

Valiokunta ei lausunnossaan rajoittunut pelkästään arvioimaan Euroopan komission ehdottamia toimenpiteitä vaan päätti esittää oman ehdotuksensa sisällyttämällä tiettyjä tarkistuksia valiokunnalle toimitettuun tekstiin. Tärkein näkökohta, jota aluekehitysvaliokunta halusi korostaa, on tarve parantaa avoimuutta, lisätä kaudella 2009–2011 saaduista tuloksista tarjolla olevaa tietoa ja varmistaa sopivat välineet Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta ja rakennerahastoista rahoitettavien Internet-laajakaistayhteyksien rahoittamistoimien koordinoitua varten.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi valiokunta pyysi komissiota sisällyttämään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston vuosittaiseen seurantakertomukseen osan, jossa käsitellään kyseisistä toimista saatujen tulosten seuranta, lisäämällä tekstiin tätä ehdotettua toimenpidettä koskevan erityisen tarkistuksen.

Romana Jordan Cizelj, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (SL) Rahoitus- ja talouskriisin käsittely on tärkeä testi Euroopan unionin yhtenäisyydelle ja solidaarisuudelle. Meidän on osoitettava kaksi asiaa: ensinnäkin, että aiomme toteuttaa yhteisiä toimia ja että voimme hyötyä niistä, ja toiseksi, että pystymme säilyttämään

strategiset painopisteet, jotka olemme viime vuosina määritelleet. Nämä ovat painopisteet, joilla helpotetaan muutosta kohti tietopohjaista, innovatiivista yhteiskuntaa, jossa kasvihuonekaasupäästötasot ovat alhaiset.

Olen iloinen huomattessani, että Euroopan unioni on vastannut tähän haasteeseen nopeasti ja yhtenäisesti. Olemme vastustaneet protektionismia ja luoneet EU:n tärkeimpiin saavutuksiin kuuluvat sisämarkkinat. Tämä saavutus on säilytettävä myös kriisiaikoina. Samalla olemme pystyneet säilyttämään visiomme ja toimimaan unohtamatta pitkän aikavälin haasteitamme, joihin tietysti kuuluu myös ilmastonmuutos.

Haluan lisäksi mainita lyhyesti energia-alan hankkeet. Suhteellisen lyhyessä ajassa varmistimme lisävarat, jotka on tarkoitettu erityisesti uuden puhtaan teknologian kehittämiseen vastaisuudessa ja energiahuollon luotettavuuden lisäämiseen. Tässä yhteydessä on tärkeää, että pakettiin sisältyvät hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin liittyvä tekniikka, merituulivoiman edistäminen sekä kaasu- ja sähköverkkojen yhteenliittäminen.

Haluaisin kuitenkin muistuttaa, että vaikka lisätukea kohdennetaan moniin hyviin hankkeisiin, asiakirjasta puuttuu muutamia tärkeitä hankkeita. Tämän vuoksi pyydän, että näitä hankkeita seurataan tiiviisti, niiden täytäntöönpanoa valvotaan ja että etsimme lisävaroja, joilla rahoitetaan energian tehokasta käyttöä ja muita uusiutuvia energialähteitä edistäviä hankkeita.

Tässä yhteydessä haluan myös lisätä, että geoterminen energia on tietysti vielä yksi merkittävä mahdollisuus, jota ei vielä hyödynnetä. Tämä asia on mielestäni tärkeimpiä tehtäviämme heti seuraavan vaalikauden alussa.

Hannes Swoboda, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, näyttää aivan siltä kuin joulurauha vallitsisi, sillä kaikki sujuu niin rauhanomaisesti. Valitettavasti minun on nyt tuotava riitasointu tähän menettelyyn.

Neuvosto, jonka edustaja ei ole täällä tänään, on käyttänyt kuukausia komission esittämien ehdotuksien tarkistamiseen ja harkitsemiseen sekä ratkaisun esittämiseen tilanteessa, jossa kärsimme valtavasta, lisääntyvästä työttömyydestä. Viivästys ei siis ole parlamentin syy. Tässä tapauksessa talousarviosta vastaavat henkilöt olivat jopa meidän energia-alasta vastaavien edellä. Tämä ei tietenkään helpottanut meidän asemaamme. Tavallisestihan he jarruttavat asioiden etenemistä. Pyrimme kuitenkin löytämään ratkaisun. Tässä työssä komissio oli hyvin avulias, mutta neuvosto oli taipumaton.

Haluamme varmistaa – ja tämän olisi todella oltava itsestään selvää – että kaikki käyttämättömät talousarvionäärärahat osoitettaisiin hankkeisiin, joilla luodaan työpaikkoja, etenkin hankkeisiin, joilla edistetään energiavarmuutta, energiatehokkuutta ja energiansäästöä. Tämän olisi todella oltava itsestään selvää. Jos kysyisimme EU:n kansalaisilta, kannattaisivatko he käyttämättömien varojen kohdentamista näihin kohteisiin, valtaosa vastaisi myöntävästi. Ainoastaan neuvosto ei ole vielä tunnustanut, että juuri tämä on tarpeen. Tässä yhteydessä meidän kaikkien, myös parlamentin jäsenten, on vaadittava, että juuri nämä toimet on toteutettava.

En tiedä, jatkaako komission jäsen Piebalgs vielä komissiossa ja onko hän vielä vastuussa tästä alasta vastaisuudessa. Toivon kuitenkin myös komission olevan sitä mieltä, että on varmistettava, että kaikki käyttämättömät määrärahat siirretään työllisyyttä edistäviin muiden alojen hankkeisiin, jotka liittyvät energiatehokkuuteen ja energiavarmuuteen.

Lopuksi haluan kiittää molempia komission jäseniä yhteistyöstä sekä ryhmäni puolesta että omasta puolestani. On eri asia, oliko aina ilo tehdä työtä yhdessä, mutta olitte kuitenkin aina valmiita vuoropuheluun. Toivon, että voitte sanoa samaa meistä. Meillä on nyt meneillään vaalikampanja, mutta teillä on hieman rauhallisempi vaihe. Luulen kuitenkin, että tullette hyvin toimeen ilman meitä parlamentin jäseniä.

Donato Tommaso Veraldi, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelun kohteena oleva ehdotus on osa viiden miljardin euron pakettia, joka osoitetaan Euroopan talouden elvytyssuunnitelmaan. Summasta 1 040 euroa on tarkoitettu erityisesti internet-laajakaistainfrastruktuurin luomiseen ja täydentämiseen maaseutualueilla sekä kehitystyöhön, joka liittyy yhteisen maatalouspolitiikan terveystarkastuksen yhteydessä määriteltyihin uusiin haasteisiin.

Nykyiseen rahoituskriisiin vastaamiseksi on toteutettava toimia ennen kaikkea maaseutualueilla käyttämällä välineitä, joiden avulla näitä alueita voidaan auttaa pääsemään eroon nykyisestä rakenteellisesta eristyneisyydestään. Tämän vuoksi on ratkaisevan tärkeää taata käytettävissä olevien yhteisön varojen käyttö, mikä lisää niiden tehokkuutta ja lisäarvoa. Maaseudun kehittämisen alalla on käytettävä kaikkia mahdollisia keinoja, jotta voidaan varmistaa rahoituksen joustavuus ja tehokkuus.

Mielestäni komission on autettava jäsenvaltioita työllisyyttä edistävien kansallisten strategioiden ja maaseudun kehittämistä koskevien ohjelmien hyväksymisessä. Minun on kuitenkin todettava, että Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston sääntöjen mukaan laajakaistayhteyshankkeista vastaa yleensä julkishallinto eli maakunnat, kunnat ja vuoristoyhteisöt, jotka eivät voi kirjanpidossaan ottaa arvonalisäveroja mukaan tukikelpoisiin kustannuksiin. Tilanne on erilainen muiden ohjelmien osalta, koska rakennerahastot perustuvat muihin säädöksiin. Muissa ohjelmissa tällaiset menot katsotaan tukikelpoisiksi.

Taluskriisi on yksinkertaisesti korostanut niitä vaikeuksia, joita paikallisviranomaisilla jo oli aikaisemminkin. Näin ollen arvonalisäverorasituksen kohdistuminen eri töiden toteutukseen liittyviin määrärahoihin on niin suuri, että vaarana on, etteivät viranomaiset investoi ja että käyttämättömät varat palautuvat yhteisön talousarvioon. Varojen kohdentamisesta toteaisiin lopuksi, että mielestäni on keskityttävä perinteisten jakoperusteiden käyttöön komission ehdotuksen mukaisesti.

Guntars Krasts, UEN-ryhmän puolesta. – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Mielestäni sopimuksella, johon nyt on päästy Euroopan unionin energiapolitiikan tukemiseksi pitkällä aikavälillä ja joka käsittää lyhyen aikavälin kannustimia talouden elvyttämiseksi, saavutetaan nämä molemmat tavoitteet. Ainoa poikkeus, josta ei saada taloudellista hyötyä lyhyellä aikavälillä, on hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin liittyvien hankkeiden rahoitus. Tällä voidaan kuitenkin epäilemättä vastata energiapolitiikan pitkän aikavälin haasteisiin parantamalla EU:n yritysten kehittämisen tekniikan kilpailukykyä maailmanmarkkinoilla, joilla hiilenpoltoa ei voida korvata muilla energiamuodoilla lähitulevaisuudessa. Suhtaudun hyvin myönteisesti siihen, että valtaosa rahoituksesta suunnataan Euroopan laajuisten energiaverkkojen yhteyshankkeisiin. Olen iloinen, että varoja kohdennetaan merkittävästi Baltian maiden liittämiseen Euroopan laajuisiin energiaverkkoihin. Nämä alueet ovat EU:n syrjäisimpiä alueita. Vaikka näillä investoinneilla ei saada aikaan kolmen Baltian maan markkinoiden täydellistä yhdentymistä Euroopan verkkojen kanssa, kyse on kuitenkin merkittävästä tekijästä, jolla edistetään energian toimitusvarmuutta vastaisuudessa. Toivon, että tämä kannustaa Baltian maita jatkamaan energiajärjestelmiensä rakenneuudistuksia ja luomaan markkinaolosuhteet, jotka parantavat alueen energian käyttäjien tilannetta. Kiitos.

Claude Turmes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on surullinen päivä Euroopan unionin uskottavuuden kannalta. Äänestyksen kohteena oleva talouden elvytyspaketti ei todellisuudessa ole mikään elvytys suunnitelma, eikä se piristä taloutta heti juuri ollenkaan. Olemme käyneet Eurooppa-neuvoston kanssa kuukausien ajan välillä intensiivisiäkin neuvotteluja. Sen sijaan, että olisimme vastustaneet niitä valtioita, kuten Saksaa, Alankomaita ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa, jotka halusivat lyhytnäköisesti heti rahansa takaisin, suurin osa parlamentista ja komissiosta antoi yksinkertaisesti periksi niiden vaatimuksille.

Tämä hyvin huono lopputulos olisi voitu välttää. Olisimme voineet kehittää todellisen solidaarisuutta edistävän välineen, jolla valtaosa varoista olisi voitu antaa niitä eniten tarvitseville talouksille eli Itä-Euroopan maille. Olisimme voineet parantaa tämän paketin taloudellista vaikutusta käyttämällä innovatiivisia rahoitusvälineitä, kuten lainanannon takuurahastoja ja julkisia pankkeja, tai Euroopan investointipankkia. Näin olisi voitu muuttaa viiden miljardin euron paketti 50–80 miljardin euron investoinneiksi, joita Euroopan talous tarvitsee tällä hetkellä. Olisimme voineet keskittää investoinnit aloille, joissa syntyisi heti työpaikkoja, kuten Euroopan kaupungeille, jotka tutkivat rakennusten ja julkisen liikenteen uudistamista, tai riippumattomille voimayhtiöille, jotka tutkivat uusiutuvia energialähteitä, tai ekoteknologiaa tutkiville eurooppalaisille aloille. Sen sijaan päätitte keskittää suurimman osan näistä viiden miljardin euron määrärahoista vanhanaikaiseen valtion tukeen niille, jotka vähiten tarvitsevat käteisvaroja: Yhdistyneen kuningaskunnan, Saksan ja Ranskan suurille energia-alan oligopoleille.

Sen sijaan, että antaisimme voimakkaan signaalin, annamme poliittisen rohkeuden puutetta ilmentävän signaalin. Heikkotahtoiset Euroopan unionin toimeleimet ovat antaneet periksi kansallisia etuja ajavien valtioiden oikuille.

Valitettavasti meillä ei ole rohkeaa ja kaukonäköistä komission puheenjohtajaa. Valitettavasti tämän parlamentin liberaalit ja sosialistit eivät olleet valmiita taistelemaan yhdessä vihreiden kanssa sen puolesta, että tästä elvytyspaketista olisi tullut ensimmäinen todellinen askel kohti uutta vihreää diiliä. Euroopan unionissa ei saada aikaan muutosta ennen kuin komission puheenjohtaja on vaihtunut. Jotta tämä vaihto on mahdollinen, Euroopan parlamentin valtasuhteiden on muututtava. ”Ei Barrosole – kyllä uudelle vihreälle diilille” on nyt mitä parhain tunnuslause tulevissa Euroopan parlamentin vaaleissa.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Euroopan talouden elvytys suunnitelmaan sisältyvän niin kutsutun viiden miljardin paketin yhteydessä kannattaa muistaa Euroopan parlamentin hyväksymä päätöslauselma vuosien 2007–2013 rahoituskehyksen väliarvioinnista. Päätöslauselmassa todetaan, että

omien varojen enimmäismäärä on 1,24 prosenttia EU:n bruttokansantulosta maksumäärärahoina ja että tämä on itse asiassa ollut alle 1 prosenttia, että monivuotisessa rahoituskehyksessä vahvistetun enimmäismäärän alle jää vuosittain merkittävästi liikkumavaraa eli yli 29 miljardia euroa maksuina kolmen viime vuoden aikana ja että monivuotisen rahoituskehyn enimmäismäärän ja EU:n omien varojen enimmäismäärän välillä on valtavasti liikkumavaraa eli yli 176 miljardia euroa vuosina 2010–2013.

Näin ollen on kysyttävä: miksi emme heikkenevässä taloustilanteessa käytä edes kaikkia monivuotisessa rahoituskehyksessä käyttöön asetettuja varoja?

Miksi Euroopan unioni vähentää 2 miljardia euroa maatalouden liikkumavarasta, vaikka tuhannet maataloustuottajat kohtaavat yhä suurempia vaikeuksia?

Kumpaan maataloustuottajat tarvitsevat kipeämmin tukea, kasvavista tuotantokustannuksista ja laskevista tuottajahinnoista selviytymiseen vai Internet-laajakaistayhteyksiin?

Mistä muista budjettikohdista vähennetään 2 miljardia euroa, jotta voidaan varmistaa, että tämä sopeuttaminen on tasapuolista? Vähennetäänkö sama määrä yhteenkuuluvuuden edistämisen määrärahoista?

Miten lähes 4 miljardin euron määrärahat jaetaan energia-alan hankkeille ja lähes 1 miljardin euron määrärahat ilmeisesti laajakaistayhteyksien edistämiseen maaseutualueilla? Miten tämä epäoikeudenmukainen toimenpide toteutetaan?

Lopuksi kysyisin, missä on suuresti ylistetty Euroopan unionin sisäinen solidaarisuus? Vai osoittautuuko härkänen jälleen kerran lopulta karpäseksi?

Patrick Louis, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, elvytysuunnitelma on hyvää tarkoittava ehdotus. Laskusuhdanteessa tarvitaan keynesiläistä elvytystä, mutta tämä kriisi on rakenteellinen. Näin ollen työvälinekin on riittämätön.

Varojen syöttäminen takaisin rajoittamattomaan talouteen on pelkää varojen heittämistä hukkaan. Itse asiassa talouden elvyttäminen palauttamatta ensin yhteisön etuuskohtelua rajoillamme on kuin yritettäisiin lämmittää taloa, jonka kaikki ikkunat olisi jätettävä auki. Mitä tapahtuu, jos kattilan teho ei riitä ja lämmityslaskut nousevat jyrkästi?

Näiden huomautusten jälkeen haluan esittää kolme huomiota. Ensinnäkin energia-alan markkinoilla ei ole tässä yhteydessä merkitystä. Itse asiassa tällä alalla kilpailu ei laske hintoja, koska hinnat määräytyvät tuotantovälineiden kustannusten mukaan. Tämän vuoksi on mielestämme välttämätöntä investoida todella tehokkaisiin energialähteisiin ja on välttävää tuulivoimaan ja muihin laajalti tuettuihin energialähteisiin liittyvä ansa ja valittava sen sijaan aurinko- ja ydinenergia.

Toiseksi sähkön sisämarkkinat eivät ole tehokkaat. Kun etäisyydet ovat pitkiä, energiahäviö on suhteessa etäisyyteen. Lisäksi häiriöiden ja katkosten todennäköisyys kasvaa, kun verkosta tulee maantieteellisesti monimutkaisempi. Tämän vuoksi Euroopan sähköverkkojen yhteenliittämisessä olisi palattava tärkeimpään tavoitteeseen, eli verkkojen olisi toimittava vastavuoroisina varajärjestelminä rajoilla ja tehtävä energianvaihto mahdolliseksi mutta vain varajärjestelynä. Tämä työ meidän olisi asetettava etusijalle.

Kolmanneksi suosittelemme nyt, kuten tähän mietintöön liittyvän Podimatan mietinnön yhteydessä, että tuotteen käytön aikaisen energiankulutuksen lisäksi on otettava huomioon myös tuotteen valmistamiseen tarvittava energiamäärä.

Näiden tietojen ilmoittaminen kuluttajille parantaa sellaisten tuotteiden asemaa, jotka tuovat suuren lisäarvon ja joiden energiankulutus on vähäinen. Näiden tietojen huomioon ottaminen tuo kipeästi kaivattua kilpailuetua talouksillemme, joita uhkaa liian suuri epäreilun maailmanlaajuisen kilpailun vaara.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat tehneet erikoisia mutta tehokkaita päätöksiä, kun ne päättivät siirtää 5 miljardia euroa vuosina 2008 ja 2009 käyttämättä jääneitä varoja elvytyspakettiin rahoituskriisin vaikutusten lieventämiseksi ja ratkaista samalla 4 miljardilla eurolla muutamia Euroopan laajuisiin energiaverkkoihin liittyviä pullonkauloja. Toisaalta jäsen Turmesin puheenvuoro oli monessa suhteessa totta, erityisesti varojen hallinnan osalta.

Mielestäni on tärkeää, että jäsenvaltioiden hallitukset vastaavat haasteisiin joustavasti ja että kaikki vuosien 2009 ja 2010 määrärahat käytetään ja vieläpä tehokkaasti mahdollisuuksien mukaan. Kaasutoimitusten kriisitilanne alkuvuonna Venäjän ja Ukrainan välisen kiistan jälkeen osoitti, kuinka

haavoittuva merkittävä osa Euroopan unionista on kriittisissä tilanteissa. Tällä paketilla toteutettavilla ja rahoitettavilla toimenpiteillä olisi sen vuoksi voitava estää vastaavan kriisin toistuminen.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää jäsen Stavrevaa erinomaisesta mietinnöstä. On ehdottoman tärkeää, että tämä tänään kokonaisuudessaan hyväksymämme talousohjelma on myös maaseutualueiden käytettävissä. Laajakaista on välttämätön viestintäväline maaseutualueille etenkin Itävallassa, jotta voidaan luoda uusia nykyaikaisia työpaikkoja ja välittää nopeasti tietoa. On muistettava, että yli 50 prosenttia Euroopan unionin väestöstä asuu maaseutualueilla.

Hyvät parlamentin jäsenet, lopettelen poliittista uraani. Haluan esittää vilpittömät kiitokseni avusta ja tuesta kaikille kollegoilleni, komissiolle ja kaikille Euroopan unionin toimielimille sekä etenkin niiden virkamiehille ja muulle henkilöstölle. On ollut ilo työskennellä teidän kanssanne. Haluan kiittää myös tulkkeja, jotka ovat joutuneet tulkkamaan Itävallan saksaani.

Olen vakuuttunut siitä, että edelleenkin on oltava aivan selvää, että yhteinen maatalouspolitiikka ja sen kaksi pilaria ovat välttämättömiä Euroopan unionin yhteiskunnalle. Maataloustuottajat tietysti tuntevat vastuunsa yhteiskunnalle. Odotan kuitenkin myös Euroopan unionin yhteiskunnan tuntevan olevansa vastuussa kaikille niille, jotka suojelevat sen voimavaroja. Tämä mielessäni toivotan Euroopan unionille kaikkea hyvää vastaisuudessa.

(Suosionosoituksia)

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan aluksi kiittää jäsen Stavrevaa yhteistyöstä ja onnitella häntä erinomaisesta työstä, jota kannatettiin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa yksimielisesti.

Neuvostossa käydyin keskustelun seurauksena meillä on 1,02 miljardia euroa käytettävissä kriisin haitallisten vaikutusten lieventämiseen maaseutualueilla. Olemme onnistuneet pääsemään tilanteeseen, jossa varat voidaan käyttää paljon joustavammin kuin alkuperäisessä ehdotuksessa ja sopivan laajoissa puitteissa internet-laajakaistayhteyden kehittämiseen maaseutualueilla ja niihin uusiin haasteisiin vastaamiseen, jotka määriteltiin yhteisen maatalouspolitiikan arvioinnin yhteydessä.

Jäsenvaltioiden maaseudun kehittämissuunnitelmat on arvioitava niin pian kuin mahdollista, jotta nyt määritetyt summat voidaan saada käyttöön mahdollisimman nopeasti. Tämä on ehkä kaikkien tärkein näkökohta maaseutuväestön kannalta, sillä näiden kehitysten avulla voidaan luoda pääsy uusiin työpaikkoihin, harjoittelukursseille ja markkinoille sekä samalla vähentää kuluja ja ottaa käyttöön uusia innovatiivisia teknologioita.

Maaseudun asukkaat ovat talouskriisin haavoittuvimmat uhrit. Tulevaisuuteen katsottaessa voidaan todeta, että on olemassa suurempi alueellisen ja taloudellisen syrjäytymisen riski, joka ulottuu talouskriisiä pidemmälle. Monissa jäsenvaltioissa maaseutu rappeutui jatkuvasti jo ennen kriisin puhkeamista. Meidän tehtävämme on suunnitella ja toteuttaa maaseudun arvojen suojaamiseen tarvittavat toimenpiteet mahdollisimman pian.

Hyvät kollegat, ottaen huomioon, ettei puolueeni odoteta pärjäävän vaaleissa niin hyvin, että jatkaisin seuraavat viisi vuotta työskentelyä kanssanne, haluan kiittää teitä erinomaisesta yhteistyöstä, josta olen saanut parlamentissa nauttia. Nuorena poliitikkona voin vain toivoa jokaiselle nuorelle poliitikolle mahdollisuutta oppia näin ensiluokkaisessa organisaatiossa, miten Euroopan politiikka toimii.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, maailmassa ja Euroopassa on tällä hetkellä kolme kriisiä: rahoituskriisi, siitä johtuva työttömyyskriisi sekä ilmastokriisi. Toimenpidepaketteja tulisi suunnata ratkaisujen löytämiseen kaikkiin kolmeen kriisiin, mutta minun on vaikea nähdä, että näin olisi tämän paketin kohdalla. Marilyn Monroe sanoi kerran: ”Teidän ei tarvitse saattaa minua kiusaukseen, löydän kyllä itsen.” Samalla tavoin jäsenvaltioiden hallitukset näyttävät suhtautuneen tälle talouspaketille yhdessä myöntämiemme varojen käyttöön. Sitä voidaan arvostella suuresti vanhanytöppösten energiamuotojen käsittelystä ja erityisesti ajan suhteen. Paketin sisältämät toimenpiteet ovat niin kaukana tulevaisuudessa, että ne luovat todennäköisemmin työpaikkoja seuraavan laman aikana kuin nyt. Tavoitteemme oli yrittää saada käyttöön uutta teknologiaa ja uusia ideoita sekä toimenpiteitä työpaikkojen luomiseksi Euroopassa nyt tämän laman aikana. Siksi jatkamme (toivottavasti, jos meidät valitaan uudelleen) sitä seurantaan, mitä komissio lupasi jäsen Piebalgsin välityksellä, eli toteutuksen ja valvonnan kunnollista ja luotettavaa seurantaan.

Lopuksi, arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsen Fischer Boelia hänen tekemästään erittäin rakentavasta työstä sekä komission jäsen Piebalsia, joka on työskennellyt hyvin tiiviisti teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan kanssa ja jolla on henkilökohtaisesti ollut merkittävä vaikutus energiapakettiin ja ilmastopakettiin sekä siihen, mitä olemme saavuttaneet tällä alueella viimeisten viiden vuoden aikana. Haluan kiittää hyvää työtä tehnyttä esittelijää sekä kollegoitani. Mainitsen vielä, että mielestäni meidän tulisi lopettaa Euroopan parlamentin työskentely Strasbourgissa ja kokoontua vastaisuudessa yhdessä paikassa.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, maaseutualueiden tukeminen on erittäin tärkeää riippumatta siitä, missä muodossa se toteutetaan. Näin on erityisesti silloin, kun tuki toteutetaan uusien teknologioiden laajamittaisena käyttöönottona maaseutualueilla. Asioiden tärkeysjärjestys kuitenkin epäilyttää minua. Mikä on tällä hetkellä tärkeintä maaseutualueiden kehityksen kannalta: laajakaistainternet, liikenneinfrastruktuurin modernisointi ja kehittäminen vai työpaikkojen lisäämiseen maaseutualueilla liittyvät toimet, erityisesti kriisin aikana?

Mielestäni on selvää, että laajakaistainternetin käyttöönottoon ja ilmastonmuutoksen torjumiseen maaseutualueilla tarvittavat rahat menevät pääasiassa työstä vastaaville yrityksille, eivät maanviljelijöille ja maaseudun asukkaille. Ehkä rahat olisikin pitänyt kohdistaa keskisuurille tiloille myönnettävien tukien epäsuhtauuden vähentämiseen uusissa jäsenvaltioissa. Euroopan unioni on antamassa maanviljelijöille internetin laajakaistayhteyden valtavin kustannuksin sen sijaan, että täyttäisi paljon tärkeämpiä tarpeita, kuten nostaisi maatilat – ei maatalousongelmia – korkeammalle tasolle.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, viiden miljardin euron talouden elvytysuunnitelman tavoitteena on hyödyntää kapitalismin kriisiä ja auttaa pääomaa saavuttamaan tavoitteensa tukemalla kapitalistisia rakennemuutoksia strategisilla aloilla, kuten energia-alalla ja sähköisen viestinnän alalla.

Laajakaistainternet ja verkot ovat tarpeen maaseutualueiden kehittämisen kannalta, mutta ne eivät ole ensisijaisen tärkeitä. Kun pienten ja keskisuurten maatilojen omistajien tulot laskevat jatkuvasti ja heitä uhkaa häätö mailtaan ja työttömyys, kun kokonaisten alueiden talous on kriisissä YMP:n ja WTO:n määräysten vuoksi, maaseudun kehitystä ei edistä verkkojen kehittäminen – se on silkkää pilkantekoa köyhien maanviljelijöiden kustannuksella. 1,5 miljardia euroa on periaatteessa korvamerkitty sähköisen viestinnän yritysten kehittämiseen, ei maanviljelyksen ja maaseudun kehittämiseen.

Sama pätee myös yhtenäisen sähköverkon ja sähkön sisämarkkinoiden toteuttamiseen osoitettuihin 3,5 miljardiin euroon, joilla helpotetaan kolmannen vapautuspaketin edistämisiä yksityistämisiä, fuusioita ja yrityskauppoja sekä hiilen talteenottoa ja varastointia. Se on kiskurihintainen ja ympäristöä kuluttava suunnitelma, jonka tarkoituksena on lisätä tuotantoyksiköiden tuottoa ja sallia niille jatkuva saastutus.

Työntekijät ja maanviljelijät ymmärtävät, että näihin toimenpiteisiin ryhdytään pääoman ja monopolien vahvistamiseksi. Siksi he vastustavat niitä, taistelevat niitä vastaan ja vaativat tyydyttäviä ruohonjuuritason muutoksia, jotta heistä ei tule kriisin vetojuhtia.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on totta, että Euroopan unioni pyrkii antamaan oman panoksensa tämän suuren rahoitus- ja talouskriisin aikana. Totta on myös se, että unionilla on oikeus – edistämällä laajakaistan käyttöönottoa maaseutualueilla – panostaa sen takaamiseen, että digitaalinen erottelu poistuu yhteiskunnasta ja että yhä useammilla on mahdollisuus osallistua yhteiskuntaan ja vahvistaa Euroopan unionin sisäistä yhteenkuuluvuutta.

Budjetista vastaavana poliitikkona haluan kuitenkin todeta, että vaikka tällaisesta ohjelmasta ilmoittamisella on julkisia vaikutuksia, ei ole selvää, mistä rahat todella tulevat. Se on jokseenkin kyseenalaista, enkä voi hyväksyä sitä. Jos neuvosto tekee tällaisia päätöksiä ja jos komissio puheenjohtaja Barroson johdolla päätyy tällaiseen ratkaisuun, on vakavasti ottaen taattava, että on varmaa, mistä rahat tulevat. Vain siten meillä on todella vakuuttava politiikka, jonka voimme esitellä kansalaisille. Tällä hetkellä rahaa ei valitettavasti vielä ole. Jäsenvaltioiden on taas kerran osoitettava kantansa, jotta voimme tehdä selväksi, että tällä edistetään parempaa rakennepoliittikkaa ja lisätään yhteisvastuullisuutta Euroopassa. Meidän on yhdessä vaikutettava siihen, että asia saadaan toteutettua.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on perustanut tukia maaseudun kehittämiseen, mutta samaan aikaan Maastrichtin sopimuksen asettamien ehtojen aiheuttama maaseudun väestökato on herättänyt rajatonta vapauttamisintoa ja siihen liittyen kannustanut maaseudun infrastruktuurien purkamiseen.

Chryslerin lakkauttamisen ja poliisilaitosten ja koulujen sulkemisen jälkeen EU:n määräämän säännöstelyn purkamisen seurauksena myös postitoimistot suljetaan pian. Komissio suunnittelee selvästi lisää armokuolemia. Jos taloudellisen suorituskyvyn keskiarvon alapuolelle jäämisen ja maaseudun väestökadon perusteet jäävät pois vuodesta 2014 alkaen, se saattaisi olla kuolinisku monille epäsuotuisille alueille. Tämä on mielestäni hyökkäys kaikkia maaseutualueita kohtaan, emmekä me saisi hyväksyä sitä. Elinehtojen on oltava samat kaupungeissa ja maaseudulla. Muuten Euroopassa autioituu yksittäisten alueiden lisäksi myös kokonaisia laaksoja.

Tukien leikkaaminen on selvästi väärä menettelytapa, jos haluamme turvata maaseudun elinvoimaisuuden ja alemman keskiluokan rakenteet. Maaseutualueet eivät kuitenkaan pysy elossa pelkkien tukien avulla. Viime vuosina ilmennyt maanviljelyksen kuolema osoittaa tämän nyt selvemmin kuin koskaan. Epäsuotuisille alueille myönnettäviä tukia ei tule vähentää vaan lisätä. Pienten, keskisuurten ja luonnonmukaisten maatilojen on pysyttävä hengissä, ja elintarvikeomavaraisuus on säilytettävä. Jos EU:ta ei pian saada luopumaan pääasiassa tehokarjatalouden ja suurtilallisten – kuten Britannian kuningattaren – tukemisesta on korkea aika kansallistaa maatalous uudelleen tai vähintäänkin osa siitä.

Neil Parish (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, esitän suuren kiitokseni komission jäsenelle siitä, että hän esitteli tämän meille tänä aamuna, ja jäsen Stavrevalle hänen mietinnöstään.

On hyvin tärkeää, että käsittelemme tätä ”viiden miljardin” pakettia. Saan varmaan sanoa komissiolle suoraan, että kun se vastaisuudessa käynnistää viiden miljardin paketin, paketille tulisi kaiketi saada hieman enemmän hyväksyntää neuvostosta ennen näin pitkälle pääsemistä. Ymmärrän, ettei neuvostoa ole aina helppo saada myöntymään raha-asioissa, mutta meidän on oltava varmoja siitä, että varat ovat loppujen lopuksi saatavissa. Uskon, että ne ovat, ja mielestäni ne voidaan käyttää erittäin hyvin.

On aivan selvää, että maatalous on erittäin tärkeää maaseudun kannalta, mutta siellä on myös paljon muunlaista yritystoimintaa. Erityisesti pienten maatilojen pitäjät tarvitsevat myös toisen tulonlähteen. Laajakaistan ansiosta monia pieniä yrityksiä voidaan kehittää maaseutualueilla. Kun laajakaista on käytössä, yhteydet voivat olla erittäin hyvät joillakin Euroopan unionin syrjäisimmillä maaseutualueilla. Laajakaista voisi olennaisesti myös auttaa yrityksiä etenemään maanviljelyksen, matkailun ja kaikkien internetiin liitettyjen yritysten yhteydessä.

Nyt Euroopan unionin todellisen taantuman aikaan tällä kannustuspaketilla on – jos saamme rahat suunnattua oikeisiin alueisiin ja ajoissa – todellista vaikutusta, sillä yrityksiä on kannustettava. Maatalous on tärkeää, mutta myös muut yritykset ovat maaseudun kannalta tärkeitä, ja tämä paketti voi auttaa.

Siksi toivotan komissiolle menestystä koko hankkeen kanssa. Toivon, että saatte rahat, mutta – kuten jo sanoin – mielestäni meidän on tulevaisuudessa lähestyttävä asiaa paljon yhtenäisemmin.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, komissio esitteli marraskuussa 2008 elvytysuunnitelman, joka ei täyttänyt tarkoitusta määrän eikä sisällönkään puolesta. Kuusi kuukautta myöhemmin on todettava, että elvytysuunnitelman toteutus on lähes olematonta. Haluaisinkin tietää, mitä näillä 30 miljardin euron elvytysvaroilla tehdään.

Mitä on tapahtunut uusien toimien kautta ilmoitetuille ja EIP:lle uskotuille 15 miljardille eurolle? Miten rakennerahastoista ja koheesiorahastosta myönnettäväksi ilmoitettu 7 miljardin euron elvytyssumma sovitetaan yhteen vuodelle 2009 ilmoitetun 10 miljardin euron rakenteellisen budjettialijäämän kanssa?

Lopuksi haluaisin esittää neljä huomiota liittyen tämän keskustelun aiheena oleviin viiteen miljardiin euroon. Euroopan parlamentin painostuksesta huolimatta valtiovarainministerien neuvosto ei pystynyt myöntämään viittä miljardia euroa vuodelle 2009, vaan ainoastaan 2,6 miljardia euroa.

Emme siis voi mitenkään olla varmoja, että neuvosto pystyy kasaamaan puuttuvat 2,4 miljardia vuodelle 2010. Parlamentti on valmis löytämään mahdollisia ratkaisuja sääntelykeinoin. Muita poliittisia painopistealueita ei kuitenkaan saa missään tapauksessa kyseenalaistaa. Parlamentti ei salli sitä. Emme voi hyväksyä uudelleen jakamista. Se on punainen viiva, jota emme ylitä.

Näiden 2,4 miljardin euron löytäminen on hyvin vaikeaa, sillä komission alustavan talousarvioesityksen perusteella tiedämme, että saatavissa on korkeintaan 1,7 miljardia euroa. Lisäksi näille määrärahoille on vielä saatava neuvoston hyväksyntä. Siksi on joka tapauksessa tärkeää, etteivät monet jäsenvaltiot pysty lyhyen aikavälin budjettisäännösten ja talousarviolainsäädännön oikeudellisen lähestymistavan nimissä enää keskeyttämään koko elvytysuunnitelmaa.

Unionin tulevaisuutta varten on säilytettävä vahva budjetti, ja näemme – tämä on neljäs huomioni –, että viimeisimmän rahoituskehityksen määrä sekä neuvottelu- ja hyväksyntätapa häiritsee suuresti Euroopan tulevaisuutta.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, kuunnellessani tätä keskustelua saan sen käsityksen, että useimmat ovat tyytyväisiä, mutta olen kuitenkin vahvasti sitä mieltä, että paketti on niukka. Uskon, että tässä oli suurimpana huolenaiheena pelastaa puheenjohtaja Barroson ja komission kasvot. Esitetyt toimenpiteet ovat kiistämättä hyödyllisiä, mutta rahoitus on vielä epävarma.

Vaikka maatalouden talousarviossa on otettava huomioon yllättäviä tilanteita, jopa ylijäämän yhteydessä, vastustan sen jatkuvaa käyttöä lypsylehmänä, joka kattaa kaikki ennennäkemättömät tapaukset. Mielestäni komissio ja Euroopan unioni eivät ole oppineet juuri mitään aiemmista tarttuvien eläintautien puhkeamisista. Jos taudit puhkeaisivat uudelleen, rahoitus olisi otettava maatalousbudjetista.

Haluaisin tietää, minkä asettamme etusijalle: rahoituksen myöntämisen eläintautien torjumiseen ehdotettuihin toimenpiteisiin vai tähän pakettiin, joka vaatii vielä hiomista. Asiaan liittyy suurta epävarmuutta, joka ei ole poistumassa, mutta ymmärtääkseni toimeentulotuki on joka tapauksessa aina saatavilla, ja se rauhoittaa mieltäni.

Mitä tulee varsinaisiin toimenpiteisiin, ne vaihtelevat jäsenvaltioiden välillä, mutta ovat varmasti hyödyllisiä. Minäkin kannatan energiavarmuutta ja uskon, että mistä tahansa sitä edistävästä toimista on hyötyä.

Lopuksi haluan kiittää kahta komission jäsentä heidän tekemästään työstä ja erityisesti Mariann Fischer Boelia, jonka kanssa olen tehnyt hyvin tiivistä yhteistyötä viimeisten viiden vuoden aikana.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät kuulijat, viiden miljardin euron aloite on hyvä pohja sekä Euroopan unionin yhteisen energiapolitiikan kehittämiseksi että maaseudun kehittämiseksi pitkällä tähtäimellä. Sisäisten verkkojen vahvistaminen on myös tärkeää, samoin kuin suurempia verkkoja muodostavien yhteenliittäntöjen perustaminen. Mielestäni energiatehokkuutta ja energialähteiden monipuolistamista on painotettava enemmän luomalla todellisia kannustimia merituulivoiman, geotermisen energian ja muiden uusiutuvien energiavarojen käyttöön. Jäsenvaltioiden – myös suurten jäsenvaltioiden, kuten Saksan, Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan – on kehitettävä suunnitelmansa Euroopan unionin yhteisen energiapolitiikan mukaisesti. Talouskriisistä erityisen paljon kärsineille valtioille tulisi asettaa yhteisrahoituksen enimmäismääräksi 50 prosenttia. Uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoon tähtääville ja niiden käyttöä tukeville paikallisille ja alueellisille aloitteille on annettava todellista tukea. Maaseudun kehittämisen yhteydessä on kiinnitettävä enemmän huomiota todelliseen tilanteeseen kuin historiallisiin tekijöihin. Laajakaistayhteyden käyttöönoton lisäksi puhetta on ollut muun muassa maaseudun teiden kehittämisestä. Maaseuturahaston varoja tulisi myöntää erityisesti taloudellisesti heikommassa asemassa oleville jäsenvaltioille. Kiitos.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, tämä talouden elvytysuunnitelma ei ole mikään mestariteos. Ensinnäkään siinä ei ole jätetty paljonkaan maaseutualueille. Lisäksi se siirtää varoja maatalousbudjetista maaseudun kehittämiseen. Arvoisa komission jäsen, se ei johda maaseutualueiden itsenäiseen kehitykseen, vaan noudattaa taas kerran tasapainotuslogiikkaa.

Lisäksi korvausmekanismien luominen on jätetty jäsenvaltioiden oman harkinnan varaan. Saksassa tämä vaikuttaa maitorahastoon. 15 sentin menetys maitokiloa kohti tarkoittaa 4,2 miljardin euron vajeusta pelkästään Saksan maidontuottajille. Nyt on luotava 100 miljoonan euron korvaus. Arvoisa komission jäsen, haluan sanoa tämän selvästi. Meillä on vain pikkusummia, ei taloudellista elvytysuunnitelmaa!

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Haluan ensinnäkin onnitella jäsen Stavrevaa meille tänään esitellyn mietinnön laadukkuudesta.

Kannatan esittelijän ehdottamia tarkistuksia, kuten 250 miljoonan euron osoittamista uusien haasteiden voittamiseen liittyviin toimiin, vaikka, kuten komission jäsen itse sanoi, meidän on tarkasteltava asiaa uudelleen. Kun otetaan huomioon nopean toiminnan tarve nykyisessä talouskriisissä, kuten kaikki tiedämme, tilannetta auttaisivat maksut, joita voidaan suorittaa jo varainhoitovuoden 2009 aikana. Tämä lähestymistapa vastaa itse asiassa 12. joulukuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmiä.

Yhtenä nykyisen talouskriisin pääkysymyksenä on yleisten määrärahojen ja lainojen entistä vähäisempi saatavuus ja pankeilta luoton saamiseksi asetettujen ehtojen tiukentuminen. Siksi tuen esittelijän ehdotusta siitä, että jäsenvaltiot saisivat käyttää varoja laina- ja luottotakuisiin, jolloin maaseudun sidosryhmät voisivat käynnistää investointeja vaikeina aikoina.

Kaikilla kansalaisilla ei voi väestön hajanaisuudesta ja eräiden maaseutuyhteisöjen suurista kustannuksista johtuen olla yksityistä pääsyä laajakaistainfrastruktuuriin. Siksi olen sitä mieltä, että jäsenvaltioiden olisi voitava ehdotettujen infrastruktuuritoimien ohella tukea maaseudun yhteisöjen julkisia internet-yhteyksiä kirjastoissa tai kaupungintaloissa.

Tästä syystä kannatan sitä, että suurelle yleisölle ja uusien toimien toteuttamisesta vastaaville paikallisviranomaisille tulisi antaa erityistietoja. Jotta käytettävissä olevia varoja voitaisiin hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti ja maaseudun alueiden laajakaistainternetiä voitaisiin kehittää huomattavasti, olen sitä mieltä, että jäsenvaltioiden nykyisen laajakaistan kattavuuden eroja tulisi käyttää määrärahojen kohdentamisen indikaattorina.

Jutta Haug (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat ja kollegat, teemme lopullisen päätöksen Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta vajaan kahden tunnin kuluttua. Meiltä kului viisi kuukautta – turha ehkä mainita, että neuvoston rikkiviisauden takia –, viisi kuukautta sopimukseen pääsemiseen edessämme nyt olevasta paketista.

Jos olisimme ottaneet paketin otsikon yhtään tosissamme, olisimme olleet paljon nopeampia. Paketti itsessään on hyvä. Siitä ei ole epäilystä. Epäilen kuitenkin suuresti sitä, voiko paketti todella elvyttää Euroopan talouden tämänhetkisessä kriisissä. Voidaanko osoitetut varat ohjata osoitettuihin hankkeisiin osoitetussa ajassa?

On hyvä, että teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan jäsenilläkin oli epäilyksiä ja että he sopivat neuvottelemalla komission julkilausumasta, jonka mukaan energiatehokkuushankkeisiin ei käytetä rippeitä. Siksi on mahdollista, että 2,6 miljardin euron käytöstä voidaan vielä päättää järkevästi. Mutta onnistummeko myös pääsemään keväällä neuvoston kanssa yhteisymmärrykseen viiden miljardin euron elvytysuunnitelman 2,4 miljardin vajeesta?

Viisi miljardia euroa kahden vuoden aikana on osoitus eurooppalaisesta yhteisvastuusta. Se on hyvä. Koko Euroopan talous saa kuitenkin tehokkaampaa apua yleisestä alue- ja rakennepolitiikasta: 38 miljardia euroa – ja vain tälle vuodelle! Nämä määrärahat vievät Euroopan taloutta eteenpäin.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, kompromissi, jonka mukaan näitä viittä miljardia euroa ei palauteta lahjoittajavaltioille, vaan käytetään maaseudun kehittämisen energia- ja laajakaistahankkeisiin, lähettää seuraavanlaisen tärkeän poliittisen viestin. Se osoittaa, että eurooppalainen yhteisvastuu ei ole täysin kadonnut edes kriisin aikana. Ymmärrän joidenkin parlamentin jäsenten kommentit siitä, että suurin osa varoista on yksinkertaisesti palannut kyseisiin valtioihin ja niiden energiahankkeisiin, mutta mielestäni tästä ehdotuksesta käy selvästi ilmi yhteisvastuullisuuden periaate. Olen myös sitä mieltä, että käynnistämällä pitkäaikaisen energia-alan hankkeen, kuten Baltian maiden liittämisen Pohjoismaiden sähköverkkoihin, lähetämme oikean signaalin, sillä lyhytaikaisiin kriiseihin liittyvien ongelmien ratkaiseminen on pikemminkin jäsenvaltioiden omalla vastuulla niiden omien erityistilanteiden puitteissa. Toinen asia, jonka suhteen meidän on mielestäni oltava hyvin varovaisia, on se, että hankkeen esittelyn lyhyet määräajat voivat aiheuttaa suurta katkeruutta, jos ehdotuksen sisältämiä hankkeita ei toteutetakaan. Tähän liittyen meidän kaikkien on toimittava yhdessä hyvin vastuullisella tavalla. Kiitos.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, tämä on rahoituskehiksemme kolmas vuosi ja samalla kolmas vuosi, kun kokoonnumme tänne puhumaan sen välittömistä muutoksista. Vuonna 2007 käsittelyssä oli Galileo, jonka perustelu oli melko helppoa. Vuonna 2008 kyseessä oli yhden miljardin euron elintarvikerahoitusväline ja meidän piti käyttää kaikki mahdolliset keinot rahoituksen takaamiseksi, sillä väline tuli rahoittaa olemassa olevien luokkien rajoissa, vaikka sen sisällyttämiseen oli vain vähän tilaa jäljellä. Nyt puhumme talouden elvytyspaketista, joka on erityisen tervetullut panos kansallisiin toimiin tällä alalla ja joka toivottavasti elvyttää kotimaani pohjoisosien energia- ja laajakaistahankkeet.

Minun on kuitenkin taas kerran pakko ilmaista kaksi varausta asian suhteen. Olen tyytyväinen siihen, että noudatamme sääntöjä ja todella mukautamme rahoituskehystä. Meidän oli kuitenkin taas turvauduttava vehkeilyyn tehdäksemme vetoomuksen vuoden 2010, ja mahdollisesti 2011, budjetista. On luonnollisesti hyvä tietää, ettei tämä vaikuta yhteispäätösohjelmiin, mutta miten on maatalouden laita, sillä siihen ei, kuten tiedämme, edelleenkään sovelleta yhteispäätösmenettelyä. Mitä tapahtuu, jos, kuten jo mainittiin, uusi eläintauti puhkeaa tai jos syntyy vakava markkinakriisi ja tarvitsemme rahoituksen yhä maatalouteen? Voiko komissio vakuuttaa, ettei se pakoile näitä velvollisuuksia?

Toinen varaukseni liittyy siihen, että meidän on voitava valvoa rahankäyttöä, josta yhdessä päätämme. Kaksi viikkoa sitten valtuuskuntani vastusti vuoden 2007 budjettia koskevan vastuuvapauden myöntämistä valvontaan ja taloudelliseen vastuuseen liittyvien ongelmien vuoksi. Tämä paketti ei saa kuitenkaan missään

tapauksessa johtaa siihen, että vastuu ja valvonta heikkenevät. Kuten brittiläiset sanovat, vanukkaan laatu selviää syömällä. Tästä suunnitelmasta voi tulla menestys vain, jos täytämme kaikki edellytykset.

Tiedän, että puheaikani on loppu, mutta haluaisin käyttää vielä kolme sekuntia ja kiittää komission jäsentä siitä, että hän on viettänyt monta pitkää iltaa täällä kanssamme keskustellen asioista maatalouskeskustelun päätyttyä. Kiitos siis arvoisa komission jäsen mukana olostanne ja yhteistyöstänne.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Arvoisa puhemies, mietinnön aiheena oleva hanke, josta keskustelemme tänään, on tarpeellinen, mutta valitettavasti vaikutuksiltaan epävarma. Se on pikemminkin piristysruiske kuin varsinainen hoito. EU:n oli tehtävä jotain, koska kyseessä on vakava kriisi ja sen piti tehdä jotain, mutta tämä ei mielestäni vastaa haasteeseen. Ensinnäkään tämä ei ole paljon rahaa meneillään olevaan kriisiin, eikä ole takeita siitä, että rahat tavoittavat niitä eniten tarvitsevat tahot. Sekä energia että laajakaistainternet ovat tärkeitä asioita, mutta emme voi olla varmoja siitä, että ne ovat ensisijaisen tärkeitä aloja ja, mikä tärkeämpää, aloja, jotka luovat uusia työpaikkoja ja tarvitsemaamme kasvua.

Toiseksi, kuten kaikki kollegani ovat sanoneet, emme vielä tiedä, onko suuri summa, lähes puolet rahoista eli noin 2,4 miljardia, saatavilla ja jos on, mistä ja milloin. Keskustelimme tässä eräänä päivänä budjettivaliokunnassa komission jäsen Kallasin kanssa, eikä hän pystynyt vielä vastaamaan siihen, mistä määrärahat saadaan.

Kolmas ja ehkä kaikkein merkittävin seikka on se, että tarjoamme ratkaisuja, jotka eivät auta käsittelemään ongelmia pitkällä tähtäimellä. Ei ole mikään ratkaisu jatkaa rahaylijäämien ottamista maatalouspolitiikasta, eikä ole mikään ratkaisu siirtää jäännösmääriä maan alla maatalous- ja aluepolitiikan ja unionin muiden tarpeiden välillä. Eurooppa tarvitsee kriisin edessä maailmanlaajuisen suunnitelman, jota sillä ei tällä hetkellä näytä olevan. Pelkään, että Euroopan unioni on menettänyt tämän mahdollisuuden ja että se on pääosin komission vaikutusta.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). - (ES) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, arvoisa neuvoston puheenjohtaja (missä hän ikinä onkaan, sillä hän ei ole täällä), parlamentissa sanat ovat tärkeitä: viiden miljardin kutsuminen "Euroopan talouden elvytysuunnitelmaksi" on humoristista Euroopan komissiolta, mutta sillä ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa. Kyseessä on yksinkertainen budjetin uudelleen kohdentaminen, joka on vaatimaton sekä rajallinen laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan.

Meidän on kuitenkin otettava se tyytyväisinä vastaan – ei niinkään rahoituksen suuntaamisen vuoksi, vaan sen vuoksi, mitä se merkitsee poliittiselta ja talousarvion kannalta. Se merkitsee ensinnäkin sen myöntämistä, että nykyisessä, kaudelle 2007–2013 hyväksymässämme rahoituskehityksessä ei ole asianmukaisia välineitä taloudellisen kriisitilanteen torjumiseen. Viiden miljardin euron löytäminen, kuten Reimer Böge sanoi, vaati puskemista väkisin budjettimenettelyjen läpi, toimielinten välisen sopimuksen venyttämistä ja kolmen toimielimen työskentelyä kuuden kuukauden ajan. Kaikki tämä, kuten on sanottu jo moneen kertaan, vain siksi, että puolet rahoituksesta voi jäädä toisen sovittelumenettelyn armoille.

Tämä on omituinen tapa suojata yhteisön maataloutta. Älkäämme pettäkö itseämme: viime kädessä on kysymys siitä, että yhteisen maatalouspolitiikan ylimääräisillä varoilla täydennetään muiden menoluokkien riittämättömiä määrärahoja. Tämä on suora seuraus virheistä, joita on tehty rahoituskehityksestä neuvoteltaessa. Näemme lopputulokset, kun alamme neuvotella seuraavasta maataloussopimuksesta vuonna 2013.

Tuen siis paketin tavoitteita, mutta toivon, ettemme joudu tulevaisuudessa katumaan käyttämiämme keinoja.

Glenis Willmott (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, kansalaisemme odottavat meiltä todellista apua näinä vaikeina aikoina. Edessämme olevat Euroopan talouden elvytystoimet muodostavat tärkeän paketin. Olen tyytyväinen ympäristöystävällisten työpaikkojen ja teknologioiden vahvaan korostamiseen, sillä ne auttavat vähentämään hiilidioksidipäästöjä ja parantamaan energiavarmuutta.

Olen myös luonnollisesti iloinen siitä, että kotimaani saa jopa 500 miljoonan rahoituksen merituulivoimaa sekä hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevien hankkeiden edistämiseen. On kuitenkin selvää, ettei ehdotettu paketti kokonaisuudessaan ole tarpeeksi suuri ja kunnianhimoinen. Haluaisin nähdä lisää painoa asetettavan nuorten työttömyydelle. Nuorelle sukupolvelle on annettava toivoa tulevaisuudesta. Kuitenkin tämä, jota tänään käsittelemme, on ehdottomasti parempi kuin ei mitään. Työväenpuoluetta edustavat parlamentin jäsenet tukevat siksi näitä toimia, vaikka on selvää, että tarvitsemme uuden talouden elvytysuunnitelman.

Toivon, että myös paikalla olevat konservatiivijäsenet äänestävät näiden toimien puolesta vastoin heidän eristäytymistä kannattavan johtajansa, David Cameronin, "mitään tekemättömyyden" lähestymistapaa.

Cameron on jatkuvasti vastustanut Yhdistyneessä kuningaskunnassa työväenpuolueen toimia, joista on todellista apua pahiten kärsineille.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Euroopan valtiot hyväksyvät miljardien arvoisia apupaketteja rahoituslaitostensa ja teollisuudenalojensa pelastamiseksi. Myös koko Euroopan unioni haluaa investoida Euroopan talouteen. Keskustelun aiheena oleva ehdotus, jossa taloudellista elpymistä tuetaan myöntämällä yhteisöltä rahoitustukea energia-alan hankkeille, on osa Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa, jossa suunnitellaan yhteensä 30 miljardin euron kohdentamista. Julkisia investointeja koskeva viiden miljardin euron suunnitelma on kohdistettu ensisijaisesti energiainfrastruktuuriin, nopeaan internet-yhteyteen ja maatalouden rakennemuutokseen. On ymmärrettävä, että eurooppalaiset diplomaatit neuvottelivat paketin täsmällisestä muodosta useita viikkoja. Puheenjohtajisto on Tšekin tasavallan ja komission johdolla pyrkinyt vastuullisesti tämän paketin kautta vastaamaan muun muassa kaasukriisiin ja lieventämään näin joitakin arkaluonteisia aiheita, erityisesti Keski- ja Itä-Euroopassa. Osa ongelmista on kuitenkin yhä ratkaisematta. Jotkin jäsenvaltiot, joilla EU:n varojen nostaminen kestää kauemmin, saattavat joutua maksamaan hankkeidensa valmistelematta jättämisestä ensi vuoteen mennessä. Epäilyksiä on edelleen myös paketin rahoittamisen suhteen. Mielestäni nämä seikat eivät kuitenkaan anna meille oikeutta hylätä tätä vaivalla saavutettua kompromissia. Hylkääminen saattaa lopulta johtaa siihen, ettei varoja riitä energiasäästöihin liittyvien hankkeiden lisäksi myöskään kaasun luotettavan toimituksen takaamiseen koteihimme. Äänestäjät lukisivat tämän varmasti meidän viaksemme seuraavan kaasukriisin sattuessa.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, tänäpäiväistä keskustelua määrittää kaksi tärkeää tekijää. Ensinnäkin väistämätön tarve tehdä enemmän Euroopan sähköverkkojen yhteenliittämisen ja laajakaistainternetin laajentamisen eteen. Toiseksi tämän päivän keskustelu nostaa epäsuorasti esiin hyvin tärkeän kysymyksen maatalouden menojen tukemisesta yhteisön talousarviosta nyt ja tulevaisuudessa.

Myönteinen viesti on tietysti se, että Euroopassa käytetään yhteisön budjettia kriisin torjumisen välineenä. Se on myönteistä, ja siitä on pidettävä kiinni. Viisi miljardia ei ole paljon, mutta systeminen tapamme käyttää yhteisön budjettia uusien ongelmien torjumisen välineenä on oikea keino, ja juuri siksi valtioiden ja hallitusten päämiehet hyväksyivät sen äskettäin pidetyssä huippukokouksessa, jossa he kannattivat tätä lähestymistapaa. Meidän on kuitenkin oltava varovaisia. Jos tämä systeminen tapa johtaa meidät siihen pelkistettyyn deduktiiviseen päätelmään, että maataloudella on aina käyttämättömiä määrärahoja uusien vaatimusten maksamiseen, ja jos päättelemme siitä ennen maatalouden tulevaisuutta vuoden 2013 jälkeen koskevia tärkeitä keskusteluja, että maataloudella on jo enemmän kuin tarpeeksi, tekisimme suuren strategisen virheen Euroopan kannalta. Toisin sanoen meidän ei pidä ajatella, että vähentäisimme maataloudelta, sillä talousarvio on osoittanut, että meillä on vuoteen 2013 asti aina rahaa, jota käytimme Galileo- ja energiahankkeisiin ja laajakaistaintieteen.

Maatalous tarvitsee määrärahoja, ja se tarvitsee niitä yhä vuoden 2013 jälkeenkin. Samalla meidän on tehtävä Euroopan unionissa selväksi jotain itsestään selvää: uudet painopisteet vaativat aina uusia määrärahoja.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Graefe zu Baringdorf, näiden ”pikkusummien” ansiosta pienessä 450 asukkaan kotikylässäni on työskennelty täydellä teholla laajakaista-aukon kiinni kuromiseksi. Uskon, että laajakaista on käytössämme viimeistään 3–4 kuukauden kuluttua.

Jäsen Stavreva, suuri kiitos mietinnöstänne. Se on erittäin hyvä.

Hyvät kuulijat, olen saanut työskennellä maatalouden kehittämisen parissa tässä ylevässä parlamentissa 15 vuoden ajan ja auttanut muokkaamaan sitä maatilan kokoon tai oikeudelliseen muotoon katsomatta. Nyt minun on tullut aika tehdä jotain muuta. Haluan kiittää kaikkia parlamentin jäseniä, virkailijoita, Andris Piebalgsia ja erityisesti teitä Mariann Fischer Boel.

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Haluan aivan aluksi kiittää esittelijä Maldeikisia ja korostaa energiavarmuuteen liittyvien hankkeiden tärkeyttä. Ne luovat sopivat olosuhteet jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun lisäämiselle monipuolistamalla kaasun toimituslähteitä ja toimittajia.

Haluan mainita, että neuvottelujen jälkeen kotimaani, joka kärsi vuoden alussa eniten energiakriisistä, sai jonkin verran määrärahoja, ja sille perustettiin yhteyksiä Kreikan ja Turkin järjestelmiin. Nabucco-hankkeeseen ja vastakkaissuuntaiseen kaasun toimitukseen osoitetut varat parantavat myös turvallisuutta Kaakkois-Euroopassa.

Uskon, että nämä komission toimet ja ehdotukset ovat vain alkua energiavarmuuspolitiikan laatimiselle. Odotan strategiaa maakaasun toimitusvarmuutta koskevan direktiivin parantamiseksi sekä yhteisen energiapolitiikan luonnosta ehdotettavaksi aivan lähitulevaisuudessa.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Haluaisin puhua tämän paketin makrotaloudellisista vaikutuksista. Usein sanotaan, että meidän on ratkaistava pankkitoiminnan ongelmat ja annettava pankeille lisää maksuvalmiutta, lisää varoja. Tämä paketti on tärkeä, koska se vahvistaa yhteismarkkinoidemme maksuvalmiutta. Kun pääoma kiertää maiden välillä kriisin vuoksi – tämä on talouskehityksen luonnollinen prosessi –, monien maiden yritykset ovat lopettaneet toimintansa varojen puutteen vuoksi.

Tätä pakettia tarvitaan, mutta ei avustuksena tai tukena. Sitä tarvitaan ylläpitämään yhtenäisiä eurooppalaisia markkinoitamme, yhdentymistämme, jota olemme kehittäneet useiden vuosien ajan.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan ensin kiittää komission jäsen Fischer Boelia ja komission jäsen Piebalgsia. Tämä on hyvä merkki: maatalous ja energia vieri vieressä, toimivat yhdessä. Sama pätee myös parlamentin jäseniin Schierhuberiin ja Karasiin, jotka panevat niin sanotusti kaiken peliin pienten ja keskisuurten tilojen puolesta. Tämä on hyvä merkki. Keskustelu viidestä miljardista eurosta osoittaa, että etenemissuuntamme on oikea ja että meidän on vahvistettava maaseutualueiden ostovoimaa. Erityisesti talous- ja rahoituskriisien aikaan ensisijaisena haasteenamme ei ole lähettää energiaan tarvitsemiamme rahoja Venäjän oligarkeille ja öljypohatoille, vaan pitää rahat Euroopassa ja vahvistaa täällä maaseutualueita.

Haluan esittää kiitokseni tästä hankkeesta. Olen erityisen iloinen siitä, että voimme hyväksyä sen tänään.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Myös minä haluan kiittää esittelijöitä. Tämä asiakirja on tärkeä, sillä energiainfrastruktuurin yhteenliittämisen on oltava ensisijainen tavoite.

Mielestäni sähköenergian tuottamis- ja kuljettamisinfrastruktuurin uudenaikaistamiseen on kuitenkin investoitava enemmän. Sanon tämän pitäen mielessä muutaman vuoden takaisen sähkökatkoksen, joka vaikutti moniin Euroopan valtioihin. Olen kuitenkin sitä mieltä, että Nabucco-hankkeeseen on kohdennettava enemmän varoja. On hyvä, että tämän hankkeen merkitys tunnustetaan taas kerran kyseisen asiakirjan muodossa.

Mitä tulee rakennusten energiatehokkuuteen, emme löydä tästä asiakirjasta mitään määrärahoihin liittyvää, toisin kuin komission lokakuussa antamasta tiedonannosta, jossa alalle oli kohdistettu viisi miljardia euroa. On olemassa älykkäitä kaupunkia koskeva säännös, mutta määrärahoja on käytettävissä vain, jos jäljelle jää käyttämättömiä varoja. Mielestäni tilannetta ei voida hyväksyä, koska työpaikkoja on luotava ja tällä alalla on valtavaa potentiaalia.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, huomaan ehdotuksemme saavan laajaa kannatusta ja mielestäni on hyvin tärkeää muistaa, mistä parlamentti lähti liikkeelle.

Meillä on jotakuinkin 27 kansallista energiapolitiikkaa ja 27 markkinat, joiden vapauttamisen tilat eroavat toisistaan. Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö energia-alalla on ollut melko monimutkaista. Me tarjosimme hyvin tärkeät yhteiset kannustimet, eli energia- ja ilmastomuutospaketin sekä Euroopan energian sisämarkkinoiden eurooppalaisen ulottuvuuden vahvistamisen. Kysymys siitä, mistä varat saadaan, oli kuitenkin aina läsnä, emmekä me ole tähän mennessä oikeastaan osoittaneet merkittäviä summia energia-alan. Monet energia- ja pääomavaltaiset hankkeet ovat selvästi viivästyneet rahoituskriisin vuoksi. Lisäksi alkuvuoden kaasukriisi muistutti meitä taas siitä, miten haavoittuvainen Eurooppa on energiahuoltonsa suhteen ja miten huonosti olemme liittyneet yhteen, mikä tekee Euroopan unionin laajuuden käytöstä vaikeaa. Leijonanosa tästä paketista käytetäänkin hyvin tarpeelliseen yhteenliittämiseen.

Jäsen Paparizov otti esimerkiksi Bulgarian. Kolmen uuden yhteyden antaminen Bulgarialle vähentäisi kärsimystä maassa eikä maksaisikaan paljon. Kysymys kuuluu: miksi niitä ei kehitetty. Asiaan liittyy monia tekijöitä. Yksi jäsenvaltio ei voi vain kehittää yhteyttä, sillä siihen tarvitaan vähintään kaksi. Lisäksi tarvitaan yhtiöitä asian hoitamiseen. Paketti tarjoaa itse asiassa myös poliittisia kannustimia. Baltian maat ovat puhuneet paljon yhteistyöstä ja yhteyksistä Pohjoismaiden markkinoiden kanssa, mutta tämän paketin laatimiseen asti olimme jotenkin luopuneet Baltian yhteyksien kehittämisestä. Baltian maiden pääministerien äskettäin pidetty kokous ja siellä tehdyt päätökset ovat niin ratkaisevan merkittäviä, etteivät Baltian maat enää jää energiasaarekkeiksi.

Mielestäni paketti tarjoaa juuri sen, mitä parlamentti tarvitsee saavuttaakseen kolme tavoitetta: toimitusvarmuuden, kestävyys ja EU:n kilpailukyky. Siksi pyydän parlamentin jäseniä tukemaan ehdotusta, sillä se tuo merkittävän muutoksen Euroopan energiapolitiikkaan.

Mariann Fischer Boel, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut tarkkaan tämän päivän keskustelussa esitetyt monet myönteiset ja rakentavat huomiot.

Kuten osa teistä jo totesikin, meidän on ennen kaikkea tehtävä hyvin selväksi, ettemme joudu tilanteeseen, jossa maatalousbudjettiin ei jäisi lainkaan liikkumavaraa. Meillä on ylijäämää, koska meillä ei ole ollut poikkeuksellisia kuluja – toimenpiteiden ja vientitukien kulut ovat olleet hyvin pienet –, ja siksi selviämme tästä erityistilanteesta. Jäsen Mulderin mainitsemista syistä emme kuitenkaan päästä itseämme tilanteeseen, jossa budjettiin ei jää lainkaan liikkumavaraa. Voin taata täällä tänään, että jos uusi eläintauti puhkeaa, emme joudu tilanteeseen, jossa meillä ei olisi rahaa tai meillä olisi liian vähän rahaa tilanteen ratkaisemiseksi.

Varojen jakamisen yhteydessä on tärkeää korostaa myös yhteisvastuullisuutta. Kun katsotaan maaseudun kehittämistä, on selvää, että se on jaettu uudelleen sen mukaan, kuinka paljon maaseudun kehittämisen määrärahoja on kunkin jäsenvaltion saatavilla. Tästä on hyötyä uusille jäsenvaltioille.

Lisäksi on tärkeää nähdä tämä rahavirta yksittäistapauksena. Sen tarkoituksena on vain korvata vuoden 2009 maaseudun kehittämisen puutteet, sillä terveystarkastus tulee voimaan vasta 1. tammikuuta 2010 ja siksi jouduimme tilanteeseen, jossa meillä ei ollut rahaa vastata uusiin haasteisiin. Nämä haasteet liittyvät samoihin asioihin kuin arvoisan kollegani Andris Piebalgsin ajatukset maaseutualueiden uusiutuvista energialähteistä, uusien teknologioiden käyttöön, maatalousalan jäännösten käyttöön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ilmastomuutokseen, vesivaroihin ja biologiseen monimuotoisuuteen sekä Euroopan maitoalalla nyt kohdattaviin haasteisiin.

Olen myös täysin samaa mieltä siitä, että laajakaistasta on hyötyä niin maatalousalalle kuin kaikille muillekin. On hyvin tärkeää, että varmistamme maaseutualueiden yhteyden laajakaistaverkkoon, jotta voimme kannustaa pieniä ja keskusuria yrityksiä ja helpottaa maallamuuttoa tarjoamalla mahdollisuuden hoitaa esimerkiksi kaupungissa olevia työtehtäviä tietokoneen välityksellä muutamana päivänä viikossa. Laajakaista on siis yksi tulevaisuuden aiheista.

Yleisesti ottaen ja puheenvuoroni lopuksi totean, että asia on mielestäni saanut laajaa kannatusta, ja toivon, että kertaluontoisena maksuna tehtävä investointi osoittautuu hyvin käytetyksi.

Petya Stavreva, esittelijä. – (BG) Haluan kiittää teitä myönteisestä asenteestanne sekä esittämistänne suosituksista ja näkemyksistä. Kiitän myös komission jäsen Boelia hänen myönteisestä lähestymistavastaan ja tuesta, jota hän antaa maanviljelijöille ja maaseudun asukkaille. Esitän myös erityiskiitokset maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtajalle Neil Parishille ja koordinaattorillemme Lutz Goepelille heidän tuestaan ja luottamuksestaan.

Kun tänään keskustelemme yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta ja riittävän tuen mahdollisuudesta, meidän on hyvin tärkeää ottaa huomioon, että sadat miljoonat Euroopan kansalaiset asuvat maaseutualueilla, jotka kattavat suuren osuuden yhteisön alueesta. He tarvitsevat tukea yhteisvastuun kautta.

Olen hyvin iloinen siitä, että kaikki mietinnöt, joista olemme viime kuukausina keskustelleet Euroopan parlamentissa täällä Strasbourgissa ja joiden pääaiheena on ollut yhteinen maatalouspolitiikka, on laadittu samassa hengessä ja perustuvat samaan yleiseen vaikuttimeen: siihen, että meidän on otettava huomioon ja tunnustettava kaikkien jäsenvaltioiden maanviljelijöiden ja maaseudun asukkaiden tarpeet ja mahdollisuudet.

Uusimpiin jäsenvaltioihin kuuluvan Bulgarian edustajana pidän ensiarvoisen tärkeänä, että EU:n toimielimet, erityisesti Euroopan parlamentti, lähettävät yhteisön asukkaille tänään selkeän tukiviestin ja osoittavat näin, että olemme apuna talouskriisin vaikeina aikoina. EU:n toimielinten tulee Euroopan parlamentin vaalien alla osoittaa, että ne ovat lähellä ihmistä ja haluavat auttaa heitä vaikeina aikoina, joita parhaillaan koemme.

Eugenijus Maldeikis, esittelijä. – (LT) Haluan kiittää kaikkia kollegoitani tuesta. Tästä keskustelusta on käynyt ilmi, että paketti on erittäin tärkeä ja ettemme voi vain unohtaa, miten vaikeaa komission oli se laatia ja taata, että sopimus hyväksytään. Mielestäni meidän tulee arvostaa sitä, että jäsenvaltiot pystyivät pääsemään yhteisymmärrykseen hyvin lyhyessä ajassa ja asiakirja saatiin parlamentin käsittelyyn ja äänestykseen.

Mielestäni oli hyvin vaikeaa saada näiden hankkeiden rahoittaminen maantieteelliseen tasapainoon, arvioida elvytystoimenpiteet (tarkoitin tällä sitä, miten paljon ne vaikuttavat makrotaloudellisiin prosesseihin ja yksittäisiin sektoreihin) ja käyttää rahoitukseen useita energia-alan hankkeita. Siksi uskon, että nyt edessämme

oleva kokoonpano tuo varmasti tuloksia. Olin tänään myös hyvin iloinen kuullessani komission jäsen Piebalgsin mainitsevan, että tarjouspyynnöistä tulisi ilmoittaa toukokuun loppuun mennessä. Tämä osoittaa, että reagoimme riittävän strategisella tavalla ja tunnemme kysymyksen yleisen herkkyyden.

Pidän pakettia hyvin tärkeänä myös siinä mielessä, että investointiprosessit ovat hidastuneet Euroopan unionissa merkittävästi talouskriisin vuoksi, ja paketti toimii sekä jäsenvaltioille ja energiayhtiöille erittäin hyvänä merkinä ja kannustimena jatkaa investointitoimia, jotta Euroopan unionin strategiset energiatarvit voidaan saavuttaa.

Kiitän vielä kerran kaikkia tuesta, ja kehotan teitä tukemaan tätä pakettia ja äänestämään sen puolesta.

Puhemies. – (FR) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään.

*

* *

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, sivuutitte minut "catch the eye" -menettelyssä. Teillä on tietysti oikeus siihen, mutta haluaisin nyt esittää työjärjestyksen mukaisen henkilökohtaisen lausuman.

Puhemies. – (FR) Se ei ole mahdollista, jäsen Graefe zu Baringdorf. Keskustelu on päättynyt. Tiedätte varsin hyvin, että "catch the eye" -menettelyyn on käytettävissä viisi minuuttia ja että jäsenet, jotka eivät ole käyttäneet puheenvuoroa, ovat etusijalla. Siksi en voi antaa teidän puhua nyt. Keskustelu on päättynyt. Olen pahoillani.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Adam Gierek (PSE), kirjallinen. – (PL) Asetuksessa säädetään kriisin aikaisesta EU:n talouden elvytysohjelmasta. Avustusten suuntaaminen energiahankkeisiin elvyttää taloutta, lisää energian toimitusvarmuutta ja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Näin ainakin oletetaan tapahtuvan.

Tähän tarkoitukseen on varattu 3,5 miljardia euroa.

Auttaako ohjelma meitä selviämään kriisistä? Epäilen sitä. Näillä varoilla ei pystytä heti luomaan useita työpaikkoja. Jokaisen hankkeen valmistelu vaatii aikaa, joten ne parantavat taloudellista tilannetta vasta myöhemmin. Osa hankkeista on tärkeämpiä kuin toiset. Tärkeimpiä ovat ne, jotka koskevat energiaverkkojen välisiä yhteyksiä. Ne vahvistavat EU:n sisäistä yhteenkuuluvuutta.

Olen kuitenkin sitä mieltä, että hankkeisiin tulisi sisällyttää energiaverkkojen yhteydet Puolan ja Saksan välillä.

Hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologian alalla kelpoisuussäännöt ovat liian tiukat, ja vallalla on oletus, että teknologiaa on jo kehitetty näin pitkälle, vaikka niin ei itse asiassa ole.

Komission tapa tuhlat yhteisön varoja huolettomasti on kummastuttava, ja uskon sen olevan seurausta sekä huonosta arvostelukyvystä että käytetyn lähestymistavan perustana olevasta opista. Viemäristä alas huuhdotuista varoista – siis hiilidioksidin talteenotto- ja varastointilaitoksiin käytetyistä varoista – olisi ollut paljon enemmän hyötyä kriisin torjumisessa, jos ne olisi käytetty rakennusten laajamittaiseen korjaamiseen ja eristämiseen tai satojen biokaasuasemien rakentamiseen. Myös ympäristö olisi hyötynyt siitä.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), kirjallinen. – (PL) Keskustellessamme talousarviota koskevaa kurinalaisuutta ja moitteetonta varainhoitoa koskevasta mietinnöstä monivuotisen rahoituskehityksen osalta (2007–2013) haluan nostaa esiin kolme asiaa.

1. Meidän tulisi tukea viiden miljardin euron osoittamista energiahankkeiden rahoittamiseen vuosina 2009 ja 2010 ja internet-yhteyksien kehittämisen rahoittamiseen maaseutualueilla. Energiaverkkoon tulisi osoittaa 3,5 miljardia euroa ja maaseudun internet-infrastruktuuriin 1,5 miljardia.

2. Annettuaani tukeni haluan ilmaista huoleni siitä, että tämän lisärahoituksen lähde löytyy otsakkeen 2 alta eli yhteisestä maatalouspolitiikasta, jossa vuosien 2007–2013 rahoituskehitykselle suunniteltuja vuosittaisia

enimmäismääriä pienennetään vuonna 2009 3,5 miljardilla eurolla ja vuonna 2010 2,5 miljardilla eurolla. Tämä on erityisen huolestuttavaa nyt, kun Euroopan unionin elintarviketurva on uhattuna.

3. Minun on ilmaistava huoleni myös siitä, että vuosien 2007–2013 rahoituskehystä muutetaan näin perustavanlaatuisesti kaksi kuukautta ennen kuluvan vaalikauden päättymistä, kovalla kiireellä ja ilman mitään objektiivisen keskustelun mahdollisuutta aiheesta.

James Nicholson (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Osana Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta on varattu ylimääräiset miljardi euroa internet-laajakaistainfrastruktuurin kehittämiseen maaseutualueilla.

Maatalouteen ja maaseudun asioihin keskittyvänä henkilönä otan avosylin vastaan tämän hankkeen. Monissa jäsenvaltioissa, oma kotimaani mukaan luettuna, maanviljelijöillä ja maaseudun asukkailla ei ole samanlaista laajakaistan käyttömahdollisuutta, mikä asettaa heidät kaupunkien asukkaita selvästi epäedullisempaan asemaan.

On muistettava, että tämä hanke on osa pakettia, jonka tarkoituksena on elvyttää Euroopan heikentyneitä talousjärjestelmiä. Tässä mielessä olen toiveikas sen suhteen, että parempi laajakaistan käyttömahdollisuus auttaa elvyttämään maaseudun pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) On hienoa, että komission jo talouskriisin alkumetreillä lupaama viiden miljardin lisäelvytyspaketti saatiin vihdoin hyväksyttyä. Elvytysraha tulee kipeään tarpeeseen ja mielestäni komission valitsemat painopisteet energia ja maaseudun tukeminen – siellä erityisesti laajakaistaverkkojen kehittäminen – ovat kannatettavia. Suomea koskee erityisesti Estlink 2 -merikaapelihankkeelle myönnetty 100 miljoonaa. On hienoa, että Estlink-hanke pysyi listalla muuttumattomalla summalla aivan komission ehdotuksen alkuhetkistä alkaen.

Erittäin harmillisia sen sijaan ovat painotukset energiaelvytyksen sisällä: se, ettei komission alkuperäinen ajatus tukea vain ja ainoastaan sähkölinjoja, hiilen talteenottoa ja varastointia (CCS) sekä merituulihankkeita muuttunut matkan varrella. Sähkölinjat ja merituuli ovat toki lisärahansa ansainneet. Kohtuuton hiilen talteenoton ja varastoinnin painotus on sen sijaan käsittämätöntä, varsinkin kun sille on luvassa huomattavaa rahoitusta päästökauppatuloista.

Tuulivoiman lisäksi ylimääräiseen elvytysrahaan olisi ehdottomasti pitänyt olla tasavertainen hakuoikeus myös muilla uusiutuvilla energiaprojekteilla. Sen sijaan että panostetaan epävarmaan CCS-teknologiaan, tulisi painotuksen olla uusiutuvissa energialähteissä. Erityisesti erilaiset aurinkoenergiaprojektit olisivat rahoituksensa ansainneet.

Pakettiin jäi toteamus, jonka mukaan mahdollisesti käyttämättä jääneet varat voidaan ohjata hankkeisiin, joilla edistetään energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä. Komission alkuperäisissä kaavailuissa varoja olisi korvamerkitty energiatehokkuuteen muutoinkin kuin mahdollisista räappeistä. Niin ikään on erittäin valitettavaa, että alun perin kaavailtu ”fiksujen kaupunkien” osio jäi loppujen lopuksi elvytyspaketista pois.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan talouden elvytyspaketti, josta käytetään myös nimitystä viiden miljardin paketti, liittyy EU:n maaseutualueiden kehittämiseen. Osoitamme yli miljardin euron lisäsumman internet-yhteyksien parantamiseen maaseutualueilla ja niiden uusien haasteiden voittamiseen, jotka määrittävät yhteisen maatalouspolitiikan arvioinnissa. On sääli, että käytettävissä olevia varoja on jonkin verran vähennetty. Nyt on kuitenkin tärkeintä saattaa koko lainsäädäntöprosessi päätökseen mahdollisimman nopeasti. Nämä toimet auttavat pienentämään maaseutu- ja kaupunkialueiden välisiä eroja, jotka liittyvät laajakaistainternetin infrastruktuurin ja uusiin teknologioihin liittyvien palvelujen kehitykseen. Internet ei ole vain erityinen ikkuna maailmaan ja näkemysten vaihtamisen ja tiedonsaannin väline, vaan myös keino helpottaa monia hallintoasioita.

Hyväksymällä tämän paketin EU lähettää myönteisen signaalin maaseutuyhteisöllemme. Maanviljelyksellä on tärkeä rooli maaseutualueilla, mutta maaseudulla on myös monenlaisia pienyrityksiä, kuten kauppiaita, verstaita ja varastoja. Uskon, että internet-yhteyksien kehittäminen edistää koulutuksen ja pienyritysten, kuten matkailupalvelujen, kehitystä näillä alueilla. Se voi myös auttaa erityisesti pieniä perheitä saamaan lisätuloja.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Arvoisat parlamentin jäsenet, talouden elpymistä tukevalla eurooppalaisella ohjelmalla, johon sisältyy lähes neljän miljardin euron investointi energiahankkeisiin, on

ihanteellinen ajoitus ja ainakin kaksinkertainen myönteinen vaikutus: talouden tärkeiden osa-alueiden elvyttäminen ja merkittävien energiaongelmien ratkaiseminen.

Äskettäinen kaasukriisi osoitti täysin selvästi, että energian toimitusvarmuus on suoraan riippuvainen jäsenvaltioiden energiainfrastruktuurien yhteenliittännöistä, joita ilman vahinkoa kärsineitä maita ei voida auttaa. Jos asiaan liittyvien maiden järjestelmien välille ei luoda hyviä yhteyksiä, emme voi luoda yhteisiä energiemarkkinoita tai soveltaa yhteisvastuullisuuden periaatetta EU:ssa.

Talouskriisi edellyttää nopeita ratkaisuja. Siksi kannatan ehdotettua ohjelmaa, vaikka olen täysin tietoinen siitä, että tapa, jolla hankkeet on valittu ja määrärahat jaettu ei ole kaikkein oikeudenmukaisin.

Haluan korostaa erikseen Nabucco-kaasuputken tukemista, sillä EU:n on nyt korkea aika panostaa enemmän tähän hankkeeseen, jos emme halua menettää mahdollisuutta monipuolistaa energialähteitämme Kaspianmeren kaasulla. Kehotan komissiota puuttumaan asiaan paljon aktiivisemmin, jotta saavutamme todellisia tuloksia ja edistymme Nabucco-hankkeessa mahdollisimman pian.

Kiitos mielenkiinnostanne.

3. Pääomavaatimuksia koskevat direktiivit (2006/48/EY ja 2006/49/EY) – Yhteisön ohjelma rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Othmar Karasin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0139/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta (KOM(2008)0602 – C6-0339/2008 – 2008/0191(COD)), sekä

– Karsten Friedrich Hoppenstedtin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöseksi rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta (KOM(2009)0014 – C6-0031/2009 – 2009/0001(COD))

Othmar Karas, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tänään minulla on tilaisuus esitellä teille talous- ja raha-asioiden valiokunnan tulokset ja sen lisäksi neuvoston ja komission kanssa käytyjen pitkien neuvottelujen tulokset. Viime viikolla pääsimme kolmikantakokouksessa sopimukseen yhteisestä lähestymistavasta uuden kehyksen kehittämiseksi rahoitusmarkkinoille.

Pyydän teitä tarkastelemaan näitä ehdotuksia, joista me tänään keskustelemme, kokonaisena pakettina. Toiset meistä halusivat enemmän, toiset meistä halusivat vähemmän tässä parlamentissa, neuvostossa ja komissiossa. Voin kertoa teille, että emme sopineet pienimmästä yhteisestä nimittäjästä vaan yritimme sopia enemmän kuin suurimmasta yhteisestä nimittäjästä.

Olemme ehdottaneet linjaa seuraaville askelille, koska tämä voi olla vain ensimmäinen askel. Emme ole löytäneet vastausta talous- ja rahoituskriisiin. Me olemme kuitenkin valmiita ottamaan seuraavan askelen saavuttaaksemme läpimurron rahoitusmarkkinoiden uuden kehyksen kehittämisessä. Se johtaa rahoitusmarkkinoiden sääntelyn yksinkertaistamiseen ja eurooppalaistamiseen ja tuo varmuutta rahoitusmarkkinoille ja vakautta kaikille markkinaosapuolille, mikä kehittää rahoitusmarkkinoita, on reaktio rahoituskriisiin ja turvaa hajautettua alaa.

Kiitän Pervenche Berès'tä, Sharon Bowlesia ja muiden ryhmien kollegoita tuesta sekä erityisesti sihteeristöä ja henkilöstön jäseniä.

Ehdotus lisää avoimuutta, oikeusvarmuutta ja vakautta ja luo siten luottamusta aikana, jolle on tyypillistä luottamuksen puute. Se ei ole ainoa säännöstö, jota ehdotamme. Viime täysistunnossa päätimme säännellä luokituslaitoksia, hyväksyimme vakuutusalan uuden valvontarakenteen, ja komissio esitteli uuden ehdotuksen hedge-rahastoista. Se on lisäpaketti, jolla me näytämme tietä.

Siinä on viisi kohtaa. Ensimmäinen on rahoitusmarkkinoiden valvonta, jossa olemme ensimmäisenä askelena vahvistaneet CEPS:n ja Euroopan keskuspankin roolia. Olemme myös kehittäneet tasapainoa kotivaltion ja

vastaanottavan valtion sääntelyviranomaisten välillä. Toinen askel on se, että meidän on vahvistettava rahoitusmarkkinoiden valvonnan integraatiota. Tämä mietintö sisältää kaikki vaatimukset, koska me tarvitsemme integroitua valvontarakennetta, jotta voimme voittaa uudet haasteet.

Toinen ala on arvopaperistaminen, lainojen myöntäminen. Otamme ensimmäistä kertaa käyttöön säännön, että laina voidaan myöntää vain, jos lainanantajalla on kirjoissaan omavastuu arvopaperistamisesta. Olemme säätäneet omavastuuksi vähintään 5 prosenttia mutta olemme antaneet CEPS:n tehtäväksi tutkia, onko lisääminen järkevää, ja julkaista tuloksensa komission tarkistuksessa vuoden loppuun mennessä ottaen huomioon kansainvälisen kehityksen. Se on tärkeä viesti markkinoille: ilman omavastuuta ei ole mitään. Omavastuu johtaa avoimuuteen ja myös parempaan valvontaan.

Kolmanneksi olemme säännelleet suuria riskikeskittymiä omien varojen ja riskin suhteen osalta. Yksikään suuri riskikeskittymä ei saa olla yli 25 prosenttia pankin omista varoista. Kun pankit myöntävät toisilleen lainoja, 150 miljoonan euron rahamäärää ei saa ylittää.

Neljäs kohta on se, että pyrimme parantamaan omien varojen ja hybridipääoman laatua. Otamme kuitenkin huomioon jäsenvaltioiden nykyisen lainsäädännön, koska emme halua vahvistaa suhdanteita talous- ja rahoituskriisin aikana. Se, että olemme luoneet oikean ammattimaisen siirtymäasetuksen, on erityisen tärkeää osuuskunnille, säästöpankeille ja äänettömille osakkuuksille Saksassa. Paljon tehtävää on kuitenkin vielä jäljellä.

Haluaisin nostaa esiin suhdanteiden vahvistamisen viidentenä kohtana.

Tässä mietinnössä todetaan, että komission on tunnistettava nopeasti voimassa olevien direktiivien suhdanteita vahvistavat vaikutukset ja että meidän on katsottava, että tarvittavat muutokset tehdään ennen syksyä.

Pyydän teitä hyväksymään tämän mietinnön ja ehdotuksen kolmikantaneuvottelujen sopimukseksi, niin että me voimme Euroopan unionina ja Euroopan parlamenttina säilyttää johtavan roolimme rahoitusmarkkinoiden uudistuksessa. On myös tärkeää, että panemme täytäntöön kaikki tulevaa kehitystä koskevat vaatimukset, niin että voimme avata oven paremmille, vakaammille ja luottavaisemmille rahoitusmarkkinoille ja ottaa jälleen kerran johtavan roolin seuraavassa G20-kokouksessa. Pyydän tukeanne tässä asiassa.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Karsten Friedrich Hoppenstedt, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, koko EU:ssa yhtenäisesti toimivan rahoitusvalvonnan puute ja järjestelmän pettäminen kansainvälisesti ja EU:ssa ovat osasyynä nykyiseen rahoitus- ja talouskriisiin. Siksi meidän on varmistettava, että järjestelmään kootaan tietoja koordinoitusti ja että yksittäiset organisaatiot vaihtavat tietoja uuden kriisin ennaltaehkäisemiseksi.

Joidenkin jäsenvaltioiden hyvä julkinen valvonta on optimoitava kaikille 27 jäsenvaltiolle hyvän tiedonsiirron varmistamiseksi. Siihen tarvitaan rahoitusta. Meidän on ratkaistava kriisi nyt ja tarjottava resurssit nyt. Juuri se saavutetaan rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistöimien tukemiseksi toteutettavalla yhteisön ohjelmalla.

Olen tyytyväinen siihen, että komissio on vastannut Euroopan parlamentin vaatimukseen ja ehdottaa rahoitustukea yhteisölle rahoituspalvelujen, tilinpäätösraportoinnin ja tilintarkastuksen alalla sekä tiettyjen eurooppalaisten ja kansainvälisten instituutioiden toimille varmistaakseen sen, että yhteisön politiikka on tehokasta tällä alalla. Uusi yhteisön ohjelma mahdollistaa suorat maksut kyseisten yksittäisten instituutioiden rahoittamiseksi yhteisön talousarviosta.

Tällainen komiteoiden ja valvontaviranomaisten yhteisrahoitus voi pitkälti auttaa varmistamaan sen, että ne täyttävät tehtävänsä riippumattomasti ja tehokkaasti. Ohjelma on suunniteltava joustavasti ja rahoitettava asianmukaisesti sen varmistamiseksi, että katetaan ainakin kolmannen tason komiteoiden vaatimukset. Näitä ovat muun muassa CESR, CEIOPS ja CEBS. Komission ehdotus oli 40 prosenttia vähemmän kuin se, mitä kolmannen tason komiteat pitivät tarpeellisena neljälle seuraavalle vuodelle. Neuvostossa ei ollut juuri mitään halua lisätä merkittävästi talousarviota, vaikka oli selvää, että rahoitusmarkkinoiden valvonnalta vaadittiin huomattavaa parannusta.

Neuvottelujen lopussa olimme sopineet noin 40 miljoonasta eurosta neljän vuoden ajalle: 500 000 euroa kolmannen tason komiteoille vuodeksi 2009 ja 38,7 miljoonaa vuosiksi 2010–2013, ja siitä 13,5 miljoonaa on osoitettu kyseisille komiteoille. Tilinpäätösraportoinnin ja tilintarkastuskomiteoiden osalta komission alkuperäinen ehdotus organisaation uudistamiseksi oli liian heikko. Se tarkoittaa sitä, että me parlamenttina olemme voineet tehdä parannuksia ja kolmikantaneuvottelujen jälkeen olemme saavuttaneet hyväksyttävän tuloksen yksittäisten rahoitusohjeiden ja rahoituskausien alalla. Larosièren ryhmän ja mietinnön uusimmat tulokset osoittavat, että on hyviä syitä siihen, miksi komission pitäisi esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1. heinäkuuta 2010 kertomus ja tarvittavat lainsäädäntöehdotukset asetuksen ja EU:n rahoitusmarkkinoiden valvonnan uudistamiseksi edelleen ohjelman mukauttamiseksi tehtyihin muutoksiin.

Nykyisessä rahoituskriisissä näyttää siltä, että olisi annettava etusija valvonnan lähentymisen ja rahoituspalvelujen yhteistyön laajentamiselle tilinpäätösraportoinnin ja tilintarkastuksen yhteydessä.

Solvensi II:ta koskevassa täysistunnossa 14 päivää sitten sanoin, että EU:n oli tärkeää lähettää selviä viestejä, jotka otetaan huomioon muualla maailmassa. Olemme mielestäni lähettäneet viime viikkoina selviä viestejä, mukaan luettuna Othmar Karasin mietintö luokituslaitoksista, että kansainväliset kumppanimme voivat ottaa meidät vakavasti ja että emme ole vain matkustajia kuten olemme olleet parina viime vuosikymmenenä. Se on hyvä viesti.

Kiitän varjoesittelijöitä Sharon Bowlesia ja Pervenche Berès'tä. Koska tämä on viimeinen puheeni tässä parlamentissa, kiitän myös komissiota, kollegoitani ja neuvostoa yhteistyöstä. On ollut ilo työskennellä kaikkien teidän kanssa. Haluan antaa esimerkin yhteistyön hyvistä tuloksista. Neuvoston puheenjohtajavaltio Tšekki päätti puoli tuntia sitten hyväksyä kolmikantaneuvottelujen tuloksen. Meillä on esitys, jonka voimme hyväksyä tänään, ja olen varma siitä, että tämän parlamentin suuret ryhmät äänestävät myös näiden ehdotusten puolesta.

Vielä kerran kiitos paljon yhteistyöstä.

Charlie McCreevy, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, kaksi viikkoa edellisen rahoituskriisiä koskevia toimia käsitelleen keskustelun jälkeen olen iloinen tähän tilaisuudesta keskustella teidän kanssanne lisätoimista, jotka on toteutettu yhdessä tähän haasteeseen vastaamiseksi.

Tänään olen erityisen tyytyväinen siihen, että on mahdollista päästä ensimmäisessä käsittelyssä sopimukseen kahdesta keskeisestä toimesta: rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettava yhteisön ohjelma ja pääomavaatimusdirektiivin tarkistus. Ne molemmat edistäisivät merkittävästi elvyttämistoimia, ja sen lisäksi ne tehostaisivat ratkaisevasti rahoitusvalvontaa pitkällä aikavälillä ja vahvistaisivat EU:n rahoitusala.

Aluksi totean suhtautuvani myönteisesti tarkistuksiin, joita Euroopan parlamentti on tehnyt rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavaan yhteisön ohjelmaan. Rahoituskriisi on osoittanut, että EU:n valvontajärjestelyjä on vahvistettava edelleen. Se on muistuttanut meitä myös siitä, kuinka tärkeitä avoimuus ja riippumattomuus ovat tilinpäätösraportoinnin ja tilintarkastusstandardien alalla toimiville elimille.

Komissiolle tärkeä liike kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi on alan keskeisten elinten roolin vahvistaminen EU:ssa ja kansainvälisesti. Siksi komissio on ehdottanut rahoitustuen tarjoamista niille.

Katsomme, että vallitsee yksimielisyys siitä, että kaikki kyseiset elimet tarvitsevat vakaata, monipuolista ja riittävää rahoitusta. Jos ohjelma hyväksytään, se antaa niille mahdollisuuden toteuttaa tehtävänsä entistä riippumattomammin ja tehokkaammin. Kolmelle valvontakomitealle ohjelma on ensimmäinen askel niiden valmiuksien vahvistamisessa Larosièren raportin suositusten mukaisesti.

Se antaa niille mahdollisuuden kehittää hankkeita, joilla edistetään valvonnan lähentymistä EU:ssa ja kansallisten valvontaviranomaisten yhteistyötä. Erityisesti tiedonvaihto helpottuu uusien tietotekniikkavälineiden ansiosta. Kansallisten valvojien yhteinen koulutus mahdollistaa yhteisen valvontakulttuurin syntymisen.

Ohjelmalla luodaan perustaa myös valvontauudistusten seuraaville vaiheille, joita komissio käsittelee tulevana viikkoina. Meidän on varmistettava kansainvälisesti yhdenmukaistettujen tilintarkastussääntöjen ja tilinpäätösraportoinnin korkea laatu. Meidän on varmistettava, että eurooppalaisilla käyttäjillä on tasapuoliset toimintaedellytykset ja että standardoijat kehittävät kyseisiä sääntöjä.

Se on tärkeä ehto suotuisan liiketoimintaympäristön luomiselle yrityksille, ja sitäkin enemmän nykyisessä taloudellisessa tilanteessa. Voimme parantaa standardointiprosessin laatua ja uskottavuutta välttämällä IASCF:n (kansainvälinen tilinpäätösstandardikomitean säätiö), EFRAG:n (Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antava ryhmä) ja IPOB:n (kansainvälinen julkisesta valvonnasta vastaava lautakunta) riippuvuutta vapaaehtoisesta rahoituksesta, joka on peräisin harvoilta potentiaalisilta intressitahoilta.

Vahvistamalla EFRAG:tä tarjoamme parempia neuvoja Euroopan unionille, kun IASB (kansainvälinen tilinpäätösstandardilautakunta) kehittää kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja. Auttamalla IPOB:tä kasvattamaan valvontakapasiteettiaan pyrimme varmistamaan sen, että kansainväliset tilintarkastusstandardit sopivat yhteen EU:n laatuvaatimusten kanssa, kun niitä sovelletaan.

Ehdotetuilla tarkistuksilla mukautetaan komission ehdotusta sen osalta, miten määrärahat pitäisi jakaa edunsaajien kesken. Emme ole täysin tyytyväisiä niihin. Emme olisi varsinkaan halunneet, että EFRAG:ltä siirretään määrärahoja EU:n valvontakomiteoille.

EFRAG on EU:n elin. Se on olennainen osa EU:n vaikutusvaltaa IASCF:n standardointiprosessissa. Määrärahojen siirtäminen EFRAG:ltä muille EU:n elimille ei välitä oikeaa viestiä. Me kuitenkin hyväksymme sen, että EFRAG:ltä siirretään vain erittäin pieni rahamäärä EU:n valvontakomiteoille.

Katsomme myös, että voimme edelleen saavuttaa suurimman osan tavoitteista, joihin pyrimme ohjelmassa, ja näistä syistä voimme tukea tarkistuksia. Kuten Karsten Friedrich Hoppenstedt sanoi, olen iloinen voidessani ilmoittaa, että pysyvien edustajien komitea on hyväksynyt ehdotetut tarkistukset tänä aamuna, ja se tarkoittaa sitä, että neuvosto ja komissio voivat nyt tukea Euroopan parlamentin ehdotusta.

Siirryn sitten vakavaraisuusdirektiivin tarkistukseen. Olen iloinen voidessani kertoa, että komissio tukee yleisesti Euroopan parlamentin tarkistuksia. Tukee yleisesti mutta ei täysin, koska komissiolla on edelleen joitakin huolia arvopaperistamisesta.

Komission viime lokakuussa hyväksymä ehdotus on tulos laajoista kuulemisista, prosessista, joka alkoi ennen rahoituskriisiä. Vakavaraisuusdirektiivin tarkistus on monessa suhteessa osoittautunut ajankohtaiseksi ja voimakkaaksi ensireaktioksi kriisiin.

Euroopan parlamentti on kiitettävästi vastannut nopeasti hyväksymällä ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä. Sen seurauksena meillä on nyt entistä tiukemmat maksuvalmiutta koskevat riskinhallinnan periaatteet, tiukat säännöt riskien monipuolistamisesta, vahvistettu valvonta, entistä paremmat omat varat, omia investointeja (*skin in the game*) sekä arvopaperistamisen *due diligence* -vaatimukset. Tämä on kaikin puolin merkittävää edistystä.

Nyt kuuluisan arvopaperistamisen 5 prosentin omavastuun kohdalla olen tyytyväinen nähdessäni, että Euroopan parlamentti on vastustanut alan pyyntöä poistaa jotain, mitä se vielä viime vuonna piti täytenä järjestömyytenä. Sanoisin, että omavastuuta koskeva sääntö ei ole järjetön vaan täysin järkevä. G20-kokous tunnustaa sen nyt keskeiseksi toimeksi rahoitusjärjestelmän vahvistamiseksi. Tulevaisuudessa komissio tukee epäilyksettä kaikkia toimia, joilla tekstistä tehdään entistä vedenpitävämpi.

Komissio on ollut kriisin torjuntaa koskevien maailmanlaajuisten aloitteiden eturintamassa. Baselin pankkivalvontakomitea seuraa esimerkkiä. Olen siksi erittäin tyytyväinen Euroopan parlamentin ehdottamaan lausekkeeseen, joka koskee vuoden 2009 loppuun mennessä tehtävää tarkistusta. Komitea harkitsee omavastuuvaatimuksen nostamista ottaen huomioon kansainvälisen kehityksen.

Olen iloinen myös nähdessäni, että Euroopan parlamentti on vastustanut myös alan pyyntöä löyhemmistä pankkien välisiä riskejä koskevista säännöistä. Muistetaan, että pankit eivät ole riskittömiä. Tämä on rahoituskriisin keskeinen läksy. Tarvitaan riittävää monipuolistamista ja vakuuksia rahoituksen vakauden varmistamiseksi.

Omien varojen alalla ymmärrän joidenkin Euroopan parlamentin jäsenten vastahakoisuuden sitä kohtaan, että parlamentti harkitsisi sellaisten kansallisten välineiden luokituksen alentamista, jotka eivät täytä rajoituksettomien ensisijaisten omien varojen kriteerejä. Haluaisin vielä täsmentää tätä. Ymmärrän vastahakoisuuden mutta vain nykyisessä taloudellisessa tilanteessa. Elvytys on käynnissä. Komissio on vahvasti sitoutunut parantamaan edelleen omien varojen laatua, kuten G20-huippukokouksessa sovittiin.

Arvopaperistamisen alalla komissio katsoo edelleen, että joissakin näkökohdissa olisi hyvä selvittää ja eritellä tapa, jolla 5 prosentin omavastuu lasketaan. Ymmärrän, että Euroopan parlamentti on työskennellyt

aikapaineessa, ja olen tyytyväinen siihen, että komissiolle on annettu toinen mahdollisuus tiukentaa tekstiä kertomuksessa, joka julkaistaan vuoden 2009 loppuun mennessä.

Kaksi mietintöä, joista äänestätte tänään, osoittavat sen, että kun Euroopan parlamentin jäsenet, valtiovarainministerit ja komission jäsenet toimivat ennakoiden ja osoittavat poliittista johtajuutta, nopea ja tehokas reaktio kohtaamiimme haasteisiin on mahdollinen. Molemmat tänään keskustelluista toimista edistävät merkittävästi EU:n rahoitus- ja valvontakehyksen tarkistusta.

Kyseisten toimien lisäksi me esittelimme viime keskiviikkona rahoituskriisin voittamiseksi paketin ratkaisevan tärkeitä aloitteita vaihtoehtoisista sijoitusrahastoista, korvausrakenteista ja paketoituista vähittäissijoitustuotteista.

Lopuksi muistutan, että kolmen viikon kuluttua komission tiedonannossa esitetään sen näkemykset jatkotoimista ja suositukset rahoitusvalvontaa koskevasta Larosièren raportista. Kunhan Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt entiset lainsäädäntöehdotukset kesäkuussa, uusia esitellään syksyllä.

Gary Titley, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, esittelen budjettivaliokunnan lausunnon Hoppenstedtin mietinnöstä. Kuten Karsten Friedrich Hoppenstedtin tapauksessa, tämä on minunkin viimeinen puheeni tässä parlamentissa 20 vuoden jälkeen.

Budjettivaliokunta tunnustaa näiden ehdotusten merkityksen ja kiireellisyyden. On täysin selvää, että jotkut EU:n keskeiset politiikanalat kärsivät ilman riittävää rahoitusta ja siksi tuemme ehdotusta mielellämme. Muistuttaisimme kuitenkin, että rahat tulevat otsakkeen 1a marginaalista, joten se vähentää marginaalia ja siksi myös rahoituksen saatavuutta muille hankkeille, jotka voivat olla tärkeitä tulevaisuudessa. Meidän olisi muistettava se.

Toiseksi meidän olisi myös varmistettava se, että kyseisistä organisaatioista ei tule millään tavoin erillisvirastoja, koska jos niistä tulisi, niihin sovellettaisiin tietysti toimielinten välistä sopimusta.

Emme halua myöskään sitä, että budjettivaliokunnan asemaa heikennetään millään tavoin näiden ehdotusten kiireellisyydellä. Siksi budjettivaliokunta oli tyytyväinen voidessaan maanantai-iltana tukea Charlie McCreevyn ehdotusta väliaikaisesta rahoituksesta, niin että voimme varmistaa sen, että asianmukaiset rahoitusmenettelyt ja asianmukainen kolmikantakokous toteutetaan näiden ehdotusten taloudellisista vaikutuksista.

Puhemies. – (IT) Kiitos, Gary Titley, 20 vuodesta, jotka olette omistanut EU:n asialle.

John Purvis, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, meitä näyttää olevan monta kokenutta parlamentin jäsentä puhumassa, mutta en haluaisi pitää viimeistä puhettani Euroopan parlamentissa elinaikani pahimmassa taloudellisessa tilanteessa – ja se elinaika alkoi kurjalla 1930-luvulla – enkä haluaisi puhua keskustelussa yhteisön säädöksestä, joka, pahoin pelkään, ei ole tyydyttävä: vakavaraisuusdirektiivi.

Minä ja ryhmäni tuemme esittelijä Othmar Karasin taitavasti ja kärsivällisesti kovassa aikapaineessa ja nykyisessä kuumeisessa taloudellisessa tilanteessa saavuttamaa kompromissia. Toivon kuitenkin, että kollegani, jotka palaavat tänne vaalien jälkeen, palaavat täyteen yhteispäätösmenettelyyn, jolla voidaan todella täysin testata ja hioa lainsäädäntömme. Pelkään, että suuri osa tästä liian kiireellä laaditusta lainsäädännöstä paljastaa tahattomia ja odottamattomia seurauksia. Pelkään esimerkiksi sitä, että suuria riskikeskittymiä koskevat säännöt, joita komission jäsen McCreevy on kehunut ja joihin liittyy aito huoli vastapuolen riskeistä, tekevät paljon vaikeammaksi pankkien välisten rahamarkkinoiden aktivoimisen uudelleen täyteen ja toivottuun laajuuteen. Pelkään, että uusi omavastuusäätö, jota komission McCreevy myös on kehunut, itse asiassa estää elvyttämästä arvopaperistamista, joka on olennainen ja pääasiassa hyödyllinen mekanismi asuntolainojen, autolainojen ja kulutuksen rahoituksessa.

Kaikki hallituksen elvytystoimet, joita voitaisiin harkita, eivät voi korvata riutuvia arvopaperistamismarkkinoita. Toivon vain, että kun tulee aika tarkistaa tätä direktiiviä, tarvittavat vaikutustenarvioinnit on tehty, viisaat neuvot on kuultu, maailmanlaajuinen ympäristö on otettu asianmukaisesti ja täysin huomioon ja täysin asianmukaiset säännöt on pantu lopulta täytäntöön.

Pervenche Berès, *PSE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa komission jäsen, pahoittelen neuvoston puheenjohtajan poissaoloa. Arvoisa Charlie McCreevy, olette saaneet sisämarkkinoista vastaavana komission jäsenenä sääntelyn pysähtymään. Valitettavasti – en tiedä miten sanoisin tämän – teidän olisi pitänyt muuttaa mieltänne ja lopulta noudattaa Euroopan parlamentin sosialistiryhmän neuvoa. Se kertoi teille, kun Giorgos Katiforisin mietintö esiteltiin, että tarvitaan lainsäädäntöä luokituslaitoksista, tai teidän olisi pitänyt kuunnella omaa

esittelijäämme Poul Nyrup Rasmussenia, joka kertoi teille, että pankkialalla on otettava käyttöön arvopaperistamisen omavastuu.

Lopuksi teidän olisi myös pitänyt päättää ottaa käyttöön pankkitalletusten takuut. Näette, että sääntelyloma ei ole uutinen. Onneksi meidän ei enää tarvitse käsitellä näitä kysymyksiä teidän kanssanne seuraavalla vaalikaudella. Sanon tämän koska viimeinen ehdotus, jonka te toimititte meille vaihtoehtoisista rahastoista ja sijoitusrahastoista oli kohtuuton, ja se, että te ette edes suostu tulemaan keskustelemaan siitä talous- ja raha-asioiden valiokunnan kansa, todistaa sen.

Pidän Othmar Karasin mietintöä tärkeänä mietintönä, joka meidän olisi hyväksyttävä tänään, koska se välittää viestin unionissa pankkialallemme ja kaikille G20-kumppaneillemme, että arvopaperistamisessa on otettava käyttöön omavastuu. Omat varat on määriteltävä entistä paremmin. Tulevaisuudessa tarvitaan enemmän rajat ylittävää ryhmien valvontaa ja integroitua valvontaa Jacques de Larosièren raportin mukaisesti. Meidän on myös organisoitava selvitysyhtiöt johdannaisille ja luottoriskinvaihtosopimuksille.

Kiitan myös Othmar Karasia tavasta, jolla olemme voineet käynnistää uudelleen kolmikantakeskustelun, niin että voimme tarkistaa omavastuurajan, ennen kuin tämä direktiivi tulee voimaan. Teetettyämme tutkimuksia ja annettuamme CEBS:lle tehtäväksi määritellä, millä ehdoin omavastuu pitäisi asiantuntijoiden mukaan suunnitella, olemme voineet tarkastaa oliko 5 prosentin raja, josta tänään äänestämme, asianmukainen raja, varsinkin nyt kun olemme korjanneet omavastuun laajuutta tekemällä mielestäni oikean ratkaisun ja hankkiutumalla eroon John Purvisin toivomista takuista.

Kiitan vilpittömästi Karsten Friedrich Hoppenstedtiä mietinnöstä, koska uskon, että toimimme tässä hyödyllisesti ja myönteisesti. Aikaisemmin komissio kertoi meille, ettei se voisi rahoittaa kolmannen tason komiteoita; nyt se on mahdollista jopa ennen kuin kyseisistä komiteoista tulee virastoja. Suhtaudumme siihen myönteisesti. Esittelijän aloitteesta käyttökustannukset ja hankekustannukset ovat rahoituskelpoisia, ja Euroopan parlamentilla on selvä käsitys tällä tavoin rahoitettujen hankkeiden luonteesta. Voimme olla vain tyytyväisiä siihen; se on oikeansuuntainen aloite.

Olemme painostaneet kansainvälisiä organisaatioita, jotka osallistuvat tilinpäätösstandardien laatimiseen, jotta ne parantavat hallintotapaansa ja määrittelevät roolinsa paremmin. Katson, että tälläkin alalla Euroopan parlamentti on tehnyt Hoppenstedtin mietinnöllä hyödyllistä työtä ja haluan kiittää kaikkia esittelijöitä ja parlamenttia, jos se, kuten toivon, hyväksyy myöhemmin nämä kaksi mietintöä suurella enemmistöllä.

Sharon Bowles, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, vakavaraisuusdirektiivin teksti on hyvä askel eteenpäin ensisijaisten omien varojen, suurten riskikeskittymien ja valvonnan alalla. Arvopaperistamista koskeva säännös, johon nyt liittyy suhteellisia rangaistuksia *due diligence* -velvoitteiden laiminlyönnestä, ei ole täydellinen mutta sopii tarkoitukseen – tarkoituksena on palauttaa luottamus ja korjata arvopaperistamismarkkinat. Vuoden lopussa tehtävä omavastuuprosentin tarkistus tarkoittaa sitä, että olemme ottaneet huomioon kaiken mahdollisen, mukaan luettuna kansainvälinen yhteistyö.

Arvopaperistamiseen liittyvät ongelmat Euroopassa tulivat ostopuolelta Yhdysvalloista, mutta pelko on tyrehdyttänyt oman arvopaperistamisemme. Pankit ovat menettäneet tärkeimmän välineensä, joka antoi niille mahdollisuuden myydä lainojaan ja joka on tärkeä väline siksi, että se vapautti pääomaa edelleen lainaamiseen ja edisti merkittävästi kasvua. Vuosina 2006–2007 arvopaperistamisen arvo Euroopassa oli yhteensä 800 miljardia euroa. 526 miljardilla eurolla tuettiin eurooppalaisia asuntolainoja, ja autokauppoja, luottokorttimenoja ja pk-yritysten lainoja tuettiin kutakin kymmenillä miljardeilla – mukaan luettuna noin 40 miljardia euroa Saksan pk-yritysten lainoja. Nämä ovat juuri niitä aloja, joihin luottolama on iskenyt rajuimmin. Se ei ole sattuma. Koska meidän on kohdattava se tosiasia, että pankkien pääoma rajoittaa niiden lainanantoa ja ne ovat jumissa, kunnes kerätään lisää pääomaa tai lainoja myydään edelleen. Joten mitä nopeammin me saamme arvopaperistamisen eurooppalaisen laadunvalvonnan toimimaan sen parempi.

Voi näyttää siltä, että jos 5 prosentin omavastuu takaa pankkien hyvän käytöksen niin 10 prosentin omavastuu takaisi sen vielä paremmin, mutta omavastuusuus lisää pääomavaadetta, joten se vähentää pääomaa, jota voidaan vapauttaa, ja rajoittaa osaltaan lainanantoa. 10 prosentin osuus nykyisen taantumana aikana haittaisi vain lainanottajia ja yrityksiä, ei pankkeja. Siksi muutkin foorumit – jotka myös ovat aloittaneet suurempaa omavastuuta koskevilla ehdotuksilla – ovat asettumassa viiden prosentin kannalle.

Loppujen lopuksi se on valvonnan älykästä valppautta, jolla estetään tulevaisuudessa uudet väärinkäytökset pikemmin kuin mennyttä koskeva säännös. Kolmannen tason komiteoista näemme, että valvonnan ongelmista ja epäonnistumisista huolimatta Euroopan parlamentti on havainnut jäsenvaltioita paremmin sen, että reikiä ei voida tukkia ilman resursseja. Parlamentti on noudattanut tätä ajatusta vaatimalla lisää resursseja kyseisille

komiteoille. Kansainväliset tilinpito- ja tilintarkastuselimet hyötyvät myös entistä monipuolisemmasta neutraalista rahoituksesta, ja EU voi aloittaa sen mutta ei voi jatkaa sitä loputtomiin, jos muut maat eivät liity joukkoon. Olen tyytyväinen selvitettyäni tämän asian. Rahoitusta olisi haettava myös käyttäjäpuolelta kuten sijoittajilta.

Konstantinos Droutsas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, nykyinen talouskriisi on liikatuotannon ja liian pääoman kertymisen kriisi. Se on, kuten jokainen nyt myöntää, itse kapitalistisen järjestelmän kriisi. On yritetty esittää kriisi rahoituskriisinä, maksuvalmiuskriisinä, jotta työntekijät erehtyisivät ja eivätkä saisi selville todellisia syitä, jotka johtavat työttömyyden kasvuun, tulojen pienenemiseen, joustaviin työsuhteisiin ja heitä vastaan kohdistettuun totaaliseen hyökkäykseen.

Toimilla, joihin on ryhdytty tilinpäätösstandardien valvomiseksi ja jotka sisältävät puiteluottojen ja omien varojen valvontaa, ei onnistuta rajoittamaan pankkien vastuuttomuutta. Pohjimmiltaan ne ovat toimia, joita pankit pyrkivät itse toteuttamaan turvatakseen vastuuttomuuden, jota esiintyy huolimatta pinnallisesta valvonnasta, jolla ei suojella talouskriisin uhkaamia pientallettajia vaan jolla turvataan pankkien kilpailuehdot ja mahdollistetaan uusien välineiden käyttö voittojen kasvattamiseksi.

Varaus, jolla pankit suhtautuivat jopa valtion yhteisrahoitukseen vastineeksi edes minimaalisesta valvonnasta, on tyypillistä niiden vastuuttomuudelle, jolla markkinaviidakossa tuotetaan taas entistä korkeampia voittoja ja hintoja, samalla kun työntekijöitä vaaditaan jälleen kerran maksamaan kriisin kustannukset. Työntekijöitä ei petetä tai harhauteta Euroopan unionin päätöksillä, jotka koskevat kriisin voittamista. He tietävät, että kyseisillä päätöksillä koko kriisin paino sysätään heidän harteilleen ja niillä pyritään varmistamaan pääoman entistä suuremmat voitot.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (SV) Kiitos, arvoisa puhemies. Olemme nyt käyneet läpi rahoitusalan romahduksen, ja se aiheuttaa meille edelleen ongelmia. Meidän on analysoitava, miksi näin kävi, ennen kuin toimimme EU:n tasolla. Sanoisin siitä seuraavaa. Ensinnäkin meillä on omistajaton kapitalismi. Osakkeenomistajat eivät enää hallitse suuria yrityksiä vaan eläkerahastot, vakuutusyhtiöt ja muunlaiset rahastot. Se johtaa tilanteeseen, jossa virkamiehet voivat hallita tahtomallaan tavalla, ja he tekevät sen omia etujaan vastaavalla tavalla, mikä tarkoittaa riskien lisäämistä huomattavasti, ja tuloksen me näemme nyt. Meillä on pankkeja, jotka ovat ”liian suuria kaatumaan”, kuten iskulause kuuluu. Glass-Steagall-lain piti estää se, mutta laki on kumottu Yhdysvalloissa. Meidän pitäisi pohtia, voisiko se olla osa ratkaisua. Meillä on talletustakuut piensäästäjille ja jopa melko suurille säästäjille. Se tarkoittaa sitä, että ihmiset, jotka tallettava rahaa pankkiin, viis veisaavat siitä ovatko pankit turvassa, koska he tietävät, että veronmaksajat suojelevat heitä. Se on ongelma. Keskuspankkien johtajat eivät puhkaise kuplia, vaan heitä kehutaan, kun he jatkuvasti vakuuttavat että kuplat voivat kasvaa loputtomiin.

Alan Greenspan sai erittäin hyvän maineen jostain, mikä on käytännössä merkittävä selitys sille miksi asiat ovat menneet niin huonosti. Subprime-lainat olivat sen alku ja keskeinen osa sitä. Poliitikot, jotka ottivat ne käyttöön, sanovat nyt, että me ratkaisemme tämän ottamalla lisää valtaa pois markkinoilta. Epäilen sitä. Basel II -sopimuksen sääntelyjärjestelmää kierrettiin pankkialan varjojärjestelmällä. Nyt me puhumme uusista pääomaa koskevista säännöistä. Jos se merkitsee lisää varjopankkeja, se ei auta. Siksi katson, että meidän pitäisi käsitellä asiaa eri tavalla ja kysyä, mitä pitäisi tehdä. Sitten me havaitsemme, ettei EU:n tasolla pitäisi tehdä juuri mitään. Ongelma on maailmanlaajuinen, ja sitä pitäisi käsitellä muualla.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minun mielestäni yksi parhaista toimista, joita Euroopan parlamentti on tehnyt nykyisellä vaalikaudella, oli viime vuoden päätös, joka koski tarvetta tiiviiseen sääntelyyn ja rahoitusjärjestelmän vakauttamiseen. On vahinko, että sitä ei tehty kolme vuotta aikaisemmin. Pääomavaatimuksia koskevan direktiiviluonnoksen esittäminen on toinen käytännön tulos tässä yhteydessä. Rahoituskriisi on kiinnittänyt huomiota valvontajärjestelmän puutteisiin, mukaan luettuna konsolidoitu valvonta.

Olen samaa mieltä siitä, että ongelmanratkaisun lähtökohtana olisi oltava uusi hajautettu eurooppalaisten pankkivalvontaelinten järjestelmä, joka perustuu Euroopan keskuspankkien malliin. Kannatan myös entistä tiukempia arvopaperistamissääntöjä. Alkuunpanijoiden olisi otettava tietty prosenttiosuus riskistä, joka aiheutuu suurista riskikeskittymistä, joita he arvopaperistavat, ja sijoittajien *due diligence* -vaatimuksia pitäisi lisätä. Se on ainoa tapa saavuttaa menestystä.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Onnittelien esittelijöitä ja ryhmien varjoesittelijöitä kompromissista, jonka he ovat saavuttaneet. Vaikka monet meistä pitävät monia kohtia kaikkea muuta kuin ihanteellisina tai hyödyllisinä, minusta on tärkeää, että asetusta laaditaan juuri nyt, ennen vaaleja.

Haluaisin tehdä pari huomautusta. 1. Mikroluotoista vastaavana esittelijänä olen tyytyväinen siihen, että mietintö sisältää vaatimuksen, joka oli myös minun mietinnössäni, sellaisen riskinhallintajärjestelmän perustamisesta, jossa otetaan huomioon mikroluottojen piirteet, kuten perinteisen vakuuden ja omavastuun puuttuminen. Toivon, että se tapahtuu mahdollisimman pian. Haluaisin kiittää Pervenche Berès'tä tarkistuksesta ehdotukseen. 2. Suhtauduin erittäin kriittisesti valvontajärjestelyihin jopa keskustelussa vuoden 2005 muutoksesta. Se koskee erityisesti emoyritysten valvontaa, joka itse asiassa herättää myös perustuslaillisia kysymyksiä sen käytöstä valtiossa, jossa tytäryhtiöt sijaitsevat, vaikka tytäryhtiöt sijaitsevat yleensä uusissa jäsenvaltioissa.

Haavoittuvuutta vähennetään ellei peräti poisteta kollegiaalisella järjestelmällä, joka mielestäni on sekin vain askel oikeaan suuntaan muttei todellinen ratkaisu. Pidän tätä tilannetta kuitenkin kompromissin takia edistykseenä pääasiassa siksi, että nykyisellä kompromissilla edistetään sitä, että asetusaluonnos yhtenäisestä valvontajärjestelmästä laaditaan nopeasti käyttäen perustana De Larosièren materiaalia, joka on mielestämme jo hyvä ja tarjoaa erittäin merkittäviä etuja yhteisöllistämislle.

Kiitän erityisesti yhteisvastuullisuudesta, jota on osoitettu euroalueen ulkopuolisille valtioille 153 artiklan 3 kohdan tarkistuksen yhteydessä, kun ehdotukseni mukaisesti erillistä riskipreemiota ei sovelleta ennen vuoden 2015 loppua kyseisten valtioiden luottoihin, jotka ne ovat yleensä saaneet euroina julkiselta taloudelta tai keskuspankilta. Ottaen kaikki nämä seikat huomioon ehdotan, että kompromissista äänestetään yhtenä kokonaisuutena, mukaan luettuna 5 prosentin omavastuu, koska se merkitsee itsessään jonkinlaista edistystä.

Lopuksi, koska tämä on minun viimeinen puheeni, minäkin kiitän teitä, arvoisa puhemies, ja kaikkia kollegoitani työstä, jota olen voinut tehdä täällä viiden viime vuoden aikana.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Tänä vuonna EU:n varallisuus putoaa 4 prosenttia, ja työttömyys kasvaa 26 miljoonaan. Maailman ja Euroopan unionin olisi pitänyt toimia enemmän, paremmin ja aikaisemmin rahoitusmarkkinoiden sääntelyn alalla.

Olen tyytyväinen Euroopan parlamentin tekemään työhön, josta suuri osa on tehty kiireellä, mutta korostaisin Euroopan parlamentin sosialistiryhmän panosta, jonka olisi aikanaan pitänyt saada enemmän tunnustusta.

Pahoittelen sitä, että komission reaktio on ollut hitaampi, asteittäisempi ja rajoittuneempi kuin tilanne on vaatinut ja vaatii, kuten äskettäinen ehdotus hedge-rahastoista osoittaa.

Pääomavaatimuksia koskevan direktiivin hyväksyminen on toinen askel oikeaan suuntaan. Tiedämme, ettei se ole tarpeeksi kunnianhimoinen eikä vastaa odotuksiin, mutta nyt tärkeintä on antaa rahoituslaitoksille ja markkinoille selvä viesti siitä, että entisenlainen liiketoiminta on tullut tiensä päähän. Kannatan esittelijän ja varjoesittelijöiden sekä erityisesti Pervenche Berès'n työtä kompromissin aikaansaamiseksi.

Tämä direktiivi sisältää selvät säännöt mutta paljon työtä on vielä tehtävä seuraavassa tarkistuksessa, joka koskee kiistanalaisia aiheita, erityisesti arvopaperistamisen omavastuun tasoa.

Tänään on erittäin tärkeää, että Euroopan parlamentti varmistaa tämän direktiivin hyväksymisen ja lähettää siten selvän viestin EU:n kansalaisille, että asiat muuttuvat ja muutos jatkuu ja että me puolustamme heidän etujaan.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, rahoituskriisi on tehnyt selväksi, että Euroopan unionin rahoitusmarkkinoiden kehystä on tarkistettava. Ryhmäni tukee ehdotuksia, jotka on kehitetty kolmikantakokouksessa, erityisesti ehdotusta uudeksi pankkien vakavaraisuusdirektiiviksi. Riskeihin perustuva valvonta lisääntyy, erillisyhtiöiden väärinkäyttö loppuu ja strukturoitujen tuotteiden laatu paranee arvopaperistamisen 5 prosentin omavastuun tuloksena. Pahoittelen kuitenkin sitä, että alle vuoden mittaisia pankkien välisiä lainoja koskeva sääntö on erittäin rajoittunut ja että äänettömät osakkuudet hyväksytään täysarvoiseksi pääomaksi vain siirtymäkauden ajan.

Rahoitusmarkkinoiden kehysten uudistuksella saavutettu edistys on hyvää, muttei riittävää. Siitä syystä työ jatkuu. Toivon, että pankit osoittautuvat yhteistyöhaluisemmiksi kuin ne ovat olleet viime kuukausina, jolloin näin ne enemmän jarrumiehinä kuin kumppaneina tulevaisuuteen suuntautuvien ratkaisujen etsimisessä.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, sanoisin aluksi, että olemme aloittaneet tämän toisen hankkeen, joka on tänään keskusteltavana, saattaaksemme rahoitusmarkkinoiden sääntelyn normaalitilaan. Rahoitusmarkkinoiden kriisi voidaan lukea osittain markkinoiden ja osittain sääntelyn syyksi. Olemme laatineet luettelon toimista, joita luokituslaitosten on säänneltävä. Olemme hyväksyneet päätöslauselmat

vakavaraisuusdirektiivistä, johtajien palkoista, hedge-rahastoista, tilinpäätöksen säännöistä ja Euroopan valvontarakenteesta. Tänään me käsittelemme toista kohtaa.

Neuvotteluja käydään valiokunnan äänestyksen perusteella, ei normaalissa ensimmäisen käsittelyn menettelyssä vaan neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin tekemän sopimuksen perusteella. Tunnustan, että Othmar Karas on saavuttanut monta asiaa. Monet kollegat, kuten minä, olemme kuitenkin eri mieltä, kuten Wolf Klinz huomautti. Se liittyy pääasiassa arvopaperistamisen omavastuuseen. Arvopaperistamismarkkinoiden ja rahoitusmarkkinoiden kriisi johtui osaltaan siitä, että luotiin rahoitusmarkkinatuotteita ilman omaa riskiä. Siksi pankit eivät enää luota toisiinsa, koska kellään ei ole arvopapereita, joista he ottavat riskillä vastuun. Ehdotuksessa esitetään 5 prosentin omavastuuta. Mielestäni 10 prosenttia on paljon parempi, ja siksi olen jättänyt tarkistuksen. Olen varma siitä, että neuvosto, jos se hyväksyy kaiken muun, harkitsee 10 prosentin omavastuuta. Meillä on parlamenttina vastuu siitä, että annamme kansalaisille lisätakuita siitä, että tällainen maailmanlaajuinen rahoitusmarkkinoiden kriisi ei enää koskaan toistu.

Siksi ehdotan ja pyydän sitä, että hyväksymme Othmar Karasin aikaansaaman kompromissin lukuun ottamatta 10 prosentin omavastuuta ja äänettömien osakkuuksien vähentämistä.

Ieke van den Burg (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, seison tässä sekavin tuntein puhuessani viimeistä kertaa tässä parlamentissa. Olen erittäin tyytyväinen päätökseen, jonka teimme Hoppenstedtin mietinnön yhteydessä, kasvattaa kolmannen tason komiteoiden rahoitusta. Sillä autetaan kehittämään tiukkaa eurooppalaista valvontaa rahoitusmarkkinoilla, jotka ovat kehittyneet kansallisten rajojen yli. Olen tukenut sitä ja toivon, että keskustelu siitä jatkuu vilkkaana seuraavalla vaalikaudella.

Toinen asia, joka koskee vakavaraisuusdirektiiviä, ei ole mielestäni hyvä esimerkki paremmasta sääntelystä Lamfalussy-prosessissa, jota olemme kehittäneet niin 10 vuotena, jolloin olen toiminut täällä. Tuen tulosta, koska meidän on lähetettävä markkinoille voimakas viesti, mutta enemmän periaatteisiin perustuva lähestymistapa ja avoimempi kuuleminen poliittisessa prosessissa olisi ollut parempi. Sellainen oli kiireellisen tuloksen aikaansaamisen paine. Toivon, että vuoden lopussa, kun vakavaraisuusdirektiiviä tarkistetaan enemmän, Lamfalussy-prosessi otetaan myös asianmukaisesti huomioon. Suosittelen painokkaasti sitä, että talous- ja raha-asioiden valiokunta ottaa tämän prosessin uudelleen käyttöön.

Viimeisessä puheessani yhtyisin myös siihen, mitä Pervenche Berès on sanonut, ja sanoisin Charlie McCreevylle, että on vahinko, että se, mitä hän on tehnyt rahoitusmarkkinoiden sääntelemiseksi, on todellakin liian vähäistä ja tulee liian myöhään. Kiitän kollegoitani talous- ja raha-asioiden valiokunnassa yhteistyöstä näiden 10 vuoden aikana. Toivon, että seuraavalla vaalikaudella uusi komission jäsen omistautuu täysin rahoitusmarkkinoille ja käsittelee salkkua, jossa todella keskitytään tähän erittäin tärkeään aiheeseen, joka toi meidät nykyiseen ahdinkoon, ja että hän todella omistautuu rahoitusmarkkinoiden sääntelylle ja asianmukaiselle eurooppalaiselle valvonnalle.

Udo Bullmann (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jos haluatte kuivattaa suon, ette kysy lihavimmilta sammakoilta, miten ne haluavat sen toteuttaa. Juuri tämä on ongelmana vakavaraisuusdirektiiviä koskevassa mietinnössä, josta tänään keskustellaan. Jos emme halua perustaa huonoja pankkeja vielä 10–20 vuoden ajan, niin meidän on saatava pankit ja luottolaitokset ottamaan merkittävä liiketoimintariski, jos ne jatkavat kaupankäyntiä kriittisillä tuotteilla. Viisi prosenttia ei merkittävä määrä.

Komission jäsen Mc Creevy ehdotti 15 prosenttia, ja ala vaati sitten laskemaan sen 5 prosenttiin. Neuvosto meni siihen mukaan, eikä Euroopan parlamentti todellakaan tehnyt hyvää vaikutusta. Me saksalaiset sosiaalidemokraatit äänestämme suuremman omavastuun ja myös äänettömien osakkuuksien jatkamisen puolesta, koska kilpailupolitiikka, jolla hyökätään tiettyä liiketoimintamallia vastaan ja jolla ei ole mitään tekemistä pankkien uudelleenjärjestelyn kanssa, on epäoikeudenmukainen.

Toivon, että hyväksymme kohtuullisen päätöslauselman ja että kesäkuun 7. päivän jälkeen olemme parlamentti, joka entistä rohkeampana puhuu selvää kieltä rahoitusmarkkinoiden uudelleenjärjestelyn aikana.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, ensimmäisenä reaktiona elokuun 2007 rahoituskriisiin tämän direktiivin hyväksymistä ei saisi lykätä. Olosuhteet huomioon ottaen sitä pitäisi soveltaa harkiten täyskäännösten välttämiseksi, ja sitä olisi tarkistettava vielä kunnianhimoisemmin kansainvälisen kehityksen mukaan.

Rahoituslaitokset tarvitsevat vakaita omia varoja, ja niiden on kilpailtava tasapainoisesti, niin että omat varat sekä erityisesti hybridivälineet määritellään yhdenmukaisesti ja suurten riskien hallintaa vahvistetaan suhteellisesti. On erittäin tärkeää lisätä avoimuutta ja sovittaa yhteen liikkeeseenlaskijoiden ja sijoittajien edut arvopaperistamisprosessissa. Arvopaperistamistuotteiden vähintään viiden prosentin omavastuu taseessa, tällaisten tuotteiden moninkertaisen käytön välttäminen ja sijoittajien *due diligence* -prosessin tehostaminen ovat askelia oikeaan suuntaan. Valvojakollegioiden perustaminen rajat ylittävillä ryhmillä ja Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean roolin vahvistaminen edistävät entistä yhdenmukaisempaa eurooppalaista valvontaa.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Haluaisin kiittää kollegoitani viidestä erinomaisesta yhteistyön vuodesta, vaikka minun on sanottava, että seuraavalle vaalikaudelle jää vielä ratkaisemattomia kysymyksiä. Ennen kaikkea tällä direktiivillä ei ratkaista pankkitoiminnan arvioinnin ongelmaa.

Riskeihin perustuva lähestymistapa ei sopinut tarkoitukseensa ja meidän on todellakin ajateltava toisentyypistä arviointia, ehkä sellaista joka tunnetaan suoritukseen perustuvana lähestymistapana. Emme ole vielä päättäneet sitäkään kuka maksaa. Minkä maan veronmaksajat riskeeraavat omat rahansa, jos suurella eurooppalaisella ryhmällä on ongelmia?

Perustetaanko EU:hun erityinen rahasto? Osallistuvatko eri valtiot yhteiseen rahastoon? Ennen kuin meillä on vastaus, emme voi sanoa, että meillä on vahva ja hyvin valmisteltu säännöstö rahoitusallalla.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Arvoisa puhemies, uskon vakaasti siihen, että toimenpiteiden, joista me keskustelemme täällä, pitäisi olla luonteeltaan myös ennaltaehkäiseviä, koska tilanne on erittäin vakava. Johdannaisten määrä maailmanmarkkinoilla on viisi kertaa suurempi kuin maailmanlaajuinen BKT, ja se on kupla, joka puhkeaa, ja siihen liittyy riski, että BKT supistuu dramaattisesti, erityisesti Yhdysvalloissa. Koko maailma, mukaan luettuna Euroopan valtiot, kärsisivät. On olemassa myös hyperinflaation vaara, koska vallitseva ajatus, erityisesti Yhdysvalloissa, näyttää olevan se, että kaikki ongelmat voidaan ratkaista tuomalla aina vain lisää rahaa järjestelmään, vaikka kyseisellä strategialla on selvät puutteet. Katson siksi, että ennaltaehkäisevä näkökohta on erittäin tärkeä ja että jotkut kiistanalaiset rahoitusmarkkinoilla käytetyt välineet, kuten varjopankit, olisi yksinkertaisesti kiellettävä.

Puhemies. – (IT) Ennen komission jäsenen Charlie McCreevyn puheenvuoroa, koska useat Euroopan parlamentin jäsenet ovat tänään puhuneet viimeistä kertaa tässä parlamentissa, katson velvollisuudekseni kiittää heitä Euroopan parlamentin jäsenten ja kaikkien Euroopan unionin kansalaisten ja äänestäjien puolesta sitoumuksesta, jota he ovat osoittaneet näiden vuosien aikana. Uskon, että heidän valitsemansa tehtävä parantaa asioita ansaitsee kaikkien kansalaisten kiitollisuuden.

Charlie McCreedy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää erityisesti esittelijöitä Othmar Karasia ja Karsten Friedrich Hoppenstedtiä ja muita omistautumisesta kompromissin etsimiselle näillä kahdella alalla.

Hoppenstedtin mietinnön osalta pysyvien edustajien komitean tänä aamuna saavuttama myönteinen tulos pohjustaa tietä hyväksymiselle ensimmäisessä käsittelyssä. Sopimus tästä strategisesta aloitteesta on erittäin myönteinen asia, koska sillä lähetetään oikea viesti: viesti meidän päättäväisyydestämme reagoida rahoituskriisiin, vahvistaa rahoitusvalvontaa ja parantaa tilinpäätösraportointin ja tilintarkastuksen normaalia arviointiprosessia. Se on kuitenkin vasta ensimmäinen askel erittäin pitkässä prosessissa. Odotan tulevana kuukausina tämän työn jatkamista teidän kanssanne uudessa parlamentissa.

Arvopaperistamisen alalla olemme kaikki samaa mieltä siitä, että viiden prosentin omavastuu on ensimmäinen askel. Baselin komitea työskentelee määrää koskevan omavastuun parissa. G20-kokous on vaatinut sitä. Euroopan unioni toimii ennakoiden, ja me pyrimme edistämään johdonmukaisuutta maailmanlaajuisesti.

Haluan sanoa vielä yhden asian arvopaperistamisesta. Sharon Bowles esitti siitä melko voimakkaan puheenvuoron. Hän kannattaa voimakkaasti arvopaperistamista ja muistutti sen hyvistä puolista ja rahamäärästä, joka maksetaan pääomamarkkinoille pk-yrityksiä varten ja lainanantajille kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Jos on syntynyt vaikutelma, etten näe arvopaperistamisen vuosien mittaan tuomia etuja, voin todeta, että näen ne varmasti! Aikaisemmassa toimessani ja jo kauan ennen kuin tulin tänne, tunsin arvopaperistamisen edut. Kyse on kuitenkin siitä, kuinka suuri osuus alkuperäisen arvopaperistajan olisi pidettävä tässä erityisessä asiassa. Hyväksyn sen mitä Sharon Bowles sanoi: tulevaisuudessa minkä tahansa prosenttiosuuden pitäminen houkuttelee pääomavaadetta. Ei voida olla varmoja siitä, milloin nykyinen rahoituskriisi päättyy. Riippumatta siitä milloin niin käy, voimme mielestäni olla tulevana vuosina täysin varmoja siitä, että rahoituslaitoksia vaaditaan kaikilla tasoilla pitämään entistä merkittävämpiä ja

laadukkaampi osuus pääomaa lainanantaa vastaan. En ole enää täällä – mutta monet teistä ovat – mutta kävi miten kävi, se on tämän rahoituskriisin väistämätön tulos – ei välittömästi, ei ehkä keskipitkällä aikavälillä, mutta pitkällä aikavälillä niin käy varmasti. Jos katsoisin kristallipalloon, niin näkisin sen tapahtuvan tulevina vuosina. Keskusteltavana on siis prosenttiosuus. Ihmiset tietävät minun näkemykseni asiasta. Minulla on ollut asiasta erittäin vahva näkemys kauan aikaa.

Ministerineuvostossa ja Euroopan parlamentissa on jätetty useita tarkistuksia yhden jos toisen asian ”pakoteistä”, joita virkamieheni pyynnöstäni vastustavat voimakkaasti, koska uskon vakaasti siihen, että viisi prosenttia jostakin on parempi kuin 55 prosenttia nolasta. Mitä enemmän pakoteita on – meillä voi olla 5, 10, 15 prosenttia – 15 prosenttia nolasta on silti nolla. Siksi olen tyytyväinen mahdollisuuteen, että komissio palaa vuoden lopussa julkaistavassa kertomuksessaan tähän nimenomaiseen asiaan varmistaakseen sen, että sanamuoto on melko tiukka. Olen vahvasti sitä mieltä, koska en halua nähdä erityisiä pakoteita. Hyväksyn kuitenkin sen, mitä Sharon Bowles ja muut ovat sanoneet arvopaperistamisen hyödyistä pääomamarkkinoille. Toivon, etten ole koskaan antanut vaikutelmaa, etten hyväksyisi.

Lopuksi haluan puhemiehen tavoin toivottaa parlamentista pian poistuville parlamentin jäsenille kaikkea hyvää tulevilla urillaan, mitä ne sitten ovatkin. Olen tuntenut useimmat heistä jossain ominaisuudessa niiden viiden vuoden aikana, jotka olen ollut täällä, ja arvostan heidän panostaan, vaikka en olekaan aina ollut samaa mieltä heidän kanssaan. Minun ei varmaankaan pitäisi nostaa esiin ketään erityistä henkilöä, mutta haluan mainita erikseen John Purvisin tässä suhteessa. Olen aina pitänyt hänen neuvojaan viisaina, punnittuina, harkittuina muttei dogmaattisina, ja toivotan erityisesti hänelle oikein menestyksestä tulevaisuutta.

Othmar Karas, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi kiitän teitä tuestanne ja viestistä, jonka lähetämme säästäjille, yrityksille, pankeille ja rahoitusmaailmalle.

Keskustelu oli erittäin avoin. Siinä korostettiin myös heikkouksia ja tarvetta jatkokehitykseen. Voin kertoa teille, että kaikki toivomuksenne sekä arvostelunne ja varauksenne otettiin huomioon neuvotteluissa ja että yritimme sisällyttää ne johdanto-osan kappaleisiin ja tarkistuspyyntöihin. Tänäpäin ei ole sanottu mitään, mitä ei ole otettu huomioon esitellyssä sopimuksessa – joissain tapauksissa niiden osuus ei ole suuri – mutta kaikki on otettu huomioon.

Siksi on täysin selvää, että tämä on tärkeä askel eteenpäin, mutta se ei ole lopullinen askel, koska me ilmoitamme uusista toimista ja edistämme niitä tämän sopimuksen puitteissa ja täsmennämme tämän keskustelun suuntaa. Toisin sanoen keskustelu jatkuu, sen on jatkuttava. Pidän kuitenkin tärkeänä sitä, että lähetämme nyt, tällä vaalikaudella, selvän viestin siitä, että olemme päteviä, että haluamme lisätä luottamusta, turvallisuutta ja vakautta, että voimme reagoida nopeasti ja että tiedämme mitä tulevaisuudessa on vielä tehtävä. Vetoan siksi teihin, että te otatte tämän askelen yhdessä ja suurella enemmistöllä.

Paljon kiitoksia tästä keskustelusta.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, olen jo ilmaissut mielipiteeni tietyistä asioista puheenvuorojen ensimmäisellä kierroksella. Toteaisin kuitenkin vielä kerran oikein selvästi, että maailma, mukaan luettuna kumppanimme Yhdysvalloissa, Kiinassa ja muissa paikoissa, tarkkailee Euroopan unionia, neuvostoa, komissiota ja Euroopan parlamenttia nähdäkseen miten me reagoimme kriisiin. Olen jo sanonut, että reagointia on jo tapahtunut, minkä me havaitsemme tietyistä säännöistä, joita laaditaan uudelleen. Yhdysvalloissakin tapahtuu jotain jälleenvakuutusdirektiivin alalla ja muilla aloilla, kuten vakuuksissa. Opetus on se, että jos meillä eurooppalaisilla ei ole käsissämme mitään konkreettista, niin kumppanimme eivät reagoi.

Viime kuussa ja tässä kuussa me teimme päätöksiä, ja saimme ne lähtemään liikkeelle ja me onnistuimme löytämään kohtuulliset ratkaisut yhdessä neuvoston kanssa.

Käytän jälleen kerran tilaisuutta hyväkseni ja kiitän komissiota, joka oli joskus aika lujaotteinen, ja neuvostoa, jonka kanssa me yritimme löytää järkevän ratkaisun yökokouksissa ja monissa kolmikantakokouksissa, koska vasta tunti sitten sekin hyväksyi saavuttamamme järkevän kompromissin.

Kiitän tietysti kollegoitani talous- ja raha-asoiden valiokunnassa, Pervenche Berès'tä ja Sharon Bowlesia ja muita, mutta myös henkilöstön jäseniä, joiden oli kannettava suuri osa taakasta.

Mielestäni on tärkeää muistuttaa jälleen kerran, että osallistuin Euroopan sisämarkkinoiden käyttöönottoon koordinaattorina euron käyttöönoton aikana ja muihin vastaaviin asioihin. Ne ovat virstanpylväitä, joista on luonnollisesti saatu tietoa tähän työhön ja myös poliittiseen päätöksentekoon. On ollut ilo työskennellä teidän kaikkien kanssa, ja kiitän jälleen kerran kollegoitani, komissiota ja neuvostoa – olenkin jo sanonut

sen – yhteistyöstä. Toivotan kaikille niille, jotka jäävät vapaaehtoisesti pois seuraavalta vaalikaudelta kaikkea hyvää tulevaisuudessa.

Tehtävää on paljon, mukaan luettuna sen viestin välittäminen, miten tärkeä Euroopan unioni on ja miten tärkeää työtä Euroopan parlamentti tekee. On myös tärkeää, että vaaleissa, jotka järjestetään Saksassa 7. kesäkuuta ja muualla 4.–7. kesäkuuta, ihmisten huomio kiinnitetään siihen, miten tärkeää työmme on. Toivon, että sitten äänestysprosentti on korkea. Jälleen kerran paljon kiitoksia kaikille ja kaikkea hyvää tulevaisuudessa. Tämä on minun viimeinen puheeni, kuten olen jo sanonut.

Puhemies. – (IT) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään keskiviikkona 6. toukokuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tarkistamalla direktiiviä luottolaitoksista, niiden omista varoista, suurista riskikeskittymistä, valvontajärjestelyistä ja kriisinhallinnasta Euroopan unioni on järjestämässä uudelleen koko järjestelmää.

Tarkistetulla direktiivillä poistettaisiin jäsenvaltioiden omia varoja koskeva harkintavalta, mikä estäisi valvontaa ja reilua kilpailua koskevien käytäntöjen yhdenmukaistamisen pankkien välillä. Nämä eroavaisuudet on korjattava yleisillä säännöillä, jotta tilintarkastuselimet ja keskuspankit voivat kohdata pankkijärjestelmän mahdollisen maksukyvyttömyyden, erityisesti valtioissa jotka ovat ottaneet euron käyttöön. Tarkistukset koskevat tarvetta tiukentaa rajat ylittävien pankkiyhtymien valvontaa.

Toimielinten välisten neuvottelujen käynnistäminen uudelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston saavuttamasta sopimuksesta koski arvopaperistamisen nimellisarvolle säädettävää vähimmäisrajaa. Siinä viitataan riskin määrään, joka on pankkien omavastuu omissa taseissaan, kun ne käsittelevät strukturoituja tuotteita säästäjien kanssa.

Neuvostossa kaikki jäsenvaltiot äänestivät rajan pitämiseksi viidessä prosentissa. Sen nostaminen tekisi arvopaperistamismarkkinoiden elpymisestä mahdotonta eikä auttaisi tekemään markkinoista jälleen turvallisia.

(Istunto keskeytettiin klo 11.50, ja sitä jatkettiin klo 12.05.)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, viittaan työjärjestyksen 145 artiklaan. 24. huhtikuuta pidetyssä täysistunnossa ollessani poissa äänestyksestä Hans-Peter Martin väitti, että asiaton henkilö äänesti minun paikaltani laittomasti äänestyskortilla. Puhemies pystyi torjumaan väitteen heti vääränä.

Ymmärrän, että nyt, vaalikampanjan aikana monet kollegat ovat hermostuneita. Se tarkoittaa kuitenkin käytännössä minun syyttämistäni vilpistä, petoksesta ja perusteettomasta edusta. Se on syytös vakavasta rikoksesta. Hans-Peter Martin halventaa, arvostelee ja mustamaalaa Euroopan parlamenttia, sen jäseniä, jopa virkamiehiä sekä erityisesti itävaltalaisia kollegoitaan jälleen kerran julkisesti vääristelyillä, puolitotuuksilla ja valeilla, ja sietorajani on ylitetty. Vaadin kyseisen syytöksen perumista, anteeksipyyntöä ja tuomitsemista puhemieshistöltä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Kiitos, Andreas Mölzer. Kollegoina te tiedätte, että kone tarkistettiin viime kerralla ja havaittiin, ettei konetta käytetty muuten tai epäasianmukaisesti, joten asia on selvitetty.

Näen, että Hans-Peter Martin haluaa puheenvuoron. Saatte lyhyen puheenvuoron.

(Erimielistä mutinaa)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, voisitteko pyytää hiljaisuutta saliin?

(Naurua)

Vai rangaistaanko minua ottamalla minulta pois päiväraha, jos uskallan huutaa ”kansanäänestys”?

Minulla on oikeus tehdä henkilökohtainen huomautus työjärjestyksen 149 artiklan mukaan, torjun täysin sen, mitä kollegani juuri sanoi. Muistan sen, mitä tosiasialla sanoin monien äärioikeiston edustajien poissaolosta ja takanani olevasta joukosta. Pidän siitä kiinni. Ja jos minua syytetään...

(Vastalauseita)

Kuulette täällä monia muita vastalauseita, jotka ovat niin kamalia, etten halua toistaa niitä julkisesti. Mutta sellaisia äärioikeiston edustajat ovat. Tiedämme sen historiasta, ja se on suuri vaara, joka on edessämme.

Mitä tulee syytöksiin toimieni laittomuudesta, muistuttaisin siitä, että minua on yritetty kriminalisoida useasti, mutta koskaan ei ole tehty rikostutkimusta, ei siksi, että Itävaltalaiset tuomarit tai yleiset syyttäjät olisivat ennakkoluuloisia, vaan koska he näkivät miten perusteettomia kyseiset syytökset olivat. Jos äärioikeiston edustajat käyvät nyt hyökkäykseen tällaisin perustein, äänestäjät saavat toimia tuomarina.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (EN) Olemme kuunnelleet teitä. Sanoin, että asia on selvitetty. Se riittää. Kiitos.

*

* *

Beniamino Donnici (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa puhemies, kuten te tiedätte mutta monet kollegani eivät, siksi että puheenjohtajisto ei ole antanut juuri mitään tietoja asiasta, josta vaietaan, Euroopan yhteisöjen tuomioistuim on lopulta antanut tuomion pitkässä kiistassa, joka on valitettavasti saattanut minut vastakkain Euroopan parlamentin ja Achille Occhetton kanssa.

Tuomioistuim on kumonnut päätöksen, jonka Euroopan parlamentti teki 24. toukokuuta, olla vahvistamatta jäsenyyttäni kansallisten viranomaisten ilmoituksen jälkeen, ja Euroopan parlamentti on määrätty maksamaan kustannukset. Tuomioistuimen oikea-aikaisen päätöksen tarkoituksena oli palauttaa parlamentin laillinen kokoonpano ennen vaalikauden päättymistä, mutta puhemies Pötering esitti parlamentille 4. toukokuuta kello 17.00 yksipuolisen, epämääräisen ja sekavan kuvauksen tapauksesta, ja pyysi jälleen kerran oikeudellisten asioiden valiokuntaa vahvistamaan jäsenyyteni, vaikka tiesi aivan hyvin, että se oli pelkkä tosiasia. Sen lisäksi hän ei myöskään pyytänyt komissiota ylimääräiseen kokoukseen, koska se oli vaalikauden viimeinen täysistunto, ellei hän päättää jatkaa mandaattiani seuraavallekin vaalikaudelle.

Pyydän puheenjohtajaa siksi korjaamaan tämän uuden törkeän virheen huomenna Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi. Arvoisa puhemies, olisin toivonut, että Euroopan parlamentti olisi säästynyt tältä raskaalta oikeudelliselta tappiolta, ja tarjoan kaikesta huolimatta vilpittömät tervehdykseni teille ja kollegoilleni.

Puhemies. – (EN) Kiitos, Beniamino Donnici. Huomautuksenne on pantu merkille, ja puhemies antaa tietysti lausunnon maanantai-iltapäivänä. Huomautuksenne välitetään puhemiehien kokoukselle tänä iltapäivänä.

4. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana vuorossa äänestykset.

(Äänestyksen tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

4.1. Pysyvien valiokuntien toimivalta (B6-0269/2009)

4.2. Parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien sekä parlamentaarisisa sekavalioikunnissa, yhteistyövaliokunnissa ja monenvälisissä parlamentaarisisa edustajakokouksissa olevien valtuuskuntien lukumäärä (B6-0268/2009)

– Ennen äänestystä:

Francis Wurtz, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ryhmäni haluaisi äänestää erikseen 1 kohdan a alakohdan viimeisestä kappaleesta, jonka otsikko on: 'Suhteista Albaniaan,

Bosnia ja Hertsegovinaan, Serbiaan, Montenegroon ja Kosovoon vastaava valiokunta'. Mielestämme tämä tarkoittaa *tosiasiassa* Kosovon olemassaolon hyväksymistä ja sitä emme voi hyväksyä.

Tästä syystä haluaisin meidän voivan äänestää tästä kohdasta erikseen.

Puhemies. – (EN) Pyyntö on jätetty määräajan jälkeen, mutta jos se hyväksytään... Onko vastalauseita?

Bernd Posselt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, vastustan ehdottomasti ehdotusta. Tämä parlamentti äänesti Kosovon itsenäisyyden puolesta kolme neljäsosan enemmistöllä samoin kuin komissio sekä melkein kaikki jäsenvaltiot. Minusta tätä ei voida hyväksyä.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön erillisestä äänestyksestä)

4.3. Direktiivin ja yhteisen kalastuspolitiikan alalla tehtyjen 11 vanhentuneen päätöksen kumoaminen (A6-0203/2009, Philippe Morillon)

4.4. Yhteisen kalastuspolitiikan alalla annettujen 14 vanhentuneen asetuksen kumoaminen (A6-0202/2009, Philippe Morillon)

4.5. Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuki maaseudun kehittämiseen (A6-0259/2009, Petya Stavreva)

4.6. Vetoimuksia koskeva menettely (työjärjestyksen osan VIII muuttaminen) (A6-0027/2009, Gérard Onesta)

4.7. 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen muuttaminen (A6-0278/2009, Reimer Böge)

4.8. Lisätalousarvio nro 4/2009 (A6-0281, Jutta Haug)

4.9. Lisätalousarvio nro 5/2009 (A6-0282/2009, Jutta Haug)

4.10. Televisioiden energiamerkinnät (B6-0260/2009)

4.11. Kotitalouksien jäähdytyslaitteiden energiamerkinnät (B6-0259/2009)

4.12. Teemaohjelmaan ”Valtiosta riippumattomien toimijoiden ja paikallisviranomaisten rooli kehityksessä” liittyvä vuotuinen toimintaohjelma vuodelle 2009 (Osa II: kohdennetut hankkeet) (B6-0285/2009)

4.13. Euroopan parlamentin työjärjestyksen yleinen muuttaminen (A6-0273/2009, Richard Corbett)

– Ennen tarkistuksesta 9 toimitettua äänestystä:

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän asian palauttamista valiokuntaan ja haluaisin selittää miksi. Kun keskustelimme tästä laista, puhuimme paljon vaikutusten arvioinneista. Toisin sanoen aina kun otetaan käyttöön uusi sääntö, on voitava määritellä, millainen vaikutus sillä on. Tänä äänestettävien Corbettin mietintöön sisältyvien uusien sääntöjen osalta emme tiedä, millaiset ovat seuraukset siitä, että muutamme dramaattisesti tapaa laatia lainsäädäntöä hyväksymällä mahdollisuuden, jonka perusteella valiokunnat ja monet esittelijät voivat esittää täysin ristiriitaisia menettelyjä ja tarkistuksia äänestykseen täysistunnossa.

Tästä syystä Verts/ALE-ryhmä pyytää asian palauttamista valiokuntaan, ei siis siksi, ettemmekö uskoisi voivamme parantaa tilannetta, vaan siksi, että tämä edellyttää sellaisen uudistuksen läpiviemistä, joka vaikeuttaa tulevaisuudessa merkittävästi lainsäädäntöön liittyvää työtämme.

(Suosionosoituksia)

Jo Leinen (PSE), perussopimus- työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin uudistaminen on jo tarpeeksi vaikeaa, mutta Euroopan parlamenttia koskeva uudistus tuntuu olevan vieläkin vaikeampaa. Minun on kuitenkin sanottava Monica Frassonille, että tämä uudistusprosessi on kestänyt jo kaksi ja puoli vuotta. Meillä oli uudistusta valmisteleva ryhmä, johon myös Monica Frassoni itse kuului. Valiokuntamme noudatti kohta kohdalta uudistusta valmistelevan ryhmän päätelmiä. Toisin sanoen tänään esitämme täysistunnossa jotakin, josta keskusteleminen ja päättäminen kesti kaksi ja puoli vuotta. Näin ollen tältä osin ei ole mitään syytä palauttaa asia takaisin valiokuntaan. Tänään meidän pitäisi viedä tämä asia päätökseen ja valmistautua uuteen lainsäädäntökauteen monilla työhömmme liittyvillä parannuksilla. Tästä syystä äänestän Monica Frassonin esitystä vastaan.

Richard Corbett, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, en usko, että minun tarvitsee lisätä mitään muuta kuin että Monica Frassonin tiettyjä tarkistuksia koskevat perustelut saattavat olla syy hänen päätökseensä äänestää noita tarkistuksia vastaan. Ne eivät varmastikaan ole syy palauttaa koko asia valiokuntaan, sillä se estäisi kaikkien tänään esitettyjen tarkistusten hyväksymisen, mikä olisi varsin valitettavaa.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön.)

– Ennen tarkistuksista 49 ja 67 toimitettua äänestystä:

Richard Corbett, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen tarkistuksista 49 ja 67 toimitettavaa äänestystä haluaisin pyytää, että äänestysjärjestystä muutetaan ja äänestetään ensin tarkistuksesta 67, joka on myöhempi, valiokunnassa toimitetun äänestyksen jälkeen esille tullut kompromissi. Uskoisin, että äänestäminen tässä järjestyksessä palvelisi meitä paremmin.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

(Istunto keskeytettiin hetkeksi.)

PUHETTA JOHTI

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

5. Parlamentin puhemiehen puhe

Puhemies. (DE) Hyvät kollegat, muutaman viikon kuluttua 4.–7. kesäkuuta Euroopan unionin kansalaiset valitsevat uuden Euroopan parlamentin. Ensimmäisen kerran 375 miljoonaa ihmistä kaikista 27 jäsenvaltiosta voi osallistua yhdessä Euroopan parlamentin vaaleihin.

Monille teistä tämä on viimeinen viikkonne Strasbourgissa. Minullekin tämä on viimeinen viikko, jonka ajan saan johtaa puhetta täysistunnoissa.

Kaikki tiedämme, että demokratia saa voimaa jatkuvan muutoksen kautta. Niin mekin. Yhdessä olemme kulkeneet melkoisen matkan kohti eteenpäin katsovan Euroopan yhteisön luomista. Yhdessä olemme onnistuneet toteuttamaan monia asioita.

Olemme onnistuneet näiden viimeisen kahden ja puolen vuoden aikana, jotka olen ollut tehtävässäni, mutta myös edeltäjäni Josep Borrell Fontellesin toimikauden aikana. Se, mitä olemme saavuttaneet viimeisen viiden vuoden aikana, on meidän kaikkien aikaansaannosta.

Haluaisin osoittaa teille kaikille vilpittömät kiitokseni siitä sitoumuksesta ja mielenkiinnosta, jota olette osoittaneet yhteistä eurooppalaista tavoitettamme kohtaan.

Euroopan parlamentissa olemme Euroopan unionin ja sen kansalaisten suoraan valitsevia edustajia. Hyvät kollegat, me kaikki edustamme Euroopan mantereiden moninaisuutta ja heijastamme poliittisten ryhmittymiemme kautta valtavan suurta vakaumusten ja asenteiden kirjoa. Lisäksi muutama päivä sitten juhlimme Euroopan unionin historiallisen laajentumisen viidettä merkkipäivää, mantereemme yhteisiin

arvoihin perustuvaa yhdentymistä. Berliinin julistuksemme, joka annettiin 25. maaliskuuta 2007, sanoin ”Meillä Euroopan unionin kansalaisilla on onni olla yhdessä.”

(Suosionosoituksia)

Euroopan unioniin 2004 ja 2007 liittyneiden jäsenvaltioiden edustajien onnistunut integroiminen sekä työemme sopeuttaminen nyt entistä isomman ja moninaisemman parlamentin toimintaympäristöön kuuluvat tämän toimikauden merkittävimpiin menestystarinoihin.

Me Euroopan parlamentin 785 jäsentä olemme oppineet tulemaan toisiamme vastaan puolitiehen, ottamaan oppia toinen toisiltamme sekä työskentelemään paremmin keskenämme. Tänä aikana Euroopan parlamentti on saanut lisää kokemusta, voimaa ja kulttuurien tuomaa rikkautta.

Hyvät kollegat, uudet jäsenet tuovat pian uutta elämää parlamentin työhön. He liittyvät niihin, jotka tulevat uudelleen valituiksi kesäkuussa. Toivon, että säilytämme jatkossakin keskinäisen kunnioituksen, joka yhdistää meitä yli kaikkien poliittisten ja kansallisten rajojen.

Toimessani näiden kahden ja puolen vuoden ajan minua on johdattanut perustava usko parlamentaariseen työhön ja kiitänkin teitä kaikkia osoittamastanne tuesta, kannustamisesta ja neuvoista. Puhemies on vastuussa siitä, että kaikkia Euroopan parlamentin sääntöjä noudatetaan asianmukaisesti, hän valvoo, että näitä sääntöjä sovelletaan tasavertaisesti ja yhtenevästi kaikkiin jäseniin ja että parlamenttimme arvokkuus pysyy koskemattomana. Tähän olen tehtävässäni pyrkinyt.

(Suosionosoituksia)

Niille, jotka tulevat uusina parlamenttiin, haluaisin sanoa, että olemme vakuuttavia ainoastaan, jos säilytämme Euroopan parlamentin arvokkuuden ja muistamme aina puolustaa sitä yhteisen lainsäädäntömme kautta.

Nykyään Euroopan unionissa hyvin harvat päätöslauselmat hyväksytään ilman Euroopan parlamentin selvää suostumusta ja osallistumista. Euroopan parlamentti on enenevässä määrin kehittynyt paikaksi, jossa tehdään tärkeitä poliittisia kompromisseja Euroopan tasolla. Viimeisimpiä todisteita tästä ovat palveludirektiivin sekä kemikaaleja koskevan REACH-asetuksen hyväksyminen.

Kun kyse oli vuosien 2007–2013 talousnäkymästä, Euroopan parlamentin osoitti uudenlaista yhteistä päättäväisyyttä. Euroopan parlamentti toimi merkittävästi tarpeellisen rahoituksen järjestämiseksi Erasmuksen kaltaisille nuoren sukupolven tukemiseen tarkoitetuille ohjelmille. Hyvät kollegat, olemme myös asettaneet ilmastomuutoksen torjumisen poliittisen asialistan kärkeen. Se, että pääsimme hyväksyttävään tulokseen, lisäsi valtavasti Euroopan unionin uskottavuutta neuvotteluissa Kööpenhaminassa joulukuussa pidettävässä konferenssissa.

Emme ole enää yksin pyrkimystemme kanssa, Yhdysvaltojen presidentti Barack Obaman johtama uusi hallinto tukee monia ehdotuksistamme. Tehtävämme on nyt saada puolellemme kansainväliset kumppanimme tukemaan ilmastomuutoksen vastaisia toimenpiteitä. Usein kuulee sanottavan, että muut ovat ottamassa johtoaseman ilmastomuutosten ehkäisemisessä. Me olemme ottaneet johtavan aseman ilmastomuutoksen ehkäisemisessä, ja hyvät kollegat, se on jotain, josta voimme olla ylpeitä.

(Suosionosoituksia)

Euroopan tasolla toteutettu rahoitusmarkkinoiden uudistus perustuu monilta osin Euroopan parlamentin aloitteeseen. Vuodesta 2002 alkaen parlamentti on vaatinut parempaa rahoitusmarkkinoiden valvontaa ja sääntelyä. Kaikki lainsäädäntömenettelyt, jotka koskevat parempaa pankki- ja rahoitusalan valvontaa sekä hedgerahastojen ja johtajien palkkioiden sääntelyä, olisi saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti.

Euroopan parlamentti on jo asettanut monta merkittävää viitearvoa hyväksyntänsä päätöslauselmien perusteella. Silti paljon työtä on vielä tehtävänä. Vaalien jälkeisen uuden Euroopan parlamentin on jatkettava tätä työtä sitoutuneesti ja päättäväisesti löytääkseen tien ulos kriisistä Lissabonin sopimuksessa määritellyn sosiaalisen markkinatalouden ehdoin sekä Euroopan talouden kilpailukyvyyn säilyttämiseksi yhteiskunnan parhaaksi tässä globaalissa toimintaympäristössä.

Hyvät kollegat, ehdoton enemmistö jäsenistä näkee parlamentin Euroopan yhdentymisprosessin moottorina. Viimeisen kahden ja puolen vuoden aikana olemme käynnistäneet keskustelun toimielinuudistuksesta ja vieneet eteenpäin Lissabonin sopimuksen päättämiseen johtavaa prosessia. Olemme myös onnistuneet säilyttämään Lissabonin sopimuksessa perusperiaatteet, joita olemme aina edustaneet.

Lissabonin sopimus sisältää keskeiset uudistukset, joiden ansiosta Euroopan toimielimet ovat demokraattisempia, avoimempia ja kykenevämpiä toimintaan. Meidän olisi tehtävä kaikkemme varmistaaksemme, että Lissabonin sopimus tulee voimaan ensi vuoden alussa. Toivomme, että tulos Prahassa Tšekin senaatissa olisi positiivinen.

(Suosionosoituksia)

Hyvät kollegat, parlamentti juhlii 30-vuotismerkkipäiväänsä suorilla vaaleilla valittuna demokraattisena Euroopan unionin toimielimenä. Se on nyt Euroopan parlamentaarisen demokratian keskiössä. Vuonna 1979 tällaista ei olisi voinut kuvitella. Yhdessä olemme vieneet eteenpäin parlamentaarista demokratiaa Euroopan unionissa ja kauemmaksikin.

Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit ovat nyt kumppaneita. Työmme täydentävät toisiaan. Olemme syventäneet yhteistyötämme kansallisten parlamenttien kanssa ja järjestäneet säännöllisesti tapaamisia tärkeiden ajankohtaisten asioiden viemiseksi eteenpäin yhdessä.

Olemme myös aina panostaneet suhteidemme kehittämiseen kolmansien maiden parlamentteihin. Tänä päivänä parlamentti on kunnioitettu kumppani kaikkialla maailmassa, ihmisoikeuksien ja demokratian puolestapuhuja. Ja näin pitää olla jatkossakin.

Hyvät kollegat, olen tehnyt parhaani varmistaakseni, että parlamentti on edustettuna sen puhemiehen ja poliittisten ryhmien edustajien välityksellä merkittävässä elimissä luotaessa yhteistä tulevaisuuttamme. Euroopan parlamentin puhemies osallistuu nykyään G8-maiden valtionpäämiesten vuosittaisiin tapaamisiin sekä kolmansien maiden kanssa järjestettäviin huippukokouksiin, esimerkiksi EU:n ja Afrikan huippukokoukseen, EU:n ja Latinalaisen Amerikan huippukokoukseen ja EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokoukseen. Huomenna aamulla osallistun työllisyyttä käsittelevän troikan huippukokoukseen ja iltapäivällä itäistä kumppanuutta koskevaan huippukokoukseen Prahassa.

Tämän lainsäädäntökauden saavutuksiin kuuluu myös se, että parlamentin rooli Euroopan neuvostoissa ei enää rajoitu puhemiehen avajaispuheeseen. Nyt parlamentti osallistuu myös huippukokousten toimielimiä ja perustuslakia koskeviin keskusteluihin. Lissabonin sopimukseen johtaneessa hallitustenvälisessä konferenssissa Euroopan parlamentti oli täysimääräisesti mukana sen puhemiehen osallistuessa valtioiden päämiesten ja hallitusten johtajien välisiin tapaamisiin ja varsinaisessa hallitustenvälisessä konferenssissa kolmen jäsenen muodostaman valtuuskunnan välityksellä. Tämä on valtava edistysaskel.

Hyvät kollegat, Euroopan parlamentin työmenetelmien ja -järjestyksen uudistus oli ja on edelleen merkittävä hanke. Puheenjohtajakokous perusti tätä tarkoitusta varten työryhmän, jossa olivat edustettuna kaikki ryhmittymät. Työ vietiin päätökseen menestyksellisesti. Suuri osa – noin 80 prosenttia – työryhmän ehdotuksista toteutettiin ja pantiin täytäntöön. Näihin kuuluu täysistuntojen keskustelujen uudelleen organisointi, lainsäädäntöprosessin uudistus, valiokuntien työskentelyn tehostaminen parantamalla valiokuntien välistä yhteistyötä sekä mahdollisuus lainsäädännöllisiin mietintöaloitteisiin tai ristiriitaisiin päätöslauselmiin.

Haluaisin kiittää erityisesti työryhmän puheenjohtajaa Dagmar Roth-Behrendtia ja hänen – ja meidän – kollegoja heidän sitoumuksestaan tähän työhön.

(Suosionosoituksia)

Yhdessä olemme onnistuneet sopeuttamaan Euroopan parlamentin työmenetelmiä muuttuviin poliittisiin olosuhteisiin. Olemme uudistaneet menettelyjä ja organisoineet uudelleen käytettävissämme olevia työmenetelmiä. Tämä on hyvä perusta uuden parlamentin toimikaudella toteuttavalle työlle.

Euroopan parlamentin puhemiehistössä olemme myös yrittäneet parantaa parlamentin hallintoa, helpottaa sen jäsenten päivittäistä työtä ja modernisoida kanssakäymistä Euroopan unionin kansalaisten kanssa ottamalla käyttöön Web-TV:n, lehdistöpalkinnon, kansalaispalkinnon sekä Charlemagne-nuorisopalkinnon.

Parlamentin jäsenten uudet ohjesäännöt, joita olemme valmistelleet monta vuotta, tulevat voimaan uudella lainsäädäntökaudella. Tämä on tärkeää jäsenten rahoitus- ja suhdetoimintapolitiikan kannalta.

Avustajia koskevan selkeän ja avoimen ohjesäännön hyväksyminen on merkittävä edistysaskel ja valtava menestys, josta meidän on kiittäminen kaikkia jäseniämme.

Hyvät kollegat, tänään haluaisin toistaa keskeisen ajatuksen, johon minusta tiivistyy Euroopan yhdentymistyö. Olemme sitoutuneet puolustamaan jokaisen ihmisarvoa. Tämä on johtava arvo. Se on arvo, joka yhdistää

meitä Euroopan unionin jaettujen arvojen yhteisössä. On aina muistettava kunnioittaa ihmisarvoa – se on eettinen vastaus Eurooppaa aiemmin vaivanneeseen moraaliseen kriisiin.

(Suosionosoituksia)

Meille tämä tarkoittaa ihmisarvon suojelemista ehdoista sekä kulttuurien välisen vuoropuhelun edistämistä. Nämä ovat olleet johtavia periaatteita toimikaudellani.

Euroopan kulttuurien välisen vuoropuhelun teemavuoden vaikutus on pysyvä, olkoon kyse vuoropuhelusta parlamentaarisen Eurooppa-Välimeri-edustajankokouksen kanssa tai tapaamisesta erilaisia vakaumuksia edustavien nuorten kansojen – Israel ja Palestiina mukaan lukien – tai Euroopan parlamentissa järjestetyistä arabialaisista tai afrikkalaisista viikoista.

Olemme luoneet perustan kestäväälle vuoropuhelulle, jonka on ohjattava, innoitettava ja sitoutettava meitä myös tulevaisuudessa.

Rauhansopimus Lähi-idässä on tärkeä kristittyjen, juutalaisten ja muslimien rauhanomaiselle olemassa ololle, mutta myös Euroopan unionille ja monille maille eri puolilla maapalloa. Gaza ja Länsiranta eivät ole kaukana jossakin; ne ovat ovellamme Välimeren alueella. Kansainvälisellä näyttämöllä meidän on oltava määrätietoisempia ja tehtävä osuutemme rauhan ja vakauden saavuttamiseksi Lähi-idässä.

Euroopan parlamentin jäsenenä voimme tarjota täydentävän näkökulman Lähi-idän suhteisiin, koska voimme pohtia ja toimia perinteisten diplomaattisten kanavien ulkopuolella. Tämä mielessäni olen kampanjoinut Lähi-idän kriisiä käsittelevän työryhmän perustamisen puolesta. Lähi-idän uuden kehityksen valossa on erityisen tärkeää, että tuemme päättäväisesti kahden valtion ratkaisua – Israel turvallisten rajojen sisällä ja Palestiina turvallisten rajojen sisällä. Emme saa sallia, että nämä periaatteet kyseenalaistetaan.

Hyvät kollegat, haluaisin sanoa, että jokapäiväisessä työssämme käsittelemme moninaisia aiheita, jotka liittyvät toisinaan hyvin erityisiin tilanteisiin. Meidän ei pidä missään vaiheessa unohtaa juuriamme tai unohtaa arvoja, jotka sitovat meitä. Tämän päivän vapaata, rauhanomaista sosiaalisesti sitoutunutta Euroopan unionia on rakennettu pitkään.

Meidän on pidettävä pystyssä perustukset, joille Euroopan unioni on rakennettu. Tästä syystä olen erityisen kiitollinen teille kannustuksesta ja jatkuvasta tuesta aloitteelleni luoda "Euroopan historian talo". Erityisen kiitoksen haluan esittää varapuhemies Miguel Angel Martínezille hänen ehtymättömästä tuestaan, samoin kuin jäsenkollegoilleni tässä parlamentissa. "Euroopan historian taloa" käytetään paikkana, jossa meidän eurooppalaista identiteettiämme voidaan muistella ja uudistaa. Perustavat päätökset talon luomisesta on jo tehty.

Kahden valvontaelimen perustamiskokoukset pidettiin eilen. Tuellanne – tietenkin edellyttäen, että tulen uudelleen valituksi Euroopan parlamentin jäseneksi 7. päivä kesäkuuta – omistaudun tälle tehtävälle, jotta "Euroopan historian talo" saadaan valmiiksi seuraavan lainsäädäntökauden loppuun eli vuoteen 2014 mennessä.

Vuonna 2014 vietämme ensimmäisen Maailmansodan puhkeamisen 100-vuotispäivää. Sata vuotta myöhemmin elämme uudessa rauhan, vapauden ja yhtenäisyyden Euroopassa.

Monet tukevat meitä jatkuvassa uurastuksessamme. Kiitän erityisesti Euroopan parlamentin hallinnollisten osastojen sitoutunutta henkilökuntaa, uutta pääsihteeriämme Klaus Welleä ja hänen sijaistaan David Harleya. Ilman heidän työtään, asiantuntemustaan ja sitoutumistaan poliittinen työemme ei olisi mahdollista.

(Suosionosoituksia)

Ansaitsette kiitoksemme, tukemme ja kaiken arvostuksemme.

Esitän vilpittömät kiitokseni oman kabinettini henkilöstölle, mutta ennen kaikkea kiitän jäsenkollegoitani, poliittisten ryhmien puheenjohtajistoa ja puheenjohtajia luottamuksellisesta yhteistyöstänne. Meillä on juuri ollut toinen tapaaminen puheenjohtajakokouksessa. Maanantai-iltana meillä oli puheenjohtajiston kokous ja tänään meillä on vielä yksi tapaaminen. Eurooppalaisen demokratian keskeisistä kysymyksistä on tehty tuskin ainuttakaan kiistelyä, todella ristiriitaista päätöstä. Perustavanlaatuisista kysymyksistä olimme samaa mieltä. Olen vilpittömästi kiitollinen tämän luottamuksellisen siteen syntymisestä.

Yhdessä olemme toteuttaneet paljon asioita ja nyt meidän on jälleen kerran voitettava äänestäjien luottamus. Teemme sen vakuuttuneina siitä, että tämä on historiallisesti paras tie kohti Euroopan yhdentymistä. Tuleva

vaalikampanja antaa meille mahdollisuuden puhua kansalaisten kanssa siitä, mihin Euroopan unionia tarvitaan. Haluaisin kehottaa kaikkia kansalaisia äänestämään vaaleissa ja antamaan äänensä Euroopan tulevaisuudelle tällä 2000-luvulla.

Paljon työtä on odottamassa vaalien jälkeistä uutta parlamenttia. Näitä ovat talous- ja rahoituskriisistä selviäminen, Euroopan energiapolitiikan täytäntöönpaneminen, hiilidioksidipäästöjen alentaminen, talous, Euroopan kansalaisten turvallisuuden parantaminen sekä rauhan ja vakauden saavuttaminen kaikkialla maailmassa. Työmme on hyvä pohja, jolle uusi parlamentti voi rakentaa omaa työtään.

Työni Euroopan parlamentin puhemiehenä viimeisen kahden ja puolen vuoden ajan on ollut valtava haaste. Olen hoitanut tätä tehtävää mielelläni ja antaumuksella ja jatkan samalla tavalla 14. heinäkuuta asti. On suuri etuoikeus saada palvella Eurooppaa.

Vilpittömät kiitokseni minulle antamastanne luottamuksesta sekä jokaisesta hetkestä yhteisessä työssä kohti yhdistynyttä Eurooppaa. Toivotan teille kaikille parasta.

(Jatkuvia suosionosoituksia)

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä Hans-Gert Pöttering, hyvät kollegat, tämä parlamentti on 500 miljoonan eurooppalaisen ääni, mutta he eivät ole riittävän tietoisia siitä.

He ovat sitäkin vähemmän tietoisia siitä, että tällä parlamentilla on sydän ja sielu. Hyvä Hans-Gert Pöttering, kahden ja puolen vuoden pituisen puhemieskautenne aikana ette ole ainoastaan toimineet kansalaisten puhemiehenä vaan myös edustanut Euroopan sydäntä, anteliaisuutta ja solidaarisuutta. Sanotaan, ettei Eurooppaan voi rakastua; olette osoittaneet asian olevan päinvastoin.

Nyt, kun tämä parlamentin toimikausi lähestyy loppuaan, haluaisin korostaa, miten paljon Euroopan yhdentymisen on edistynyt ja miten paljon parlamenttimme on siihen johdollanne osallistunut. Mainitsen vain joitakin merkittävimpiä esimerkkejä, joihin jo viittasitte puheessanne: energia ja ilmasto -paketti, palveludirektiivi, vuosien 2007–2013 rahoitusnäkömät ja viimeisimpänä rahoitusmarkkinoiden sääntely.

Sen sijaan, että siteeraisin kyllästyttävän luettelon direktiivejä ja asetuksia, korostan mieluummin sitä, miten paljon yhteisellä taustatyöllämme on merkitystä usein hyvin tekniselle lainsäädännölle, josta täällä keskustelemme ja äänestämme. Tämä merkitys on kaikkien eurooppalaisten yleinen etu. Usein sanotaan, että Eurooppa on sen kansalaisille etäinen, mutta ovatko sellaiset kysymykset kuin lelujen turvallisuus, harvinaisia tauteja tai Alzheimerin tautia ehkäisevä tutkimus, kuluttajansuoja, ympäristönsuojelu ja ilmaston lämpenemisen ehkäiseminen, energiapolitiikka tai ihmisoikeuksien suojeleminen maailmassa niin kaukaisia asioita kansalaisten arkipäivässä?

Puhemieskautenne aikana parlamentti on vienyt eteenpäin muitakin merkittäviä asioita. Mieleissäni ovat sisäinen uudistus, jonka olette vieneet päätökseen ja jonka ansiosta toimielimestämme tulee avoimempi ja tehokkaampi, sekä Euroopan parlamentin jäsenten ja heidän avustajiensa uusi ohjesääntö. Puhemieskaudellanne tämä parlamentti on moninkertaistanut aloitteidensa määrän Euroopan kulttuurien välisen vuoropuhelun teemavuoden yhteydessä ja tehnyt näin oikeutta suurelle kulttuurien ja vakaumusten kirjolle yhteiskunnassamme ja antanut Euroopasta parhaan mahdollisen kuvan: kuvan avoimuudesta ja suvaitsevaisuudesta. Puhemieskaudellanne parlamentti on osoittanut, miten tärkeänä se pitää Välimeren alueen tulevaisuutta sekä halunsa edesauttaa rauhan aikaansaamista Lähi-idässä.

Arvoisa puhemies, 25. maaliskuuta 2007 allekirjoititte puolestamme Berliinin julistuksen Euroopan unionin 50-vuotisjuhlavuoden kunniaksi. Tämä julistus on muistutus niille, jotka ovat saattaneet unohtaa päivittäisen työmme tarkoituksen: vapaan, demokraattisen ja suvaitsevaisen lakeja noudattavan Euroopan rakentaminen. Tehdessänne aloitteen Euroopan historian talon rakentamiseksi loitte kestävän ulottuvuuden Teidän itsenne sekä edeltäjäienne toiminnalle samoin kuin kaikkien niiden toiminnalle, jotka omalla tavallaan ovat osallistuvat yhteisen historiamme toteuttamiseen.

Arvoisa puhemies, kaikesta tästä haluan teitä kiittää.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kiittää teitä, arvoisa puhemies, ahkerasta työstänne. Ryhmäni puolesta haluan lausua, että olette hoitanut toimikautenne arvokkaasti. Tapa, jolla olette ohjannut tätä toimielintä, on tuonut parlamentille arvokkuutta.

Tämä ei ole oikea hetki käydä läpi työtänne. Euroopan parlamentin puhemiehen perinnössä on aina aihetta poliittiselle tarkastelulle. Yhdestä jos toisestakin asiasta voidaan olla samaa tai eri mieltä. Katsauksessa puhemiehen työhön on keskityttävä saavutuksiin, joita puhemies on toteuttanut tämän parlamentin hyväksi. Olette esittänyt yhteenvetonne. Siihen ei ole mitään lisättävää. Jäljelle jää kuitenkin kysymys: mitä puhemies on henkilönä tehnyt parlamentin hyväksi? Minulle ja kollegoilleni Euroopan parlamentin sosialistisessa ryhmässä on selvää, että olette tuonut tälle parlamentille arvokkuutta niin sisältä kuin ulkoa katsoen.

Tämä parlamentti itse ei aina käyttäydy arvokkaasti. Mutta näin on kaikissa parlamenteissa pitkin maailmaa. Monikansallisen yhteisen parlamentin, jonka yli 700 jäsentä tulevat 27 eri maasta ja kuuluvat kahdeksaan eri parlamentaariseen ryhmään, joilla on erilaisia vakaumuksia, jotka edustavat erilaista ihonväriä, erilaisia poliittisia perinteitä ja erilaista historiallista kehitystä, arvokkuus on säilytettävä. Sen jäsenten yhdistäminen ja yhtenäisyyden tunteen luominen heidän keskuudessaan on vaikeaa. Juuri näin te olette toiminnut. Tästä te ansaitsette vilpittömät kiitoksemme.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa puhemies, olette tuonut esille monia asioita kahden ja puolen vuoden pituisen toimikautenne aikana. Sen lisäksi, mitä olen aiemmin sanonut tavastanne hoitaa tehtäväännä, oman ryhmäni puolesta haluan tuoda esille yhden asian, jonka osalta olimme täysin samaa mieltä kanssanne ja jossa annoitte tälle parlamentille äänen, joka kantoi kauas yli poliittisten rajojen ja antoi näin äänen sellaisille ihmiselle, joilla ei ole äänioikeutta, paikassa, joka on muodostettu juuri kuvaamallani tavalla. Korotitte äänenne Guantanamo skandaalin yhteydessä sellaiseen aikaan, jolloin se ei ollut helppoa. Arvoisa puhemies, tämä on oleva pysyvä maamerkki toimikaudeltanne. Olette osoittanut, että itsellenne asettama vaatimus yhtäältä suvaitsevaisuudesta ja kosmopoliittisuudesta ja toisaalta sitoutumisesta kristilliseen ymmärtäväisyyteen on täyttynyt.

Sen ansiosta, että olette asettanut ihmisarvon, joka voi perustua sivistykselliseen perinteeseen tai kuten teidän tapauksessanne uskonnolliseen vakaumukseen, toimintanne ytimeksi, te jätte mieliin hyvänä Euroopan unionin puhemiehenä ja sellaisena teidät muistamme. Suuret kiitokset.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen puheenne kuvasi hyvin aikaanne puhemiehenä. Ryhmämme eivät ehkä aina ole samaa mieltä, mutta toimikautenne aikana olette osoittanut olevanne rehellinen, oikeudenmukainen ja yhdistävä persoona, jonka vaatimattomuus peittää monet hänen saavutuksistaan.

Valintanne perustui rohkeaan lupaukseen käynnistää kulttuurien välinen vuoropuhelu parlamentissamme, mutta saavutuksenne ylsi paljon pidemmälle. Jäsenten myötävaikutuksella veitte Pat Coxin aloittaman elintärkeän työn päätökseen. Valvoitte monien pitkään odottamaa parlamentaaristen menettelyjen uudistusta Europarl TV:n kaltaisilla aloitteilla ja annoitte tukenne uudenaikaisille menetelmille hoitaa viestintää kansalaistemme kanssa. Tämä on saavutus, josta voi olla ylpeä ja perintö, josta seuraajamme voivat jatkaa.

Toivon, että kirjoitatte kokemuksistanne ja vaikutelmistanne. Ne ovat liian mielenkiintoisia jätettäväksi kylmästi unohduksiin. Lisäksi kuten runoilija Emerson meille opetti, sellaista kuin historia, ei ole, on vain elämänkertoja. Viime vuosina tämä parlamentti on saanut lisää valtaa. Jos ja kun Lissabonin sopimus mahdollisesti joskus ratifioidaan, se on entistäkin voimakkaampi. On mielenkiintoista nähdä, millä tavoin seuraavat puhemiehet laajentavat roolia, jota te olette esittänyt, vaaliessaan meille rakkaita yhteisiä arvoja ja periaatteita.

Mutta tänään uskon voivani puhua monen puolesta sanoessani, että olette ansainnut kaiken kunnioituksemme. Myös minulle tämä on viimeinen puheeni täysistunnossa nykyisessä tehtävässäni. Olen johtanut ryhmääni vuodesta 2002, minulla on tuntumaa siihen, mitä englannissa kutsutaan seitsemän vuoden piinaksi. Vaikka en enää tulevaisuudessa istu tässä tuolissa, tiedän teidän tietävän, että haluaisin kokeilla istumista siellä missä nyt olette. Arvoisa puhemies, kiitän teitä ryhmäni puolesta. Kiitän istuntopalveluja ja tulkkeja ja koko henkilökuntaa, joka on ollut mukana toteuttamassa hienoa työtänne parlamentin puhemiehenä.

(Suosionosoituksia)

Cristiana Muscardini, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tällä toimikaudella ja erityisesti teidän puhemieskaudeltanne parlamentti on vahvistanut kykyään vaikuttaa unionin poliittiseen tulevaisuuteen, vaikka meidän onkin odotettava uutta sopimusta, jotta voimme nähdä toteutuvan kaikkien niiden tavoitteen, jotka ovat aina uskoneet tarpeeseen lisätä ainutlaatuisen toimielimemme lainsäädäntövaltaa. Toimielimemme on ainutlaatuinen, koska se on 27 maan kansalaisten valitsema.

Tapahtumat – monesti jopa traagiset – ovat seuranneet toisiaan tiheään tällä toimikaudella ja monessa yhteydessä ja erityisesti viimeisen kahden ja puolen vuoden aikana parlamentti on teidän kauttanne, arvoisa puhemies, kyennyt ottamaan keskeisen roolin välitysehdotuksissa. Olemme saaneet poliittisesti kasvavan roolin, jonka avulla meidän on päästävä meitä meidän omissa maissamme jakavien puolueellisten erimielisyyksien yli niin, että voimme saavuttaa yhteiset päämäärät kansojemme yleisen edun mukaisesti ja taata maailmassa oikeus, rauha ja turvallisuus.

Kun parlamenttimme toimikausi alkoi, näimme sellaisten kansojen liittyvän meihin, joilta oli vuosikymmenien ajan riistetty vapaus. Romanian ja Bulgarian liittyminen parlamentin tällä toimikaudella vahvisti maailmalla kuvaa Euroopasta, joka kykenee yhdistymään erialisuuksia kunnioittaen.

Olemme päättämässä parlamentin toimikautta keskellä talouskriisiä, joka on saanut meidät tajuamaan, että tämä on systeeminen kriisi. Uuden parlamentin on siksi oltava myös vetävä voima, joka auttaa yhteiskuntaa löytämään uudelleen arvot, jotka nykytilanteessa on aivan usein laiminlyöty. Nyt enemmän kuin koskaan Euroopassa ja kansallisella tasolla parlamentaarinen demokratia on tae vapaudesta.

Arvoisa puhemies, kiitän teitä ryhmäni ja omasta puolestani osoittamastanne velvollisuudentunnosta – olette edustanut meitä kaikkia – sekä valtavasta työstä, jota olette tehnyt vahvistaaksenne toimielimemme mainetta. Vaadimme siltä entistä enemmän avoimuutta, mutta myös asianmukaista huomiota tietyillä median aloilla, jotka ovat osoittaneet mielenkiintoa Eurooppaa kohtaan ainoastaan tarkoituksena takertua pieniin, turhiin keskusteluihin sen sijaan, että osallistuisivat yleisen tietouden ja jaetun edistysen lisäämiseen.

Arvoisa puhemies, näiden 20 parlamentissa viettämäni vuoden jälkeen minusta tuntuu, että velvollisuuteni on yhtyä teihin, joka edustatte minua niin suurenmoisesti tässä parlamentissa, kiittäkseni niitä miljoonia Euroopan kansalaisia, jotka päivittäisellä työllään ja kunnioittamalla solidaarisuuden ja oikeuden periaatteita ja menneitä juuriamme, osaltaan kehittävät yhteisöämme, joka entistä paremmin kunnioittaa oikeuksia ja on entistä tietoisempi omista velvollisuuksistaan.

Monica Frassoni, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Herr Präsident, teillä on ollut kunnia hoitaa maailman ainutlaatuisimman toimielimen puheenjohtajuutta ja me Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä olemme varmoja, että olette tehnyt sen innolla ja tunnollisesti, mistä haluamme kiittää teitä.

Kun kaksi ja puoli vuotta sitten olin oman ryhmäni puolesta vastaehdokkaananne Euroopan parlamentin puhemiehistöön, korostin sitä, että parlamentin puhemiehen on edustettava toimielintä vapaana jäsenvaltioiden eduista ja rahoitusalan edunvalvojien harjoittamasta painostuksesta voidakseen ohjata tasapuolisesti vapaata hallintoa. Puhemies on valittava saavutusten eikä poliittisen lojaalisuuden perusteella, hänen on kyettävä puhumaan entistä jakaantuneemmalle ja haluttomalle kuulijakunnalle. Tuohon aikaan arvostelimme voimakkaasti Teidän ja sosialistisen ryhmän yhteistä päätöstä syrjäyttää Euroopan parlamentissa kaikki pyrkimykset käynnistää uudelleen perustuslaillinen keskustelu vuoden 2005 kansanäänestysten jälkeen, mikä oli valtava virhe, jonka vuoksi jäsenvaltiot saattoivat helpommin omia Euroopan uudistusprosessin.

Nyt kaksi ja puoli vuotta myöhemmin me Verts/ALE-ryhmässä haluaisimme arvioida työtänne, puhemies Pöttering, sen ylä- ja alamäkiä. Hyväksyimme ja tuimme työtänne Lähi-idässä ja erityisesti työtänne parlamentaarisen Eurooppa-Välimeri-edustajankokouksen puheenjohtajistossa. Arvostimme Teidän vankkumatonta uskoanne Euroopan puolesta, ajatusta kansalaisille, ryhmille, yhdistyksille ja rohkeimmille kulttuurillisille aloitteille avoimesta parlamentista sekä päättäväisyyttänne avustajien ohjesäännön tapauksessa.

Suhtauduimme myönteisesti myös päättäväisyytenne perusoikeuksien yhteydessä, jopa paikoissa, jotka eivät olleet Euroopan parlamentin enemmistön mielen mukaisia, Venäjästä Kiinaan, sekä uusiin vihreisiin valtuuskirjoihinne sellaisina kuin ne ovat ilmenneet äskettäisistä kommentteistanne ilmastomuutokseen.

On kuitenkin myös selvää, arvoisa puhemies, että puhemieskauteenne aikana parlamentti on jatkanut asteittaista muutostaan toimielimestä, joka vaatii ja puolustaa demokratiaa, edustajankokoukseksi, joka on usein liian alistunut tai varovainen sitä tai tätä hallitusta kohtaan. Se on luopunut tämän taistelun tai avoimuuden pitämisestä ensisijaisena suhteessa siihen mitä äänestäjät näkevät – tarvitsee vain miettiä erinomaisesti organisoitua työväenpuolueen tappiota etujenvallonnassa. Se on nyt tullut tiensä päähän saamatta aikaan muuta kuin vuosi sitten annetun hyvin yksiselitteisen päätöslauselman. Tai vielä täysi hiljaisuus siltä osin kuin kyse on ollut kahdesta istuntopaikasta Strasbourgissa sekä Brysselissä tai rahan ja hiilidioksidin tuhlauksesta, joka on äänestäjistämme mielestä täysin käsittämätöntä.

Arvoisa puhemies, tässä yhteenvetoni. Ohjesääntöjen jatkuvien uudistusten kautta puhemieskaudellanne toimielimessämme päättävältä on myös asteittain keskittynyt muutamien käsiin siltä osin kuin kyse on valiokuntien työn ja yksittäisten parlamentin jäsenten roolin vahvistamisesta ja moninaisuuden ja pluralismin edistämisestä entisestään.

Arvoisa puhemies, uudessa parlamentissa on ehkä uusi enemmistö, mutta olemme varmoja yhdestä asiasta: pitkä taistelu vahvan, kunnioitetun, pluralistisen ja myönteellisen eurooppalaisen demokratian puolesta ei ole vielä ohi, ja ainakin tässä tulette aina olemaan puolellamme.

Francis Wurtz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, puhemieskauttanne ovat leimanneet – kuten juuri totesitte – poliittisesti hyvin merkittävät tapahtumat, jotka ovat olleet haasteellisia monelta osin Euroopalle ja samalla parlamenttillemme.

Jotkut niistä ovat unionin sisäisiä, muun muassa se, jota monet kutsuvat institutionaaliseksi kriisiksi mutta jota itse luonnehtisin yhdeksi oireeksi luottamuspulasta tai oikeutuskriisiksi nykyistä eurooppalaista mallia kohtaan yhä useampien kansalaistemme keskuudessa.

Toiset ovat kansainvälisiä, kuten mainitsemanne konfliktit Lähi-idässä. Lähi-idän tilanne on vielä kaukana oikeudenmukaisesta ja kestävästä rauhasta ja pahenee entisestään silmiemme edessä, se tulehduttaa kansainvälisiä suhteita, jos se ei horjuta omien yhteisöjemme yhteenkuuluvuutta.

Toiset taas koskettavat koko planeettaa kuten ekologinen kriisi ja lopulta rahoitus- ja talouskriisi sekä sosiaalinen ja poliittinen kriisi, jotka edellyttävät meiltä tiettyjä yhteiskuntaan ja jopa sivilisaation liittyviä valintoja.

Olette joutunut johtamaan Euroopan parlamenttia tässä poikkeuksellisen monitahoisessa tilanteessa ja edustamaan sitä jäsenvaltioihimme sekä muuhun maailmaan nähden. Ryhmäni kanssa katson, että olette hoitanut tehtävänne kunnialla.

Poliittiset näkemyksemme ovat luonnollisesti hyvin erilaiset ja toisinaan myös eriävät. Mutta hoitamanne korkea-arvoisen tehtävän haltijaa arvioidaan juuri sen mukaan, miten hän kykenee hallinnoimaan tarpeellisia ja tervehdyttäviä ristiriitatilanteita silti jokaista kunnioittaen.

Monen mielestä valtavirrasta poikkeavia vaihtoehtoisia näkemyksiä edustavan vähemmistöryhmän puheenjohtajana voin sanoa, että puhemieskaudellanne oli helppo toimia. Vaikka poliittiset eroavuutemme ovat pysyneet ennallaan, suhteemme ihmisinä ovat rikastuneet merkittävästi.

Arvoisa puhemies, olemme tunteneet toisemme yli 30 vuotta. Olemme tutustuneet toisiimme paremmin viimeisen kymmenen vuoden aikana tehdessämme yhteistyötä puheenjohtajakokouksessa. Arvostan suuresti henkilökohtaista etiikkaanne, jonka ansiosta olette uskoakseni pystynyt hyväksymään sen, että on mahdollista olla samanaikaisesti kommunisti, demokraatti, eurooppalainen ja humanisti. Kiitän teitä siitä.

(*Suosionosoituksia*)

Puhemies. – (DE) Kiitos, Francis Wurtz. Hyvät kollegat, teidän kaikkien puolesta haluaisin kiittää Francis Wurtzia, joka on ollut parlamentin jäsen vuodesta 1979 ja jättää nyt parlamentin. Monet kiitoksemme myös kolmelle muulle jäsenelle, jotka ovat olleet täällä vuodesta 1979 ja ovat nyt lähdössä: Entinen puhemies Klaus Hänsch, entinen varapuhemies ja kvestori Ingo Friedrich ja entinen talous- ja raha-asoiden valiokunnan puheenjohtaja ja nykyinen turvallisuus- ja puolustuspoliittikan alivaliokunnan puheenjohtaja Karl von Wogau. Haluaisin esittää kaikkien teidän puolesta kiitokseni näille neljälle jäsenelle sekä kaikille muille pois jääville jäsenille heidän sitoumuksestaan. Suuret kiitokset.

(*Voimakkaita suosionosoituksia*)

Nigel Farage, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, itsenäisyys ja demokratia -ryhmä on yrittänyt toimia avuliaasti, myönteisesti ja rakentavasti koko parlamenttikauden ajan.

(*Vaihtelevia reaktioita*)

Kyllä, koska olemme tuoneet esille opposition äänen ja demokratiassa oppositio on olennainen seikka. Se on elintärkeä. Mutta surullista on, kuten presidentti Václav Klaus totesi vieraillessaan täällä, että usein ajatellaan, ettei ole olemassa mitään vaihtoehtoista näkemystä ja tämän johdosta puhemieskauttanne on leimannut syvästi ennakkoluuloinen tapa, jolla olette kohdellut niitä parlamentin jäseniä, jotka ovat uskaltaneet vastustaa perustuslakia / Lissabonin sopimusta.

Ratkaiseva hetki minulle tässä parlamentissa oli, kun ranskalaiset sanoivat "ei", kun hollantilaiset sanoivat "ei" ja kun irlantilaiset sanoivat "ei", mutta tämä parlamentti tietoisesti jatkoi prosessia ihmisten toiveista välittämättä. Ette taida ymmärtää, mitä se tarkoittaa? "Ei" tarkoittaa ei, ja on todellakin uskomatonta, että 499 tämän parlamentin jäsentä äänesti sen puolesta, että Irlannin kielteisestä kannasta ei tarvitse välittää, vaan sopimuksen käsittelyä jatketaan. Millainen parlamentti tämä oikein on? Jos uskoisitte demokratiaan, näiden kolmen kansanäänestyksen tulosta ei noin vain jyrättäisi sivuun.

Pahempaa on, että nyt yleisön mielipidettä peläten – tiedätte, että olette häviämässä kiistan – syöllistytte epäoikeudenmukaisuuteen. Graham Watson on sanonut minun käyttäytyneen kuin englantilainen jalkapallohuligaani, kun ainoastaan ystävällisesti huomautin, että komission jäsen Jacques Barrrot on huijari. Gary Titley sanoi minun olevan vainoharhainen taantumuksellinen, joka elää syrjässä yhteiskunnasta. Hän saattaa olla oikeassa, en osaa sanoa; mutta ilmaisuvapauden suuri mestari Danny Cohn-Bendit on sanonut, että sopimuksen vastustajat olivat mielisairaita, ja sosialistien johtaja Martin Schulz sanoi erään kielteisen äänestystuloksen jälkeen, ettei meidän pidä nöyrytyä populismin edessä ja että ei-äännet avaavat ovet fasismille.

Toivon, että seuraavan neljän viikon aikana tällä kampanjakaudella Euroopan äänestäjät saavat nähdä tämän hankkeen todelliset kasvot. Olette kansallismielisiä, olette uhkaavia, olette pelottavia, olette demokratian vastaisia; olette typeriä!

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Se, että voitte pitää tuollaisen puheen, osoittaa, että Euroopan parlamentti on vapaa ja demokraattinen!

(Suosionosoituksia)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, joidenkin kollegojen voi olla vaikea uskoa tätä, mutta tulen kaipaamaan teitä. Koko tämän ajan, jonka olen teidät tuntenut, aluksi kristillisdemokraattien johtajana ja sitten tämän parlamentin puhemiehenä, olette olleet esimerkkinä arvokkuudesta, maltillisuudesta ja tahdikkaisuudesta. Olette samalla sekä anglofiili että eurofiili ja edustatte kaikkea parasta perinteisessä eheyttämisessä. Olette epäilemättä hyvin helpottunut, kun kerron, etten muista milloinkaan olleeni yhtä mieltä kanssanne.

(Naurua)

Mutta tiedämme, että uralla, jonka kumpikin olemme valinneet, ideologinen sitoutuminen on harvinaista ja osaamme arvostaa sitä vastustajassa.

Muistatte varmaan, miten kiistelimme tulkinnastanne tämän parlamentin työjärjestyksestä. Ne meistä, jotka halusivat kansanäänestyksiä perustuslakisopimuksesta, olivat esittäneet kantamme rauhallisesti äänestysseleityksissä. Oikeutemme toimia näin poistettiin yksiselitteisesti työjärjestyksestä. Päätitte omavaltaisesti olla soveltamatta noita sääntöjä – ette pyrkinyt muuttamaan niitä, koska se olisi vienyt jonkin verran aikaa ja jätitte ne yksinkertaisesti huomioimatta. Tämä ei ole oikea hetki kiistellä tästä uudelleen. Sen sijaan haluaisin sanoa tämän: tämän parlamentin puhemiehen on tarkoitus edustaa parlamenttia kokonaisuudessaan, myös niitä, jotka edustavat vähemmistönäkemyksiä. Kun kohtelette meitä eri tavoin, avaatte oven itsevaltiudelle. Täällä on esimerkiksi melkein kuukausittain esittelyjä milloin mistäkin ja ne sallitaan, mutta kun me järjestimme julisteita, joissa oli yksi sana "kansanäänestys", lähetitte järjestysmiehet viemään kylttimme pois ja monelle meistä määrättiin myöhemmin sakkoa.

Ymmärrän, miksi sana "kansanäänestys" saa aikaan niin paljon hämmennystä tässä parlamentissa: kolmen kansakunnan äänestäjät hylkäsivät perustuslakimallin. Tunsitte olonne haavoittuvaiseksi ja se sai teidät ärtyneeksi. Kun ette voinut hyökätä suoraan äänestäjiä vastaan, puritte kaiken turhautumisenne meihin, tämän parlamentin näkyvään euroskeptiseen vähemmistöön.

Hyvät kollegat, en odota teidän muuttavan mielipidettänne vallan keskittämisestä Brysseliin. Mutta meidän näkökulmastamme kehottaisin teitä osoittamaan vähän enemmän tasapuolisuutta kohdelttaessa meitä, jotka edustamme vähemmistöä. Jos voisitte unohtaa vaistomaisen antipatianne meitä kohtaan, saattaisitte huomata sen tukevan omia demokraattisia valtakirjojanne. Kaikki organisaatiot tarvitsevat kritiikkiä. Itsepintainen väitteenne, että EU on ehdottomasti hyvä asia ja että sen kritisointi on joko epärehellistä tai ulkomaalaisvihaa, ei ole teille eduksi, koska ilman kriittistä tarkastelua Brysselin toimielimistä tulee itseriittoisia, omahyväisiä ja korruptoituneita.

Toivon, että heinäkuussa meitä *riippumattomia* on täällä enemmän. Ensimmäisen kerran 50 vuoteen tässä parlamentissa on jotakin, joka muistuttaa virallista oppositiota. Hyvä Hans-Gert, Teidän seuraajanne päättää, miten kohdella tätä oppositiota, mutta toivon, että hän asettaa arvoonsa suvaitsevaisuuden, jota tämä parlamentti väittää vaalivansa.

(*Suosionosoituksia*)

Puhemies. – (DE) Tämä on pantu merkille.

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos mahdollisuudesta sanoa muutama sana puheenjohtajavaltion ja neuvoston puolesta ja vastata teidän ja poliittisten ryhmien edustajien puheenvuoroihin. Meille on ollut erityisen merkittävää se, että parlamentin toimikauden viisi vuotta ovat olleet myös Tšekin tasavallan ja muiden sen kanssa liittyneiden viisi ensimmäistä vuotta Euroopan unionin jäsenenä. Vielä merkittävämpää se on siksi, että Tšekin tasavallalla on ollut etuoikeus olla neuvoston puheenjohtaja toimikauden päätteeksi.

Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää teitä esimerkillisestä tavasta, jolla olette johtanut parlamenttia viimeisten kahden ja puolen vuoden ajan. Kunnioitus, jota nautitte parlamentissa yli puoluepoliittisten rajojen, on osoitus hyvistä ominaisuuksistanne, erityisesti oikeudenmukaisuudestanne ja rehellisyydestänne. Olette yksi niitä harvoja parlamentin jäseniä, jotka on äänestetty toimeensa ensimmäisen kerran jo vuonna 1979, minkä ansiosta olette tuonut työhönne merkittävän kokemuksen, viisautenne ja osaamisenne. Puheenjohtajavaltion puolesta voin sanoa, että olemme arvostaneet kaikkia hyviä ominaisuuksianne ollessamme yhteyksissä kanssanne ennen puheenjohtajuuskauttamme ja sen aikana. Neuvoston puolesta haluan toivottaa teille kaikkea hyvää tulevaisuudessa.

Nyt kun tarkastelemme koko viisikautista toimikautta, haluaisin kiittää myös edeltäjänne puhemies Borrellia, joka myös oli tasapuolinen johtaja. Olette molemmat taanneet sen, että puhemiehen toimi on hyvin arvostettu ja kunnioitettu. Parlamentilla ja koko unionilla on hyvä syy olla kiitollisia teille molemmille.

Viimeisten viiden vuoden aikana parlamentti on käyttänyt tehokkaasti toimivaltuuksiaan ja oikeuksiaan erityisesti tärkeässä yhteispäätösmenettelyssä, jossa neuvosto ja parlamentti ovat pöydän vastakkaisilla puolin niiden mielipiteiden ja tavoitteiden erotessa joskus paljonkin toisistaan. Mielipide-eroista huolimatta molemmat toimielimet tekevät yhteistyötä järjestelmän toiminnan varmistamiseksi. Voimme olla eri mieltä ja käydä rakentavia keskusteluja, mutta se tapahtuu yhteisesti sovittujen sääntöjen ja menettelyjen puitteissa. Molemmat toimielimet voivat olla ylpeitä yhteisestä sitoumuksestaan varmistaa järjestelmän toimivuus, ja viimeisten viiden vuoden ajalta löytyy lukuisia esimerkkejä siitä, että se todella toimii hyvin tehokkaasti.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uusi parlamentti aloittaa toimintansa kolmen kuukauden kuluessa. Mukana on paljon uusia jäseniä. Valitsette uuden puhemiehen ja jokin muu jäsenvaltio tulee tänne edustamaan neuvostoa. Seuraavien viiden vuoden aikana kaikki osapuolet varmasti katsovat kiitollisina ja kunnioituksella taaksepäin perintöä, jonka te, arvoisa puhemies, jätätte parlamentille. Kiitos.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (DE) Arvoisa puhemies, puhemieskautenne aikana Euroopan parlamentin ja komission suhteet ovat kehittyneet oikein hyvin, jopa sulavasti. On teidän ansiotanne, etteivät poliittiset keskustelut ole koskaan johtaneet toimielinten väliseen kriisiin edes vaalikampanjan aikana, jolloin konfliktien mahdollisuus on tunnetusti suurimmillaan.

Haluan henkilökohtaisesti kiittää teitä lämpimästi aina niin ystävällisestä ja kohteliaasta työskentelytavastanne. Ette ole ainoastaan työskennellyt kohteliaasti vaan olette myös ryhtynyt tarvittaessa asianmukaisiin toimiin. Toimitte aina herrasmiehelle sopivalla tavalla. Haluan myös korostaa sitä, kuinka tärkeää parlamentin ja koko Euroopan unionin kannalta on ollut se, että teillä on ollut rohkeutta ja tahtoa puolustaa parlamentin demokraattisia periaatteita ja etuoikeuksia tarvittaessa jopa valtion päämiehiä vastaan.

(*Suosionosoituksia*)

Haluan myös onnitella teitä 30-vuotisesta urastanne Euroopan parlamentin vaaleilla valittuna jäsenenä. Persoonanne on jättänyt merkittävän jäljen näiden vuosikymmenten aikana, ja panoksenne parlamentin kehityksessä on ollut merkittävä.

Puheenjohtaja Barroso olisi mielellään ollut paikalla henkilökohtaisesti, mutta kuten tiedätte, hän on EU:n ja Kanadan välisessä huippukokouksessa Prahassa. Haluan kiittää teitä lämpimästi komission puheenjohtajan ja koko komission puolesta menestyksekkäästä puhemieskaudesta. Kiitos.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Arvoisa varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän teitä lämpimästi myönteisestä palautteestanne. Toivotan kaikille jäsenille, jotka eivät asetu ehdolle vaaleissa, kaikkea hyvää, ja toivon, että tapaamme vielä joskus. Kaikille vaaleihin osallistuville ja vaaleissa läpi pääseville kollegoilleni haluan sanoa toivovani, että me, mikäli siis itse tulen valituksi, jatkamme yhdessä hyvää yhteistyötämme. Poliittisten ryhmien puheenjohtajien kommentit tänään rohkaisevat minua jatkamaan matkaani kohti yhtenäistä Eurooppaa. Suuret kiitokset kaikille, ja toivottavasti tapaamme vielä.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on kysymys järjestyksestä täysistuntosalissa. Juuri ennen äänestystä, kun istunto keskeytettiin hetkeksi, eräs parlamentin jäsen onnistui salakuljettamaan saliin parlamentin vaalien ehdokkaan, jonka kanssa hän röyhkeästi otti muutaman mainoskuvan käyttäen selvästi parlamenttia hyväkseen. Eikö kyseiset henkilöt olisi saatava vastuuseen teostaan?

Puhemies. – (EN) Kiitos, jäsen Mann. Asia tutkitaan.

6. Äänestykset (jatkoa)

Puhemies. – (EN) Jatkamme äänestystä.

6.1. Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut, yksityisyyden suoja ja kuluttajansuoja (A6-0257/2009, Malcolm Harbour)

– Ennen äänestystä:

Hanne Dahl (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa yhden asian tästä äänestyksestä. Äänestysluettelon perusteella näyttää siltä, että äänestämme ensin valiokunnan kompromissitekstistä emmekä tarkistuksista. Yleensä äänestämme ensin eniten muutoksia sisältävistä tarkistuksista. Pyytäisin teitä työjärjestyksen 19 artiklassa annetuin valtuuksin muuttamaan äänestysjärjestystä niin, että äänestämme tarkistuksista. Kyse on kansalaisoikeuksia koskevista tarkistuksista. Asia on hyvin tärkeä sekä Harbourin että Trautmannin mietinnön kannalta.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Dahl, minun tietääkseni tässä ei ole mitään ongelmaa. Minusta Harbourin mietinnön äänestysjärjestys on aivan oikein. Jatkamme käsittelyä järjestysasiakirjan mukaisesti.

6.2. Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut (A6-0272/2009, Catherine Trautmann)

– Ennen äänestystä:

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa, koska en ole samaa mieltä Trautmannin mietinnön äänestysjärjestyksestä. Pyydän saada puheenvuoron, ennen kuin äänestämme kompromissitarkistuksesta 10, jotta voin selittää, miksi äänestysjärjestystä pitäisi muuttaa.

– Ennen tarkistusta 10 toimitettavaa äänestystä:

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, pyydän äänestysjärjestyksen muuttamista niin, että kompromissitarkistuksesta 10 äänestettäisiin sen jälkeen, kun olemme äänestäneet lukuisista eri ryhmien esittämistä samanlaisista ehdotuksista, joista piti äänestää kompromissitarkistuksen 10 jälkeen.

Syy tähän on se, että mielestäni eri ryhmien esittämät tarkistukset menevät paljon pidemmälle kuin kohtaa ”Kansalaisten oikeuksien suojele Internetiin pääsyyn tai pääsyn epätasa-arvoisuuksien ehkäisyyn puuttumiselta” koskeva tarkistusehdotus. Mielestäni parlamentin, joka niin selvästi tuki vähemmän suosittua Bono/Cohn-Bendit-tarkistusta, olisi hyvä taas kerran asettua tukemaan kansalaisten oikeuksien korkeinta suojelemaa.

Olen pahoillani siitä, etten voi pyytää tätä jäsen Trautmannin kanssa käydyn hyvän kuulemisen jälkeen, mutta mukava kuuleminen ja televiestintäpaketin hyvä lopputulos eivät saisi johtaa samalla kansalaisten oikeuksien supistamiseen.

(Suosionosoituksia)

Alexander Alvaro, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, työjärjestyksen 154 artiklan ja 155 artiklan 2 kohdan mukaisesti Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä haluaa tukea Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän ehdotusta muuttaa äänestysjärjestystä niin, että äänestämme tarkistuksista 1 c, p, 2, 5, 6 ja 9 ennen kompromissitarkistusta 10. Tämä liittyy muun muassa siihen – ehkä teidän äänestysluetteloissanne on jotain muuta – että ryhmämme eilen äänestämän ehdotuksen myötä ALDE-ryhmä ei enää tue kompromissitarkistusta 10. Äänestysjärjestyksestä säädetään 154 artiklassa, jossa selitetään, mistä tarkistuksista on äänestettävä ensin silloin kuin mukana on sekä sitä tukevia että vastustavia pyyntöjä. Meille on tärkeää, ettei yksilön toimintaan voida puuttua ilman oikeuden määräystä. Siksi peruutimme tarkistuksen.

Angelika Niebler, *PPE-DE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, en nyt puhu valiokunnan puheenjohtajan ominaisuudessa vaan ryhmäni Trautmannin mietinnön esittelijänä. Kehotan parlamenttia hylkäämään menettelyä koskevan esityksen ja sallimaan äänestyksen äänestysluetteloiden järjestyksen mukaisesti.

Hyvä jäsen Harms, kukaan parlamentissa ei halua supistaa oikeutta vapaaseen pääsyyn internetiin. Olemme ottaneet tämän aspektin mukaan kompromissiin, josta olemme keskustelleet puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa useiden kuukausien ajan. Kaikki poliittiset puolueet ovat olleet vahvasti mukana keskusteluissa. Ehdotan, että jatkamme äänestystä ehdotetun äänestysjärjestyksen mukaisesti ja että Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmän ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän esitys äänestysjärjestyksen muuttamisesta hylätään.

Catherine Trautmann, *esittelijä.* – (FR) Arvoisa puhemies, mitä tulee äänestysluettelon muutospyyntöön, ymmärtääkseni asia on niin, että jos kompromissin on laatinut palveluosasto käyttäen maalaisjärkeään, ennen kuin ryhmät ovat esittäneet tarkistuksen, se johtuu siitä, että se menee tarkistusta 46 pidemmälle. Se sisältää lausekkeita, joissa ei vain rajoiteta pääsyä internetiin vaan joissa tuodaan esiin kaikenlaisia laitteita, jotka voivat vaikuttaa negatiivisesti käyttäjien oikeuksiin.

Toiseksi haluan sanoa jäsenille, että tätä kompromissia on esitetty artiklaan 1, joka liittyy soveltamisalaan, ja että sillä on siten rajatylittäviä vaikutuksia, kun taas ryhmien ehdottama kompromissi koskee 8 artiklaa, joka vaikuttaa kansallisten sääntelijöiden tavoitteisiin.

Kompromissia koskevien neuvottelujen ajan olen aina työskennellyt uskollisesti ja tasaisesti kaikkien poliittisten ryhmien kanssa. Arvoisa puhemies, huomaa, että yksi ryhmistä vetää nyt tukensa kompromissilta. Haluankin siis sanoa, että esittelijänä tuen tietysti yhä kompromissia ja että olen äänestänyt myös tarkistuksen 46 puolesta.

Tässä tilanteessa olisi mielestäni viisainta antaa parlamentin päättää äänestysjärjestyksestä, ettei päätös olisi yksin teidän tai esittelijän vastuulla. Suuntaan ehdotukseni kuitenkin suoraan teille, koska on ymmärrettävä, mitä tapahtuu, jos äänestysjärjestystä muutetaan.

Jos äänestysjärjestystä ei muuteta, luettelo pysyy muuttumattomana. Jos järjestystä muutetaan, tarkistus 46 hyväksytään, mikäli se saa taakseen määräenemmistön. Siinä tapauksessa, pyytäisin teitä, arvoisa puhemies, toimittamaan äänestyksen kompromissista – joka menee tarkistusta 46 pidemmälle – vasta tämän jälkeen. Jos tarkistus 46 ei saa määräenemmistöä, niin sitten äänestämme kompromissista. Tuolloin parlamentti on tehnyt valintansa.

Puhemies. – (EN) Olen kuullut esittelijän sanat monien suusta ja otan ne tarkasti huomioon.

Ennen äänestystä kuuntelin palveluosaston neuvoja ja olen kuunnellut keskustelua hyvin tarkkaan. Puhemiehenä minulla on 155 artiklan 2 kohdan mukaisesti valtuudet päättää äänestysjärjestyksestä. Asia tuntuu minusta niin tärkeältä sekä parlamentin että ympäröivän maailman kannalta, että on asianmukaista äänestää aiemmista tarkistuksista. Toimin näin myös menettelyllisistä syistä, koska ymmärtääkseni tarkistus 10 oli kompromissi, joka laadittiin vasta valiokuntaäänestyksen jälkeen. Näyttää siis siltä, että sekä menettelyllisistä että muista syistä meidän pitäisi muuttaa äänestysjärjestystä.

(Parlamentti hyväksyi Rebecca Harmsin esityksen.)

(Suosionosoituksia)

6.3. Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelin ja virasto (A6-0271/2009, Pilar del Castillo Vera)

–Trautmannin mietintö (A6-0272/2009)

Catherine Trautmann, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, ehdotin äänestystä kompromissista, koska sen soveltamisala on tarkistuksen 46 soveltamisalaa laajempi. Päätitte olla toimittamasta äänestystä kompromissista, mutta ette perustellut lainkaan päätöstänne ettekä antanut mitään vastausta esittelijälle. Halusin teidän olevan tietoinen tästä ja kertoa, kuinka pahoillani olen siitä, ettei suositustamme noudatettu eikä myöskään esittelijän suositusta parlamentin äänestyksestä.

Juuri päättyneen äänestyksen selitykseksi haluan sanoa, että kun kompromissin jotain osaa ei hyväksytty, sovittelu koskee koko pakettia. Tämä on tänään toimitetun äänestyksen seuraus.

Puhemies. – (EN) Kiitos, jäsen Trautmann. Parlamentin jäsenet varmasti ymmärtävät tapahtuneen seuraukset, mutta kiitos joka tapauksessa siitä, että toitte ne esille. Ei olisi ollut sopivaa ottaa käsittelyyn toista kompromissia, ja äänestys oli tosiaankin selkeä.

*

* *

6.4. Maanpäälliseen matkaviestinliikenteeseen varattavat taajuusalueet (A6-0276/2009, Francisca Pleguezuelos Aguilar)

6.5. Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun soveltaminen itsenäisiin ammatinharjoittajiin (A6-0258/2009, Astrid Lulling)

– Ennen tarkistuksesta 14 toimitettavaa äänestystä:

Astrid Lulling, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä työllisyyden ja sosiaaliasiain valiokunnan lausunnon valmistelijan jäsen Cocilovon kanssa siitä, että tärkeään 6 artiklaan pitäisi lisätä seuraava lauseke: ”Jos jäsenvaltion lainsäädännössä ei määrätä, että itsenäinen ammatinharjoittaja on otettava sosiaaliturvajärjestelmän jäseneksi, jäsenyys voidaan myöntää pyynnöstä avustavalle puolisolle”.

Selitän, mitä tarkoitan tällä. Me olemme vaatineet, että avustavien puolisojen vakuuttaminen on pakollista samoin kuin itsenäisten ammatinharjoittajien. Jos jossain valtiossa itsenäisten ammatinharjoittajien vakuuttaminen ei kuitenkaan ole pakollista, emme voi edellyttää sitä puolisojen osalta, sillä puolisoja ei voida liittää vakuutusjärjestelmään, jota ei ole olemassa. Siksi meidän on hyväksyttävä edellä mainittu lisäkohta. Puhun tässä myös jäsen Cocilovon puolesta.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

6.6. Raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantaminen työssä (A6-0267/2009, Edite Estrela)

– Ennen äänestystä:

Edite Estrela, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin pyytää palveluosastoa huomioimaan, että kaikkien tarkistusten alkuperäinen versio on portugalinkielinen.

Toiseksi haluan esittää äänestysjärjestyksen muuttamista niin, että valiokuntatarkistuksesta 43 äänestettäisiin johdonmukaisuuden vuoksi ennen tarkistusta 83.

Lopuksi haluan painottaa, että muutettavana oleva direktiivi on 17 vuotta vanha, ja se on selvästi jo vanhanaikainen. Tarkistettu direktiivi ei tule voimaan ennen seuraavan toimikauden päättymistä. Laki koskee siis tulevaisuutta, ei tätä päivää.

Säädamme lakeja kansalaisten parhaaksi, jotta heillä olisi enemmän syytä äänestää kesäkuun vaaleissa.

Haluan siis pyytää jäsenten tukea mietinnölleni.

Astrid Lulling, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, tällä hetkellä mietintöön on 89 tarkistusta. Se on täysin sekava, eikä tarkistuksista äänestäminen mahdollista todella objektiivista keskustelua neuvoston ja komission kanssa. Nämä 89 tarkistusta ovat täysin ristiriitaisia. Esitän, että mietintö palautetaan valiokuntakäsittelyyn, koska kuten jäsen Estrela sanoi, meillä on siihen runsaasti aikaa.

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Lulling, voisitteko vahvistaa, teittekö esityksen poliittisen ryhmänne puolesta?

Astrid Lulling, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kyllä, kaikki mitä teen, teen ryhmäni puolesta!

(Naurua ja suosionosoituksia)

Edite Estrela (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, mietinnön, tai ehdotuksen, palauttamisessa valiokuntakäsittelyyn ei ole mitään järkeä, koska siitä on jo keskusteltu kaikkien ryhmien kanssa. Se saa oletettavasti parlamentin enemmistön tuen. Siitä on keskusteltu myös neuvoston ja komission kanssa.

On luonnollista, että ihmisillä on erilaisia mielipiteitä. Tiedämme, että neuvosto on valitettavasti Tšekin tasavallan puheenjohtajakaudella omaksunut hyvin konservatiivisen asenteen sukupuolten välisen tasa-arvon edistämiseen.

Kehotan siis parlamenttia äänestämään ehdotuksista ja tukemaan mietintöäni, koska se antaa kansalaisille lisää syytä äänestää Euroopan parlamentin vaaleissa.

(Parlamentti päätti palauttaa mietinnön valiokuntakäsittelyyn.)

6.7. Euroopan globalisaatiorahasto (A6-0242/2009, Gabriele Stauner)

6.8. Yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskeva talouden elvytysohjelma (A6-0261/2009, Eugenijus Maldeikis)

– Ennen lainsäädäntöpäätöslauselmasta toimitettavaa äänestystä:

Reimer Böge, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, keskustelin lyhyesti esittelijän kanssa, ja sovimme, että lainsäädäntöpäätöslauselman 2, 3 ja 5 kohtaa on muokattava. Ehdotan 2 kohtaan seuraavaa tekstiä:

(EN) ”ottaa huomioon, että lainsäädäntöpäätöslauselmassa mainittu viitemäärä sopii monivuotiseen rahoituskehykseen, kun jälkimmäinen on tarkistettu;”

3 kohdassa ensimmäinen lause olisi poistettava, mutta loppu pysyisi muuttumattomana: ”muistuttaa, että on vältettävä määrärahojen uudelleenkohdentamista, jos se vaikuttaa...” ja niin edelleen.

5 kohta: ”muistuttaa, että lainsäädäntömenettely voidaan saattaa päätöksen vasta, kun ohjelman rahoituksesta on sovittu;”.

(Suulliset tarkistukset hyväksyttiin.)

6.9. Pääomavaatimuksia koskevat direktiivit (2006/48/EY ja 2006/49/EY) (A6-0139/2009, Othmar Karas)

– Ennen äänestystä:

Udo Bullmann, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, tästä mietinnöstä keskusteltiin kiivaasti monissa ryhmissä. Äänestyksen tasapuolisuuden varmistamiseksi pyydän saada puheenvuoron, ennen kuin äänestämme johdanto-osan 3 kappaleesta, jotta voin ilmaista mielipiteeni äänestysjärjestyksestä.

– Ennen johdanto-osan 3 kappaleesta toimitettavaa äänestystä:

Udo Bullmann, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, mietinnössä esitetään erilaisia ideoita ensisijaisen pääoman säätelemiseksi. Tarkistuksissa 91 ja 92 mennään hieman pidemmälle, koska niissä määritellään selkeämmin ja tarkemmin ensisijainen pääoma, mikä vähentää työtämme tulevaisuudessa. Ehdotan siis, että niistä äänestetään ensin ja vasta sitten johdanto-osan 3 kappaletta koskevasta tarkistuksesta 89. Toivon, että kollegani ovat samaa mieltä. Pyydän myös tukeanne sille, että johdanto-osan 3 kappaletta koskevasta tarkistuksesta 89 äänestetään nimenhuutoäänestyksellä.

Othmar Karas, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan tuoda esille, että keskustelun aikana teimme aika selväksi, että tarkistukset on otettu riittävässä määrin huomioon kompromissitekstissä. Esitän siis, että äänestämme tässä järjestyksessä. En vastusta nimenhuutoäänestystä.

(Parlamentti hyväksyi Udo Bullmannin esityksen.)

6.10. Yhteisön ohjelma rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi (A6-0246/2009, Karsten Friedrich Hoppenstedt)

6.11. Eläinten suojelu lopettamisen yhteydessä (A6-0185/2009, Janusz Wojciechowski)

– Ennen äänestystä:

Janusz Wojciechowski, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on pari lyhyttä teknistä mutta tärkeää huomiota.

Ensinnäkin meillä on joukko maatalousvaliokunnan esittämiä tarkistuksia, muun muassa tarkistus 64. Tästä tarkistuksesta olisi toimitettava erillinen äänestys. Siinä keskitytään kansallisen asiantuntijalaitoksen perustamiseen, mikä on hyvin tärkeä osa asetusta. Maatalouskomitea on ehdottanut kansallisen asiantuntijalaitoksen perustamisvelvoitteen poistamista. Itse olen esittelijänä sitä mieltä, että tämä on ristiriidassa asetuksen yleisen logiikan kanssa. Ehdotan, että tarkistuksesta 64 toimitetaan erillinen äänestys.

Toinen huomioni koskee tarkistusta 28, jossa keskitytään kiistanalaiseen ja tunteita herättävään rituaaliteurastukseen. Tarkistuksen puolesta äänestäminen poistaa mahdollisuuden kieltää kokonaan rituaaliteurastus kansallisella tasolla. Tarkistusta 28 vastaan äänestäminen jättää mahdollisuuden kieltää rituaaliteurastus.

Kolmas huomioni koskee tarkistusta 85. Komissio on esittänyt, että eläinten kuljetukseen tiloilta ja odotteluun teurastamoilla kuluva aika lasketaan 24 tuntiin. Tarkistuksen 85 hyväksyminen poistaa kuljetusajan laskun. Tarkistuksen 85 torjuminen tukee komission esitystä laskea kuljetusaikaa.

(Pyyntö hylättiin yli 40 jäsenen vastustaessa sitä.)

6.12. Uudistettu sosiaalinen toimintaohjelma (A6-0241/2009, José Albino Silva Peneda)

– Ennen äänestystä:

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Toivottavasti parlamentin jäsenet antavat anteeksi, että teen näin viime hetkellä suullisen tarkistuksen 14 kohtaan. Kollegat ovat varmaan tietoisia siitä, että kysymys on hyvin arkaluonteinen ja että joissain kielissä ja jäsenvaltioissa tämä aiheuttaa vaikeuksia. On tärkeää, että yritämme saada mietinnölle mahdollisimman laajan tuen.

Ehdotan, että korvaamme koko 14 kohdan kohdalla, jonka parlamentti on jo hyväksynyt. Kyse on parlamentin kevään 2009 Eurooppa-neuvostolle Lissabonin sopimuksesta 11 päivänä maaliskuuta 2009 antaman päätöslauselman 23 kohdasta, joka kattaa saman asian. Luen sen, siinä on vain muutama lause:

”paneet merkille, että joissakin jäsenvaltioissa on otettu käyttöön minimipalkka; katsoo, että muut jäsenvaltiot voisivat hyötyä näiden kokemusten tarkastelusta; kehottaa jäsenvaltioita turvaamaan yhteiskunnallisen ja taloudellisen osallistumisen edellytykset kaikille ja erityisesti säättämään minimipalkasta tai tekemään muita

lainsäädännöllisiä ja yleisesti velvoittavia järjestelyjä tai kansallisten perinteiden mukaisia työehtosopimuksia, joiden avulla kokopäivätyötä tekevät työntekijät saavat ansioillaan kohtuullisen elintason;”.

Kuten sanottu poliittiset ryhmät ovat hyväksyneet tämän kohdan aiemmin. Olen pahoillani, että teen tarkistuksen vasta nyt. Jos tämä sopii esittelijälle, toivon, että parlamentti sallii suullisen tarkistuksen kirjaamisen.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Kiitos hyvin paljon. Haluan sanoa lyhyesti jotain ruotsinkielisestä käännöksestä. 13 ja 36 kohdassa ”minimitulo” on käännetty ruotsiksi sanalla ”minimilön”, joka tarkoittaa ”minimipalkkaa”. Käännöksen pitäisi olla ”minimiinkomst”. Termeissä ”minimiinkomst” ja ”minimilön” on ero, joten ruotsinkielisen käännöksen 13 ja 36 kohdassa on virhe.

6.13. Työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistäminen (A6-0263/2009, Jean Lambert)

*
* *

Puhemies. - (EN) Hyvät kollegat ja ne, jotka odottavat pääsevänsä antamaan äänestysesityksiä, kello on aika paljon. Olemme olleet täällä jo pitkän tovin ja niin ovat myös tulkkimme. Äänestysesityksiä on paljon, ja epäilen, että ehdimme käydä ne kaikki läpi ennen kello 15.00. Siksi päätän, kuten olemme tehneet aiemminkin, että käsittelemme ne poikkeuksellisesti päivän päätteeksi illalla.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, säännöt ovat hyvin selvät. Äänestyksen jälkeen jokaisella jäsenellä on oikeus antaa 60 sekunnin äänestysesitys. Olen tietoinen siitä, että tulkkimme ovat olleet täällä jo kauan. Olen tietoinen siitä, että monet ihmiset eivät pääse lounaalle. Ehdottaisin kompromissia, jota varapuhemieskolleganne Alejo Vidal-Quadras käytti viime kerralla. Tuolloin jäsenet saivat antaa äänestysesityksensä yksi toisen perään, mikä kävi paljon nopeammin.

Puhemies. - (EN) Kiitos, jäsen Hannan. Harkitsimme kyllä mainitsemaanne vaihtoehtoa, mutta äänestysesityksiä on niin paljon, etten usko sen toimivan. Voitte antaa äänestysesityksenne äänestyksen jälkeen, mutta vasta tänä iltana. Olen hyvin pahoillani tästä, mutta kello on todella paljon. Tiedätte kyllä, kuinka paljon nautin puheenvuoroistanne!

Kirjalliset äänestysesitykset

- Ehdotus päätökseksi (B6-0268/2009)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), kirjallinen. - (PT) Euroopan komission tiedonanto KOM(2007)0281 asetti kaikille Euroopan unionin toimielimille haasteen: ”Onkin tullut aika tarkastella Brasiliasta strategisena kumppanina sekä merkittävänä Latinalaisen Amerikan talousalueena ja alueellisenä johtajana”. Tämä kumppanuus syntyi 4. heinäkuuta 2007 Lissabonissa Portugalin puheenjohtajakaudella. Euroopan parlamentti hyväksyi 12 päivänä maaliskuuta 2009 suosituksen neuvostolle, jossa todettiin, että ”strategisen kumppanuuden olisi mahdollistettava säännöllisen rakenteellisen vuoropuhelun aloittaminen Brasilian kansalliskongressin ja Euroopan parlamentin jäsenten välillä”.

Edellä mainitusta periaatelausumasta ja minun kehotuksistani parlamentin puhemiehelle huolimatta huomaa, että parlamentti on valitettavasti pysynyt vanhentuneessa kannassaan, ja näin Brasilia on ainoa BRIC-talous, jolla ei ole omaa itsenäistä valtuuskuntaansa. Tämä on ristiriidassa parlamentin oman päätöksen kanssa ja osoittaa paheksuttavaa vanhanaikaisuutta ja lyhytnäköisyyttä, kun otetaan huomioon Brasilian maailmanlaajuisesti tärkeä asema. Toivon, että parlamentin tulevat jäsenet, erityisesti portugalilaiset, auttavat muuttamaan tämän valitettavan asiointilan ja luovat suoran ja hedelmällisen viestintäyhteyden Brasilian kansalliskongressin kanssa.

Äänestin vastaan.

Francis Wurtz (GUE/NGL), kirjallinen. - (EN) GUE/NGL-ryhmä äänesti tyhjää monien parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien lukumäärästä, mikä johtuu viittauksesta ”Kosovo” valtuuskunnan

"Albanian, Bosnia ja Hertsegovinan, Serbian, Montenegron ja Kosovon suhteista vastaavan valtuuskunnan" nimessä.

Valtuuskuntien perustaminen suhteiden hoitamiseksi kansainvälisiä lakeja rikkoen itsenäiseksi julistautuneen valtion kanssa on *de facto* kansainvälisten lakien rikkomista.

Tyhjää äänestäminen ei koske muita samassa päätöksessä mainittuja valtuuskuntia, joita tuemme.

- Mietintö: Philippe Morillon (A6-0203/2009)

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen iloinen voidessani tänään äänestää mietinnöstä, joka kumoaa direktiivin ja 11 vanhentunutta päätöstä. Huomatkaa, että jäsen Morillonin valmisteilla oleva mietintö (A6-0202/2009) kumoaa vielä 14 vanhentunutta asetusta.

Kiitän kollegaani toiminnasta, joka voitaisiin kopioida kaikkiin valiokuntiin ja toimivaltuuksiemme alaisiin aloihin. Olen sitä mieltä, että asetuksilla ja direktiiveillä pitäisi olla määrätty voimassaoloaika, jolloin lakien ja asetusten ainainen hyväksyminen ja siitä meille aiheutuva taakka poistuisi.

- Mietintö: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Katerina Batzeli (PSE), kirjallinen. – (EL) PASOK-puolueen parlamenttiryhmä äänesti Stavrevan mietinnön puolesta, koska siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus valita maaseudun kehittämisen tukitoimet aikoina, jotka ovat hyvin merkittäviä maaseudun ja maanviljelijöiden kannalta. Komission alkuperäistä ehdotusta paranneltiin muun muassa minun maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa esittämieni tarkistusten avulla.

Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen rajojen opportunistista alentamista ei voida kuitenkaan hyväksyä sen varjolla, että kyse on käyttämättömistä resursseista. Yhteisön talousarviota ei voida kierrättää joustavuusmekanismia käyttäen. Poliittisesti ja aineellisesti olisi sen sijaan tarkoituksenmukaista keskustella yhteisön talousarvion korottamisesta, ettei jouduttaisi puuttumaan olemassa oleviin politiikkoihin, kuten yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Korotuksen turvin voitaisiin rahoittaa uusia, kriisiä käsitteleviä ja EU:n kilpailukykyä parantavia politiikkoja.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta puolesta.

Tuen asiakirjaa, koska siinä kohdistetaan 250 miljoonan lisäsumma vuodelle 2009 korvamerkittyihin varoihin. Lisäksi siinä lisätään kohdistamisen joustavuutta ja käytetään rahoitusresursseja laajakaistayhteyden kehittämiseen maaseutualueilla sekä käsitellään maatalousalan uusia haasteita.

Maaseuturahaston varojen täydennys on välttämätöntä erityisesti kriisiaikana. Romanianle on taattava pääsy rahastoon toteuttamiskelpoisten hankkeiden kautta. Hankkeiden tavoitteena on kehittää kyliä ja nostaa maaseudulla asuvien elintaso.

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto on hieno mahdollisuus perinteisesti alikehittyneille alueille. Rahaston avulla on mahdollista myös vähentää Euroopan unionin vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden välistä epäsuhtaisuutta.

Rahastohallinnassa on muistettava, että yhteinen maatalouspolitiikka on täynnä epäoikeudenmukaisuuksia ja eriarvoisuutta. Erot tuissa, ja siten maanviljelijöiden tuloissa, ylläpitävät ja jopa lisäävät epäsuhtaisuutta. Epäsuhtaisuutta ei esiinny ainoastaan maaseudun asukkaiden taloudellisessa tilanteessa vaan myös infrastruktuurissa, mukaan lukien internetiin pääsyssä. Meidän on muistettava, että esimerkiksi saksalaiset maanviljelijät saavat kaksi kertaa enemmän tukea kuin puolalaiset maanviljelijät ja kolme kertaa enemmän kuin romanialaiset maanviljelijät.

Meidän on myös muistettava, että tukea eniten tarvitsevat alueet löytyvät Romaniasta, Bulgariasta ja Puolan itäosista.

- Mietintö: Richard Corbett (A6-0273/2009)

Guy Bono (PSE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Euroopan parlamentin työjärjestyksen yleistä muuttamista koskevan mietinnön puolesta. Sen esittelijä on jäsen Corbett, brittikollegani Euroopan sosiaalidemokraattien ryhmästä.

Tuen Euroopan sosiaalidemokraattien ryhmän puheenjohtajan Schulzin aloitetta. Hän pyrkii kyseisen muutoksen avulla estämään ranskalaisen äärioikeistopuolueen johtajaa pääsemästä uuden parlamentin avajaisistunnon puhemieheksi.

Uusien määräysten mukaisesti parlamentin 14. heinäkuuta pidettävän avajaisistunnon puhemiehenä toimii väistyvä puhemies tai arvojärjestyksessä jokin 14 varapuhemiehestä, mikäli tämä on uudelleen valittu.

Eurooppalaiseen demokratiaan kuuluvat kunnioituksen ja suvaitsevaisuuden periaatteet, jotka jäsen Le Pen jättää surutta huomioimatta tehdessään revisionistisia huomioitaan.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin mietinnön ja erityisesti tarkistuksien 51 ja 52 puolesta. Tarkistuksissa muutetaan sääntöä, jonka mukaan uuden parlamentin avajaisistunnon puhemiehenä toimii vanhin jäsen. Menettely korvataan ”väliaikaisella” ratkaisulla. En edes ymmärrä, miksi meillä on ollut tällainen outo sääntö. Parlamentin ”isässä tai äidissä” on jotain järkeä. Parlamentin jäsenenä kaikkein pisimpään toimineella jäsenellä on takanaan paljon kokemusta, muutakin kuin iän tuomaa.

Menettelyä on käytetty hyväksikin vuonna 1989, kun jäsen Le Pen ja hänen puolueensa Front National lähettivät Euroopan parlamenttiin Claude Autant-Laran, joka muutti avajaisistunnon farssiksi pitkällä ja loukkaavalla puheenvuorollaan. Muutaman kuukauden kuluttua hän jo vetäytyi pidettyään Euroopan parlamenttia pilkkanaan. Emme voi nyt 20 vuotta myöhemmin antaa jäsen Le Penille uutta mahdollisuutta pilata Euroopan mainetta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Jäsen Corbettin mietinnön tavoitteena on päivittää parlamentin työjärjestystä vastaamaan nykyistä käytäntöä, jossa pyritään yleiseen konsensukseen ja käydään etukäteen neuvotteluja pienissä ryhmissä. Tuolloin täysistunto on vain kokous, jossa kirjataan muutaman asiantuntijan etukäteen valmistelemat tekstit. Lopullinen jokaisesta tekstistä toimitettava julkinen äänestys täyttää vain avoimuuden minimitason, jota kansalaiset odottavat parlamentilta.

Kyseinen mietintö on kuitenkin ennen kaikkea odottamaton mahdollisuus viime hetkellä hyväksyä ällistytävä tarkistus, vaikka se on jo hylätty valiokunnassa ja vaikka se on laadittu ainoastaan yhden henkilön estämiseksi hoitamasta puhemiehen tointa. Kaikissa maailman parlamenteissa on käytössä sama käytäntö, jonka mukaan vanhin jäsen toimii avajaisistunnon ja puhemiesvaalin puhemiehenä. Säädös on todella poikkeuksellinen, poliittisen konnan rikos! Ennenkuulumatonta demokratiassa!

Allekirjoittajat ovat jäsenet Daul ja Schulz, joiden pitäisi keskittyä tekemään itseään tunnetuiksi ja tunnustetuiksi Saksassa eikä Ranskassa. Tämä todistaa jälleen kerran, jos lisätodisteita nyt edes tarvittaisiin, että pehmeän oikeiston ja äärivasemmiston välillä on salaliitto, joka äänestää yhdessä lähes kaikista parlamentin hyväksymistä teksteistä.

Jean-Marie Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Kun vanhinta jäsentä koskeva tarkistus on jo hylätty perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasiain valiokunnassa, kaksi liberaalisosiaalidemokraattihännystelijää Schulz ja Daul tuovat saman tarkistuksen täysistuntoon.

Antiikissa opetettiin, että erehtyminen on inhimillistä. Jatkaa erehtymistä tosin on paholaismaista.

Oppi ei ole selvästikään mennyt perille. Euroopan parlamentin työn keskittäminen minun toimintani ympärille on sääliä. Työjärjestyksemme pilkkaaminen tällä tavalla kylvää piilevän totalitarismin siemeniä.

Koska vähemmistöryhmät poistetaan? Koska niskoittelevat jäsenet poistetaan?

Olemme kulkeneet täyden ympyrän Claude Autant-Larasta Jean-Marie Le Peniin. Vuonna 1989 suuren elokuvantekijän merkittävän puheenvuoron jälkeen vanhimman jäsenen puheenvuoro lakkautettiin. Kaksikymmentä vuotta myöhemmin yritetään päästä eroon vanhimasta jäsenestä, ettei paholainen Le Pen pääse toimimaan puhemiehenä Euroopan parlamentin puhemiesvaalissa.

Hyvät parlamentin jäsenet, tämä jos mikä on demokratian kehitystä!

Jäsenet Schulz ja Daul tarjoavat minulle tahtomattaan ilmaista julkisuutta, jota aion kyllä käyttää hyväkseni. Yksin koko maailmaa vastaan otan haasteen vastaan ja otan todistajikseni oikeat demokraatit ja rehelliset eurooppalaiset. Tällainen teatteri ja demokratian kiistäminen ei ole hyväksi Euroopan unionille. Se palvelee ainoastaan pienen poliittisen kuppikunnan piileviä ja yksipuolisia intressejä.

Patrick Louis (IND/DEM), kirjallinen. – (FR) Ranskalaisena Euroopan parlamentin jäsenenä ja Itsenäisyys / demokratia -ryhmän jäsenenä päätin tukea jäsen Corbettin mietinnön tarkistuksia 51 ja 52.

On älytöntä muuttaa yleistä sääntöä yhden erityistapauksen vuoksi.

Lisäksi näillä manöövereillä on epäilemättä täysin aiottua päinvastaiset vaikutukset. Toisin sanoen ne tuovat esiin epäkunnioituksen, jota monet jäsenet tuntevat tiettyjä kollegoitaan ja ehdokkaita kohtaan.

Mikään ei estä nykyiseen vanhimpaan jäseneseen tyytymätöntä poliittista puoluetta esittelemästä vanhempaa ehdokasta.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) En äänestänyt parlamentin työjärjestyksen muutoksen puolesta. Le Pen -nimisen vanhimman jäsenen toimiminen puhemiehenä pyritään estämään mauttoman ja haitallisen ratkaisun avulla. Tarjolla olisi ollut myös ratkaisu, jonka olisivat hyväksyneet kaikki sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamispoliittikkaa kannattavat jäsenet.

Olisimme voineet korvata 11 artiklan seuraavalla tekstillä: ”Paikalla olevista jäsenistä vanhin miesjäsen tai vanhin naisjäsen toimii vuorotellen puhemiehenä, kunnes parlamentti julistaa uuden puhemiehen valituksi. Vuorottelu alkaa vanhimmasta naisjäsenestä.”

Tällä tavalla olisimme estäneet jäsen Le Peniä toimimasta puhemiehenä tappamatta kuitenkaan työjärjestystä lisäämällä sinne menettelyn, joka ei ole käytössä minkään muun demokraattisen valtion parlamentissa.

Tämä on harmi. Itse henkilökohtaisesti luotan enemmän ranskalaisiin äänestäjiin. Toivon, että he estävät Le Penin valinnan, jolloin koko tämä keskustelu osoittautuu tarpeettomaksi.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Euroopan unioni, joka niin kovasti ajaa demokratiaa, suvaitsevaisuutta ja mielipiteenvapautta, ei näytä itse noudattavan näitä periaatteita. Olipa kyse ihmisten itsemääräämisoikeudesta, liittymisperusteista tai ratkaisusta tämän päivän ongelmiin, EU:ssa on käytössä kahdet säännöt riippuen siitä, kummat sopivat paremmin kyseiseen tilanteeseen.

Jokainen, joka ei täytä poliittisen oikeellisuuden vaatimuksia, joka on hankala EU:n vallanpitäjien kannalta ja joka tuo esiin epämukavia totuuksia EU:n vallanpitäjistä, suljetaan pois, ja yhtäkkiä häntä koskevatkin erilaiset säännöt. EU:n olisi sovellettava tiukasti periaatetta *idem ius omnibus* – samat oikeudet kaikille – ellei se halua vajota poliittisesti korrektiin tekopyhyYTEEN. Henkilökohtaisia vihamielisyyksiä ei voida käyttää perusteina kapeakatseisen lainsäädännön hyväksymiselle.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Esittelijän ehdottamat tarkistukset tekevät Euroopan parlamentin asiakirjojen rekisteröintiä koskevista säännöistä joustavampia ja yksinkertaistavat työjärjestystä. Joidenkin tarkistusten tavoitteena on lisäksi sopeuttaa työjärjestys uusiin sääntöihin ja nykyiseen käytäntöön.

Yksi suurimmista muutoksista on antaa Euroopan parlamentin puhemiehelle valtuudet pyytää kansallisia parlamentteja (valtioista, jotka ovat allekirjoittaneet Euroopan unioniin liittymissopimuksen) nimeämään joukostaan tarkkailijoita sen verran kuin valtiolla tulee olemaan jäseniä Euroopan parlamentissa. Tarkkailijat osallistuvat parlamentin toimintaan odotellessaan liittymissopimuksen voimaantuloa. Heillä on oikeus käyttää puheenvuoroja valiokunnissa ja poliittisissa ryhmissä. Heillä ei ole äänestys-oikeutta eivätkä he voi asettua ehdolle parlamentin virkoihin.

Toinen työjärjestyksen muutos koskee sekavaliokuntien kokouksia ja niissä toimitettavia äänestyksiä. Esittelijät laativat yhden mietintöluonnoksen, joka käsitellään ja josta äänestetään sekavaliokunnan muodostavien valiokuntien yhteisissä kokouksissa, joiden puheenjohtajina toimivat yhdessä kyseisten valiokuntien puheenjohtajat.

Parlamentin toiminnan kannalta tärkeät muutokset liittyvät puheaikojen jakamiseen ja puhujaluetteloiden laatimiseen. Tarkistukset koskevat myös lainsäädännön lopullista äänestystä. Nimenhuutoäänestykset lisäävät parlamentin jäsenten vastuullisuutta kansalaisiin nähden.

– Suositus toiseen käsittelyyn: **Malcolm Harbour (A6-0257/2009)**

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä suurin osa parlamentin jäsenistä äänesti televiestintäalan paketin tarkistusten 138 ja 166 hyväksymisen puolesta. Tarkistuksista on käyty keskustelua. Euroopan parlamentti teki äänestyskäyttäytymisellään selväksi, että internetin käytön kieltämiseen tarvitaan tuomioistuimen päätös ja että internetin käyttäjillä on oikeus vapaaseen ilmaisuun ja yksityisyyteen. Neuvostossa Euroopan parlamentin näkemyksiä ei kuitenkaan otettu huomioon, ja neuvosto poisti tarkistukset 138 ja 166. Nyt Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat sopineet kompromissiratkaisusta. Kompromissiratkaisussa tarkistukset 138 ja 166 eivät ole alkuperäisessä muodossaan. Äänestimme siksi tänään kompromissiratkaisua vastaan.

Junilistan ja Tanskan juni-liike haluavat tarkistukset 138 ja 166 televiestintäalan pakettiin. Siksi puolueet ovat laatineet lukuisia tarkistuksia, joita internet-aktivistit kutsuvat tarkistuksiksi kansalaisten oikeuksia puolesta. Myös muutama muu Euroopan parlamentin poliittinen ryhmä tukee kyseisiä tarkistuksia. Mikäli parlamentin jäsenet olisivat kannattaneet ehdotuksiamme, Euroopan parlamentti ja neuvosto olisivat todennäköisesti pystyneet sopimaan sellaisesta televiestintäalan paketista, joka oikeasti takaa internetin käyttäjien oikeuksien ja yksityisyyden suojan.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Nykyään taloudellisia etuja pyritään tukemaan keinolla millä hyvänsä. Yhtäkkiä pikaisesti laadittuja tekijänoikeuslakeja esitetään televiestintäalaa koskevan puitelain yhteydessä. Riittää, että EU säätää velvollisuudesta varoittaa asiakkaita tekijänoikeuksien rikkomisesta. Rangaistuksista voitaisiin säätää jäsenvaltioissa. Jälkeenpäin kaikki voivat sitten syyttää toisiaan. Lisäksi tässä mietinnössä myös suuret ohjelmistonkehittäjät ovat yrittäneet panna kapuloita rattaisiin pienempien kilpailijoiden tielle.

Internetin käytön yhteydessä rikotaan varmasti oikeuksia. Esimerkkinä tästä on lapsiporno, jota meidän on torjuttava. Meidän ei kuitenkaan pidä mennä asiassa niin pitkälle, että tietosuoja uhrataan muutaman suuren yrityksen ja monikansallisen yrityksen taloudellisten etujen vuoksi. Televiestintäalan paketin taustalla oleva alkuperäinen ajatus oli hyvin järkevä, mutta koska se sisältää valtavan määrän tarkistuksia, mukaan on saattanut livahtaa yksi tai useampi arveluttava tarkistus.

– Suositus toiseen käsittelyyn: **Catherine Trautmann (A6-0272/2009)**

Guy Bono (PSE), kirjallinen. – (FR) Kannatin tarkistusta 138, jonka laadin viime syyskuussa ja jonka 88 prosenttia parlamentin jäsenistä hyväksyi.

Olen iloinen siitä, että jäsenten suuri enemmistö kannatti sitä edelleen. He vahvistivat näin ollen sitoutuvansa puolustamaan Internetin käyttäjien oikeuksia.

Se on vahva merkki äänestäjille kuukautta ennen Euroopan parlamentin vaaleja. Toisin kuin UMP-puolue ja sen kulttuuriministeri näyttävät uskovan, Euroopan parlamentin mielipiteellä on väliä.

Tämä on taas uusi takaisku Sarkozylle ja Ranskan hallitukselle. Parlamentti on sanonut "ei" Sarkozylle sekä muodon että sisällön osalta. Euroopan parlamentin jäsenet ovat sanoneet "ei" joustavalle toiminnalle sekä sille painostukselle, jota Ranska on luvottomasti harjoittanut Euroopan mantereiden ensimmäisessä demokraattisessa päätöksentekokeilimessa!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Miljoonat eurooppalaiset ovat jokapäiväisessä elämässään välittömästi tai välillisesti riippuvaisia internetistä. Internetin käytön rajoittaminen tai ehdollistaminen vaikuttaisi välittömästi kielteisesti niiden kansalaisten sekä pienyritysten ja pienten ja keski suurten yritysten arkipäivään, jotka tarvitsevat internetiä yritystoimintansa harjoittamiseksi.

Siksi oli tärkeää, että ryhmämme ehdotus hyväksyttiin puoltavien äänemme ansiosta, koska nyt käyttäjät saavat jatkaa keskinäistä viestintäänsä vapaasti ilman välittäjien valvontaa tai kannatusta.

Vaikuttaa kuitenkin siltä, että neuvosto ei ole valmis hyväksymään kyseistä tarkistusta. Enemmistö parlamentin jäsenistä kannattaa tarkistusta ja vastustaa rajoittamista, josta neuvoston kanssa käydyissä neuvotteluissa sovittiin. Tämä on kuitenkin pieni voitto, kun otetaan huomioon, että näin saatiin estettyä keuhon ehdotuksen hyväksyminen.

On syytä onnitella kaikkia internetin liikkumisvapauden ja ilmaisten ohjelmistojen puolestapuhujia. Jatkamme tätä taistelua taataksemme, että kansalaisten oikeudet suojataan ja että loppukäyttäjät saavat palveluja ilman rajoituksia.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Ensinnä, tätä mietintöä täydentävän Harbourin mietinnön yhteydessä parlamentti ei hyväksynyt niitä tarkistuksia, jotka suojelevat tehokkaimmin kansalaisten oikeuksia ja vapauksia.

Toiseksi, äänestysjärjestystä koskeva kysymys, joka onneksi saatiin ratkaistua, nosti esille erään kyseenalaisen käytännön, jota saatetaan soveltaa merkittävän poliittisen ongelman ratkaisemisessa. Täällä harjoitetaan kieroa ja pikkumaista poliittista vehkeilyä, ja sitten siitä syytetään hallintoa, joka ei voi tehdä asialle mitään.

Internetin käyttäjien keskuudessa nimellä Bonon tarkistus tunnettu tarkistus 1 hyväksyttiin Hadopi-lakia kiihkeästi puolustaneen Jacques Toubonin harmiksi. Harmi muuttui kuitenkin iloksi ja hyväksynnäksi siinä vaiheessa, kun Catherine Trautmann ilmoitti, että asiakirjasta järjestetään kolmas käsittely, koska koko kompromissiratkaisua oli muutettu. Parlamentin selkeän enemmistön ilmaisema kanta jätetään siis näin helposti huomioimatta, aivan kuten kansanäänestyksissä Ranskassa, Alankomaissa, Irlannissa...

Sarkozy ja hänen ystävänsä suurissa levy-yhtiöissä voittivat lisääaikaa. Kansalaisten puolestaan pitää pysyä valppaina. Kolmannesta käsittelystä neuvottelee parlamentti, joka valitaan 7. kesäkuuta. Kunhan paikat on saatu varmistettua, ei ole varmaa, puhuvatko sosialistit sitten vielä vapauden puolesta.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Komission ja neuvoston haluama televiestintäalan paketti saattaa uhata kansalaisoikeuksia. Laatimissamme tarkistuksissa vaadimme, että internetin käyttäjille taataan kansalaisoikeudet, yleinen pääsy ja avoimuus sekä vapaus. Internetin pitäisi olla ajatustenvaihtoon tarkoitettu foorumi eikä poliitikkojen ja liikemiesten valvoma voimavara. Internetin käyttäjät ovat asiakkaita, mutta he ovat myös kansalaisia. Jatkamme kamppailua kaikkien Euroopan kansalaisten yksilövapauksien suojelun edistämiseksi.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Kun tänään äänestettiin sähköistä viestintää koskevasta paketista, parlamentti osoitti, että kuluttajaoikeuksien suojelu on todellakin sen ensisijainen painopistealue.

Vaikka toisessa käsittelyssä saavutettiin suhteellisen asianmukainen kompromissiratkaisu, enemmistö parlamentin jäsenistä ei epäröinyt äänestää tämän linjan vastaisesti. He painottivat peräänantamattomasti alkuperäistä kantaansa ja vastustivat mahdollista internetin käytön rajoittamista sellaisissa tapauksissa, joissa rajoitusta ei ole langettu tuomioistuimen tuomiolla tai mikäli yleinen turvallisuus ei ole uhattuna.

Koko paketti menee sovittelumenettelyyn ja sen täytäntöönpano myöhästyy. Tämänpäiväisen äänestyksen jälkeen meidän on kuitenkin onnistuttava antamaan vahva kanta neuvostolle ja komissiolle.

Meidän on myönnettävä, että se mitä tänään tapahtui, johtui internetin käyttäjien aktiivisuudesta. He käyttivät kaikkia mahdollisia kanavia tullakseen kuulluiksi ja vaativat parlamentin jäseniä suojelemaan heidän oikeuksiaan.

Tällaista käyttäytymistä on ehdottomasti kannustettava.

Meidän olisi siksi päätettävä, että kuuntelemme aina tarkkaan, mitä ihmiset sanovat, jotta Euroopan yhteisön lainsäädännössä painopisteenä olisi myös Euroopan kansalaisten tarpeet samalla, kun heidän etuja pyritään suojaamaan mahdollisimman tehokkaasti.

– Mietintö: Francisca Pleguezuelos Aguilar (A6-0276/2009)

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Äänestän mietintöä vastaan, koska on saatava takeet siitä, että osa käytettävissä olevista taajuuksista käytetään voittoa tavoittelemattomiin tarkoituksiin eikä suurten televiestintäyrityksien hyödyksi.

– Mietintö: Astrid Lulling (A6-0258/2009)

Robert Atkins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit tukevat palkkaerojen sekä muiden miesten ja naisten välisen syrjinnän muotojen lopettamista. Yhdenvertainen kohtelu kaikilla työpaikoilla on erittäin tärkeää oikeudenmukaisen ja tasa-arvoisen yhteiskunnan edistämiseksi. Konservatiivit uskovat kuitenkin, että kansalliset hallitukset ja parlamentit osaavat yleensä parhaiten toteuttaa sellaisia toimia, jotka soveltuvat kunkin maan omaan yhteiskuntaan ja talouteen.

Konservatiivit tukevat sitä ajatusta, että itsenäisten ammatinharjoittajien puolisoiden pitäisi olla oikeutettuja sairauspäivärahaan, eläkkeisiin ja äitiysetuuksiin. Uskomme kuitenkin, että tällaiset päätökset pitäisi tehdä jäsenvaltioissa.

Pyrkimys laatia yhdenvertaista palkkausta koskeva uusi lainsäädäntöehdotus, joka perustuu EY:n perustamissopimuksen 141 artiklan 3 kohtaan, on ristiriidassa sen kanssa, että konservatiivipuolue ei kannata sosiaalipolitiikkaa koskevaa lukua ja haluaisi siitä opt-out-järjestelyn. Päätimme siksi äänestää tyhjää.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Mietintö edistää yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamista EU:n alueella toimiviin itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heitä avustaviin puolisoihin. Irlannissa kuitenkin on jo mahdollista, että myös itsenäisten ammatinharjoittajien puoliset voivat saada tuloihin perustuvan PRSI-sosiaalivakuutuksen, mikäli puolisoiden välinen yrityskumppanuus voidaan todistaa. On esimerkiksi mahdollista maksaa vapaaehtoisia vakuutusmaksuja, jotka oikeuttavat jatkamaan vakuutusta myös sen jälkeen, kun henkilö ei enää kuulu pakollisen PRSI-vakuutusjärjestelmän piiriin. Sosiaalivakuutukset kuuluvat jäsenvaltioiden toimivallan piiriin, ja siksi äänestin tarkistusta 14 vastaan. Koska 6 artiklan tarkistus hyväksyttiin, minä ja PPE-DE-ryhmän irlantilaiset kollegani päätimme äänestää tyhjää viimeisessä äänestyksessä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatin Astrid Lullingin mietintöä miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin, vaikka mielestäni siinä olisi pitänyt mennä paljon pidemmälle naisten oikeuksien vahvistamisessa ja äitiyden suojelemissa. Yksityinen ammatinharjoittaminen on edelleen Euroopassa pienimuotoinen työllisyyden muoto, joka koskee 16 prosenttia työikäisestä väestöstä. Vain kolmannes yksityisistä ammatinharjoittajista on naisia.

Tässä ehdotuksessa naisten yksityisen ammatinharjoittamisen esteet olisi pitänyt poistaa ja olisi pitänyt esittää toimenpiteitä tai erityisiä etuja, jotta naisten olisi helpompi valita tällainen työ.

Mielestäni yksityisiä ammatinharjoittajia avustavilla puolisoilla pitäisi olla hyvin selkeästi määritelty ammatillinen asema ja vastaava sosiaaliturva kuin ammatinharjoittajalla.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Sosiaaliturvajärjestelmät ovat erilaisia eri osissa Eurooppaa. Tämä ei sinänsä ole ongelma, vaikka monet vaikuttavat ajattelevan niin. Se on luonnollinen tulos siitä, että maat ovat erilaisia ja että demokraattisissa vaaleissa valtaan on äänestetty erilaiset poliittiset järjestelmät. Me kannatamme EU:n hallitustenvälistä yhteistyötä, ja siksi meille on luonnollista vastustaa komission direktiiviehdotuksen ja Euroopan parlamentin mietinnön muotoiluja, joissa pyritään lisäämään EU:n toimivaltaa kansallisissa sosiaaliturvajärjestelmissä.

On kuitenkin syytä huomauttaa, että tiukoilla ehdotuksilla pyritään ensisijaisesti takaamaan vähimmäistasot. Muotoiluissa ei siis estetä jäsenvaltioita halutessaan edistämään järjestelmiään pidemmälle. Tämä on myönteistä etenkin Ruotsin näkökulmasta. Joustavuus ja se, että naisten ja miesten yhdenvertaista kohtelua painotetaan niin selkeästi toimivan demokraattisen yhteiskunnan peruseriaatteena, saivat meidät äänestämään mietinnön kokonaisuuden puolesta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Tällä hetkellä työtä tekevistä ihmisistä vain 16 prosenttia on itsenäisiä ammatinharjoittajia. Hieman alle kolmannes 32,5 miljoonasta itsenäisestä ammatinharjoittajasta on naisia.

On tuettava ehdotusta, jossa pyritään poistamaan esteitä naisten itsenäiselle ammatinharjoittamiselle esimerkiksi erityisillä suosivilla toimenpiteillä, joilla helpotetaan aliedustetun sukupuolen edustajien ryhtymistä itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi.

Direktiivi 86/613/ETY on edistänyt hyvin vähän itsenäisten ammatinharjoittajien avustavien puolisoiden työn tunnustamista ja asianmukaista sosiaaliturvaa.

Uudessa direktiivissä pitäisi ennen kaikkea säätää avustavien puolisoiden pakollisesta rekisteröinnistä, jotta he eivät enää olisi näkymättömiä työntekijöitä. Lisäksi jäsenvaltiot pitäisi velvoittaa toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, joilla taataan, että avustavat puoliset voivat saada sairausvakuutuksen ja vanhuuseläkkeen.

Vaikka jäsenvaltiot eivät ole läheskään yksimielisiä siitä, että tämän alan säännöstöä on parannettava, toivon, että olisi kuitenkin mahdollista saavuttaa pikaisesti asianmukainen yksimielisyys, jotta direktiivi voitaisiin hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä ennen Euroopan parlamentin kesäkuun 2009 vaaleja.

Tuetaan tasa-arvoa edistäviä aloitteita. Asettamalla ihmiset etusijalle voimme rakentaa oikeudenmukaisempaa yhteiskuntaa.

– Mietintö: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Gabriele Staunerin mietinnön puolesta, koska mielestäni Euroopan globalisaatiorahaston piiriin pitäisi kuulua myös talous- ja rahoituskriisistä johtuvat irtisanomiset.

Euroopan globalisaatiorahaston tarkoitus on tarjota tehokasta tukea työntekijöille, jotka on irtisanottu globalisaatiosta johtuvista syistä. Kun tämä säännös hyväksytään, sen jälkeen rahaston varoja voidaan myöntää myös talous- ja rahoituskriisin vuoksi tehtyjen irtisanomisten korvaamiseen.

Rahaston osarahoitusosuus on 50 prosenttia, ja se voidaan nostaa 65 prosenttiin vuoteen 2011 mennessä.

Euroopan globalisaatiorahastosta suurin vuosittain myönnettävä rahoituspaketti on 500 miljoonaa euroa. Sillä on tarkoitus edistää ihmisten työnhakua tai rahoittaa ammatillista koulutusta tai työntekijöiden liikkuvuutta varten myönnettäviä avustuksia.

Toivon, että myös Romania saa rahastosta rahaa, jolla se voi auttaa työttömiksi jääviä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatiorahaston osittainen parantaminen ei riitä, kun otetaan huomioon nykyisen kriisin vakavuus. Tässä ei ole otettu lainkaan huomioon tekemiämme ehdotuksia, joiden mukaan yhteisön rahoitusosuutta työttömille myönnettävästä summasta pitäisi nostaa 85 prosenttiin tai rahaston määrärahat pitäisi kaksinkertaistaa, jotta voitaisiin tukea useampia yritysten lakkauttamisista mahdollisesti kärsiviä ihmisiä. Äänestin siksi tyhjää.

Tänään hyväksytyjen Euroopan globalisaatiorahaston tarkistettujen sääntöjen mukaan rahastoa voidaan käyttää tehokkaammin talouskriisin vuoksi irtisanottujen työntekijöiden kouluttamisen ja työpaikanvaihdon osarahoittamiseen. Uudet säännöt laajentavat rahaston käyttöaluetta ja mahdollistavat osarahoitusosuuden tilapäisen nostamisen 50 prosentista 65 prosenttiin, jotta rahastosta voitaisiin myöntää lisätukea rahoitus- ja talouskriisin aikana. Rahoitusongelmista kärsivät maat eivät kuitenkaan saa juurikaan hyötyä rahastosta, koska niiden on edelleen tuettava korkeaa osarahoitusosuutta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Meitä koettelee nyt ennennäkemätön kriisi. Rahoitusalan lisäksi kriisi on vaikuttanut talouteen ja sosiaalialaan. Se ei ole iskenyt vain moniin jäsenvaltioihin vaan koko Euroopan unioniin ja maailmaan.

Euroopan parlamentin sosialistisen ryhmän johtajat ovat laatineet yhteisen julistuksen, jossa maita kehoitetaan laatimaan kunnianhimoinen elvytysuunnitelma työllisyyden turvaamiseksi ja massatyöttömyyden estämiseksi. Talouteen voidaan vaikuttaa tosiasiallisesti ainoastaan toteuttamalla sellaisia elvytystoimia, joita tämänhetkinen ongelmatilanne vaatii ja jotka toteutetaan yhteistyössä koko Euroopan laajuisesti. Meidän ensisijainen tavoitteemme, joka ohjaa kaikkia sanomisiamme ja tekemisiämme, on työpaikkojen turvaaminen ja työttömyyden torjuminen samalla, kun edistämme ympäristön kannalta kestävää kehitystä.

Jos emme toteuta uusia kriisinvastaisia toimia Euroopassa, työttömien määrä nousee 25 miljoonaan vuoden 2010 alussa ja julkisen talouden tila pahenee huomattavasti.

Euroopan globalisaatiorahasto perustettiin vuonna 2006, ja se toimii vuoteen 2013 saakka. Rahaston tavoitteena on tukea globalisaatiosta johtuvien syiden vuoksi irtisanottuja ihmisiä. Rahaston vuotuinen enimmäisbudjetti on 500 miljoonaa euroa. Sillä tuetaan aktiivisia työmarkkinatoimia, esimerkiksi työnhakijoille myönnetään tukea jatkokoulutusta ja liikkuvuutta varten.

Kannatan aloitetta, jonka mukaan tukeen oikeuttavien irtisanomisten rajamäärää olisi laskettava (500:een).

– Mietintö: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE), kirjallinen. – (LT) Kannatin Eugenijus Maldeikisin mietintöä, joka koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta yhteisön rahoitustuesta energia-alan hankkeille.

Olen iloinen siitä, että parlamentin jäsenistä suuri enemmistö (526 ääntä) äänesti mietinnön puolesta ja antoi tälle asiakirjalle tukensa.

Haluan vielä kerran painottaa päätöksemme tärkeyttä.

Latvian, Viron ja Puolan tavoin myös minun kotimaani Liettua on kuulunut Euroopan unioniin poliittisesti ja taloudellisesti viiden vuoden ajan. Kuitenkin energia-alalla se oli ja on edelleen kuin erillinen saareke, jossa ei ole yhteisön energiemarkkinoihin yhdistäviä siltoja.

Tänään tehtiin päätös, jolla Euroopan parlamentti myönsi 175 miljoonaa euroa energiasillan rakentamiseen Liettuan ja Ruotsin välille.

Kun hanke saadaan valmiiksi, alueellamme sijaitsevat maat, jotka ovat olleet EU:n jäseniä vuodesta 2004 lähtien, voivat vihdoin yhdistää energiamaarkkinansa Skandinavian maihin ja sitä kautta EU:n markkinoihin.

Tämä on mahtava hanke ja hieno alku. Haluan kiittää kaikkia kollegoitani, jotka äänestivät sen puolesta.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin mietintöä, jonka aiheena on ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskevan talouden elvytysohjelman perustamisesta.

Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan kuuluu 5 miljardin euron investoinnit energiahankkeisiin, internetin laajakaistayhteyksiin ja maaseudun kehittämistöimiin. Sähköalan infrastruktuureihin, maakaasuun, tuulivoimaan ja hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin investoidaan 3,98 miljardia euroa. Euroopan parlamentti kannattaa 1,02 miljardin euron myöntämistä maaseudun kehittämishankkeisiin.

Talouden elvytysuunnitelmasta käytetään 200 miljoonaa euroa Nabucco-kaasuputken rakentamiseen. Putken kautta tuodaan maakaasua Kaspianmeren alueelta EU:n alueelle. Romania tukee hanketta. Romanian ensisijaisia tavoitteita on saada elvytysuunnitelmasta rahoitusta myös Romanian ja Unkarin välisiin kaasuhankkeisiin (30 miljoonaa euroa) ja Romanian ja Bulgarian hankkeisiin (10 miljoonaa euroa) sekä sellaisen laiterakenteen kehittämiseen, joka mahdollistaa kaasuvirran suunnan kääntämisen, mikäli kaasun toimitus keskeytyy väliaikaisesti (80 miljoonaa euroa).

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin rahoitustukea energia-alan hankkeille myöntävän ohjelman perustamisen puolesta. Euroopan parlamentin investointiehdotus, joka on laadittu yhteistyössä neuvoston kanssa, perustuu seuraavaan kolmeen pilariin: kaasu- ja sähköjärjestelmien väliset yhteydet, hiilidioksidin talteenotto ja varastointi sekä merituulivoimahankkeet. Ehdotuksessa esitetään rahoitustuen myöntämiseen liittyviä toimintamenetelmiä ja menettelyjä, joiden avulla elvytetään investointeja Euroopan energiaverkon luomiseksi samalla, kun vahvistetaan Euroopan unionin toimintatapoja kasvihuonekaasujen vähentämiseksi.

Euroopan talouden elvyttämiseksi tarvitaan välitöntä toimintaa, ja siksi on erittäin tärkeää laatia toimenpiteitä asianmukaisen maantieteellisen tasapainon ja nopean täytäntöönpanon takaamiseksi. Portugalissa kaasujärjestelmien (infrastruktuurit ja laitteet) yhteenliittämiseen liittyviä hankkeita tarvitaan. Lisäksi tarvitaan myös hankkeita, joilla parannetaan sähköverkon yhteenliitettävyyttä Espanjan kanssa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Komission tavoite lisätä investointeja energia-infrastruktuureihin on viimeisin osoitus pitkään jatkuneesta ylimielisyydestä, joka on levinnyt Berlaymont-rakennuksessa työskentelevien virkamiesten keskuudessa. Ehdotetut investoinnit ovat laajoja ja hintavia, ja vielä ei ole osoitettu, että kaikki kyseiset investoinnit pitäisi hoitaa EU:ssa. Investointeja on ehdotettu yhteensä 3,5 miljardia euroa vuosille 2009 ja 2010, ja rahat otetaan jäsenvaltioiden budjeteista. Ruotsin osalta tämä tarkoittaa huomattavaa korotusta jäsenyyismaksun, joka nousee 1,4 miljardilla eurolla. Komission mukaan sillä ei ole ollut aikaa toteuttaa asianmukaista vaikutusten arviointia näin mittavasta ehdotuksesta, mikä on todella tyrmistyttävää.

Euroopan parlamentin mietinnön esittelijä ei vaikuta olevan kovinkaan huolestunut vastalauseista. Sen sijaan nyt ehdotetaan tukien lisäämistä 3,5 miljardista lähes 4 miljardiin euroon!

Pyrimme tekemään töitä edullisemman EU:n yhteistyön edistämiseksi, ja siksi vastustamme tällaista veronmaksajien rahojen kevytkenkäistä tuhlausta. On kuitenkin huomautettava, että on olemassa erittäin hyviä syitä, joiden vuoksi on edelleen pyrittävä löytämään keinoja hiilidioksidin erottelu- ja varastoimistekniikoiden parantamiseksi ja kehittämiseksi. Äänestimme mietintöä vastaan.

Anders Wijkman (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Se, että Euroopan talouden elvytysohjelmasta myönnetään noin 4 miljardia euroa energia-alan hankkeille on hyvä ehdotus. Sisällössä on kuitenkin keskitytty liiaksi fossiilisiin polttoaineisiin. Lisäksi ehdotuksesta puuttuu kokonaan tuki sellaisille hankkeille, jotka parantavat energiatehokkuutta. Aluksi komissio ehdotti, että niin kutsutuille kestävä kehityksen kaupungeille myönnettäisiin 500 miljoonaa euroa. Ehdotus kuitenkin peruutettiin.

Kestävän kehityksen kaupunkien tukeminen olisi mahdollistanut laajoja hankkeita alueellisten lämmitysjärjestelmien ja yhdistettyjen lämmitys- ja energiajärjestelmien kehittämiseksi sekä asumusten parantamiseksi. Tällaiset hankkeet olisivat kustannustehokkaita, ne vähentäisivät päästöjä ja loisivat uusia työpaikkoja. On hyvin valitettavaa, että talouskriisin yhteydessä ei tartuta mahdollisuuteen puhalttaa uutta henkeä tällaiseen toimintatapaan.

– **Mietintö: Othmar Karas (A6-0139/2009)**

Udo Bullmann (PSE), kirjallinen. – (DE) SPD-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät mietintöä vastaan kahdesta syystä.

Ensinnä lainojen arvopaperistamisen omavastuu on tärkeä ja asianmukainen väline, jolla rahoituslaitokset saadaan osallistumaan lainoihin liittyvän riskin jakamiseen. Omavastuuosuuden on kuitenkin oltava huomattavan suuri. Kolmikantaneuvotteluissa sovittu 5 prosentin omavastuu ei täytä vaatimuksia. Euroopan komissio vaati aluksi kuulemismenettelyssä 15 prosentin omavastuuta mutta taipui myöhemmin teollisuudenalojen painostuksesta ehdottamaan 5 prosenttia. Talous- ja raha-asoiden valiokunnan konservatiivien ja liberaalien mukaan jopa näinkin pieni osuus riskin jakamisesta oli tarpeeton, ja heille olisi riittänyt rahoituslaitoksien antama takuu. SPD-puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet kannattavat paljon korkeampaa omavastuuosuutta, ja tämä vaatimus aiotaan tuoda esille myös tulevaisuudessa, kun vakavaraisuusdirektiiviä uudistetaan.

Toisekseen Karasin mietinnössä ensisijaisille omille varoille annetun määritelmän vuoksi asetus ei ole kilpailun kannalta puolueeton. Sen mukaan tulevaisuudessa äänettäviä osakkuuksia ei enää lasketa täysimääräisinä ensisijaisiksi omiksi varoiksi, vaikka ne voidaan ottaa täysimääräisinä käyttöön maksuvalmiusongelmien sattuessa. Tällainen menettely avaa suorastaan padot epäoikeudenmukaiselle kilpailulle Saksan julkisia pankkeja vastaan. Haluamme huomauttaa, että äänettömät osakkuudet on hyväksytty ja Euroopan yhteisön lainsäädännön mukainen rahoitusväline. Kolmikantaneuvottelujen tuloksissa otetaan huomioon perustellut tarkistukset, joita ehdotimme, joten äänestimme mietintöä vastaan.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Onnittelen mietinnön esittelijää siitä ututterasta työstä, jota hän on tehnyt tekstin sisällön osalta sekä siihen liittyvissä keskusteluissa. Poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi meidän on toimittava nopeasti ja tilanteen vaatimalla tavalla.

Hyväksyn arvopaperistamisesta ehdotetun lopputuloksen. Standardoitujen valvontakollegioiden järjestelmällinen käyttäminen on merkittävä edistysaskel.

Syksystä lähtien mietintöluonnos on avannut tälle uudistukselle tietä, koska siinä esitettiin ajatus hajautetusta europalaisesta valvontajärjestelmästä. De Larosièren ryhmän raportissa ja komission 4. maaliskuuta antamassa tiedonannossa ajatusta on kehitetty pidemmälle. Olen iloinen siitä, että nämä ideat ovat tulleet yleisesti hyväksytyiksi.

Laajuudesta on sanottava eräs asia. Sen sijaan, että käytettäisiin rajatylittävien pankkien jokseenkin yksinkertaistettuja perusteita, voisi olla viisaampaa keskittyä niihin pankkeihin, jotka ovat systemaattisesti merkittäviä.

Viimeksi mainittu toimisi välittömästi uuden pankkialan viranomaisen alaisuudessa. Muita pankkeja valvoisi kollegio tai täysin kansallisten pankkien tapauksessa kansallinen valvontaviranomainen. Kriisin torjumiseksi EU:n talouden vakauden ylläpitämiseksi toteutettavien toimenpiteiden pitäisi koskea myös systemaattisesti merkittäviä pankkeja.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) Onnittelen Othmar Karasia. Äänestystulos on erinomainen monestakin syystä.

Ensinnä kyseessä on sellainen paketti, jota parlamentti suositteli ja jonka se neuvotteli. Olen osallistunut tällaisiin neuvotteluihin, ja tiedän, kuinka vaikeita ne voivat olla.

Toisekseen on syytä onnitella sisällöstä, koska tämä lainsäädäntö takaa paremman suojelun briteille ja kaikille muille EU:n kansalaisille.

Arvopaperistamisen myötä arvonsa menettäneet omaisuusarvot levisivät pankkien välillä ja aiheuttivat monille yksityisille ja julkisille pankeille valtavat velat.

Ehdotus alkuperäisen arvopaperin 5 prosentin omavastuuosuudesta, joka on arvioitava vaikutustenarviointien ja kansainvälisten muutosten jälkeen, on hyvin tärkeä.

Lieventämällä velkaantuneisuusastetta ja takaamalla pankkien oman pääoman riittävyys voidaan valvoa sellaisten pankkien toimintaa, jotka saattoivat meidät nykyisen rahoituskatastrofin partaalle.

Othmar Karas voi olla tyytyväinen neuvotteluissa saavuttamiinsa tuloksiin. Tiedän, että parlamentille on vaikeaa saada läpi parannuksia asiakirjoihin, mutta tämä ensimmäisessä käsittelyssä saavutettu tulos on järkevä.

– Mietintö: Karsten Friedrich Hoppenstedt (A6-0246/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Mikäli jollakin on vielä epäilyksiä siitä, mikä tämän ehdotuksen todellinen tavoite on, lainaan suoraan tänään hyväksytystä asiakirjasta kohtaa, jossa toimenpiteitä esitetään ”jäljellä olevien esteiden purkamiseksi sisämarkkinoiden paremmalta toiminnalta”. Lisäksi 2 artiklan mukaan ”yleisenä tavoitteena on parantaa sisämarkkinoiden toimintaedellytyksiä”.

Jälleen kerran nähdään vallitsevan paradigman mukainen ilmiö, kun niin kutsutun Euroopan talouden elvytysuunnitelman epäonnistumisen ja eurooppalaisen yhteisvastaavuuden julistamisen jälkeen ensimmäinen ja toistaiseksi ainoa ehdotus yhteisön tukiohjelman perustamiseksi koskee rahoituspalveluja! Vaikuttaa melkein siltä, että me emme nyt kärsisikään eräästä kapitalismin suurimmista kriiseistä. Työllisyystilanne huononee, tuotantokapasiteetti romahtaa, epätasa-arvoisuus lisääntyy ja työntekijät sekä muu väestö kärsivät lisääntyvistä vaikeuksista.

Meidän laatimamme ehdotukset – esimerkiksi yhteisön talousarviovarojen lisääminen, yhteisön tukiohjelmien perustaminen teollisuudenaloille ja työpaikkojen suojeleminen lisäämällä oikeuksia ja julkisia palveluja – hylättiin. Ja yhteisöltä kuitenkin jotenkin kummasti löytyy varoja rahoitusmarkkinoiden ja sisämarkkinoiden sujuvan toiminnan tukemiseen. Tätä ei voida hyväksyä. Siksi äänestimme mietintöä vastaan.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Me euroskeptikot pyrimme edistämään aina mahdollisimman edullista EU:n yhteistyötä. Veronmaksajien rahat on käytettävä viisaasti. Erityisesti näinä myrskyisinä aikoina on tärkeää, että käytämme yhteisiä varojamme harkiten. Pidättyväisyys budjettivarojen suhteen on oltava edelleen meidän valittujen edustajien peruseräpäätteenamme.

Tämä mietintö kuitenkin ohjaa meitä aivan eri suuntaan. Komission ensimmäisen rahoitusehdotuksen katsottiin olevan riittämätön, ja ei kulunut aikaakaan kun Euroopan parlamentin suurimmat poliittiset ryhmät ehdottivat, että rahoitusalan valvontaelimille myönnettäviä määrärahoja lisättäisiin puolella. Millä perusteella näin tehtäisiin, me ihmettelemme. Kärsimme maailmanlaajuisen rahoitusalan täydellisestä romahtamisesta, ja siksi tarvitaan kansainvälisiä toimenpiteitä maailmanlaajuisella tasolla.

Rahoituslaitosten valvonta EU:n alueella ei ole EU:n tehtävä juuri tällä hetkellä. On tärkeää pitää se mielessä. Ehdotuksesta kuitenkin saa kuvan voimakkaan poliittisen eliitin pyrkimyksistä. Rahoituskriisiin ja sen mahdollisiin seurauksiin valvonnan ja tutkimusten osalta viitataan vain epämääräisesti tässä ehdotuksessa, joka on ainoastaan törkeä pyrkimys edistää EU:n asemaa. Meillä ei luonnollisesti ollut muuta vaihtoehtoa kuin äänestää mietintöä ja vaihtoehtoista päätöslauselmaehdotusta vastaan.

– Mietintö: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Vaikka olenkin vahvasti eläinten hyvinvoinnin puolella, en kuitenkaan välittömästi kieltäisi sellaisia käytäntöjä kuten hyljetuotteiden tuonti, mikäli voidaan todistaa, että eläimet kärsivät kuollessaan mahdollisimman vähän.

On kuitenkin olemassa joitakin suurta huolestuneisuutta herättäviä käytäntöjä, esimerkiksi tiettyihin uskonnollisiin perinteisiin kuuluvat rituaaliset teurastukset. Eurooppa on kulttuurillisesti monimuotoinen alue, ja jotkut tällaiset EU:n eläinten hyvinvoinnin periaatteen vastaiset käytännöt ovat alkaneet saada jalansijaa. Se aiheuttaa eläimille turhaa kärsimystä.

Hyväksyn sen, että joillekin uskonnoille eläimen teurastustapa on erittäin tärkeä, jotta sen liha voidaan syödä. Euroopassa on kuitenkin tehty paljon töitä eläinten oikeuksien ja hyvinvoinnin periaatteiden edistämiseksi viimeisen 30 vuoden aikana. Tätä työtä ei pitäisi nyt uhrata poliittisen korrektiuden nimissä. Rituaaleissa teurastetut eläimet on ensin tainnutettava, jotta ne kärsisivät mahdollisimman vähän. Lisäksi näin edistetään meille tärkeitä eläinten hyvinvoinnin arvoja.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin eläinten suojelua lopettamisen yhteydessä käsittelevän mietinnön puolesta. Joka vuosi Euroopan unionin aluella tapetaan miljoonia eläimiä. Monia eläimiä kohdellaan siten, että ne kärsivät tarpeettomasti niiden kasvattamisen ja kuljettamisen yhteydessä. Sen lisäksi eläimet

kärsivät myös teurastuksen tai lopettamisen ja muiden niihin liittyvien toimintojen yhteydessä. Eläinten kärsimistä teurastamoissa on pyrittävä välttämään – myös niiden eläinten, joita kasvatetaan elintarviketuotantoa tai muuta tuotantoa varten.

Mielestäni ehdotus on tasapainoinen ja siinä otetaan asianmukaisesti huomioon yhteisön tavoitteet eläinten suojelun ja hyvinvoinnin takaamiseksi. Kannatan sitä ajatusta, että eläinten mittavat teurastukset pitäisi toteuttaa humanitaaristen normien mukaisesti siten, että eläimet kärsivät mahdollisimman vähän.

Näin ollen en kannattanut tarkistusta sen kohdan poistamiseksi, jolla säädetään, että nautaeläinten liikkumisen rajoittamiseksi ei saa käyttää sellaisia järjestelmiä, joissa eläin on ylösalaisin tai muussa luonnottomassa asennossa. Mielestäni tällainen käytäntö on eläinten hyvinvoinnin vastainen.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Hyvät parlamentin jäsenet, äänestin eläinten suojelua lopettamisen yhteydessä käsittelevän Janusz Wojciechowskin mietinnön puolesta. Monet ihmiset eivät ymmärrä, kuinka on mahdollista suojella eläimiä samalla, kun ne lopetetaan. Tämä saattaa kuulostaa ristiriitaiselta, mutta se on mahdollista. Kaikki, jotka ovat itse kokeneet tai nähneet eläimen lopettamisen, tietävät, kuinka tuskallista eläimen kuolema voi olla. Uusi lainsäädäntö tällä alalla rajoittaa eläinten turhaa kärsimystä, ja siksi lainsäädäntöä tarvitaan.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Parlamentin jäsenten enemmistö vahvisti sen, että eläinten teurastamisessa on vältettävä turhaa kärsimystä muulloin kuin uskonnollisten menojen yhteydessä, ja osoitti näin oman tekopyhyytensä sekä pelkuruutensa. Uskonnollisilla riiteillä viitataan pääasiassa erityisesti muslimien juhlan Eid-al-Adhan aikana harjoitettuun rituaaliseen teurastukseen, jossa sadoilta tuhansilta lampailta leikataan kurkku auki.

Tällaisen käytännön oikeudellinen tunnustaminen on osa laajempaa ilmiötä, meidän yhteiskuntiemme islamisaatiota. Lakimme ja tapamme muuttuvat hiljalleen siten, että niihin mukautetaan islamilainen sharia-laki. Ranskassa yhä useampi paikallisviranomaisen rahoittaa välillisesti moskeijoiden rakentamista. Koulujen ruokalista laaditaan islamilaisien ruokavalioiden vaatimusten mukaisesti. Joissakin kaupungeissa, esimerkiksi Lillissä, uimahalleissa on ainoastaan naisille varattuja vuoroja. Kun Sarkozy perusti sisäministerinä toimiessaan vuonna 2003 Ranskan muslimineuvoston (CFCM), hän toi islamin ranskalaisiin valtionlaitoksiin.

Tehdäksemme lopun tällaiselle kehityssuunnalle meidän on lopetettava poliittinen korrektius islamia kohtaan, käännytettävä Euroopan ulkopuolelta tuleva siirtolaistulva ja luotava uudenlainen Eurooppa, jota hallitsevat suvereenit eurooppalaiset kansakunnat ilman Turkia ja jossa kunnioitetaan eurooppalaisen kulttuurin kristillistä ja humanistista arvoperimää.

Cristiana Muscardini (UEN), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, valitettavasti Euroopan parlamentti valitsi skitsofreenisen menettelytavan virkakautensa loppupuolella ja vielä näin herkän aiheen käsittelyssä. On nimittäin hyvin skitsofreenista kuvitella tulevaisuutta, jossa mahdollisesti levitetään uudella teknologialla oppeja väkivallasta ja raiskaamisesta, ja samalla syöksyä takaisin menneisyyteen heimoriittien aikaan ja tyyntytellä ihmisiä, jotka janoavat verenvuodatuista ja haluavat nähdä lisää turhaan tuotettua tuskaa uhriensa silmissä.

Vastustamme tiukasti heimoteurastusta. Siinä ei oteta huomioon yksittäisten jäsenvaltioiden yksimielistä kantaa ja vapaan valinnan mahdollisuutta.

Lydia Schenardi (NI), kirjallinen. – (FR) Hyväksymme sen, että vuoden 1993 direktiiviä halutaan muuttaa siten, että teurastuksen olosuhteita parannetaan ja yhdenmukaistetaan kaikkialla Euroopan unionin alueella.

Hyväksymme myös periaatteen, jonka mukaan eläinten teurastuksessa pitäisi käyttää ainoastaan menetelmiä, joissa varmistetaan välikuolema tai kuolema tainnutuksen jälkeen. Vastustamme kuitenkin täysin ajatusta, jonka mukaan uskonnollisten riittien yhteydessä pitäisi sallia poikkeuksia.

Julkinen mielipide on hyvin herkkä, ja se vastustaa täysin tällaisia tarpeettomia kivuliaita käytäntöjä. Miksi niitä pitäisi yleensäkin suvaita uskonnon nimissä, riippumatta siitä lamaannutetaanko eläimiä ennen niiden tappamista vai ei?

On otettava käyttöön tiukka lainsäädäntö, jonka nojalla käytännöt on tarkastettava, jotta taataan, että eläimet tainnutetaan ja että ne eivät voi enää tulla tajuihinsa ennen kuolemaansa. Vielä parempi olisi kieltää tällaiset käytännöt kokonaan. Käytännöt ovat peräisin toiselta aikakaudelta, ja niitä voidaan oikeutetusti kutsua barbaarisiksi.

Kathy Sinnott (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Eläinten suojelu julmuuksilta on erittäin tärkeä vastuualue. Jotkut julmuuksien estämiseksi esitetyt ehdotukset kuitenkin uskoakseni vain lisäävät julmuuksia.

Tarkoitan erityisesti ehdotusta, jonka mukaan kaikki teurastukset pitäisi tapahtua teurastamoissa. Eläintenkasvattajien olisi siinä tapauksessa pakko laittaa sairaat ja vanhat eläimet kuljetusvälineisiin ja kuljettaa ne teurastamoon, mikä aiheuttaisi niille enemmän kipuja ja kärsimystä.

Lisäksi tähän ehdotukseen liittyy tarttuvien sairauksien ja infektioiden riski. Joskus on parempi lopettaa eläin omalla tilalla taudin leviämisen estämiseksi, kunhan se vain tehdään inhimillisellä tavalla. En antanut suullista äänestys selitystä.

– **Mietintö: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme päättäneet äänestää uudistettua sosiaalista toimintaohjelmaa koskevan mietinnön (A6-0241/2009) puolesta. Se on hyvä mietintö, jossa muun muassa vaaditaan, että taloudellisia vapauksia ja kilpailusääntöjä ei pitäisi asettaa etusijalle sosiaalisiin perusoikeuksiin nähden.

Mietinnössä on kuitenkin myös vähimmäispalkkajärjestelmiä koskevia vaatimuksia. Meidän sosiaalidemokraattien mielestä on tärkeää, että kaikille taataan kunnollinen palkka, jolla tulee toimeen, ja mielestämme EU:n pitää kannustaa siihen. Tämä on erityisen tärkeää, jotta voimme ratkaista ”työssäkäyvien köyhien” ongelman. Jäsenvaltioiden on edelleen saatava itse päättää, miten ne takaavat kansalaisilleen kunnollisen palkan ja tekevätkö ne sen lainsäädännön avulla vai jättämällä asian työmarkkinaosapuolien säänneltäväksi työehtosopimuksilla.

Robert Atkins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Konservatiivit tukevat vähimmäispalkan periaatetta Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Meidän mielestämme sosiaaliturvajärjestelmistä ja vähimmäispalkoista pitäisi kuitenkin päättää kansallisella tasolla.

Siksi konservatiivit ovat äänestäneet tyhjää tästä mietinnöstä.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Silva Penedan uudistettua sosiaalista toimintaohjelmaa koskevan mietinnön puolesta. Nykyisessä talouskriisissä on elintärkeää, että sosiaalipolitiikka kulkee talouspolitiikan kanssa käsi kädessä Euroopan talouden elpymisen varmistamiseksi. Euroopan sosiaaliset mallit kohtaavat useita haasteita, kuten väestörakenteen muutos ja globalisaatio, joille ne eivät suinkaan ole immuuneja. Niitä on siis tarpeen nykyaikaistaa pitkällä tähtäimellä samalla kun säilytetään niiden perustana olevat arvot.

Euroopan on harjoitettava kunnianhimoista sosiaalipolitiikkaa erityisesti nyt, kun olemme vakavassa kriisissä. Mielestäni komission uudistettu sosiaalinen toimintaohjelma on kuitenkin varsin kunnianhimon ja myöhässä eikä se todellakaan ole rahoitus- ja talouskriisin synnyttämien haasteiden tasalla. Sosiaali- ja työllisyyspolitiikkaa on vahvistettava, jotta vältetään työpaikkojen menetyksiltä ja suojellaan eurooppalaisia sosiaaliselta syrjäytymiseltä ja köyhyysriskiltä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä on useita ristiriitaisuuksia. Pohjimmiltaan siinä pidetään kiinni nykyisistä uusliberalistisen kapitalismin suuntaviivoista, vaikkakin paikka paikoin lievennettyinä, mutta ei haluta muuttaa peruspolitiikkaa, joka on aiheuttanut nykyisen taloudellisen ja yhteiskunnallisen kriisin. Pääperiaate on sama kuin aina ennenkin. ”Kriisin” avulla ”myydään” nyt jälleen kerran ”lisää samaa” -reseptiä: joustavuutta, sisämarkkinoita, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia ja niin edelleen jättäen huomiotta se tosiasia, että EU:n politiikka on myös osaltaan aiheuttanut kriisin ja pahentanut sitä.

Mietinnössä esitetyissä oikeissa ”huolenaiheissa” ei puututa eikä reagoida tunnistettujen ongelmien pääasiallisiin syihin etenkin, kun on kyse esimerkiksi talouspolitiikasta, työpaikkojen epävarmuudesta tai julkisten palvelujen vapauttamisesta ja yksityistämisestä.

Siinä ei ole vaihtoehtoisia vastauksia varsinkaan liittyen valtion roolin vahvistamiseen taloudessa, strategisilla sektoreilla ja laadukkaiden julkisten palvelujen laajentamisessa tai edes suurempien palkkojen ja eläkkeiden puolustamisessa. Mietinnössä kylläkin käsitellään tarvetta oikeudenmukaisempaan vaurauden jakautumiseen mutta ei ehdoteta keinoja sen saavuttamiseen eikä vaadita sosiaalista eriarvoisuutta lisäävän politiikan keskeyttämistä.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Teidän Eurooppanne sosiaalinen tase viittaa ilmeiseen epäonnistumiseen. Ranskassa on juuri julkaistu järkyttäviä lukuja: köyhyys on lisääntynyt kahdessa vuodessa 15 prosenttia, köyhien työntekijöiden määrä on kasvanut huomattavasti ja pahasti velkaantuneiden, päivittäisten elinkustannusten hoitamiseen pitkään kykenemättömien kotitalouksien määrä on sen seurauksena kasvanut räjähdysmäisesti. Lisäksi tämä syvä kriisi on vasta alkamassa.

Te kehotatte kansalaisia suhtautumaan ”avoimesti muutokseen” tilanteessa, jossa työntekijöille muutos tarkoittaa työpaikkojen menetystä ja varmuutta siitä, että he eivät löydä uusia työpaikkoja teidän politiikkanne vuoksi. Te puhutte ”sosiaalisesta” samalla, kun yhteisöjen tuomioistuin polkee työntekijöiden oikeuksia kilpailun ja palvelujen tarjoamisen vapauden nimissä. Te otatte mukaan joustavuuden, joka on pelkkää EU-puhetta ja tarkoittaa ”epävarmuutta”. Te myös teeskentelette kiinnittävänne erityistä huomiota naisiin ja äiteihin samalla, kun typerä ”tasa-arvopolitiikkanne” johtaa siihen, että he menettävät erityiset sosiaaliset oikeutensa, kuten ne, jotka heillä oli Ranskassa eläke- ja yötyöalueilla.

Sosiaalista toimintaohjelmaa ei tarvitse uudistaa, vaan teidän järjetöntä järjestelmäännne on muutettava perusteellisesti.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä mietinnössä vaaditaan jäsenvaltioita nykyaikaistamaan ja uudistamaan kansalliset sosiaaliturvajärjestelmänsä, ottamaan käyttöön vähimmäispalkat ja tarkistamaan koulujen opetusohjelmat. Lisäksi siinä vaaditaan lisää työntekijöiden taloudellista osallistumista yritysten tuloksiin ja esitetään vapaaehtoisuuden eurooppalaisen teemavuoden perustamista. Nämä ovat epätavallisen äärimmäisiä esimerkkejä siitä, miten EU aikoo viedä kansallisen itsemääräämisoikeuden.

Lisäksi mietinnössä on kaksi viittausta Lissabonin sopimukseen, joka ei vielä ole tullut voimaan. Tämä on julkea ilmaus vallan ylimielisyydestä! Se osoittaa, että demokraattista keskustelua sopimuksesta pidetään pelkästään yleisön kosiskeluna eikä sillä katsota olevan lopputuloksen kannalta merkitystä.

Siksi me äänestimme lopullisessa äänestyksessä mietintöä vastaan.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Yleisesti ottaen tämä on erittäin hyvä mietintö, jossa on monia hyviä näkökohtia, mutta minä äänestin tyhjää, koska siinä vaaditaan toistuvasti kasvua ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön vähimmäispalkat sekä hyväksymään oikeudellisesti sitovat sosiaaliset ehdot, mikä tarkoittaisi valtavaa vallan siirtoa EU:lle.

Anja Weisgerber (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Nykyinen talouskriisi asettaa Euroopan sosiaalisille malleille suuria haasteita.

Siksi Saksan konservatiivien ryhmä (CDU/CSU) puhuu sosiaalisen Euroopan puolesta.

Sen vuoksi me kannatamme Silva Penedan mietintöä uudistetusta sosiaalisesta toimintaohjelmasta.

Me olemme myös tyytyväisiä siihen, että työpaikkojen luominen ja edistäminen asetetaan etusijalle tänä kriisin aikana ja että haluamme jatkaa opetukseen ja koulutukseen liittyviä toimenpiteitä.

Euroopan on luotava sosiaalinen kehys ja EU:n tason standardit.

Meidän on otettava tässä suhteessa huomioon jäsenvaltioiden toimivalta.

Sen vuoksi vastustamme yleiskehutusta ottaa käyttöön vähimmäispalkka kaikissa jäsenvaltioissa, kuten mietinnön 14 kohdassa alun perin vaadittiin.

Päätös vähimmäispalkan käyttöönotosta on jätettävä kunkin jäsenvaltion omaan harkintaan.

Siksi me olemme tyytyväisiä siihen, että suullinen tarkistus tähän kohtaan hyväksyttiin.

Kaikille on taattava ihmisarvoiseen elämään riittävä toimeentulo, mutta jäsenvaltioissa on siihen erilaisia vaihtoehtoja.

Teimme suullisessa tarkistuksessaamme selväksi, että vähimmäispalkan lisäksi on kiinnitettävä huomiota työehtosopimuksiin ja yleissitoviin määräyksiin tai valtion takaamaan vähimmäistuloon.

Näin me otamme huomioon toissijaisuusperiaatteen.

– **Mietintö: Jean Lambert (A6-0263/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme päättäneet äänestää työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämistä koskevan mietinnön (A6-0263/2009) puolesta. Se on hyvä mietintö, mikä on erityisen tärkeää nykyisessä talouskriisissä, kun tarvitaan aktiivisia työmarkkinatoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että yhteiskunnan heikoimmat eivät jää pysyvästi työmarkkinoiden ulkopuolelle.

Mietinnössä on kuitenkin myös vähimmäispalkkajärjestelmiä koskevia vaatimuksia. Meidän sosiaalidemokraattien mielestä on tärkeää, että kaikille taataan kunnollinen palkka, jolla tulee toimeen, ja mielestämme EU:n pitää kannustaa siihen. Tämä on erityisen tärkeää, jotta voimme ratkaista ”työssäkäyvien köyhien” ongelman. Jäsenvaltioiden on edelleen saatava itse päättää, miten ne takaavat kansalaisilleen kunnollisen palkan ja tekevätkö ne sen lainsäädännön avulla vai jättämällä asian työmarkkinaosapuolien säänneltäväksi työehtosopimuksilla.

Robert Atkins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit tukevat suurta osaa mietinnöstä ja periaatteista, jotka on laadittu riittävää toimeentulotukea, kaikkien pääsyä työmarkkinoille ja laadukkaiden palvelujen saantia varten. Kannatamme myös myönteistä ja sallivaa lähestymistapaa mielenterveyteen, vammaisiin ja iäkkäämpien ihmisten oikeuksiin sekä tiukkaa asennetta taistelussa ihmiskauppaa vastaan.

Konservatiivit eivät kuitenkaan tue EU:n syrjintädirektiivin käsitettä. Konservatiivit eivät myöskään voi tukea vaatimusta yhdenvertaista kohtelua työssä koskevien oikeudellisten puitteiden vakiinnuttamisesta syrjinnän torjumiseksi työssä ja ammatissa eivätkä EU:n minimipalkkajärjestelmätavoitetta tai maksuihin perustuvaa korvaavien tulojen järjestelmää, josta annetaan toimeentulotukea, joka on suuruudeltaan vähintään 60 prosenttia kansallisista keskivertotuloista. Näistä syistä äänestimme tyhjää. Näiden asioiden pitäisi kuulua kansalliseen toimivaltaan.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) PPE-DE-ryhmä tukee yleisesti ottaen Jean Lambertin alkuperäisen mietinnön keskeistä sisältöä. Valiokunnassa toinen poliittinen ryhmä kuitenkin ujutti mietintöön asiaankuulumattomia kohtia, jotka ovat mietinnön tarkoitetun soveltamisalan ulkopuolella ja joiden tiedettiin olevan ryhmällemme mahdottomia hyväksyä. He tekivät niin harkitusti, epäreiluista puoluepoliittisista syistä, jotta meidän olisi mahdotonta tukea mietintöä sellaisena kuin se esiteltiin täysistunnolle. Me olemme siksi jättäneet käsiteltäväksi vaihtoehtoisen päätöslauselman, jossa on kaikki ne hänen mietintönsä kohdat, joita me tuemme.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö herättää kysymyksen: Miten me saamme työmarkkinoille ihmiset, jotka ovat nyt niiden ulkopuolella? Vastaus on ilmiselvä. Meidän on luotava työmarkkinoillemme lisää työpaikkoja ja kapasiteettia.

Se, että EU:n edes tarvitsee kysyä tätä itseltään, osoittaa yhden Brysselin perusongelmista. Aivan liian paljon huomiota kiinnitetään työpaikkojen suojelemiseen ja aivan liian vähän niiden luomiseen. Euroopan sosiaalinen malli on ensisijaisesti vastuussa siitä, että niin monet eurooppalaiset ovat työttöminä. Euroopan sosiaalisen mallin vaikutus on juuri päinvastainen kuin sen tarkoitus: se luo kaksikerroksisen työmarkkinatalouden, jossa työssä käyvät saavat etuja ja työttömien mahdollisuuksia saada työpaikka rajoitetaan. EU:n loputtoman sääntelyn sosiaaliset kustannukset ovat myös valtavat ja saavat työnantajat luopumaan uusien työntekijöiden palkkaamisesta. Se EU:n kehitusta suunnitelmasta kehittyä maailman kilpailukykyisimmiksi markkinoiksi vuoteen 2010 mennessä.

Jotta voidaan luoda työpaikkoja työttömille, EU:n talouden on kuljettava täysin vastakkaiseen suuntaan. Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit ovat sitoutuneet vauhdittamaan tätä suunnanmuutosta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä mietinnössä käsitellään useita tärkeitä asioita, joita pitäisi periaatteessa käsitellä jäsenvaltioissa eikä EU:ssa. Esimerkiksi Euroopan parlamentti väittää, että on otettava käyttöön EU:n tavoitteet vähimmäispalkkatakuille ja vähimmäispalkoille. Mietinnössä on myös viittaus Lissabonin sopimukseen (joka ei vielä ole tullut voimaan). Siksi me äänestimme mietintöä vastaan.

7. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 14.40 ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Puhetta johti*varapuhemies* **Martine ROURE****8. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja****9. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja****10. Yhdistyneiden Kansakuntien rasisminvastaisen maailmankonferenssin päätelmät (DURBAN II – Geneve) (keskustelu)**

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Yhdistyneiden Kansakuntien rasisminvastaisen maailmankonferenssin päätelmistä (DURBAN II – Geneve).

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä teitä tästä mahdollisuudesta arvioida Durbanin arviointikonferenssia (Durban Review Conference), jota moni täällä tänään läsnä olevista jäsenistä on tietämäni mukaan seurannut tiiviisti.

Konferenssin valmisteluprosessi oli erityisen hankala, koska niin monella maalla oli pahaa enteileviä ajatuksia konferenssista vuoden 2001 tapahtumien takia. Moni jäsenvaltio, myös kotimaani, näet pelkäsi, että kokousta käytettäisiin äärimmäisen vihan ja suvaitsemattomuuden ilmaisun foorumina, minkä vuoksi ne päättivät olla osallistumatta siihen. Pelkoa vahvisti yhden YK:n jäsenen puheenvuoro aivan kokouksen lopulla. Se oli mielestämme paitsi täysin asiatonta myös räikeässä ristiriidassa kokouksen hengen ja tarkoituksen kanssa.

On valitettavaa ja kenties myös väistämätöntä, että tapaus ja sitä seurannut kaikkien jäsenvaltioiden ja muiden YK:n jäsenten ulosmarssi nousi uutisotsikoihin asti ja jätti siten varjoonsa yksimielisesti hyväksytyyn päätösasiakirjan. Olen kuitenkin sitä mieltä, että meidän olisi annettava täysi tunnustus EU:n hyvin rakentavalle ja vankalle panokselle, jonka se toi konferenssin valmisteluvaiheeseen. Tämä näkyi etenkin päätösasiakirjan valmistelussa, jossa EU:lla oli keskeinen rooli. Edellä mainitsemistani häiriötekijöistä huolimatta pidän melkoisena saavutuksena sitä, että konferenssin lopullisessa päätösasiakirjassa otetaan huomioon kaikki EU:n keskeiset linjaukset.

Päätösasiakirja noudattelee täysin nykyistä ihmisoikeuskehystä etenkin sananvapauden suhteen ja vastaa moneen vaatimukseemme muun muassa siitä, että on vältettävä kaikkia viittauksia uskontojen panetteluun sekä vältettävä mainitsemasta erikseen Israelia. Myös juutalaisten joukkotuhosta muistuttava kohta säilytettiin tekstissä.

Meidän on nyt pohdittava sekä konferenssin että päätösasiakirjan vaikutuksia EU:hun. Meidän on määriteltävä erityisesti, miten aiomme tukea tehtyjen sitoumusten täytäntöönpanoa. Neuvosto on erityisen huolestunut rasismista ja muukalaisvihasta, jotka ovat mielestämme suurimpia haasteita ihmisoikeuksien saralla nykyään.

Tiedän, että myös parlamentti on huolissaan näistä asioista ja että parlamentti on vaikuttanut suurelta osin lainsäädäntöpohjan luomisessa ja käytännön välineiden kehittämisessä, jotta tätä vitsausta vastaan voidaan taistella. Rasismin ja muukalaisvihan torjunta on jatkuva prosessi, joka vaatii sekä poliittista tahtoa että käytännön toimia etenkin koulutussasioissa. Myös vuoropuhelua ja vastavuoroista ymmärrystä on vahvistettava jatkuvasti, ja suvaitsevaisuutta on edistettävä.

Vaikka EU:n syrjinnän vastaisen lainsäädännön myönteisistä vaikutuksista on merkkejä, rasismin ja muukalaisvihan torjunnassa on valitettavasti edetty yleisesti ottaen varsin hitaasti. Monessa maassa suuntaus on itse asiassa kielteinen. On tapauksia, joissa nykyinen talouskriisi on alkanut ruokkia rasismia ja muukalaisvihaa ympäri maailman. Talouskriisin vuoksi luja rasisminvastainen politiikka on nyt tärkeämpää kuin koskaan. Siirtolaisten, pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden sekä vähemmistöjen, kuten romanien, vastaiset väkivaltaiset hyökkäykset ovat lisääntyneet huomattavasti sekä Euroopassa että muualla.

EU:ssa on vankka rasismin ja muukalaisvihan torjuntaa koskeva säännöstö. Molemmat ilmiöt ovat ristiriidassa EU:n perustana olevien periaatteiden kanssa. EU on toistuvasti torjunut ja tuominnut kaikkinaiset rasismin osoitukset ja tekee niin vastaisuudessakin. EU taistelee sille perussopimuksissa myönnetyn toimivallan rajoissa rasismia ja muukalaisvihaa vastaan sekä unionissa että ulkosuhteita harjoittaessaan.

Unionissa olemme säätäneet lainsäädännön, jossa kielletään rotuun tai etniseen alkuperään perustuva suora ja epäsuora syrjintä työpaikoilla, koulutuksessa sekä tavaroiden ja palvelujen saannissa. Lainsäädännössä kielletään myös muunlainen syrjintä, kuten uskontoon, ikään, seksuaaliseen suuntautumiseen tai

vammaisuuteen perustuva syrjintä etenkin työpaikoilla. EU:ssa on säädetty lisäksi lainsäädäntö, jolla kielletään vihamieliset puheet televisiossa sekä kriminalisoidaan julkinen yllyttäminen väkivaltaan tai vihaan toista rotua, ihonväriä, uskontoa, etnistä alkuperää tai kansallisuutta olevaa henkilöryhmää tai henkilöä vastaan. Tuossa lainsäädännössä kriminalisoidaan myös kansanmurhien, ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten sekä sotarikosten julkinen hyväksyminen, kieltäminen tai vähättely.

Ulkoisissa tomissaan EU puolestaan keskustelee säännöllisesti rasismista ja muukalaisvihasta kahdenvälisissä poliittisissa ja ihmisoikeusvuoropuheluissaan kolmansien maiden, kuten Venäjän ja Kiinan kanssa. Olemme myös varmistaneet, että rasismi ja muukalaisviha ovat kokonaisvaltaisesti mukana yhteistyöstrategioissamme, kuten Euroopan naapuruuspolitiikkaa koskevilla toimintaohjelmissa. Paljon asioita tapahtuu myös erilaisilla monenvälisillä foorumeilla. Etyjissä jäsenvaltiot koordinoivat työtänsä varmistaakseen, että kaikki 56 Etyjiin ihmisoikeusasioissa osallistuvaa valtiota noudattaa ja panee täytäntöön sitoumuksensa. Tämä pätee myös Euroopan neuvostoon sekä YK:hon laajemmin.

Näistä esimerkeistä käy ilmi yhteinen sitouksemme työskennellä näiden asioiden parissa sekä unionissa että laajemmin kansainvälisten kumppanien kanssa. Durbanin arvointikonferenssi oli osa näitä laaja-alaisia toimia. Työ ei ollut helppoa, ja sitä olivat vaikeuttamassa ne, jotka halusivat muunnella konferenssin tuloksia omien rajoittuneiden poliittisten tarkoituksperiensä hyväksi. Kaikesta tästä huolimatta meidän olisi kuitenkin oltava iloisia siitä, että konferenssissa kiinnitettiin loppujen lopuksi huomiota paitsi jatkuvaan tarpeeseen torjua rasismia ja muukalaisvihaa myös monien muiden jakamaan sitoukseksemme hävittää nämä vitsaukset.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen iloinen saamastani mahdollisuudesta ottaa osaa tähän keskusteluun. Euroopan komissio on seurannut tiiviisti Durbanin konferenssin valmistelua sekä yhteisen EU:n kannan muodostamista kokoukseen osallistumisesta.

Olemme siten ottaneet huomioon parlamenttinne kehotuksen siitä, että Euroopan unioni ottaisi aktiivisesti osaa Durbanin konferenssin tarkistamista koskeviin keskusteluihin YK:n ihmisoikeusneuvoston edistymistä (ja unionin roolia) koskevan päätöslauselman puitteissa, jonka hyväksyitte 19. tammikuuta.

Kuten tiedätte, viisi jäsenvaltiota päätti olla osallistumasta konferenssiin. Komissio puolestaan oli päättänyt vahvistaa osallistuvansa tarkkailijana, koska se on samaa mieltä jäsenvaltioiden enemmistön kannasta, jonka mukaan Euroopan unionin keskeiset linjaukset sisältyvät päätösasiakirjaan.

Kompromissin seurauksena syntynyt lopullinen asiakirja ei ole ihanteellinen teksti, mutta siinä ei ole juutalaisvastaisia loukkauksia tai loukkaavia viittauksia tiettyyn mahan, alueeseen tai uskontoon.

Päätösasiakirjan hyväksyminen kaikissa YK:n 182 jäsenvaltiossa osoittaa, että kansainvälinen yhteisö on sitoutunut taistelemaan rasismia ja syrjintää vastaan. Tämä oli vastaus muutamiin surkeisiin valjastaa konferenssi antisemitistien tarkoituksien välineeksi, mihin Euroopan komissio reagoi hyvin voimakkaasti.

Arvointikonferenssin tapahtumat eivät kuitenkaan millään tavoin heikennä komission pitkäkestoista sitoumusta tehdä kaikkensa rasismin ja muukalaisvihan torjumisessa kaikkialla, missä niitä esiintyy. Komissio jatkaa päättäväisesti rasismin, muukalaisvihan ja antisemitismin torjuntapolitiikkaansa Euroopan unionin sisällä ja sen ulkopuolella perussopimusten sille suomien toimivaltuuksien rajoissa.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minun on sanottava, että aion seurata tarkkaan rasismia ja muukalaisvihaa käsittelevän puitepäätöksen täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Aion seurata itse tämän puitepäätöksen siirtämistä osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ja korostan, että myös perusoikeusvirastomme tarjoaa meille vatedes välineen, jonka kautta voimme seurata näitä kysymyksiä, joissa meidän on toimittava hyvin päättäväisesti.

Voimme todellakin toivoa, että YK:n seuraavaa rasismikokousta ei enää pilattaisi epätarkoituksenmukaisilla sekä vihaa ja rasismia lietsovilla puheenvuoroilla. Näin ollen myös konferenssin lopullinen kompromissi ennakoi nykyistä parempaa tulevaisuutta.

Charles Tannock, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, Iranin presidentti Mahmoud Ahmadinejad totesi hiljattain Genevessä järjestetyssä YK:n rasismikokouksessa, että Israel on rasistinen maa. Hänet tekisi mieli sivuuttaa populistisena ja yleisön suosiota kosiskelevana kansankiihottajana, mutta hän on aiemminkin esittänyt tyrmistyttävän lausunnon Israelin poispyyhkimisestä maailman kartalta. Israel olisikin epäilemättä hänen niin hanakasti haluaman ydinaseen ensimmäinen uhri. Siksi hänen lausuntoaan on tarkasteltava sen valossa, että hän suhtautuu leppymättömän vihamielisesti juutalaiseen valtioon, joka on mielestäni aivan oikeutetusti EU:n liittolainen ja vahva kumppani.

Rasismisyytöksistä on sanottava, että on vaikeaa löytää etnisesti monimuotoisempaa ja vähemmän rasistista valtiota kuin Israel, jossa asuu arabeja, armenialaisia, druuseja ja muita vähemmistöjä. Kuva Etiopian juutalaisten ja Israelin välisestä ilmasillasta 1980-luvulla on yhä vahvana mielessäni.

Israel harjoittaa toki yhä avointa maahanmuuttopolitiikkaa kaikkien maailman juutalaisten kansankotina, mutta meidän on harkittava myös Israelin arabien asemaa. Heillä on Israelissa demokraattiset oikeudet ja elintaso, joita arabimaat harvoin pystyvät tarjoamaan omille kansalaisilleen. Luulen, että Ahmadinejad itse asiassa yrittää kääntää huomion pois Iranin islamilaisen tasavallan pöyristyttävästä ihmisoikeustilanteesta.

Iranilaiset lehtimiehet, jotka uskaltavat kritisoida maan hallitusta, vangitaan, kun taas Israelissa vallitsee lehdistönvapaus. Iranissa avionrikkajia, homoseksuaaleja ja nuoria teloitetaan (myös kivittämällä), mutta Israelissa homoilla ja lesboilla on täysi lain suoja. Iranissa vähemmistöjä, kuten kristittyjä ja Bahá'í-uskoisia vainotaan jatkuvasti, kun taas Israelissa vähemmistöjä arvostetaan ja heidän oikeutensa turvataan.

Kaikesta tästä näytöstä huolimatta monet parlamentin jäsenet kritisoivat herkemmin demokraattista liittolaistamme Israelia kuin tuomitsevat Teheranin barbaarisen ja mahdollisesti katastrofaalisen hallituksen.

Israelin on ymmärrettävä, että sillä on täällä parlamentissa minun kaltaisiani ystäviä, jotka vaalivat ihmisoikeuksia ja tuomitsevat fanaattisuuden. Minusta on suoraan sanottuna häpeällistä, että EU:n jäsenvaltiot lähettivät valtuuskuntia Durbanin kokoukseen tietäen vallan hyvin, että presidentti Ahmadinejad osallistuisi kokoukseen ja esittäisi pöyristyttäviä lausuntojaan.

Ana Maria Gomes, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Joidenkin mielestä Durbanin arvointikonferenssi oli menestys. Päätöksiäkirjassa kyllä otetaan huomioon Euroopan unionin viisi keskeistä linjausta ja se kertoo todellisesta ja laajasta konsensuksesta, toisin kuin edelliset versiot, jotka johtivat lukuisiin ja kiivaisiin keskusteluihin.

Asiakirja ei kuitenkaan valitettavasti jää niiden mieliin, jotka ottivat ympäri maailman osaa Geneven keskusteluihin. He muistavat etupäässä ne syvät erimielisyydet, joita universaaliselle asialle eli rasismien torjunnalle omistautunut maailmanlaajuisista huomiota herättänyt kokous sai aikaan.

Eurooppa on jälleen kerran osoittanut eurooppalaisen ykseytensä haavoittuvuuden poliittisesti mielipiteitä jakavissa kysymyksissä, kuten tässä konferenssissa todellakin kävi.

Mikään ei olisi ollut symbolisesti merkittävämpää kuin kaikkien EU:n jäsenvaltioiden edustajien ulosmarssi kokoushuoneesta protestina Iranin presidentille, joka Washingtonin äänensävyyn muutoksesta huolimatta esitti provosoivat ja asiaankuulumattomat lausuntonsa, joilla hän halusi saattaa maansa törmäyskurssille lännen kanssa. Valitettavasti joidenkin Euroopan maiden edustajat eivät edes olleet läsnä kokouksalissa ilmaistakseen vastenmielisyytensä puhetta kohtaa, jonka tarkoituksena oli ainoastaan syyttää, jakaa ja jopa yllyttää, kuten YK:n pääsihteeri totesi.

Unionin pitäisi merkitä vahvuutta, mutta Euroopan unioni osoitti heikkoutensa olemalla erimielinen. Taistelu rasismia ja presidentti Ahmadinejadin ja muiden harjoittamaa vihan lietsontaa vastaan olisi ansainnut parempaa.

Sophia in 't Veld, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa tekemällä yleisen huomion. Maat eivät ole rasistisia, vaan ihmiset ovat. Olen varma, että Iranissa on paljon ihmisiä, jotka eivät ole samaa mieltä presidenttinsä kanssa. Minusta Eurooppa hukkasikin tilaisuutensa, kun se osoitti laimeutensa, väikenemisensä, erimielisyytensä ja poissaolonsa, kun se ei puhunut näiden iranilaisten puolesta vaan jätti puhujankorokkeen presidentti Ahmadinejadin kaltaisille, jotka käyttävät rasistista kieltä.

Itse vastustan kokouksen boikotointia, mutta vielä huonompi asia oli minusta EU:n strategian puuttuminen. Miksi Eurooppa oli niin erimielinen? Miksiköhän? Toivoisin selvitystä neuvostolta (olen nimittäin jättänyt tähän liittyvän tarkistuksen Obiols i Germà mietintöön, josta puhumme myöhemmin) EU:n strategian puuttumiseen. Miksi EU:n 27 jäsenvaltiota eivät kykene sopimaan strategiasta? Jos ja kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, mitä neuvosto kannattaa, 27 jäsenvaltion on ponnisteltava nykyistä enemmän yhteisen strategian aikaan saamiseksi.

Uskontojen halventamisasiassa olen äärimmäisen huolissani siitä, että YK:n elimellä on valtuudet antaa päätöslauselmia, joissa vaaditaan uskontojen halventamisen tai loukkaamisen täydellistä kieltämistä. Ymmärrän kyllä, että lopullisessa päätöslauselmassa tuo kohta on vesitetty, mutta on silti hyvin huolestuttavaa, että YK voi laatia vastaavaa. Näen kuitenkin myös ironiaa siinä, että täällä parlamentissa on yhä hyvin vaikeaa edes kritisoida, ei loukata vaan kritisoida uskontoja ja etenkin yhtä tiettyä eurooppalaista pääuskontoa. Tästä aiheesta minä ja kollegani Cappato jätimme toisen tarkistuksen Obiols i Germà mietintöön. Kritisoimme

tarkistuksessa Vatikaanin kantaa kondomeihin taistelussa aidsia vastaan. Pyytäisin jälleen neuvostolta selvitystä siihen, mitä on tehty EU:n strategian hyväksi?

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan korostaa vielä kerran, että Durbanin arviointikonferenssin päätösasiakirja hyväksyttiin yksimielisesti. Vaikka teksti ei ole paras mahdollinen eikä edusta vaikeiden neuvottelujen lopputulosta, mitä uuteen kantaan tulee, minun ymmärrykseni mukaan on tärkeää jatkaa keskusteluja uudesta asiakirjasta ja usein kiistellyistä kysymyksistä, kuten rotuun perustuvasta syrjinnästä, muukalaisvihasta sekä ihmisten leimaamisesta ja luokittelusta heidän uskontonsa tai uskonnollisen vakaumuksensa perusteella.

Keskusteluja olisi jatkettava ilman vastakkainasetteluja mutta kuitenkin reagoimalla voimakkaasti asiattomiin lausuntoihin ja yrityksiin käyttää Durbanin prosessia rasistisen ideologian ilmaisuun. Olen vakaasti sitä mieltä, että ellei Euroopan unionilla ole vahvaa kantaa ihmisoikeuksien puolustamiseen sekä rasismien ja muukalaisvihan torjumiseen, Durbanin prosessi saattaa edetä väärään suuntaan.

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR) Arvoisa puhemies, on todellakin harmillista, että rasismien ja syrjinnän uhrit eivät olleet keskeisellä sijalla Durbanin kokouksen asialistalla. Syynä oli tietenkin se, että Iranin presidentti varasti skandaalimaisesti kokouksen esiintymisellään, joka oli ansa, johon monet EU:n jäsenvaltiot valitettavasti lankesivat. Tämä oli ongelman ydin.

Haluan omalta osaltani kiittää Euroopan unionin jäsenvaltioita, jotka ovat tästä huolimatta sitoutuneet asiaan nyt ja vastaisuudessa. Nyt meillä on kunniakkaat päätelmät, epätäydelliset tosin. Toivoisin, että puheenjohtajavaltio kertoisi, mihin toimiin EU:n jäsenvaltiot olivat mahdollisesti ryhtyneet sen varmistamiseksi, että Euroopan unioni ei olisi esiintynyt erimielisenä konferenssissa, mikä oli erityisen valitettavaa.

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. - (EN) Arvoisa puhemies, myös EU panosti täysillä konferenssin valmisteluihin ja otti aktiivisesti osaa päätösasiakirjan luonnosteluun, jotta siitä tulisi mahdollisimman tasapuolinen ja jotta siinä otettaisiin huomioon nykyiset ihmisoikeusnormit ja etenkin sananvapaus.

EU sai varmistettua myös sen, ettei Israelia mainittu erikseen tekstissä. Oli pitkälti EU:n yhteisten ponnistelujen ansiota, että saimme lopulta aikaan tekstin, johon sisältyvät keskeiset linjauksemme riippumatta siitä, että jotkin EU:n jäsenvaltiot päättivät olla osallistumatta kokoukseen kansallisten valtuuksiensa puitteissa.

Tähän on syytä lisätä, että maat, jotka eivät osallistuneet kokoukseen, eivät sinänsä estäneet EU:ta käyttämästä puheenvuoroa kokouksessa. Puheenjohtajavaltio vastasi edelleen EU:n osallistumisen koordinoinnista sekä niiden kahden julkilausuman valmistelusta, jotka seuraava puheenjohtajavaltio Ruotsi antoi kokouksessa kaikkien EU:n jäsenvaltioiden puolesta. Lopullinen julkilausuma annettiin 22 jäsenvaltion puolesta.

EU arvioi Durbanin jälkeen, miten se jatkaa Durbanin asialistan tukemista. Se, että viisi jäsenvaltiota 27:stä päätti lopulta jäädä pois kokouksesta, ei kuitenkaan kyseenalaista millään lailla EU:n sitoutumista rasismien ja syrjinnän torjuntaan tulevaisuudessa. Meillä on nimittäin näissä asioissa vankka yhteisön säännöstö, jonka pohjalta voimme jatkaa työtämme. Kokouksen valmisteluvaiheen loppupuolella emme oikein löytäneet yhteistä säveltä, mistä aivan oikein huomautettiin (otan tämän asiallisena kritiikkinä). Yhteistä säveltä ei koskaan löytynyt, joten EU ei saanut aikaan yhteistä kantaa ennen kokousta. Yhteisesti päätettiin, että kukin maa esittäisi oman kansallisen kannanottonsa, jolloin valtuuskunnat jättivät liikkumavaraa kansallisten valtuuksiensa puitteissa.

Toistan, että ministerit puivat asiaa viimeisessä kokouksessaan, joten otamme opiksemme. Meidän on jatkettava asian puntia ja palattava siihen, sillä EU ei esiintynyt edukseen kokouksessa. Tämä on syytä muistaa.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. - (FR) Kiitoksia kaikista puheenvuoroista. Komission jäsen Ferrero-Waldner sai viime maanantaina kirjeen YK:n ihmisoikeusvaltuutetulta Navil Pillaylta. Kirje lähetettiin myös kaikille EU:n ulkoministereille.

Kirjeessään Pillay muistutti siitä, mitä hän oli todennut jo Brysselissä 8. lokakuuta Euroopan parlamentin kanssa järjestetyssä kokouksessa, jossa käsiteltiin ihmisoikeusaktivistien suojelua. Pillayn mukaan on tärkeää palauttaa jonkinasteinen yhtenäisyys ihmisoikeuksien suojelussa ja edistämisessä sekä erityisesti rasismien torjunnassa kautta maailman. Hän kehotti kaikkia YK:n jäsenvaltioita ottamaan osaa YK:n rasisminvastaisen ohjelman toteuttamiseen sellaisena kun se sisältyy Durbanin kokouksen päätösasiakirjaan.

Minusta Euroopan unionin on pohdittava vastaustaan tähän kehotukseen. Euroopan unioni on joka tapauksessa harjoittanut aktiivista rasismia vastaan politiikkaa. Unionin on pysyttävä valppaana ja keskittyneenä, jotta rasismia torjunnassa tehtävät kansainväliset ponnistelut säilyttäisivät ilmeisen tehokkuutensa. Olen samaa mieltä tältä osin esitetystä mielipiteestä, jonka mukaan Eurooppa olisi voinut epäilemättä hyödyntää mahdollisuutensa ja tuomita yhdellä äänellä asiattomat lausunnot, jos sillä olisi ollut strategia ja ellei se olisi ollut niin epäyhtenäinen. Ottakaamme oppia tästä. Kiitän puheenjohtajavaltiota huomautuksesta, että meidän pitäisi ottaa oppia tästä ja että meidän pitäisi voida tehostaa Euroopan unionin ulkoista ihmisoikeuspolitiikkaa ja siten myös EU:n monenvälistä toimintaa entistä vahvempina sen ansiosta, että – mitä toivon – Lissabonin sopimus ratifioidaan. Voin tältä osin vain yhtyä joidenkin jäsenten puheenvuoroihin, joista haluan kiittää heitä. Tämän pitäisi toimia pohdinnan kannustimena entistä tehokkaampien strategioiden laatimiseksi tulevaisuudessa.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

11. Vuosittainen ihmisoikeusraportti 2008 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikka (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Obiols i Germà ulkoasiainvaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0264/2009) vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2008 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta (2008/2336(INI)).

Raimon Obiols i Germà, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin kommentoida lyhyesti tämän vuosittaisen ihmisoikeusraportin sisältöä sekä Euroopan unionin roolia ihmisoikeusasioissa. Haluan ensinnäkin huomauttaa, että mietinnöllä on kaksi tavoitetta: Ensimmäinen tavoite on kuvailla ja arvioida eri maiden ja alueiden ihmisoikeustilannetta, joka on valitettavasti huono ja lähentelee usein inhimillistä tragediaa. Toinen tavoite on arvioida tilannetta parlamentin aiempien kokemusten pohjalta siinä, miten se on vastannut eri ongelmiin, sekä perustuen esittelijän toiveeseen, että mietintö sisällytettäisiin osaksi Euroopan unionin eri toimielinten kantoja ja asiakirjoja niin, ettei korosteta erimielisyyttä aiheuttavia asioita vaan pikemminkin asioita, joista olemme pohjimmiltamme yhtä mieltä. Esittelijä nimittäin uskoo, että yhteneväisten kantojen löytämisellä saadaan potkua ja tehoa tähän hitaaseen ja vaikeaan tehtävään parantaa maailman ihmisoikeustilannetta.

On myös toinen näkökohta, johon olen kiinnittänyt erityistä huomiota, nimittäin yritykseen määritellä erityiset prioriteetit eli toisin sanoen yritykseen tehdä yhteenveto Euroopan unionin maailmanlaajuisten ihmisoikeustoimien mahdollisista peruslinjauksista.

Esitän nyt yhdeksän ihmisoikeusaihetta käsittelevää kohtaa, jotka tulevat selkeästi esiin kollegoideni puheenvuoroista ja mietinnöstä yleisesti. Ensimmäisessä kohdassa kiirehditään historiallisesti hieman mahtipontista termiä käyttäen ponnisteluja kuolemanrangaistuksen lopulliseksi lakkauttamiseksi kaikkialla maailmassa. Aivan kuten esi-isämme aiemmin onnistuivat tavoitteessaan orjuuden poistamiseksi kaikkialta maailmasta, käsityksemme mukaan nykyisellä sukupolvellamme on kaikki mahdollisuudet saavuttaa kuolemanrangaistuksen yleismaailmallisen lakkauttamisen päämäärä, ja tässä Euroopan unionin on asetettava eturintamaan ja otettava johtorooli.

Toiseksi mietinnössä korostetaan etenkin niin sanottua ihmisoikeustaistelun ”naisistumista”. Toisin sanoen mietinnössä muistutetaan, että naiset kärsivät kaikista ihmisryhmistä eniten ihmisoikeuksien loukkauksista ja että EU:n olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tähän tosiasiaan sekä tehtävä siitä ensisijainen tavoite. Tähän ensisijaiseen tavoitteeseen sisältyvät myös lasten ihmisoikeudet, joita käsitellään mietinnön useassa mielestäni varsin mielenkiintoisessa kohdassa.

Kolmanneksi mietinnössä kehoitetaan yhteisön toimielinten välisen yhteisvaikutuksen lisäämiseen. Ei ole itsestään selvää, että neuvostossa on erityinen roolijako tai että siellä tai mahdollisesti komissiossa harjoitetaan enemmän reaali-politiikkaa ja että parlamentti asettaisi muita enemmän periaatteita, mutta toimielinten kantojen on oltava yhteneväiset toiminnan tehostamiseksi.

Neljänneksi mainitaan tarve laajentaa ja syventää unionin ja EU:n ulkopuolisten maiden välistä ihmisoikeusvuoropuhelua, joka on hyvin myönteinen suuntaus.

Mietinnössä mainitaan myös tarve hakea liittolaisia kansainvälisistä elimistä sellaisten tilanteiden välttämiseksi, joita on syntynyt esimerkiksi YK:n ihmisoikeusneuvostossa, jossa Euroopan unionin edustus muodostaa jossain mielessä vähemmistön.

Jan Kohout, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää neuvoston kiitokset esittelijä Obiols i Germà ja parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan työn johdosta. Esittelijä Obiols i Germà, olette ollut väsymätön ja arvokas kumppani yhteistyössämme, jota olemme tehneet ihmisoikeuksien parissa nykyisellä parlamenttikaudella.

Mietintönne tarjoaa meille mahdollisuuden tarkastella unionin kokonaisvaltaista ihmisoikeuspolitiikkaa. Olemme erittäin hyvin perillä nykyisistä ihmisoikeushaasteista. EU:n eri toimielinten välisten suhteiden vahvistaminen auttaa meitä kohtaamaan haasteet yhdessä. Mietintö on arvokas väline, jonka avulla voimme tarkastella saavutuksiamme.

Euroopan parlamentin mietinnössä korostetaan Euroopan unionin vuotuisen ihmisoikeusraportin merkitystä. Olemme osittain onnistuneet tavoitteessamme tehdä mietinnöstä entistäkin mielenkiintoisempaa, ymmärrettävämpää ja hyödyllisempää, mutta parantamiseen varaa on toki yhä. Jatkamme siis työtämme asian parissa. Mietintönne on varmasti hyödyksi pohdinnoissamme siitä, kuinka EU:n ihmisoikeusalan toimia voidaan yleisesti ottaen yhtenäistää. Asiaa koskevat keskustelut ovat jo käynnissä, ja haluan vakuuttaa, että keskustelujen tuloksista riippumatta teemme kaikkemme sen hyväksi, että työmme ihmisoikeuksia parissa olisi entistäkin avoimempaa. Tähän voitaisiin päästä muun muassa tehostamalla verkkolähteiden käyttöä tai parantamalla vuosiraporttien julkaisua.

Olette myös korostanut, että YK:n rooliin ihmisoikeuksien saralla olisi kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota. Olemme jatkaneet koordinoituja toimia kansainvälisillä foorumeilla, kuten erityisesti YK:n ihmisoikeusneuvostossa Andrikenen mietinnön suositusten mukaisesti, sekä YK:n yleiskokouksen kolmannessa komiteassa. Olemme pyrkineet tehostamaan ponnisteluja yhä vaikeammassa ilmapiirissä tehtävässä yhteistyössä. Se ei ole helppoa, mutta haluaisin kiinnittää huomionne moniin onnistumisiin.

Olemme ponnistelleet lujasti varmistaaksemme, että YK:n ihmisoikeusneuvoston uskottavuus lisääntyy. Vuotta 2009 voidaan pitää ratkaisevana vuotena sen suhteen, kuinka ihmisoikeusneuvosto on toiminut. EU:lla oli aktiivinen rooli ihmisoikeusneuvoston 10. istunnossa, ja EU varmisti useiden merkittävien aloitteiden hyväksymisen. Näitä olivat muun muassa Burmaa/Myanmariä koskevien mandaattien laajentaminen sekä Korean demokraattisen kansantasavallan sekä EU:n ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian maiden ryhmän (GRULAC) päätöslauselma lasten oikeuksista. Pettymys puolestaan oli se, ettemme saanee läpi Kongon demokraattisen tasavallan (DRC) riippumattoman asiantuntijan mandaattia.

Yleiskokouksessa vahvistettiin kolmannen komitean asemaa ihmisoikeuksien suojelussa ja edistämässä. YK:n yleiskokouksen 63. istunnossa puolestaan EU otti aktiivisen roolin. Tällä on ollut myönteisiä tuloksia, joita ovat varsinkin kuolemanrangaistuksesta annettu seurantaraportti. Iso osa mietinnöstänne on omistettu tälle aiheelle. Olemme ottaneet aiheen säännöllisesti esille myös korkealla tasolla samanmielisten yhteistyökumppanien kanssa edistääksemme kuolemanrangaistuksen yleismaailmallista lakkauttamista. Ponnistelut tämän toteuttamiseksi jatkuvat.

Haluan nyt sanoa muutaman sanan EU:n suuntaviivoista. Ihmisoikeuksia koskevien Euroopan unionin suuntaviivojen tarkistamisen sekä naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaa koskevien uusien suuntaviivojen hyväksymisen jälkeen keskitymme nyt niiden tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Tähän liittyen puheenjohtajavaltio on tehnyt joitakin ehdotuksia. Näitä ovat muun muassa se, että laaditaan ohjeet, jotka lähetetään edustustopäälliköille ja komission valtuuskunnille. Olemme halunneet ottaa nämä kysymykset esille myös vuoropuheluissamme ja kuulemisissamme kolmansien maiden kanssa.

Mietinnössä kiinnitetään huomiota naisten oikeuksiin, ja tiedän, että tämä on erityisen tärkeä aihe esittelijä Obiols i Germàlle. Naisten oikeudet ovatkin ensisijaisten tavoitteidemme joukossa. Työskentelemme parhaillamme YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 parissa. Päätöslauselma toimii meille Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvän toiminnan ohjenuorana, ja sen avulla olemme voineet kehittää puitteet sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista varten.

Mitä ihmisoikeuksien puolustajiin tulee, EU jatkaa yhteistyötä kansalaisjärjestöjen kanssa. Myös virallisella tasolla tehtävä työ neuvostossa viisumien myöntämiseksi myös ihmisoikeuksien puolustajille jatkuu. Kolmansien maiden kanssa käytävässä vuoropuhelussa sananvapaus ja yksittäisten tapausten ratkaiseminen ovat edelleen keskeisellä sijalla asialistallamme.

Vuoropuheluista ja kuulemisista kolmansien maiden kanssa on sanottava, että EU tekee kaikkensa varmistaakseen, että näitä välineitä voidaan hyödyntää entistä tehokkaammin ihmisoikeuspolitiikkamme täytäntöönpanossa. Olemme sopineet paikallisten vuoropuhelujen järjestämisestä viiden Latinalaisen

Amerikan maan eli Brasilian, Kolumbian, Argentiinan, Chilen ja Meksikon kanssa, ja suunnittelemme vuoropuheluiden järjestämistä myös Keski-Aasian maiden kanssa.

Sanoisin nyt muutaman sanan EU:n ja Kiinan välisestä 27. ihmisoikeusvuoropuhelusta, joka järjestetään 14. toukokuuta Prahassa. On tärkeää varmistaa, että vuoropuhelumme olisivat mahdollisimman hedelmälliset ja tulokselliset. EU:n ja Kiinan välinen ihmisoikeusvuoropuhelu on pisimpään kestänyt vuoropuhelumme. Sitö on voitava mukauttaa sen mukaisesti, miten olemme edenneet tavassa käsitellä ihmisoikeusasioita. Molemmat toimielimemme seuraavat tarkoin Kiinan kehitystä. Tälle vuodelle ajoitettujen lukuisten tapahtumien ansiosta voimme ylläpitää tiivistä yhteydenpitoa Kiinan yhteistyökumppanien kanssa. Tämä on hyvin arvokas vuoropuhelu. Toivomme, että neuvottelut tuottavat yhä enemmän konkreettisia tuloksia.

Lopuksi haluaisin korostaa, että ihmisoikeuksien edistäminen ja kunnioittaminen kaikkialla maailmassa on yksi ulkopoliittikkamme ensisijaisista tavoitteista. EU ponnistelee ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistämiseksi ympäri maailman erilaisten menetelmien ja lausuntojen sekä poliittisen vuoropuhelun ja kriisinhallintaoperaatioiden avulla. Tulosten aikaan saaminen edellyttää yhtenäisen lähestymistavan soveltamista. Euroopan parlamentti on ollut eturintamassa lisäämässä tätä yhtenäisyyttä kaikilla tasoilla, mistä olemme hyvin kiitollisia.

Olen yleisesti ottaenkin hyvin kiitollinen parlamentin toiminnasta ja tuesta ihmisoikeusasioissa. Saharovin palkinnon arvo yhteisten arvojemme edistäjänä on tunnustettu laajasti. Seuraamme edelleen, missä määrin ihmisoikeuslausekkeet, sanktiot ja vuoropuhelu (joita on tarkasteltu laajasti täällä parlamentissa) voivat toimia tehokkaasti ulkopoliittikkassamme yleisesti niin, että varmistetaan korkeimpien ihmisoikeusnormien noudattaminen.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minulla on suuri ilo osallistua tähän täysistuntokeskusteluun, jossa käsitellään mietintöänne, esittelijä Obiols i Germà. Sijaistan kollegaani Ferrero-Waldneria, joka ei päässyt tänne, koska hän osallistuu Prahassa järjestettävään Euroopan unionin ja Kanadan väliseen huippukokoukseen.

Haluan ensiksi kiittää esittelijä Obiols i Germàa laadukkaasta työstä. Kiitän häntä siitä, että hän laati mietintönsä myönteisessä hengessä, mikä on osoitus myös komission ja neuvoston vuosien kuluessa tekemistä ponnisteluista parlamentin suositusten täytäntöön panemiseksi.

Toimielimet ovat pyrkineet edistämään joko ihmisoikeusvuoropuheluissa tai kansainvälisissä elimissä harjoitetuissa poliittisissa vuoropuheluissa edistämään Euroopan unionin kuvaa ihmisoikeuksien, perusvapauksien, demokratian ja oikeusvaltion kiihkeänä ja uskottavana puolestapuhujana, vaalijana ja edistäjänä.

Vuonna 2008 vietettiin ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60-vuotispäivää yhdessä kaikkien EU:n toimielinten kanssa. Samana vuonna komissio asetti kaksi ensisijaista tavoitetta, nimittäin naiset ja lapset, sekä vahvisti toimielinten välistä lähestymistapaa.

Olemme yrittäneet panna täytäntöön useita aiempiin mietintöihin sisältyviä yleissuosituksia, jotka on sisällytetty onnistuneesti myös tänään käsiteltävänä olevaan mietintöön. Olemme sopineet, että keskitämme toimemme tiettyihin maihin, kun on kyse lasten oikeuksia koskevien suuntaviivojen soveltamisesta. Olemme lisäksi mobilisoineet Euroopan unionin jäsenvaltioiden lähetystöt sekä Euroopan yhteisön valtuuskunnat valvomaan näitä toimia. Olemme siis ottaneet johtoroolin taistelussa yhtä pahinta ihmisoikeuksien ja lasten oikeuksien rikkomisen muotoa vastaan: lapsisotilaiden värväminen ja lasten kärsimykset aseellisissa konflikteissa.

Annan nyt kaksi esimerkkiä. Unioni hyväksyi lasten oikeuksia koskevat uudet suuntaviivat 10. joulukuuta 2007. Niiden täytäntöönpanon ensimmäisessä vaiheessa keskitytään lapsiin kohdistuvaan väkivaltaan. Käynnistämme pilottiohjelman, joka on suunnattu kymmenelle eri maanosia edustavalle maalle. Nämä maat valittiin siitä syystä, että niiden hallitukset ovat jo sitoutuneet lapsiin kohdistuvan väkivallan torjuntaan ja koska niiden hallitukset tarvitsevat lisää kansainvälistä tukea lapsiin kohdistuvan väkivallan torjunnassa. Euroopan unionin neuvosto tarkisti kesäkuussa vuonna 2008 aseellisiin konflikteihin värvättyjen lasten oikeuksia koskevat suuntaviivat tehostaakseen ja laajentaakseen niiden lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vaikutusten käsittelyä, joita aseellisilla konflikteilla on lapsiin.

Komission tiedonannossa käsitellään erikseen lasten asemaa Euroopan unionin ulkoisessa toiminnassa sekä suositellaan yhtenäistä lähestymistapaa lasten oikeuksien edistämiseksi sekä lasten aseman parantamiseksi kaikkialla maailmassa. Tiedonannosta on järjestetty laaja-alainen kuuleminen. Erityistä huomiota on kiinnitetty hallituksista riippumattomiin järjestöihin. Euroopan unionin neuvosto antoi toukokuussa vuonna 2008

tämän tiedonannon ja siihen liittyvän toimintasuunnitelman pohjalta päätelmät, joiden tavoitteena on vahvistaa unionin ulkopoliittikkaa lasten oikeuksien osalta.

Vuonna 2009 jatkamme tällä tiellä seuraavassa esittämieni aloitteiden avulla. Kesäkuussa komissio järjestää Brysselissä eurooppalaisen lasten oikeuksia käsittelevän foorumin. Foorumissa keskitytään erityisesti lapsityövoimaan. Pyrimme saamaan kaikki sidosryhmät mukaan foorumiin. Itselleni tämä foorumi on hyvin tärkeä. Seuraava puheenjohtajavaltio Ruotsi sekä komissio järjestävät heinäkuussa Tukholmassa kansalaisjärjestöjen foorumin, jonka pääaiheena on lapsiin kohdistuva väkivalta. Syksyllä julkistamme kertomuksen, jossa käsitellään unionin toteuttamia toimia etenkin ihmiskäytön alalla lapsityövoiman torjumiseksi. Vuonna 2009 Euroopan unionin olisi siis voitava edistää entisestään toimia lasten hyväksi.

Seuraavaksi käsitelen naisten oikeuksia. Euroopan unioni on viime kuukausina vahvistanut naisten oikeuksia koskevaa ulkopoliittikkaansa. Naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevat uudet suuntaviivat sekä kaikenlaisen naisiin kohdistuvan syrjinnän torjuminen edellyttävät tiettyjä toimia. Unionin edustustot ja komission valtuuskunnat ovat sitoutuneet näihin toimiin ja tukevat niitä.

Haluan muistuttaa, että EU:n ulkoministerit sopivat hiljattain kokonaisvaltaisen lähestymistavan käyttöönotosta YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1325 ja 1820 täytäntöön panemiseksi. On syytä muistaa myös YK:n pääsihteerin myönteinen vastaus yhteiseen vetoamukseen, jonka komission jäsen Ferrero-Waldner sekä 40 tärkeässä kansainvälisessä asemassa olevaa naista esittivät vuonna 2008.

Vetoamuksessa YK:ta kehoitetaan järjestämään päätöslauselman 1325 tarkistamista käsittelevä ministeritason kokous, joka pidetään näillä näkymin vuonna 2010. Teemme luonnollisesti yhteistyötä tulevan puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa luonnostellessamme kantaamme päätöslauselman tarkistamiseen.

Arvoisa puhemies, tässä oli sanottavani. Paljon jäi toki vielä sanomatta, mutta korostaisin jälleen, että demokratian ja ihmisoikeuksien edistämiseen tähtäävän EU:n politiikan vahvistaminen edellyttää luonnollisesti suurta toimielinten välistä synergiaa. Komissio on valmis toimimaan näiden linjausten mukaisesti. Komissio haluaa luoda tiiviin yhteistyön kaikkien kolmen toimielimen välille, jotta ne voivat olla todellisenä tukena toisillensa. Tässä mielessä Euroopan parlamentilla voi olla keskeinen rooli, koska sillä on asemansa ja tehtävänsä puolesta parhaimmat mahdollisuudet toimia sorrettujen ja kärsivien äänitorvena.

Näistä asioista halusin puhua teille neuvoston puheenjohtajan puheenvuoron jälkeen. Seuraavaksi kuuntelen tarkoin jäsenten puheenvuoroja.

Laima Liucija Andrikiene, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kollegaamme Raimon Obiols i Germàa hänen mietinnöstään ja päätöslauselmastaan. Ulkoasiainvaliokunnassa äänestämämme päätöslauselmaluonnos oli tasapainoinen. Olemme päässeet kompromisseihin. Mietintöön sisältyy pitkä luettelo tärkeitä ihmisoikeuksien alan kysymyksiä, ja toivon, että päätöslauselmaa kannattaa huomiossa äänestyksessä suuri enemmistö.

Tämän sanottuani haluaisin korostaa joitain kysymyksiä sekä nostaa esille erittäin kiistanalaisen tarkistuksen, joka esitettiin ennen täysistuntoa. Tarkoitin ALDE-ryhmän kollegoidemme tekemää tarkistusta. Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että unioni perustuu arvoihin ja niihin kuuluvat kristilliset arvot. Miten voidaan kuvitella, että tämä parlamentti lopettaa vaalikautensa tuomitsemalla paavi Benedictus XVI:n hänen kannanottojensa vuoksi? Minun kantani on, että tämän tarkistuksen allekirjoittajien käyttämää sanamuotoa ei voida mitenkään hyväksyä ja että se olisi hylättävä.

Ihmisoikeuksien puolustajat, ehdotan, että me Euroopan parlamentissa toistamme päätöslauselmassa pyyntömme siitä, että kaikkien Saharov-palkinnon saajien ja erityisesti Aung San Suu Kyin, Oswald Payá Sardiñasin, kuubalaisen Damas de Blanco -ryhmän ("Naiset valkoisissa") ja Hu Jian on päästävä Euroopan toimielimiin. Pahoittelemme, että yksikään heistä ei saanut osallistua Saharov-palkinnon 20-vuotisseremonioihin.

Lopuksi käsitelen terrorismin torjuntaa ja ihmisoikeuksia. Ehdotan, että Euroopan parlamentti kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita torjumaan terrorismia täysin ihmisoikeuksia ja perusvapauksia noudattaen ja että tämän on oltava yksi unionin painopistealoista sekä sen ulkoisen toiminnan keskeisistä tekijöistä. Olisi haitallista, jos päätöslauselmassamme viitataan tiettyihin nimiin.

Richard Howitt, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella ystävääni ja kollegaani Raimon Obiols i Germàa tästä mietinnöstä. Olin aikaisemmin tällä vaalikaudella yksi parlamentin vuosittaisen ihmisoikeuskertomuksen esittelijöistä sekä ihmisoikeuksien alivaliokunnan sosialistiryhmän

varapuheenjohtaja, ja haluaisin tässä Euroopan parlamentin viisivuotiskauden lopussa pidettävässä keskustelussa todeta parlamentille, mitä olemme saavuttaneet.

Uskon, että olemme tehneet hyvää koordinoitua työtä parlamentin valtuuskuntien välillä niin, että kaikkien puolueiden Euroopan parlamentin jäsenet ovat voineet esittää tiukkoja kysymyksiä eri hallituksista edustustoihimme kaikkialla maailmassa. Olen ylpeä siitä, että olen voinut itse osallistua tähän prosessiin, joka on ulottunut Kolumbiasta Turkkiin ja Georgiasta Kroatiaan. Olen hyvin ylpeä valiokunnan ja parlamentin jäsenten demokratian rakentamisesta ja vaalien valvontaa koskevasta työstä. Afganistanissa, Kongon demokraattisessa tasavallassa, palestiinalaisalueilla ja Angolassa saamani kokemus on ollut minulle erityisen tärkeä edellisen viiden vuoden aikana.

Olen hyvin ylpeä siitä, että olemme toteuttaneet toimia ja edustaneet mielestäni erinomaisesti Euroopan parlamenttia YK:n ihmisoikeusneuvostossa Genevessä. Minusta meillä on ollut siellä todellista vaikutusvaltaa. Olemme pyrkineet siihen, että Eurooppa pyrkii eroon ryhmittymän ajatusmallista ja lähestyy maailman muita alueita. Olemme luonnollisesti työskennelleet tiiviisti erityisedustajien ja esittelijöiden kanssa. Tähän sisältyi äskettäin vierailu, jonka aikana autoin YK:n yrityselämästä ja ihmisoikeuksista vastaavaa erityisedustajaa, ja olen itse ollut erityisen kiinnostunut tästä asiasta.

Olen tyytyväinen, että kampanjoimme ja toimimme EU:n toimielinten kampanjan etulinjassa, jotta liittyisimme ensimmäistä kertaa eräseen ihmisoikeuksia koskevaan välineeseen, vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaan YK:n yleissopimukseen. Olen tyytyväinen siihen, arvoisa komission jäsen, että vaikka komissio oli ensin vastahakoinen, parlamentti vaati tiukasti, että säilytämme erillisen aloitteen demokratiasta ja ihmisoikeuksista, jotta ihmisoikeuksille myöntämämme rahoitus on näkyvää ja merkittävää ja jotta sitä myönnetään edelleen sellaisillekin valtioille, joiden hallinto rikkoo ihmisoikeuksia.

Parlamenttia kiitetään usein työstään ihmisoikeuksien alalla, mutta minä haluaisin kunnioittaa niiden ihmisoikeuksien puolustajien urheutta ja rohkeutta, joita tapaamme ja joiden kanssa keskustelemme päivittäin. He asettavat henkensä vaaranalaiseksi meille kaikille arvokkaiden yleismaailmallisten arvojen ja normien puolesta.

Jules Maaten, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, on aina hankala tuoda esiin tiettyjä kohtia tämänkaltaisesta päätöslauselmasta, koska tällaisesta päätöslauselmasta tulee helposti varsinainen joulukuusi. Esittelijä on tehnyt erittäin hyvää työtä, ja hänen juuri esittämiensä näkökohtien, jotka koskivat esimerkiksi kuolemanrangaistusta, on oltava kaikkien ihmisoikeuksien alan ponnistelujemme ehdoton painopiste. Hän totesi tämän aivan oikein.

Minusta on kiinnitetty liian vähän huomiota myös kysymykseen naisten osallistumisesta ihmisoikeustoimiin etenkin, kun otamme huomioon naisten roolin ihmisoikeuksien puolustajina. Ryhmäni ei mene niin pitkälle, että haluaisimme tässä yhteydessä puuttua seksistiseen kielenkäyttöön. En usko, että voimme ratkaista tällaisia ongelmia jonkinlaisella kapulakielellä tai poliittisella korrektiudella, mutta on hyvä, että tätäkin ongelmaa käsitellään.

Sama koskee myös lapsia. Päätöslauselmassa todetaan joitain erittäin hyviä näkökohtia lapsista, ja viitataan erityisesti kohtaan lapsiseksiturismista. Tästä erityisestä aiheesta haluaisin sanoa, että olemme joidenkin muiden Euroopan parlamentin jäsenten kanssa käynnistäneet kampanjan, jonka yli 37 000 henkeä on nyt allekirjoittanut internetissä. Tilanne on valitettavasti edelleen se, että sadat eurooppalaiset miehet lentävät Kaakkois-Aasiaan, Latinalaiseen Amerikkaan ja Afrikkaan joka viikko ja käyttävät hyväksi lapsia, joskus hyvin pieniä lapsia, joten on korkea aika, että Eurooppa toteuttaa toimia tällä alalla.

Olen iloinen, että komission jäsen Barrot on tänään läsnä, koska erityisesti hän on pannut päänsä peliin ja esittänyt joitain erittäin hyviä ehdotuksia. Tämä lähettää mielestäni tärkeän viestin.

Ihmisoikeudet ovat edelleen eräänlainen Euroopan ulkopoliittikan Tuhkimo. Kun tarkastelemme ulkopoliittikkaamme, voimme nähdä, että siinä käsitellään edelleen erityisesti kaupan helpottamista koskevia kysymyksiä ja vastaavia asioita. Minusta ihmisoikeuksille on annettava enemmän painoarvoa. Lisäksi kehoitan erityisesti komissiota kiinnittämään enemmän huomiota Internetin sensurointia koskevaan ongelmaan, koska parlamentin neljän suurimman ryhmän jäsenet ovat käynnistäneet tässä asiassa aloitteen ”Global Online Freedom Act” -lainsäädännöstä, joka perustuu Yhdysvaltojen kongressin tekemiin ehdotuksiin.

Tietääkseni esimerkiksi komission jäsenet Reding ja Ferrero-Waldner ovat osoittaneet kiinnostusta asiaan. Toivon, että saamme todella aikaan joitain konkreettisia ehdotuksia tässä asiassa, sillä vaikka varojen välitön myöntäminen on tärkeää, meidän on oltava myös valmiita edistämään ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevaa eurooppalaista lähestymistapaa.

Konrad Szymański, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, jälleen kerran käsittelemme ihmisoikeuksia koskevaa mietintöä, joka on laadittu ideologisten näkökohtien perusteella. Tämän päivän vasemmistolainen ideologia sulkee silmänsä maailman eri alueiden uskonnonvapautta koskevilta kysymyksiltä. Kristittyjä vainotaan Kiinassa, Intiassa, Iranissa, Vietnamin, Venäjällä ja viime aikoina myös Pakistanissa. Yleismaailmallisen ihmisoikeuksien julistuksen 18 artiklan ja eurooppalaisen yleissopimuksen 9 artiklan selkeistä määräyksistä huolimatta vasemmisto ei ole kiinnostunut uskonnonvapaudesta. Sen sijaan vasemmistolainen ideologia keskittyy pakonomaisesti seksuaalisten vähemmistöjen syrjimättömyyden periaatteeseen, jota ei ole niin vahvasti kirjattu kansainväliseen oikeuteen.

Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän ehdotus hyökätä pyhää isää Benedictus XVI:tä vastaan hänen Afrikassa antamien lausuntojensa vuoksi on todella kummallista. Vaikuttaa siltä, että liberaalit ovat unohtaneet periaatteen kirkon ja julkisen elämän erottamisesta, mistä he usein muistuttavat meitä. Tänäpä on käynyt ilmi, että liberaalit haluavat uskonnollisten laitosten alistuvan valtion ja julkisen vallan alle. Tämä kehoitus kohdistuu kirkon vapautta ja sananvapautta vastaan, ja tämän ehdotuksen hyväksyminen merkitsee, että äänestämme mietintöä vastaan.

Hélène Flautre, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, Raimon Obiols i Germà laiatima vuosikertomus on erinomainen. Sen ja kaikkien ihmisoikeuksien alivaliokunnan tällä parlamenttikaudella toteuttamien toimien tavoite on poistaa sanojen ja tekojen välinen kuilu Euroopan ulkoisessa toiminnassa sekä kitkeä kaikki epäjohtomukaisuudet ja heikkoudet politiikastamme alkaen jäsenvaltioista, jotka ovat liian usein ristiriidassa kansainvälisen oikeuden kanssa. Ei riitä, että mainitsemme maahanmuuttajien kohtelun, yhteistyön CIA:n salaisten lentojen kanssa tai sen, että emme ole ratifioineet kansainvälisiä yleissopimuksia.

Myös neuvoston vaatimukset ovat epäjohtomukaisia. Miten voidaan selittää se, että neuvosto ei ole vielä antanut vapaita käsiä panna täytäntöön Israelin kanssa tehdyn assosiaatiosopimuksen 2 artiklaa havaitseviemme jatkuvien loukkausten jälkeen? Toimintalinjamme ovat lokeroituneet. Niistä puuttuu näin ollen kokonaisvaltainen näkökulma, ne eivät ole yhdenmukaisia, ja välineemme eivät ole optimoituja eikä niitä ole asetettu järjestykseen. On käsittämätöntä, että neuvosto on julkaissut tiedonannon, jossa se pitää myönteisenä Tunisian kanssa perustettua ihmisoikeuksien alikomiteaa, vaikka emme voi edelleenkään tukea maan ihmisoikeusaktivisteja Tunisian asettamien esteiden vuoksi.

Olemme esittäneet peräkkäisissä valiokunta-aloitteissa mietinnöissämme suosituksia, kuten valtiokohtaisten ihmisoikeusstrategioiden laatimista ja parlamentin jäsenten suurempaa osallistumista toimintalinjoihin, ja olemme onnistuneet saamaan aikaan muutoksia. Tällä viittaa esimerkiksi kidutusta koskeviin suuntaviivoihin.

Ihmisoikeusaktivisteja suojellaan tällä hetkellä paremmin, ja pidän myönteisenä, että neuvosto ja komissio tarkastelevat nyt ihmisoikeuslausekkeita. Haluaisin tässä yhteydessä muistuttaa, että me haluaisimme, että tämä lauseke muotoillaan uudelleen. Haluaisimme, että vuoropuhelun avaamista koskeva mekanismi toteutetaan ja että se sisältyy järjestelmällisesti kaikkiin Euroopan unionin sopimuksiin.

Olemme olleet viiden vuoden ajan valmiita tekemään yhteistyötä neuvoston ja komission kanssa unionin politiikan parantamiseksi. Tämä työ on käynnissä ainakin tällä hetkellä, ja haluaisin kiittää niitä lämpimästi, koska niiden ja kollegoiden panos on ollut välttämätöntä tämän asian menestymiseksi sekä uskottavuuden lisäämiseksi tällä alalla.

Erik Meijer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, voimme nähdä Euroopan ulkopuolisissa maailmassa, että hallitukset surmaavat ihmisiä sellaisten tekojen vuoksi, joita me emme pidä rangaistavina tai joista annettava rangaistus on hyvin lievä. Yhä edelleen hallinnot pyrkivät takertumaan valtaan väkivaltaan turvautumalla, yhä edelleen ihmisiä syrjitään, ja he elävät kurjuudessa ja nöyryyttävissä oloissa köyhyysrajan alapuolella.

Yhä edelleen on valtiota vailla olevia kansoja, jotka tuntevat, että hallitukset heidän kotivaltioissaan haluaisivat heidän mieluiten lähtevän maasta ja tekemään tilaa enemmistöryhmään kuuluville. On hallituksia, jotka eivät välitä joistain kansalaisryhmistään ja kieltäytyvät ratkaisemasta heidän ongelmiaan.

Olemme samaa mieltä EU:ssa, että tätä ei voida hyväksyä, mutta kuitenkin me edelleen toimimme kahden mittapuun mukaisesti. Valtioilta, joiden ystävyys haluamme säilyttää, koska ne ovat suuria ja taloudellisesti tehokkaita, tai ne ovat tärkeitä kauppakumppaneita tai joita pidämme liittolaisina, ei vaadita samaa kuin pieniltä valtioilta, joilla ei ole valtaa. Tämä on saatava päättyään. Muutoin ihmisoikeusrikkomuksia koskevien tilastojemme luotettavuus asetetaan kyseenalaiseksi.

Bastiaan Belder, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin ja Kiinan suhteiden valvonnasta vastaavana esittelijänä minua ilahduttaa suuresti, että esillä olevan mietinnön 80 ja 87 kohdassa kiinnitetään paljon huomiota Kiinan ihmisoikeustilanteen vakavuuteen. Kuitenkin yksi erittäin vakava ihmisoikeusrikkomus Kiinan kansantasavallassa ei sisälly mietintöön, ja tarkoitan tällä psykiatristen toimien väärinkäyttöä poliittisia toisinajattelijoita vastaan.

Tällainen terveydenhoidollisen toimen väärinkäyttö tunnetaan nimellä *ankang*, mikä tarkoittaa huolestuttavalla tavalla ”terveyttä levon välityksellä”, ja tämä on totta: jos ihmisiltä viedään taju rauhoituslääkkeillä, he ovat levossa. Kiina on aina virallisesti kiistänyt jyrkästi kaikki syytökset mietinnössäni mainitusta *ankang*-järjestelmästä. Haluaisin kuitenkin mielelläni saada komissiolta tietoja Beijingin hallituksen poliittisiin tarkoituksiin soveltamasta psykiatrian väärinkäytöstä.

Minusta oli mielenkiintoista kuulla puheenjohtajavaltio Tšekin juuri esittämä ilmoitus, että ensi viikolla järjestetään ihmisoikeuskokous. Haluaisin sen vuoksi pyytää puheenjohtajavaltio Tšekiltä, että psykiatrian väärinkäyttö Kiinassa otetaan kyseisen kokouksen esityslistalle. Olisin kiitollinen tästä erityisesti sen vuoksi, että Kiina kiistää tämän seikan.

Arvoisa puhemies, haluaisin lopuksi todeta, että vierailin vuosi sitten Kiinassa henkilökohtaisesti ja sain tietooni asioita, joita protestanttisten kirkkojen jäsenet olivat joutuneet kokemaan. Kaikkia, jotka osoittivat halunsa puhua ulkomaalaiselle, rangaistiin pitkällä kuulustelulla poliisilaitoksella tai heitä peloteltiin etukäteen. Onneksi ne kolme kiinalaista, joiden kanssa puhuin myöhemmin, vapautettiin melko nopeasti.

Tällaisia tapauksia voidaan ehkäistä, kun komissio ja parlamentti toteuttavat asianmukaisia toimia, kuten Georg Jarzembowski totesi. Kiitän häntä, että hän mainitsi tämän. Tämä on minulle kiistan todiste siitä, että Euroopan unioni voi suojella tehokkaasti ihmisoikeuksia. Tämä antaa meille toivoa tulevaisuudesta.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, Raimon Obiols i Germà esittelemä mietintö ihmisoikeuksista maailmassa osoittaa, että Euroopan parlamentti on täysin ja jatkuvasti sitoutunut ihmisoikeuksien puolustamiseen kaikkialla maailmassa. Olen todennut monesti, että niitä ei ole puolustettava vain yhdellä alueella, valtiossa tai mantereella, vaan niitä on puolustettava maailmanlaajuisesti.

Tässä ihmisoikeuksien tilannetta koskevassa mietinnössä tarkastellaan tilannetta eri valtioissa, kuten Iranissa, Kiinassa tai Venäjällä, Guantánamossa ja muissa valtioissa, kuten Kuubassa, jossa perusoikeuksien käyttäminen ei ole sallittua. Tällainen kysymys oli se, että ”Damas de Blanco” -ryhmää (”Naiset valkoisissa”) ei päästetty hakemaan Saharov-palkintoa, saapumaan tänne tai lähtemään kotivaltioistaan. Vastaavia väärinkäytöksiä esiintyy myös muissa valtioissa, kuten Nicaraguassa ja Venezuelassa, joista on tehty erillinen päätöslauselma, mistä äänestetään huomenna. Tämä tilanne osoittaa meille, että olemme ponnisteluistamme huolimatta kaukana ihmisoikeuksien toteutumisesta kaikkialla maailmassa.

Arvoisa puhemies, haluaisin viitata tarkistukseen, jonka eräät kollegani esittävät. He pyysivät tuomitsemaan erään instituution – jonka yli kahden tuhannen vuoden aikana mahdollisesti suorittamista virheistä on esitetty monesti anteeksipyyntöjä – johtajan, joka on todella sitoutunut ihmisarvon puolustamiseen. Se, että paavi, joka on satojen miljoonien henkilöiden hengellinen johtaja ja suvereenin valtion päämies, ei voi esittää mielipidettään herkästä ajankohtaisesta asiasta ilman, että hänet tuomitaan, on minusta suoraan sanoen suvaitsematonta. Arvoisa puhemies, minusta tämä tarkistus on järkyttävä.

Olen työskennellyt tämän tarkistuksen laatijoiden kanssa muissa yhteyksissä, mutta minun mielestäni he ovat nyt tällä tarkistuksella sotkeneet asiaan epäolennaisia seikkoja. Mielestäni olennainen asia on se, että muiden mielipiteitä kunnioitetaan, vaikka ne eivät olisi samoja kuin omamme, ja että ketään ei tuomita. Arvoisa puhemies, tämä merkitsee myös, että taulusta lankeavaa varjoa ei erehdytä pitämään itse tauluna.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin keskustelu maailman ihmisoikeustilanteesta on yksi poliittisen prosessin tärkeimmistä aloista. Euroopan unioni voi kuitenkin käyttää vaikutusvaltaansa ihmisoikeuksien puolustamiseksi maailmassa ainoastaan, jos se toimii itse esimerkkinä tällä alalla.

Ihmisoikeuslausekkeen sisällyttäminen kaikkiin neuvotteluihin on suuri voitto, mutta sen tuloksia on arvioitava säännöllisin väliajoin, jotta toimintalinjoja ja aloitteita voidaan mukauttaa.

Kuolemanrangaistuksen ja kidutuksen poistaminen on yleisesti ottaen tärkein painopisteemme, ja unionin on tehostettava toimiaan näillä aloilla. Lopuksi emme saa unohtaa, että vuosi 2008 päättyi traagisiin tapahtumiin Gazassa, jossa ihmisoikeuksia rikottiin räikeästi ja jossa Israelin joukot käyttivät kokeellisia ja kiellettyjä aseita.

Euroopan parlamentilla on velvollisuus vaatia, että tämä asia selvitetään täydellisesti. Meidän on valvottava tiiviisti tutkimusta ja asetettava kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksiin syyllistyneet vastuuseen. Kansainvälinen yhteisö ei saa missään tapauksessa sallia sotarikoksia riippumatta siitä, missä niitä suoritetaan ja kuka niihin syyllistyy. Haluan lopuksi kiittää esittelijää hänen tekemästään erinomaisesta työstä.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää esittelijä Raimon Obiols i Germàa hänen erittäin hyvästä mietinnöstään.

Ihmisoikeustilanne näyttää erittäin synkältä monissa maailman valtiossa. Tämä koskee myös Eurooppaa, kun ajattelemme esimerkiksi Valko-Venäjän tilannetta. Euroopan unionin on tehostettava ihmisoikeuspolitiikan täytäntöönpanoa koskevia toimia kaikilla aloilla ja asetettava selkeät vaatimukset. Me katsomme, että ihmisoikeudet ovat jakamattomia. Tämä voidaan ottaa huomioon esimerkiksi Venäjän kanssa tehtävää uutta sopimusta koskevissa neuvotteluissa siten, että otetaan käyttöön sitova ihmisoikeuslauseke, joka vaikuttaa neuvottelujen kaikkiin osa-alueisiin.

Haluaisin jälleen kerran ehdottaa, että ihmisoikeuksien alivaliokunnasta olisi tehtävä pysyvä valiokunta.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, maailman ihmisoikeustilanne näyttää synkältä, ja monet suuret valtiot, jotka ovat EU:n tärkeitä kumppaneita, on mainittu. Siksi on tärkeää, että parlamentin päätöslauselmassa vaaditaan, että kahdenvälisten sopimusten soveltamisessa kiinnitetään enemmän huomiota ihmisoikeuksiin ja ennen kaikkea poliittisiin oikeuksiin jopa silloin, kun on kyse tärkeistä kauppakumppaneista.

Kysymys kuuluu: mitä voimme tehdä käytännössä tämän tilanteen korjaamiseksi? Ehkäpä meidän pitäisi pyrkiä ensiksi poistamaan EU:sta Schröderin vaikutus. Demokraattiset valtiot eivät voi kuitenkaan välttää omalta osaltaan vastuuta tästä suuressa osassa maailmaa vallitsevasta synkästä tilanteesta.

Voimme tarkastella esimerkiksi Venäjän tilannetta. Parlamentti antaa EU:n ja Venäjän välisistä ihmisoikeusneuvotteluista järkyttävän johtopäätöksen. EU ei ole onnistunut saamaan aikaan mitään muutosta Venäjän politiikassa erityisesti oikeuslaitoksen riippumattomuuden sekä ihmisoikeuksien puolustajien ja poliittisten vankien kohtelun alalla. Hodorovskin tapaus on vain symbolinen. Yhden kuukauden tapahtumat hänen toisessa oikeudenkäynnissään ovat osoittaneet, mitä muutoksia edellisen kuuden vuoden aikana on saavutettu. Rikosasioista vastaava oikeuslaitos on täysin valtiovallan alaisuudessa.

Haluaisin lopuksi tähdentää parlamentin viestiä siitä, että neuvoston on vastattava hyvin selkeällä tavalla erityisesti parlamentin kiireellisiin päätöslauselmiin. Euroopan parlamentti edustaa parhaalla mahdollisella tavalla planeettamme demokraattista omaatuntoa. Se reagoi nopeasti ja päättäväisesti inhimillisiin tragedioihin ympäri maailmaa. Neuvoston on kuitenkin reagoitava nopeasti ja myönteisellä tavalla, jotta meillä on todellista valtaa vaikuttaa ihmisoikeustilanteeseen. Kyseessä on usein myös arvojen ja taloudellisen edun välinen ongelma.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä kehottaa Kiinan hallitusta ja kommunistista puoluetta harjoittamaan rakentavasti tulevaa ihmisoikeusvuoropuhelua. Tämä liennyttäisi huomattavasti EU:n ja Kiinan välisiä suhteita. Olemme aidosti kiinnostuneita kahdenvälisten suhteiden parantamisesta. Tämän vuoropuhelun on kuitenkin oltava rehellistä. Meidän on siksi puolustettava oikeutettuja vaatimuksiamme Kiinan suhteen. Mielestämme ihmisoikeuksien puolustaja Hu Jia olisi vapautettava välittömästi. Tiibetiläisten uskonnollisen johtajan Dalai Laman kanssa käytäviä keskusteluja olisi jatkettava. Kiinassa sijaitseva Tiibetin alue olisi avattava toimittajille ja YK:n ihmisoikeusasiantuntijoille.

Minun mielestäni Kiinan kansantasavalta osoitti olympiakisoja ennen, että se voi myöntää enemmän vapautta lehdistölle ja samalla säilyttää maan vakauden. Sillä pitäisi olla nyt rohkeutta aloittaa uudistuksia, jotka koskevat uudelleenkoulutusleirejä, syytettyjen oikeuksia, kuolemanrangaistusta, uskonnonvapautta ja kokoontumisvapautta. Sen olisi todella parannettava näitä ihmisoikeuksia ja keskusteltava kanssamme.

Robert Evans (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää ja muita kollegoitani. Tämän mietinnön on kuitenkin oltava enemmän kuin sanoja asiakirjassa. Kyseessä olisi oltava toimintasuunnitelma. Sen 1 kohdassa todetaan seuraavaa: ”katsoo, että EU:n on edistettävä johdonmukaista ja yhtenäistä politiikkaa ihmisoikeuksien ylläpitämiseksi ja edistämiseksi kaikkialla maailmassa, ja korostaa tarvetta harjoittaa tätä politiikkaa entistä tehokkaammin”. Haluaisin kiinnittää huomion Sri Lankan tilanteeseen, ja monia kohtia mietinnöstä voidaan soveltaa siihen.

Mietinnön 63 kohta koskee lapsisotilaiden värväämistä. Pidän sitä erittäin valitettavana, ja olen varma, että kollegani ovat samaa mieltä. Muistaakseni 48 kohta koskee kuolemanrangaistusta. Sri Lankan hallitus on surmannut vuoden alusta lähtien noin 5 000 siviilihenkilöä omalla alueellaan: tämä merkitsee käytännössä kuolemanrangaistusta ja viattomien kansalaisten kuolemista. Sri Lankan hallitusta ja sen sotavoimia on syytetty monista omaan väestöönsä kohdistuvista ihmisoikeusrikkomuksista, sairaaloiden pommittamisesta, laittomien aseiden käytöstä vastoin humanitaaristen ja lääkinällisten...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, ymmärrän hyvin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän kollegoideni esittämän tarkistuksen 2 aidsin vastaisesta taistelusta ja haluaisin korostaa, että olen yleisesti ottaen samaa mieltä sen perusteista.

Vastustan kuitenkin tätä tarkistusta. Katolinen kirkko on jäsenvaltioista riippumaton ja sillä on oikeus torjua aidsia omalla tavallaan, vaikka me olemme sitä mieltä, että tämä voitaisiin tehdä paremmin.

Olennaista on se, että ei ole oikeudenmukaista tai järkevää kohdistaa hyökkäystä paavia vastaan juuri ennen Euroopan parlamentin vaaleja. Tämä voi jakaa syvemmin yhteiskuntiamme, ja monet henkilöt voivat asettaa kyseenalaiseksi osallistumisensa arvon.

Olisi vakava erehdys, jos parlamentti tuomitsee jyrkästi miljoonien uskonnollisten henkilöiden johtajan.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Tunnen Kuuban tilanteen hyvin, ja haluaisin esittää siitä joitain näkökohtia. Mielestäni on erittäin tärkeää säilyttää 84 ja 96 artikla mietinnössä. Euroopan parlamentti vahvisti jälleen kerran 84 artiklassa kantansa kuubalaisista Saharov-palkinnon saajista, Oswaldo Paya Sardinasista ja "Damas de Blanco" -ryhmästä ("Naiset valkoisissa"). Mietinnön 96 artiklassa suhtaudutaan myönteisesti ihmisoikeusvuoropuhelun käynnistämiseen Latinalaisen Amerikan valtioiden kanssa ja siinä pyydetään poliittisten vankien vapauttamista sekä ihmisoikeuksien valvontaa.

Haluaisin huomauttaa, että mietinnössä käsitellään vain kahta ihmisoikeusrikkomusta Kuubassa, vaikka siihen voitaisiin lisätä niitä vielä kymmenittäin. Esimerkki on 39-vuotias Librado Linares Garcia, "mustan kevään" uhri ja yhden "Naiset valkoisissa" -ryhmän jäsenen aviomies, joka kärsii vankilassa useista sairauksista, kuten silmätulehduksesta, joka on johtanut yhden silmän näkökyvyn vähittäiseen heikkenemiseen ja joka on levinnyt toiseenkin silmään. Tälle miehelle ei ole annettu mitään terveydenhoitopalveluita vankilassa.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, jos esitämme toisista uskottavaa kritiikkiä, on ensin kritisoida itseämme. Tässä yhteydessä, jos tuomitsemme ihmisoikeusrikkomukset muualla maailmassa, meidän on pidettävä mielessä EU:ssa tapahtuvat ihmisoikeusloukkaukset.

Annan teille kaksi esimerkkiä. Ensinnäkin ehdokasvaltio Turkin sotilaat ovat miehittäneet 35 vuoden ajan Kyproksen pohjoisosaa ja karkottaneet väkivaltaisesti 200 000 henkeä kodeistaan. Turkin armeijan miehittämällä Kyproksen alueella on tuhatta yli 500 kristittyjen kirkkoa ja luostaria, ja satoja hautausmaita on häpäisty. Tällä hetkellä 1 600 EU:n kansalaista on kateissa Turkin vuonna 1974 suorittaman Kyproksen miehityksen vuoksi.

Toinen esimerkki on Yhdistynyt kuningaskunta. Tämä jäsenvaltio pitää itsemääräämisoikeutensa piirissä kahta siirtokuntaa Kyproksella: Akrotirin ja Dekelian alueita. Tuhannet alueella asuvat siviilihenkilöt, EU:n kansalaiset, joutuvat...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hieman yllättynyt, että tarkistustani pidetään järkyttävänä ja mahdottomana hyväksyä. Minusta kukaan ei ole kritiikin yläpuolella, ei edes paavi, ja parlamentti arvosteli aina voimakkaasti Yhdysvaltojen sananvapautta rajoittavia toimia Bushin hallinnon aikana. Ne eivät edes menneet yhtä pitkälle kuin paavin lausunnot. Paavin olisi tiedettävä, että hän on erittäin tärkeä ja vaikutusvaltainen uskonnollinen johtaja ja että hänen sanoillaan on suuri vaikutus. Ne voivat suoraan tai epäsuorasti johtaa siihen, että tuhannet tai jopa miljoonat henkilöt kuolevat aidsin vuoksi. Mielestäni on aivan oikein, että parlamentin olisi kritisoida sitä.

Toiseksi EU on aina ollut ihmisoikeuksien liikkeellepaneva voima, mutta me olemme menettämässä uskottavuutemme. Olemme menettäneet edellisen kahdeksan vuoden aikana moraalista vaikutusvaltaamme, koska tuimme tapaa, jolla Yhdysvallat torjui terrorismia. Mielestäni on korkea aika, että EU seuraa Obaman hallinnon esimerkkiä ja selvittää rooliamme terrorismin vastaisessa taistelussa.

Jan Kohout, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen kuin aloitan loppupuheenvuoroni haluaisin kertoa jäsenille, millainen on Tšekin senaatissa Lissabonin sopimuksesta käytyjen keskustelujen lopputulos.

Olen iloinen voidessani kertoa, että suurin osa senaattoreista äänesti Lissabonin sopimuksen puolesta.

(*Suosionosoituksia*)

Paljon kiitoksia. Tämä on pieni ilonhetki puheenjohtajakaudellamme.

Jatkaakseni aiheesta, haluaisin jälleen kerran kiittää esittelijää ponnisteluistaan ja hänen vaikeasta työstään tämän mietinnön laadinnassa. Hän havaitsi useita painopisteitä, joita haluaisin käsitellä puheenvuorossani.

Kuolemanrangaistusta koskevassa kysymyksessä on selvää, että sen poistamisen on oltava sukupolvemme tavoite.

Pidän naisten oikeuksia erityisen tärkeänä etenkin, kun otetaan huomioon se, että EU:n osallistuu tiiviimmin ETTP-operaatioihin ja tehtäviin alueilla, joilla naiset ovat edelleen uhattuina ja kärsivät pahimmista ihmisoikeusloukkauksista. Tarkoitan erityisesti Kongon demokraattista tasavaltaa ja Afganistania, joissa meillä on EU:n operaatioita ja joissa meidän on tehtävä kaikkemme tilanteen parantamiseksi.

Yksi keskeisistä sisäisistä haasteistamme on ihmisoikeuksien laajempi valtavirtaistaminen ETTP:hen ja YUTP:hen, minkä mainitsin keskustelun aikana. Puheenjohtajavaltiot ja ihmisoikeuksista vastaava korkeana edustajana toimiva pääsihteerin henkilökohtainen edustaja ovat jatkaneet ihmisoikeuksien valtavirtaistamista asiankuuluviin maantieteellisiin ja teemakohtaisiin työryhmiin ja poliittiseen vuoropuheluun.

Puheenjohtajavaltio jatkaa edellisten puheenjohtajavaltioiden ponnisteluja ihmisoikeuksien valtavirtaistamiseksi erityisedustajan toimiin sekä ETTP:n operaatioihin. Tässä yhteydessä Javier Solanan henkilökohtainen edustaja Konka järjesti seminaarin EU:n erityisedustajien ja korkeiden edustajien kanssa keskeisistä kysymyksistä, ja siinä pyrittiin antamaan heille välineitä päivittäiseen työhönsä ihmisoikeuksien edistämiseksi.

Lopuksi olemme todenneet, että yleismaailmallisten ihmisoikeuksien turvaaminen on yksi suurimmista haasteistamme kansainvälisellä näyttämöllä.

Minusta meidän olisi tehostettava ponnisteluja hallitusten tavoittamiseksi. Meidän on tuettava kehittyviä kansalaisyhteiskunnan järjestöjä ja ihmisoikeuksien puolustajia, jotka ovat parhaita valtioiden sisällä toimivia ihmisoikeuksien turvaamisen puolestapuhujia. Demokratiat ovat paljon velkaa kansalaisista koostuville kehittyville liikkeille, kuten oman maani Charter 77:lle, ja ne voivat olla muutoksien toteuttamisessa tärkeässä asemassa.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Haluaisin ensiksi ilmoittaa, että olen tyytyväinen näistä hyvistä uutisista takaiskujen jälkeen. Tällä avataan tie Lissabonin sopimukselle, ja olemme halunneet sitä jo pitkään. Siihen sisältyy myös perusoikeuskirja, jota en unohda tässä keskustelussa.

Olen myös erittäin kiitollinen, että Euroopan parlamentista on tullut puolestapuhuja kaikille ihmisoikeuksien puolustamista koskeville oikeutetuille pyynnöille. Minun on sanottava, että olemme Euroopan unionissa ylpeitä siitä, että meillä on parlamentti, joka kuuntelee maailman ongelmia, jotka koskevat ihmisoikeuksia, lasten oikeuksia ja väkivallasta ja syrjinnästä kärsivien naisten oikeuksia.

Mainitsitte kaikki nämä käynnissä olevat hankkeet esittelijän Raimon Obiols i Germànin erinomaisen mietinnön pohjalta. Haluaisin vielä kerran kiittää häntä. Haluaisin sanoa, kuinka paljon me toivomme, että tämä yhteistyö Euroopan parlamentin kanssa jatkuu. Komission jäsen Ferrero-Waldner olisi ehkä ilmaissut minua paremmin, miten EU:n ulkopolitiikan lähtökohtana olisi oltava monet eri arvot, ja näitä arvoja on palautettu mieliin Euroopan parlamentin puheenvuoroissa.

Haluaisin sanoa, että vastustan ehdottomasti kuolemanrangaistusta ja kidutusta. Haluaisin tältä osin kuitenkin korostaa, että Euroopan unioni on pannut tyytyväisinä merkkeille Yhdysvaltojen presidentin Obaman toimet tiettyjen ylilyöntien päättämiseksi. Näihin ylilyönteihin on syyllistytty luultavasti terrorismin torjunnan vuoksi. Tämä on tärkeä seikka ja sen pitäisi edelleen vahvistaa päättäväisyyttämme kaikenlaisen kidutuksen torjumiseksi maailmassa. Tämä on henkilökohtainen sitoumukseni, ja se on lähellä sydäntäni.

Haluaisin myös korostaa Euroopan unionin roolia monissa avunanto- ja tarkkailutehtävissä, joilla luonnollisesti myötävaikutetaan demokratian puolustamiseen ja edistämiseen kaikkialla maailmassa. Olemme

tietoisia demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen välisestä suhteesta. Tämäkin on mielestäni kunniaksi Euroopan unionille.

Olisin voinut vastata tarkempiin lapsia koskeviin kysymyksiin. Komissiossa hyväksyttiin aloitteestani lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumista koskevan puitepäätöksen uudelleentarkastelu, jotta – koska asiaan viitattiin eräissä puheenvuorossa – jäsenvaltiomme voivat nostaa syytteen seksiturismista, vaikka tekoihin ei syöllistytä Euroopassa. Tämä avaa tien hyvin toivottavalle puhdistusoperaatiolle tällä alalla.

En voi tarjota kaikkia vastauksia erinomaisiin puheenvuoroihinne, arvoisa puhemies, mutta minun on kiitettävä Euroopan parlamenttia sen valppaudesta tällä alalla. Tämä osoittaa sitä, mikä on parasta Euroopan yhteisössämme: sitoutumista yhteisiin arvoihin.

Raimon Obiols i Germà, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää pari näkökohtaa hyvin nopeasti. Ensiksi paras politiikka ihmisoikeuksien alalla on epäilemättä se, jolla voidaan yhdistää ihmisiä. Sen vuoksi, jos mietinnöstä pitää tuoda esille viesti, joka on muita tärkeämpi, niin se on viesti yhtenäisyydestä. Tämä merkitsee ennen kaikkea EU:n jäsenvaltioiden yhtenäisyyttä, koska meillä on viime aikoina ollut tässä asiassa ongelmia, jotka olisi ratkaistava mahdollisimman nopeasti. Toiseksi se merkitsee toimielinten välistä yhtenäisyyttä ja kolmanneksi se merkitsee yhtenäisyyttä tai lähentymistä eri lähestymistapojen ja painopisteiden välillä.

Reaalipolitiikan – jossa suljetaan silmät ihmisoikeuksien rikkomiselta saatavan hyödyn vuoksi – ja välinpitämättömyyden välillä on poliittisen tahdon ja poliittisen älykkyyden tie, jota meidän on seurattava.

Toinen näkökohta on se, että jos kannatamme tehokkuutta, joka saadaan aikaan yhtenäisyydellä, niin huomenna äänestettävän mietinnön enemmistö on sitäkin suurempi ja tuleva täytäntöönpano on vieläkin tehokkaampaa. Tältä osin haluaisin sanoa, että kun äänestämme tarkistuksista, ensisijaisena tavoitteena olisi oltava mahdollisimman laaja enemmistö parlamentissa. Tämä ei ole henkilökohtainen syy, koska mietinnöt eivät kuulu tekijänoikeuden alaisuuteen, vaan syynä on toive poliittisesta tehokkuudesta tulevaisuudessa.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Ennen kuin käsitellään seuraavaa mietintöä, haluaisin käyttää tilaisuutta hyväkseni, koska johdan puhetta viimeistä kertaa ja mietintö koskee omaa valiokuntaani, hyvät parlamentin jäsenet, haluaisin läsnä ollessanne kertoa teille, kuinka paljon olen nauttinut yhteistyöstä kanssanne viimeisen 10 vuoden ajan, ja viimeiset viisi vuotta ovat olleet aivan poikkeuksellisia.

Haluaisin erityisesti kiittää komission jäsentä Barrot'ta, joka on tukenut meitä ystävällisesti, ystävällisellä arvovallallaan, ja olen hyvin kiitollinen valiokuntamme puheenjohtajalle Gérard Deprez'lle sekä kaikille kollegoilleni.

En aio mainita teitä kaikkia, mutta paikalla on Jeanine Hennis-Palsschaert, Sophia in't Weld, Jean Lambert, Simon Busuttil, Antonio Masip Hidalgo ja Bárbara Dührkop Dührkop; haluaisin kiittää teitä kaikkia ja jättää hyvät. Ehkä minulla on tilaisuus nähdä teitä uudestaan. Tällä kertaa en johda puhetta. Luulen, että johdan vain puheen aloitusta ja sen jälkeen Edward McMillan-Scott jatkaa.

Toivon, että tämä käy teille... Kiitos.

(Suosionosoituksia)

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Kinga Gál (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet,

kun tarkastelemme ihmisoikeustilannetta vuonna 2008 ja otamme erityisesti huomioon asiaa koskevan EU:n politiikan, meillä on vielä aihetta huoleen.

Haluaisin tässä yhteydessä korostaa lasten oikeuksien tilannetta, joka on maailmanlaajuinen ongelma. Jotta turvaamme lasten oikeudet, emme saa keskittyä ainoastaan tiettyjen oikeuksien rikkomiseen, vaan meidän on keskityttävä myös epäsuoriin vaaroihin, kuten Internet-rikoksiin tai väkivaltaan tiedotusvälineissä.

Ihmisoikeuspolitiikkamme on perustuttava sen tunnustamiseen, että ihmisoikeusrikkomukset eivät ole vain joitain tavanomaisia tapauksia, joita sattuu ulkopuolisissa valtioissa. Valitettavasti myös EU:ssa on tällä hetkellä lukuisia tällaisia tapauksia.

Haluaisin viitata erityisesti tapahtumiin Budapestissa 23.lokakuuta 2006. Todistimme ihmisoikeuksien huomattavaa loukkaamista, kun poliisi harjoitti väkivaltaa rauhanomaiseen muistojuhlaan osallistuneita viattomia ihmisiä vastaan. Tästä on todisteena kuvanäyttely, johon voidaan tutustua tällä hetkellä täällä parlamentissa.

Meidän on tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, että tällaiset tapahtumat eivät toistu. Meidän on ymmärrettävä, että meidän on jopa Euroopan unionissa jatkettava päivittäisiä toimia, joilla tuetaan perusihmisoikeuksia ja -vapauksia, demokratiaa, sananvapautta ja oikeusvaltion periaatetta.

**12. Euroopan pakolaisrahaston perustaminen vuosiksi 2008–2013 -
Turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevat vähimmäisvaatimukset
(uudelleenlaatiminen) - Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman
henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus
(uudelleenlaatiminen) - Eurodac-järjestelmän perustaminen sormenjälkien vertailua
varten (uudelleenlaatiminen) - Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston
perustaminen (keskustelu)**

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana

– Bárbara Dührkop-Dührkopin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0280/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 tehdyn päätöksen N:o 573/2007/EY muuttamisesta tiettyjen yhteisön toimien rahoituksen lopettamiseksi ja rahoitusosuuden ylärajan muuttamiseksi (KOM(2009)0067 – C6-0070/2009 – 2009/0026(COD))

– Antonio Masip Hidalgon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0285/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0815 – C6-0477/2008 – 2008/0244(COD))

– Jeanine Hennis-Plasschaertin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0284/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0820 – C6-0474/2008 – 2008/0243(COD))

– Nicolae Vlad Popan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0283/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten (kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta) annetun asetuksen (EY) N:o (.../...) tehokkaaksi soveltamiseksi (uudelleenlaadittu toisinto) (KOM(2008)0825 – C6-0475/2008 – 2008/0242(COD))

– Jean Lambertin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0279/2009) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta (COM(2009)0066 – C6-0071/2009 – 2009/0027(COD)).

Bárbara Dührkop Dührkop, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, minulla on kunnia aloittaa tämä keskustelu, jossa käsitellään viittä erittäin tärkeää yhteistä eurooppalaista turvapaikkapolitiikkaa koskevaa mietintöä.

Oma mietintöni käsittelee Euroopan pakolaisrahastoa koskevaa muutosehdotusta, jonka pohjalta voitaisiin jakaa uudelleen varoja ja perustaa Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto, joka olisi asemaltaan sääntelevä elin. Tukiviraston velvollisuuksiin kuuluisi jäsenvaltioiden välisen käytännön yhteistyön edistäminen ja vahvistaminen, tavoitteena yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän täytäntöönpano.

Koska tukivirastolle siirtyisi osa tähän asti Euroopan pakolaisrahastolle osoitetuista ja siitä rahoitettavista tehtävistä – ennen kaikkea hyvien käytänteiden vahvistaminen, tulkkaus- ja käännöspalvelut, yhteistilastojen kehittämisen ja soveltamisen tukeminen, päämääränä avoimuus ja moitteeton varojen hallinnointi – olisi tukivirastolle siirrettävä myös osa pakolaisrahaston varoista.

Nykyisten sääntöjen mukaan edellä mainittuihin toimintoihin on käytettävä kymmenen prosenttia pakolaisrahaston varoista. Komissio ehdottaa, että osuus laskettaisiin neljään prosenttiin ja ylijäävä osa siirrettäisiin uudelle tukivirastolle. Tällä tavalla pakolaisrahaston talousarvio kaudelle 2008–2013 supistuisi 628 miljoonasta eurosta 614 miljoonaan euroon. Olemme komission kanssa yhtä mieltä siitä, että tämä summa riittäisi rahaston ensimmäisen toimikauden loppuun eli vuoteen 2013, jolloin laaditaan seuraavan kauden talousarvio.

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta on valtuuttanut minut puhumaan uuden viraston perustamisen järkevyyden puolesta. Asiasta vastaavat valiokunnat, kansalaisvapauksien valiokunta ja budjettivaliokunta, ovat hyväksyneet ehdotuksen yksimielisesti. Vaikka tiedämme, että parlamentti ei kannata uusien virastojen perustamista, budjettivallankäyttäjänä tämä virasto ottaisi perustehtäväkseen asianmukaisen ja järkevän yhteisten varojen hallinnoinnin, jolla tässä tapauksessa vahvistettaisiin jäsenvaltioiden käytännön turvapaikkayhteistyötä.

Tiedämme kaikki, että turvapaikkahakemusten hyväksymisprosentti vaihtelee huomattavasti eri jäsenvaltioissa, mikä voi johtaa moniin hallinnollisiin ongelmiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Tämä pätee eritoten unionin eteläisiin reunavaltioihin, joiden rajoille saapuu säännöllisesti suuria ihmismääriä, sillä näiden valtioiden on selvitettävä, ketkä turvapaikanhakijoista todella tarvitsevat suojelua.

Jäsenvaltiot voivat osoittaa yhteisvastuutaan parhaiten tukemalla uudelleensijoittamista ja turvapaikanhakijoiden vapaaehtoista siirtämistä Euroopan unionin sisällä. Tämä on ja tämän pitäisikin olla uuden viraston perustamisen päätavoite.

Arvoisa puhemies, päätän käsiteltävänä olevaa aihetta koskevan puheenvuoroni tähän. Teidän laillanne tahtoisin käyttää hetken lausuakseni jäähyväiset viimeistä kertaa parlamentissa puhuessani.

Tämä on viimeinen puheenvuoroni tässä täysistunnossa. Arvoisa puhemies, teidän laillanne tahtoisin kiittää kaikkia jäseniä, ryhmäni kollegoita, kansalaisvapauksien valiokunnan puheenjohtajaa sekä valiokunnan muita jäseniä hyvästä yhteistyöstä kuluneina vuosina. Olemme väitelleet emmekä ole aina päässeet yksimielisyyteen, mutta uskon, että loppujen lopuksi olemme aina tehneet hyvää työtä parlamentin täysistuntojen eteen.

Arvoisa puhemies, kun 22 vuotta sitten tulin ensimmäistä kertaa tänne, saavuin Euroopan talousyhteisöön, jossa oli 12 jäsenvaltiota. Olen onnellinen siitä, että nyt, lähtiessäni, Euroopan unionissa on 27 jäsentä. On ollut todellinen etuoikeus saada toimia Euroopan yhdistymisen ytimessä. Se on ollut ainutlaatuinen ja loistava kokemus. Arvoisa puhemies, uskon että yksi suurimmista saavutuksistamme on se, että olemme toteuttaneet ”ei koskaan enää” -toiveen, joka on ollut Euroopan yhdistymisen perusta. Mielestäni voimme onnitella itseämme siitä.

Lähtiessäni tahdon korostaa, että olen hyvin onnellinen kokemuksestani parlamentin jäsenenä. Pyydän ymmärtämystäni, sillä vetäydyn nyt tästä keskustelusta. Palaan Baskimaahan, jossa eletään parhaillaan historiallisia hetkiä: 30 vuotta kestäneen nationalistisen baskihallinnon jälkeen Baskimaahan on valittu sosialistinen presidentti, Patxi López. Hänen astuessaan huomenna virkaansa tahdon edustaa paikalla omaa poliittista ryhmääni.

Paljon kiitoksia, ja näkemiin viimeisen kerran.

(Suosionosoituksia)

Antonio Masip Hidalgo, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta on vieraillut maahanmuuttokeskuksissa eri puolilla Eurooppaa, aivan niin kuin tekin, arvoisa puhemies, olette erityisen innokkaasti tehnyt. Valiokunta on saanut nähdä varsin erilaisia järjestelyjä ja sietämättömiä olosuhteita, jotka on korjattava.

Turvapaikanhakijoita ei voi rinnastaa laittomiin maahantulijoihin. Turvapaikanhakijat pakenevat vainoa, he eivät tavoittele taloudellista etua, vaan he ovat joutuneet lähtemään kotimaastaan, koska sen hallitus vastustaa vapautta. Me espanjalaiset ymmärrämme tämän hyvin, sillä monet meistä ovat tasavaltalaisina pakolaisina saaneet turvapaikan Meksikosta, Ranskasta tai muualta.

Paluudirektiivistä keskusteltaessa tehtiin hyvin selväksi, että kyseistä säädöstä ei sovellettaisi tulevaan turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevaan lainsäädäntöön. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien jäsenet totesivat saman asian. Mielestäni on erityisen tärkeää, että turvapaikanhakijat saavat tietoa kielellä, jota he ymmärtävät. Tiedon välittäminen kielellä, jota

turvapaikanhakija ymmärtää tai jota hänen voidaan olettaa ymmärtävän on rajoitus, joka alentaa olemassaolevia vaatimuksia ja jota ei käsittäkseni voi hyväksyä lainopillisesti eikä ihmisoikeuksien kannalta. Oikeus saada riittävästi tietoa on perustava, koska se on pohjana kaikille muille oikeuksille.

Olen laskenut ehdottamani aineellisen avun kustannuksia. Ehdotukseni mukaan turvapaikanhakijoille tarjottavan avun pitäisi taata kohtuulliset elinolot, ravinto sekä fyysisen ja mielenterveyden hoito. Mielestäni vähemmän vaatiminen loukkaisi turvapaikanhakijoiden ihmisarvoa.

Ehdotukseni selvittää säilöönnotolle toisen perustan (8 artiklan 2 kohdan b alakohta). Siinä viitataan alustavaan haastatteluun, joka tehdään Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) säilöönottoohjeiden mukaisesti. 9 artiklan 5 kohdan 1 alakohdassa ehdotan myös, että säilöönnotosta huolehtivat oikeusviranomaiset tekisivät oma-aloitteisia tarkastuksia, jos olosuhteet muuttuvat tai saadaan uutta tietoa joko turvapaikanhakijan pyynnöstä tai, niin kuin aikaisemmin sanoin, automaattisesti.

Valiokunnan hyväksymässä suullisessa tarkistuksessa 2 ja kompromissitarkistuksessa 5 ehdotetaan, että turvapaikanhakijan pyynnöstä hänelle järjestettäisiin oikeusapua ja/tai oikeudellinen edustaja tarvittaessa maksutta, ja maksutonta oikeusapua tarvittaessa pyynnöstä. Pyydän kohta kohdalta -äänestystä näistä kahdesta kohdasta, ja pidän oikeana vaihtoehtona maksutonta apua.

Lopuksi tahdon sanoa, että jos alkuperäisiä ehdotuksia maahanmuuttajien sosiaalituesta supistetaan, niin kuin eräät ryhmät ovat valiokunnassa äänestäneet, uskon että on tarpeen varmistaa maahanmuuttajien tehokas pääsy työmarkkinoille, vaikka elämmekin kriisiaikaa. Näin turvapaikanhakijat itsenäistyisivät ja sopeutuisivat vastaanottavaan yhteiskuntaan, ja tarvitsisivat myös vähemmän sosiaalitukea. Tahtoisin myös esittää lämpimät kiitokseni komission jäsen Barrotille ja hänen valiokunnalleen tämän direktiivin parissa tehdystä työstä.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Jeanine Hennis-Plasschaert, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, sallikaa minun ensiksi tehdä muutama yleisluontoinen huomautus. Viime vuosina olen työskennellyt ryhmäni, Euroopan liberaalidemokraattien liiton, puolesta tiiviisti eurooppalaisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan suunnittelun parissa. Olen varma, että kaikki ymmärtävät tämän politiikan hyödyllisyyden ja tarpeellisuuden. Itse asiassa yhteistoiminta tällä alalla on juuri sitä, mitä sisärajaton Eurooppa kipeästi kaipaa. Minun on kuitenkin sanottava, että tähän mennessä hyväksytyt normit ja saavutetut tulokset ovat kaukana Tampereen ohjelmassa, Haagin ohjelmassa ja viimeksi Ranskan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa esitetyistä tavoitteista.

Ongelmana on se, että aina kun neuvoston on tehtävä konkreettisia päätöksiä, suurin yhteinen nimittäjä näyttää yhtäkkiä kutistuvan hyvin pieneksi, eikä toivottua yhdenmukaistamista tapahdu. Mitä tulee päätösten soveltamiseen kansallisessa lainsäädännössä, monet jäsenvaltiot ovat epäonnistuneet tehtyjen sopimusten noudattamisessa sekä ajoituksen että täsmällisyyden suhteen.

Käytännössä tämä on johtanut valtaviin eroihin jäsenvaltioiden välillä. Tilanne ei ainoastaan aiheuta sekaannusta vaan myös suosii järjestelmän väärinkäyttäjiä. Näyttää siltä, että neuvosto on joko täysin tai osaksi epäonnistunut käsittämään sitä tosiasiaa, että laadun parantaminen sekä yhtenäisyyden ja yhteisvastuun vahvistaminen eivät ole vain turvapaikanhakijan vaan myös jäsenvaltioiden etu.

Omaan mietintööni liittyen tahtoisin sanoa seuraavaa: olemassaoleva Dublin-asetus on niin ikään neuvostossa saavutetun epävakaan poliittisen kompromissin tulosta. Niinpä meillä on nyt teksti, joka sisältää liian monta epäselvää kappaletta ja aukkoja. Kannatan sydämestäni komission pyrkimystä luoda yhtenäinen ja tehokas Dublin-järjestelmä.

Mielestäni 31 artikla on ehdotetun toisinnon tärkein poliittinen osa. Niin kuin juuri äsken totesin, mielestäni suurin kompastuskivi yhteisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan toteutumisessa on neuvoston puolella esiintyvä epäyhtenäisyys ja yhteisvastuun puute. Jo tästä syystä ymmärrän hyvin komission ehdotuksen 31 artiklan säännökset.

On totta, että Dublin-järjestelmää ei ole kehitetty eikä sen ole ollut tarkoituskaan kehittyä rasituksen jakamisen välineeksi. Toisaalta on ilmeistä, että Dublin-järjestelmä ei alun alkaen syntynyt vastaukseksi erityiseen turvapaikanhakija-aaltoon tai joidenkin jäsenvaltioiden liialliseen rasitukseen. Pelkään, että komission ehdotus ei hyvästä tarkoituksestaan huolimatta onnistu lujittamaan jäsenvaltioiden välistä yhdenmukaisuutta ja yhteisvastuuta.

Tahtoisin myös huomauttaa, että ehdotus ei auta niitä jäsenvaltioita, jotka kärsivät nyt liiallisesta rasituksesta väestötilanteensa tai maantieteellisen sijaintinsa vuoksi, ei ainakaan riittävästi. Sen vuoksi kysymys yhteisvastuusta on asetettava laajempaan yhteyteen.

Viime vuosina on tullut täysin selväksi, että jäsenvaltioita on motivoitava kepillä ja porkkanalla. Mielestäni se merkitsee myös sitä, että nyt on korkea aika saavuttaa läpimurto, sillä tavalla tai toisella meidän on pakotettava jäsenvaltiot yhteisvastuuseen.

Tiedän, että eräät jäsenvaltiot ovat suhtautuneet lievästi sanottuna melko kielteisesti kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan hyväksyntään ehdotuksiini. Olen myös tietoinen siitä, että astun vaaralliselle maaperälle, huomioon ottaen komission aloiteoikeuden. Mutta rohkea rokan syö, ja rehellisesti sanottuna olen kyllästynyt vain kuuntelemaan kauniita sanoja.

Olen varma siitä, että Ruotsin puheenjohtajakaudella laadittava Tukholman ohjelma sisältää jälleen mitä upeimmin muotoiltuja ehtoja, mutta arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kehottaisin jättämään sen omaan arvoonsa, koska käytännössä jäsenvaltiot kääntävät hyvin pian sille jälleen kerran selkänsä.

Nicolae Vlad Popa, esittelijä. – (RO) Yhteisön Eurodac-järjestelmä otettiin käyttöön tammikuussa 2003. Se on luotu, jotta voitaisiin vertailla turvapaikanhakijoiden sekä kolmansien maiden kansalaisten tai kansalaisuudettomien henkilöiden sormenjälkiä. Järjestelmällä voidaan asianmukaisesti, täsmällisesti ja nopeasti soveltaa Dublin-asetusta, jonka päämääränä on tehokas toimintajärjestelmä turvapaikkahakemuksien käsittelystä vastuussa olevien EU:n jäsenvaltioiden määrittämiseksi.

Eurodac on tietokanta, joka sisältää kaikkien 14 vuotta täyttäneiden kansainvälistä turvapaikkaa hakeneiden henkilöiden sormenjäljet. Esittelemäni mietinnön pyrkimyksenä on saada järjestelmä toimimaan tehokkaammin ja ratkaista ongelmat, jotka on havaittu ensimmäisten vuosien toimintaa arvioitaessa. Olemme löytäneet monia tehokkaita käytännön ratkaisuja ongelmiin, jotka liittyvät sormenjälkitietojen keräämiseen ja niiden siirtämiseen jäsenvaltiosta toiseen.

Ensimmäisessä vaiheessa sormenjäljet talletetaan 48 tunnin sisällä turvapaikkahakemuksen jättämisestä. Toisessa vaiheessa jäsenvaltiot lähettävät näin kerätyt tiedot Eurodacin keskusyksikköön 24 tunnin sisällä. Mietinnössä ehdotetaan, että 48 tunnin määräaikaa pidennettäisiin seuraavissa poikkeustapauksissa: jos tarttuvan taudin takia tarvitaan karanteeniaika; jos tulosteita on tuhottu; sekä oikeiksi vahvistetuissa ja todistetuissa force majeure -tapauksissa, niin kauan kun kyseiset olosuhteet vallitsevat.

Mietinnössä kannatetaan ajatusta, jonka mukaan olisi mahdollisimman pian perustettava Eurodac-, VIS- ja SIS II -järjestelmiä hallinnoiva hajautettu virasto, joka varmistaisi kyseisten järjestelmien mahdollisimman tehokkaan toiminnan. Tämä hallintovirasto laatisi yhteisen vaatimuslistan, joka saatettaisiin kaikille niille, joilla on oikeus käyttää Eurodac-järjestelmää ja sen tietoja. Sen lisäksi on asetettu ehtoja, joiden tarkoitus on estää pääsy Eurodac-järjestelmän tietokantaan kolmansilta mailta, erityisesti suojelua hakevien henkilöiden alkuperämailta. Näin suojeltaisiin turvapaikanhakijoiden perheitä vakavilta seurauksilta, jotka voisivat muuten kohdata heitä.

Mietinnössä ehdotamme eräitä asetuksia, joilla on tarkoitus varmistaa järjestelmän mahdollisimman järkevä ja tehokas toiminta, kuitenkin niin, että suojellaan henkilötietoja ja perusihmisoikeuksia.

Lopuksi tahtoisin kiittää varjoesittelijöitä, joiden kanssa olemme tehneet erinomaista yhteistyötä, sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kollegoita, joista suurin osa äänesti mietinnön puolesta. Kiitän myös muutosehdotusten laatijoita. Tahtoisin korostaa, että yhteistyömme neuvoston ja komission edustajien kanssa on sujunut harvinaisen hyvin, joten tahtoisin esittää kiitokseni myös heille.

Jean Lambert, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kuulumme aiemmin Bárbara Dührkop Dührkopilta Euroopan pakolaisrahastosta ja siihen ehdotetuista muutoksista, jotka tukisivat Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamista. Esittelen nyt mietinnön, joka käsittelee juuri mainittua ehdotusta, turvapaikka-asioiden tukivirastoa.

Viraston on tarkoitus tukea jäsenvaltioita, jotta ne voisivat parantaa päätöksenteon laatua (sanomme näin, vaikka tiedämme, että joillekin jäsenvaltioille laadun parantamisen käsite tuottaa vaikeuksia) turvapaikkahakemuksia käsiteltäessä, mutta viraston on tarkoitus myös tukea jäsenvaltioiden yhtenäisen menettelyn kehittämistä sekä niitä maita, jotka tuntevat olevansa erityisen paineen alla joko jatkuvan erilaisista muuttajista koostuvan muuttovirran takia tai muista syistä.

Olemme jo kuulleet tietyistä ongelmista, joita jäsenvaltioiden epäyhdenmukainen turvapaikkahakemusten käsittely on aiheuttanut; ne ovat varmasti Dublin-järjestelmään liittyvien vaikeuksien taustalla.

Tahdomme kuitenkin parantaa asiointilaa, ja tärkeä osa hanketta on koulutuksen tarjoaminen. Kannatamme UNHCR:n suuntaviivojen käyttöönottoa – se on luultavasti hyvä lähtökohta, vaikkeivät ne johtaisikaan nopeisiin tuloksiin. Lisäksi jäsenvaltioiden pitäisi pystyä nojaamaan kokemukseen, viraston pitäisi pystyä tarjoamaan jäsenvaltioille yhteiskoulutusta tai tarpeen vaatiessa erityiskoulutusta, ja tässä olisi käytettävä hyväksi sekä jäsenvaltioiden että UNHCR:n ja myös asiaankuuluvien kansalaisjärjestöjen erikoisasiantuntemusta.

Eräässä vaiheessa kuvittelimme, että olisimme voineet päästä tästä sopimukseen jo ensimmäisessä käsittelyssä, mutta aikaa ja tahtoa koota yhteiseen eurooppalaiseen turvapaikkajärjestelmään tähtäävä toimenpidepaketti ei ollut riittävästi. Meillä on kuitenkin ollut merkittäviä keskusteluja varjoesittelijöiden ja myös neuvoston kanssa, mikä selittää tietyt tällä hetkellä edessämme olevat muutosehdotukset, joista osa on teknisiä siinä mielessä, että ne käsittelevät asioita, jotka ovat tavallisesti säädöksessä, mutta jäivät pois alkuperäisestä ehdotuksesta.

Parlamentille UNHCR:n rooli turvapaikka-asioiden tukivirastoa perustettaessa on ensiarvoisen tärkeä. Tahdomme nähdä neuvoa-antavassa foorumissa myös kansalaisjärjestöjä, jotka ovat kiinteässä yhteydessä virastoon ja jotka voivat toimia kouluttajina tai osallistua koulutukseen silloin, kun ne ovat osa jäsenvaltion turvapaikkajärjestelmän vastaanottajia.

Parlamentin roolista on vähän vaikeampi päästä yhteisymmärrykseen neuvoston kanssa. Tähtäämme siihen, että parlamentti osallistuisi tiiviisti viraston johtajan nimittämiseen, mallina voisimme pitää ehkä menettelyä perusoikeusviraston kohdalla. Toinen silmiinpistävä seikka, kuten Jeanine Hennis-Plasschaert huomautti Dublin-järjestelmää koskevassa esittelyssään, on kysymys siitä, kuinka paljon yhteistyötä voimme oikeastaan odottaa jäsenvaltioilta, jos peruslähtökohtana on yhteistyön tekeminen pikemminkin pakolliseksi kuin vapaaehtoiseksi. Nämä ovat tällä hetkellä varmasti kaksi vaikeinta kysymystä.

Olemme iloisia siitä, että neuvosto on osoittanut voivansa hyväksyä muutosehdotuksemme, jotka koskevat itse koulutusta sekä ulkoisten asiantuntijoiden käyttämistä tarvittaessa, esimerkiksi tulkkaukseen.

Uskomme edistyvämme, mutta aika näyttää – ehkä sitten, kun komissio kertoo, millä tavalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä lisätään – miten pitkälle pääsemme tämän ehdotuksen avulla.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, juuri esiteltujen lakiehdotuksien tavoite on perustaa aidosti yhteinen turvapaikkajärjestelmä, joka tekee mahdolliseksi paremman suojelun, on tehokkaampi ja yhtenäisempi.

Kiitän lämpimästi viittä esittelijää merkittävästä ja erinomaisesta työstä. Tämä on ensimmäinen kerta, kun parlamentti on lainsäätäjän rinnalla tehnyt päätöksen turvapaikka-asioista. Täytyy sanoa, että olemme päässeet hedelmällisen yhteistyön alkuun. Olen iloinen nähdessäni, että parlamentti antaa vahvan tukensa komission ehdotusten tavoitteille. Tämä tuki on erittäin tärkeää, jotta voimme korjata tiettyjä puutteita, jotka oikeudellisiin välineisiin on jäänyt ensimmäisessä vaiheessa. Silloin ne hyväksyttiin ainoastaan parlamentin kuulemisen jälkeen.

Tahtoisin kuitenkin kommentoida joitakin ehdotettuja lakimuutoksia, jotka panevat miettimään ja vaativat erityistä huomiota. Ensimmäiseksi käännyin Nicolae Vlad Popan puoleen. Kannatan vahvasti hänen Eurodacia koskevia ehdotuksiaan. Seuraavaksi tahtoisin käännyä Antonio Masip Hidalgon puoleen ja puhua vastaanotto-olosuhteiden luomisesta. Hyväksyn muutosehdotuksen, joka koskee arkaa aihetta, turvapaikanhakijoille tarjottavan aineellisen tuen ja jäsenvaltion kansalaisille annetun vähimmäissosiaalisen samanarvoisuutta.

Komissio vaatii kuitenkin viiteindikaattorin. Se ei velvoittaisi jäsenvaltioita tarjoamaan turvapaikanhakijoille sosiaalitukea, mutta sen avulla voitaisiin luoda selvät säännöt, jotka suojelisivat turvapaikanhakijoiden ihmisarvoa sekä helpottaisivat meitä ja samalla komissiota seuraamaan yhteisten normien noudattamista kaikissa jäsenvaltioissa.

Sama pätee periaatteeseen samanarvoisuudesta jäsenvaltion kansalaisten kanssa niiden hakijoiden terveydenhoidossa, joilla on erityistarpeita. Tässäkin kohdassa hyväksyn muutosehdotuksen, mutta tahtoisin myös nähdä viiteindikaattorin jäävän paikoilleen, sillä komission ehdotus pyrkii korjaamaan nykyiset puutteet turvaamalla haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden terveyden.

Seuraavaksi siirryn Dublin-asetukseen. Kiitän Jeanine Hennis-Plasschaertia erinomaisesta Dublin-asetuksen uudistusta koskeneesta esittelystä. Tahtoisin korostaa itselleni erittäin tärkeää aihetta: se on perheiden jälleenyhdistäminen ja ilman huoltajaa olevien alaikäisten turvapaikanhakijoiden ongelma. Dublin-järjestelmää arvostellaan usein kielteisestä vaikutuksesta turvapaikanhakijoihin, erityisesti perheisiin ja haavoittuvassa asemassa oleviin henkilöihin.

Komissio tahtoo omassa ehdotuksessaan vahvistaa, että perheenjäseniä ei käytännössä erotettaisi toisistaan ja että alaikäisiä ei siirrettäisi maasta paitsi siinä tapauksessa, että heidät liitetään takaisin perheisiinsä. Komissio ei voi tukea tarkistuksia, jotka muuttaisivat tätä lähestymistapaa. Tahdon korostaa yhteisvastuuta, joka on joidenkin Dublin-asetuksen puitteissa esitettyjen muutosehdotusten aihe.

Tahtoisin ensin kiittää esittelijäämme Jeanine Hennis-Plasschaertia ja myös parlamenttia sen mahdollisuuden esittämisestä, että turvapaikanhakijoiden siirtämistä voitaisiin lykätä, jos jäsenvaltiolla on vaikeuksia. On kuitenkin vaikeaa edetä siitä Dublin-asetuksen puitteissa, sillä tämä säädös, jäsen Hennis-Plasschaert, ei voi olla jäsenvaltioiden välisen turvapaikanhakijoiden jakamisen apuneuvo. Olen pannut merkille vetoomukseenne yhteisvastuun puolesta, ja komissio hyväksyy muutosehdotuksen säädöksen johdanto-osaan antaakseen poliittisen merkin tahdosta luoda parempia ja järjestelmällisempiä yhteisvastuukäytäntöjä.

Itse asiassa tahdon myöhemmässä vaiheessa välttämättä ehdottaa konkreettisia toimenpiteitä, jotka lisäävät yhteisvastuuta Euroopan unionissa ja hellittäisivät turvapaikkajärjestelmien paineita eräissä jäsenvaltioissa. Meidän täytyy pystyä jakamaan kansainväliset suojelutoimenpiteet oikeudenmukaisemmin jäsenvaltioiden kesken. Unioni on jo myöntänyt Euroopan pakolaisrahastolle luvan tukea tämän alan kokeiluhankkeita. Käynnistettyään toimintansa tukivirasto voi myös antaa asiantuntija-apua sitä tarvitseville. Olette joka tapauksessa osoittanut tärkeän ongelman, sen että jäsenvaltioiden välillä tarvitaan lisää yhteisvastuuta ja johdonmukaisuutta.

Seuraavaksi puhun tukivirastosta. Bárbara Dührkop Dührkop ja Jean Lambert, kiitän teitä merkittävästä, nopeasta ja tehokkaasta työstä, sillä komissio esitti ehdotuksensa vasta 18. helmikuuta. Tässä tapauksessa todella tarvitsen parlamentin tukea viraston pikaiseen perustamiseen, ja panen tyytyväisenä merkille, että Euroopan pakolaisrahastoa koskeva muutosehdotus on hyväksytty.

Minun on kommentoitava muutamia tukivirastokysymykseen liittyviä näkökohtia. Yhteisvastuun teema on luonnollisesti hyvin tärkeä aihe niin parlamentille kuin minullekin. Huomaan, että muutosesitysluonnoksessa esitetään, että viraston tuella luotaisiin järjestelmä, joka pakottaisi jakamaan kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä. Komission ehdotus heijastaa Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimusta, jonka esittämä järjestelmä perustuu vapaaehtoisuuteen.

Toisaalta, niin kuin juuri edellisessä vastauksessani totesin, vaikka komissio työskentelee paremmin koordinoitujen järjestelmän puolesta, ratkaisua ei saavuteta helposti. Samaan aikaan virasto tukee sisäistä uudelleenjakojärjestelmiä niin kuin ne on määritelty, mitä ne sitten ovatkin. Viraston perustamiseksi laadittava säädös ei ole oikea paikka säännellä näiden mekanismien peruseräilyä, mutta jälleen kerran, niin kuin myös Dublin-asetuksen kohdalla kävi, komissio aikoo hyväksyä johdantoon esitetyn muutoksen.

Lisäksi komissio uskoo, että viraston ulkoisia valtuuksia ei pitäisi rajoittaa uudelleensijoittamistoimintaan ja alueellisiin suojeluohjelmiin. On välttämättä muutoksia, jotka rajoittaisivat tukiviraston toimivaltaa. Eräät ehdotukset tähtäävät perusteelliseen muutokseen tulevan viraston johtajan nimitysmenettelyssä. Pyydän teiltä harkintaa, sillä näiden ehdotusten esittämä käytäntö saattaisi lykätä johtajan nimittämistä huomattavasti. Virasto on todellakin perustettava nopeasti ja tehokkaasti. Komissio ehdottaa monialaista mallia, jota käytetään tällä hetkellä 20:ssä ensimmäiseen pilariin kuuluvassa sääntelyvirastossa. Meistä olisi vahinko poiketa yhdenmukaisestetusta mallista, kun toimielinten välisessä sääntelyvirastotyöryhmässä käydään monialaista keskustelua, johon parlamentti osallistuu.

Esitän nyt yhteenvedon. Olen jo käyttänyt melkoisesti aikaa, mutta parlamentin työn luonteen takia tahdon esittää yksityiskohtaisen vastauksen. Eräät jäsenet ovat arvostelleet Dublin-asetusta ja vastaanottoehtoja koskevia ehdotuksia liiasta anteliaisuudesta. Eräät sanovat: "Kyllä, mutta turvapaikkojen Eurooppa tulee hukkumaan perustelemattomiin turvapaikkahakemuksiin." Toiset jäsenet ovat vedonneet läheisyysperiaatteeseen. Rehellisesti sanoen en yhdy tällaiseen arvosteluun. Vain Euroopan turvapaikkaehtojen todellinen yhdenmukaistaminen selvien normien mukaan antaa Euroopalle mahdollisuuden toteuttaa halunsa suojella niitä, jotka todella tarvitsevat suojelua, sekä torjua epämääräisten, epätasaisesti sovellettujen normien hyväksikäyttöä. Kokemus osoittaa, että siellä, missä jäsenvaltiot käsittelevät turvapaikkahakemuksia puolueettomasti ja ammattimaisesti, ei ole havaittavissa minkäänlaista hyökyaaltoa, kaikkea muuta. Uskon, että hakumenettelyn väärinkäytön torjunta ja suojelun normien kohottaminen voidaan sovittaa yhteen.

Lopuksi tahtoisin kiittää parlamenttia siitä, että se on osallistunut arkaa turvapaikka-aihetta koskevaan lainsäädäntötyöhön. Sanon tämän hyvin yksinkertaisesti mutta rehellisesti, jopa puheenjohtajiston edessä: me todella tarvitsemme Euroopan parlamenttia, jotta voimme saavuttaa tämän turvapaikkapolitiikan hyväksynnän. Tämä politiikka sopii eurooppalaisiin arvoihimme. Se voi herättää pelkoa ja arvostelua, mutta se on kokonaisuudessaan maanosamme humanin hengen ja perinnön mukainen.

Arvoisa puhemies, tästä syystä olen erittäin kiitollinen kaikille jäsenille ja kiitän erityisesti viittä esittelijää erinomaisesta työstä.

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä uusi työvaiheemme, jonka päämääränä on yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän luominen, vaatii sekä parlamentilta että neuvostolta vakavaa ponnistelua.

Neuvosto on täysin samaa mieltä siitä, että turvapaikka-asioiden yhdenmukaistamisessa on edettävä. Hyväksyessään Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen Euroopan neuvosto iloitsi siihen mennessä tapahtuneesta edistyksestä, mutta huomasi samalla, että jäsenvaltiot myönsivät suojelua eri määrin ja eri muodoissa.

Toistaessaan, että suojelu- ja pakolaisaseman myöntäminen on jokaisen jäsenvaltion vastuulla, Euroopan neuvosto muistutti, että on aika tehdä uusia aloitteita Haagin ohjelmaan sisältyvän yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustamisen loppuunviemiseksi, korkeamman suojeluasteen tarjoamiseksi, niin kuin komissio ehdottaa turvapaikkapolitiikan toimintasuunnitelmassaan.

Tästä syystä neuvosto on tyytyväinen neljään tärkeään lainsäädännölliseen ehdotukseen, jotka komissio esitti joulukuun ja helmikuun 2009 välillä tätä tarkoitusta varten ja joihin tämänpäiväinen keskustelumme keskittyy.

Kolme viime vuoden joulukuussa esiteltyä ehdotusta koskevat kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanotto-olosuhteita, niin kutsuttua Dublin-asetusta sekä Eurodacia. Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamista koskeva ehdotus esiteltiin tämän vuoden helmikuussa.

Näistä ehdotuksista on jo käyty perinpohjaisia keskusteluja neuvoston elimissä niiden esittelyä seuranneen lyhyen ajanjakson aikana. Ehdotusten luonteesta ja niiden käsittelemien aiheiden monimutkaisuudesta johtuen käsittelyä ei ole vielä saatu päätökseen kaikkialla neuvostossa.

Tästä syystä en voi vielä ilmoittaa neuvoston vakaata kantaa suhteessa muutosehdotuksiin, joita parlamentti esittää mietintöluonnoksissa. Voin vain sanoa, että neuvosto tutkii tarkkaan kaikki parlamentin luonnoksen kohdat ja pyrkii edistymään näissä tärkeissä toimenpiteissä niin nopeasti kuin mahdollista.

Toivon erityisesti, että voimme edistyä pikaisesti kahden suppeammin rajatun ehdotuksen kanssa. Nämä ovat ehdotus perustaa Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto ja Eurodac-asetuksen muutosehdotus. Näiden ehdotusten käsittely neuvoston elimissä on edennyt pisimmälle, ja voidaan jo sanoa, että neuvoston ja parlamentin näkökannat ovat lähentyneet huomattavasti.

Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustaminen helpottaa tiedon, tulkinnan ja kokemuksen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja auttaa kehittämään edelleen käytännön hallinnollista yhteistyötä turvapaikka-asiomusten käsittelyssä. Virasto voi myös käyttää lähtömaiden antamia tietoja yhdenmukaistaakseen kansallisia käytäntöjä, menettelytapoja ja päätöksiä. Sekä neuvosto että parlamentti kannattavat tukiviraston perustamista. Puheenjohtajisto uskoo, että ehdotuksesta voidaan ja siitä pitäisi päästä nopeaan sopimukseen parlamentin ja neuvoston välillä molempien tahojen hyväksymältä pohjalta. Niin kuin arvoisat parlamentin jäsenet tietävät, tähän ehdotukseen liittyy Euroopan pakolaisrahastoa koskeva muutosehdotus. Koska jälkimmäisellä pyritään varmistamaan tukiviraston rahoitus, molemmat säädökset olisi hyväksyttävä samanaikaisesti.

Neuvosto toivoo, että myös Eurodac-asetuksesta voidaan päättää pikaisesti, sillä komissio on ehdottanut ainoastaan joitakin teknisiä parannuksia, joiden pitäisi tehdä järjestelmästä toimivampi.

Neuvostossa tähän mennessä käyty keskustelu kahdesta muusta ehdotuksesta, turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevista vähimmäisvaatimuksista annettuun direktiiviin sekä niin kutsuttuun Dublin-asetukseen tehdystä muutosehdotuksesta, on osoittanut, että nämä kysymykset ovat epäilemättä monimutkaisempia ja vaikeampia.

Niin kuin arvoisat parlamentin jäsenet tietävät, komissio pyrkii vastaanottodirektiiviä koskevissa ehdotuksissaan muuttamaan voimassa olevaa direktiiviä korjaamalla viime vuosina siinä havaitsemiaan

puutteita. Komission mielestä jäsenvaltioille on jätetty liian paljon harkintavaltaa, mikä on estänyt pääsemästä tavoitteeseen, jonka mukaan turvapaikanhakijoille taataan riittävät vastaanotto-olosuhteet kaikissa jäsenvaltioissa. Tästä syystä komissio on esittänyt useita muutosehdotuksia, jotka koskevat muun muassa turvapaikanhakijoiden työhönpääsyä, parempia aineellisia vastaanotto-olosuhteita, parempaa haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden tarpeiden huomiointia sekä turvautumista säilöönottoon.

Dublin-asetuksella, toisin sanoen asetuksella, jossa luodaan kriteerit ja mekanismit sen määrittämiseksi, mikä jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä, pyritään torjumaan sellaista turvapaikkamenettelyn väärinkäyttöä, jossa turvapaikan hakija jättää hakemuksensa useampaan jäsenvaltioon. Komissio esittää useita muutosehdotuksia nykyisen järjestelmän tehostamiseksi ja myös turvapaikanhakijoiden suojelustandardien paremmaksi varmistamiseksi. Ehdotus sisältää myös menetelmän, jolla voidaan lykätä siirtoja siinä tapauksessa, että jäsenvaltion turvapaikkajärjestelmä on erityisen paineen alla eikä siitä syystä pysty tarjoamaan turvapaikanhakijoille riittävän tasokasta suojelua ja vastaanotto-olosuhteita.

Komission ehdotuksia vastaanotosta ja Dublin-järjestelmästä tarkastellaan neuvostossa yksityiskohtaisesti. Neuvoston on vielä määriteltävä kantansa moniin ehdotusten käsittelemiin kysymyksiin, ja tietyistä pääkohdista keskustellaan edelleen. Tällaisia ovat kysymys pääsystä työmarkkinoille sekä säilöönnotosta vastaanottodirektiivissä, sekä kysymys siitä, kuinka Dublin-asetuksessa voitaisiin parhaiten vastata erityisen paineen alaisten jäsenvaltioiden tarpeisiin. Puheenjohtajistolle on jo selvää, että neuvostossa on tehtävä lisätyötä, jotta jäsenvaltioiden välillä saavutettaisiin tarvittava yksimielisyys näistä ehdotuksista, minkä jälkeen neuvosto voi ryhtyä keskustelemaan parlamentin kanssa tavoitteenaan kahden instituution yhteisymmärrys. Se on luonnollisesti edelleen päämäärämme, ja parlamentti voi olla vakuuttunut siitä, että neuvosto ottaa huomioon parlamentin mielipiteet niin kuin ne on asiaankuuluvien mietintöluonnosten muutosehdotuksissa esitetty.

Sekä neuvosto että parlamentti ovat sitoutuneet vahvistamaan yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää, joka tarjoaa korkeatasoista suojelua ja toimii tehokkaasti. Siitä syystä meille on tärkeä haaste löytää oikeat ratkaisut, jotka mahdollistavat tavoitteemme saavuttamisen. Olen vakuuttunut siitä, että sekä neuvostolla että parlamentilla on tahtoa toteuttaa se, ja vasten tätä taustaa neuvosto ryhtyy nyt yksityiskohtaisesti tutkimaan parlamentin ehdotuksia näistä neljästä asetuksesta.

Simon Busuttill, *budjettivaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (MT) Niin kuin kollegani Jeanine Hennis-Plasschaert aiwan oikein sanoi, mistä tahtoisinkin häntä onnitella, tämä lakipaketti rakentuu yhteisvastuun periaatteelle. Yhteisvastuuta on tunnettava niistä, jotka tarvitsevat suojelua, mutta nyt ensimmäistä kertaa myös niistä maista, jotka kantavat suhteetonta taakkaa. Tätä yhteisvastuuta osoittaa komission ehdotus lykätä Dublin-asetusta niissä maissa, jotka ovat kohtuuttoman rasituksen alaisia. Sama yhteisvastuunhenki sisältyy myös Euroopan parlamentin ehdotukseen rasituksenjakamisjärjestelmästä, joka ei enää olisi vapaaehtoinen vaan oikeudellisesti sitova.

Ponnistelujamme yhteisvastuun puolesta vaikeuttaa kuitenkin se, mitä tapahtuu ulkomaailmassa. Ihmiset eivät ymmärrä, miksi jatkamme yhteisvastuusta puhumista, kun todellisuudessa kaikki yrittävät siirtää vastuun toisten niskoille. Juuri tällä hetkellä, keskustellessamme tästä kaikesta tässä salissa, on Maltan ja Italian välillä vakava välikohtaus, joka on muutaman päivän sisällä jo kolmas laatuaan.

Kaksi Lampedusaa lähestyvää venettä, joissa on noin 130 turvapaikanhakijaa, ovat jo hyvin lähellä Lampedusaa. Italia kuitenkin kieltäytyy pelastamasta veneissä olijoita. Kansainvälisen oikeuden mukaan nämä henkilöt tulisi kuljettaa lähimpään satamaan, ja niin kuin komission jäsen Barrot sanoi ensimmäisen välikohtauksen aikana, lähin hakusatama tässä tapauksessa on Lampedusa. Arvoisa puhemies, Italian tai oikeammin ministeri Maronin käytös on kansainvälisen oikeuden vastaista, määrittävää Maltaa kohtaan ja epäinhimillistä kaikkia veneissä olevia henkilöitä kohtaan. Tämänkaltaisen käytös ei tuo kunniaa Italianille, ja arvoisa puhemies, tilanne on vakava myös siksi, että se välittää vaarallisen viestin, antaa ymmärtää että turvapaikanhakijoita ei pidä pelastaa, sillä se joka niin tekee, joutuu myös pitämään heidät. Tämä on erittäin vaarallinen viesti.

Tästä syystä käännyn Euroopan komission varapuheenjohtajan Jacques Barrot'n puoleen ja pyydän häntä viipymättä puuttumaan tilanteeseen sen ratkaisemiseksi. Pyytäisin häntä vaatimaan Italiaa toteuttamaan kansainväliset velvollisuutensa, ja pyydän häntä myös tekemään kaikille Euroopan unionin jäsenvaltioille selväksi, että tämä ei ole vain Maltan ja Italian välinen kiista, vaan olemme kaikki vastuussa, ja meidän tulisi kaikkien myös kantaa vastuumme. Arvoisa puhemies, jos kieltäydymme osoittamasta yhteisvastuuta käytännössä, hävitämme keskinäisen luottamuksemme ja myös Euroopan kansalaisten luottamuksen. Jos todella uskomme yhteisvastuuseen, emme voi antaa ylivaltaa kansalliselle itsekkyydelle. Jokaisen on toimittava. Kiitos.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, tahtoisin onnitella esittelijä Jeanine HennisPlasschaertia hänen keskustelu- ja neuvotteluhalustaan tätä mietintöä käsiteltäessä.

Tahtoisin muistuttaa teitä siitä, että turvapaikkojen antaminen on hyväosaisten maiden moraalinen velvollisuus. Emme saa unohtaa, että huolimatta meitä parhaillaan haittaavista vakavista talousongelmista yhteisvastuu on ensiarvoisen tärkeä tekijä, jonka täytyy ohjata turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaamme. Solidaarisuus niitä kohtaan, jotka hyvin perustein pyytävät suojelua, ja solidaarisuus niitä yhteisöme jäseniä kohtaan, jotka maantieteellisestä sijainnistaan ja koostaan johtuen joutuvat suurimman maahanmuuttopaineen alaisiksi.

Turvapaikkapaketti on sekä tarpeellinen että ensiarvoisen tärkeä väline Euroopan unionin maahanmuuttopolitiikan tulevaisuuden kehitykselle. Tahtoisin kuitenkin osoittaa, että sellaiset tärkeät toimenpiteet, joita olemme käsitelleet tänään, vaativat enemmän mietintä- ja harkinta-aikaa. Meille asetettujen määräaikojen tarjoama lyhyt liikkumavara on täysin riittämätön.

Ehdotuksessa on useita näkökohtia, joita on varmasti käsiteltävä uudelleen lähitulevaisuudessa. Tällaisia ovat turvapaikanhakijoiden tilanne, säilöönottotapaukset, käsitteiden 'vankeus' ja 'säilöönotto' välinen tärkeä ero, säilöönottolaitokset, siirtoja koskevat poikkeukset, poikkeukset yleisperiaatteesta, joka määrittää mikä valtio on vastuussa hakemuksen käsittelystä, erityisyksityiskohdat siitä, ketkä kuuluvat 'ydinperheeseen', sekä paljon hakemuksia vastaanottaville tarjottava apu.

Näistä ongelmista huolimatta ja nopean työtahtimme huomioon ottaen voimme sanoa, että yleensä ottaen olemme hyväksyneet tasapuolisen mietinnön. Tämä on tasapuolinen paketti, joka heijastaa edustamani poliittisen ryhmän valtaosan tunteja, varsinkin niiden, jotka pyrkivät takaamaan kansainvälistä suojelua hakevien oikeudet sekä niiden, jotka tahtovat tukea paljon kansainvälisiä hakemuksia vastaanottavia jäsenvaltioita.

Yhteenvetona tahtoisin muistuttaa teitä siitä, että oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan on perusoikeus, joka turvataan eurooppalaisissa perustuslaeissa sekä erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Oikeuslaitoksen pitäisi siis antaa korkein mahdollinen takuu kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden yksilöllisistä oikeuksista. Saavuttaaksemme tällaisen asiointilan meidän on tarjottava oikeusapua sitä tarvitseville hakijoille.

Arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni korostaen, että tarvitsemme Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston sekä rahoitustuen, joka myönnetään sille Euroopan pakolaisrahaston kautta.

Roselyne Lefrançois, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, Dublin-asetuksen uudelleenlaaditun toisinnon varjoesittelijänä tahdon kiittää komissiota meille esitellystä erinomaisesta tekstistä. Se todellakin tuo merkittäviä parannuksia Dublin-järjestelmään, erityisesti kansainvälistä suojelua hakevien perusoikeuksien kunnioittamisen näkökulmasta.

Suurimpia edistysaskeleita ovat perheyhteyden periaatteen vahvistaminen, alaikäisiin kiinnitetty lisähuomio sekä lapsen edun käsite, kansainvälistä suojelua hakevien paremman tiedonvälityksen ja hakemustapojen takaaminen, säilöönoton tiukka rajoittaminen sekä mahdollisuus lykätä väliaikaisesti siirtoja sellaisiin jäsenvaltioihin, joiden vastaanottovalmiudet ovat erityisen paineen alla tai jotka eivät pysty tarjoamaan tarpeeksi tasokasta suojelua.

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan äänestyksessä onnistuimme pysäyttämään Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraatit, jotka tahtoivat hylätä osan ehdoista, muun muassa sen, joka koskee turvapaikanhakijoiden säilöönotto-olojen järjestämistä. Tämä on meille erittäin tärkeää, sillä kansainvälistä suojelua hakevat henkilöt eivät ole rikollisia eikä heitä niin ollen ole mitään syytä panna telkien taakse.

Eräät mietinnön kohdat ovat kuitenkin edelleen ongelmallisia, muun muassa kysymys siitä, millä kielellä hakijalle pitäisi antaa tietoja. Olemme sitä mieltä, että kielen pitäisi olla sellainen, jota hakija ymmärtää eikä vain sellainen, jota hänen oletetaan ymmärtävän. Tahtoisin lisätä, että siellä missä henkilöä pidetään säilöönotettuna, se tapahtuu Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisesti.

Tahdomme myös, että ilman huoltajaa olevien alaikäisten turvapaikanhakijoiden hakemus käsiteltäisiin siinä jäsenvaltiossa, johon se on jätetty, jotta vältettäisiin alaikäisten kuljettamista valtiosta toiseen. Tällainen kohta sisältyi komission alkuperäiseen tekstiin, mutta Euroopan kansanpuolue vastusti ehdotusta esittelijän tuella.

Lopuksi tahtoisin sanoa, että koska Dublin-asetuksella ei pyritä takaamaan oikeudenmukaista vastuunjakoa turvapaikkahakemusten käsittelyssä, mielestäni on hyvin tärkeää luoda muita välineitä vahvistaaksemme, niin kuin sanoitte, komission jäsen Barrot, solidaarisuutta unionin reunavaltioita kohtaan.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Niin kuin jo ensimmäisessä puheenvuorossani totesin, jäsenvaltioiden välillä on yhä valtavia eroja, eikä yhdenmukaistaminen ole onnistunut toivotulla tavalla. Emme voi enää kieltää sitä. Direktiiveissä säädetään menettelyihin liittyvistä säännöistä, ei tietynlaisesta standardimenettelystä. Ottaen huomioon ne monet erot, joita yritämme parhaillaan sovittaa, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä pyrkii lähestymään asiaa selvästi käytännön näkökulmasta.

Ainoa tiemme on jäsenvaltioiden kansallisten lakien lähentäminen edelleen, luonnollisesti niin, että ne sisältävät myös asianmukaisen täytäntöönpanon ohjeet. Tähän on vielä liitettävä tarpeelliset todenperäisyyden varmistavat toimenpiteet ja käytännön vakuuttavuus.

Tässä yhteydessä pidämme ensiarvoisen tärkeinä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamista sekä ehdotettuja vastaanottodirektiivin ja Eurodac-asetuksen uudelleenlaadittuja toisintoja. Siksi on sääli, ja nyt osoitan sanani komissiolle, että meidän on vieläkin odotettava sekä toisinnon että vastaanottodirektiivin julkaisemista. Julkaisemispäivä on 24. kesäkuuta. Suuremman yhtenäisyyden ja paremman lainsäädäntätöön kannalta olisi ollut loogisempaa, että nämä kaksi ehdotusta olisi lisätty tähänhetkiseen turvapaikkapakettiin.

Ymmärrän, että viimeisen sanan asiasta sanoo neuvosto. Sallikaa minun kuitenkin painottaa vielä kerran sitä tosiseikkaa, että suurempi yhtenäisyys, parempi laatu ja syvempi yhteisvastuu ovat tärkeitä kaikille jäsenvaltioille. Kiire ei ole pyyhkinyt mielestäni Euroopan ulkorajoille tekemiämme vierailuja, varsinkaan niitä, jotka teimme tunnetuille kriisialueille.

Mario Borghezio, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, hetki sitten kuulin maltalaisen parlamentin jäsenen esittävän hyvin vakavia, jopa herjaavia väitteitä Italian hallituksesta ja erityisesti ministeri Maronista.

Ei ole täysin selvää, millaista peliä Malta pelaa. Selitän heti, mitä tarkoitan. En tahtoisin kutsua sitä likaiseksi peliksi vain siksi, että jäsenvaltioiden pitäisi osoittaa toisilleen kunnioitusta. Puheenvuoron käyttäneen jäsenen olisi pitänyt kertoa rehellisesti, että Malta on aina pyrkinyt säilyttämään laajat aluevetensä. Malta tahtoo pitää ne ja saada myös suuret tukisummat Euroopan unionilta.

Totuus pitäisi siksi kertoa kokonaisuudessaan: totuus Italian kyvystä ja tahdosta vastaanottaa ja suojella maahantulijoita, jotka ottavat osaa ja ovat tämän laittoman kaupan uhreja, on niin ilmiselvä ja hyvin dokumentoitu, ettei minun tarvitse siitä huolehtia.

Jos käymme käsiksi mietinnön ytimeen, korostaisin että velvollisuutemme ei ole jatkaa kiistojamme, jotka muistuttavat Manzoniin kuuluisan romaanin kukkotappeluita. Jäsenvaltiot eivät saa antautua seireenien tee hyvää -houkutuslaululle, jota on höystetty tekopyhyydellä sekä erityisillä poliittisilla ja taloudellisilla etunäkökohdilla. Meidän on sovellettava ankarasti turvapaikanhaun loukkaamatonta periaatetta, ja niin tehdessämme meidän ei pidä antaa yhtään liikkumavaraa niille, jotka tahtovat käyttää tilannetta saavuttaakseen päämääriä, jotka ovat ristiriidassa jalojen periaatteiden kanssa, vaan estää hyväksikäyttö, joka hyödyttää ennen kaikkea laittoman pakolaiskaupan takana olevia rikollisjärjestöjä, mihin viittaamme tämänhetkisen tilanteen kontekstissa.

Toistan: velvollisuutemme ei ole teeskennellä, ei esittää väitteitä, joita voidaan käyttää väärin hyväksi, vaan löytää yhteinen lähestymistapa, ponnistella ja ottaa käyttöön tehokkaita toimenpiteitä, joilla varmistetaan että turvapaikkaoikeus pysyy voimassa ja että siitä ei tule hyväksikäyttäjien ja järjestäytyneiden rikollisten oikeutta, jotka käyttävät jaloja ja hyviä lakeja saavuttaakseen halveksittavan päämääränsä, kehitysmaiden asukkaiden hyväksikäytön.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, myös minä olen paketin varjoesittelijä. Tahtoisin jatkaa siitä, mitä Agustín Díaz de Mera García Consuegra sanoi moraalisesta velvollisuudesta. Kun puhumme tiukasta soveltamisesta, niin kuin eräät jäsenet ovat tehneet, osa meistä on tietoisempia siitä, että sääntöjen soveltaminen on itse asiassa oikeudenmukaista eikä se estä suojelun tarpeessa olevia henkilöitä saamasta suojelua. Yksi tämän lakipaketin ideoista on juuri parantaa soveltamista ja varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot toimivat samojen korkeiden normien mukaisesti.

Mitä turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevaan toisintoon tulee, olemme erittäin tyytyväisiä komission alkuperäiseen ehdotukseen ja tahdomme säilyttää siitä tietyt osat, muun muassa ne, jotka koskevat työmarkkinoille pääsemistä ja riittävää toimeentulotukea, josta äänestimme aiemmin tänään. Olen hyvin

pahoillani siitä, että isänmaani, Yhdistynyt kuningaskunta, jättäytyy pois näiden kahden ehdotuksen tähden. Se on todellinen häpeä sanan täydessä merkityksessä.

Myös terveydenhoidon saanti on tietenkin ensiarvoisen tärkeää, ei ainoastaan hätätapauksissa vaan jatkuvan terveydenhuollon muodossa, varsinkin henkilöille, jotka ovat saattaneet kärsiä kidutuksesta ja tarvitsevat tukea henkisen hyvinvointinsa ylläpitoon.

Myös Dublin-toisinnon kohdalla hyväksymme alkuperäisen ehdotuksen, kannatamme lykkäysmekanismia ja aiomme äänestää mahdollisimman laajan perheen yhdistämisen määritelmän säilyttämisen puolesta.

Giusto Catania, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen jokseenkin liikuttunut puhuessani nyt viimeistä kertaa tämän parlamenttikauden aikana. Tahtoisin aloittaa siitä, mitä tässä salissa on sanottu pyydetessä komission jäsen Barrotia ratkaisemaan kysymys, joka aivan liian usein koskettaa jäsenvaltioita, jotka mielellään jättävät turvapaikanhakijoiden kohtalon jonkun toisen vastuulle.

Vain hetki sitten näimme Italian ja Maltan siirtelevän vastuuta toisilleen. Vain muutama päivä sitten kuulumme, kuinka Pinar-niminen laiva oli jäänyt merelle liian pitkäksi aikaa, seurauksena ihmishenkien menetyksiä, joilta olisi ehkä voitu välttyä. Sanon tämän siksi, että kun puhumme turvapaikkakysymyksestä, puhumme mielestäni todellisesta tarpeesta ja sitoutumisesta, jota jäsenvaltioiden olisi osoitettava vastaanottopolitiikassaan.

Olen hyvin iloinen Antonio Masip Hídalgoille ja Jeanine Hennis-Plasschaertille muutosehdotuksista vastaanottodirektiiviin ja Dublin-asetukseen. Molemmat ehdotukset vievät Euroopan unionin turvapaikanhakijoiden vastaanottojärjestelmää parempaan suuntaan.

Mielestäni meillä on velvollisuus korostaa Euroopan kansalaisten ja turvapaikanhakijoiden samanarvoisuutta. Turvapaikka ei ole jotain, mitä jäsenvaltiot myöntävät sotia pakeneville henkilöille. Turvapaikka on jäsenvaltioiden velvollisuus, ja turvapaikan saaneilla on oikeus saada kaikki oikeudet, joista eurooppalaiset nauttivat. Siksi uskon, että tämä on käänteentekevä askel poliittisen aloittemme ja lainsäädäntökäytännömme kehittämisen kannalta.

Tästä syystä puollan tähän direktiiviin ja tähän säädökseen muutosehdotuksia. Uskon, että meidän täytyy taata turvapaikkaoikeus kaikille sitä hakeville, sillä Euroopan unionin tulevaisuus riippuu vastaanottomme laadusta. Mielestäni tämän tulisi olla näkökohta, joka määrittää kokonaiskäsitystämme Euroopan unionista.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, huomenna, tämän parlamenttikokouksen viimeisenä kokouspäivänä, äänestämme lakiehdotuksista, joiden on tarkoitus parantaa turvapaikkapolitiikkaamme. Viisi vuotta kestäneen keskustelun ja turvapaikkakeskusteluihin tehtyjen vierailujen jälkeen on korkea aika ryhtyä konkreettisiin toimiin. Jos kaiken tämän jälkeen joudumme odottamaan yhtään pidempään lakien soveltamisessa, lopullinen reaktio on tullut aivan liian myöhään.

Vuosien 2005 ja 2006 tapahtumien vuoksi olemme joutuneet kohtaamaan laitonta maahanmuuttoa, mutta tässä kohtaamisessa turvapaikanhakijat ovat kirjaimellisesti pudonneet yli laidan. Vaikka olen yhteistyöviraston perustamisen kannalla, tahtoisin tietää lisää sen muodosta ja tehtävistä. Miten voimme saada luotettavan listan turvallisista lähtömaista? Millaisiin lähteisiin sellaisen listan laatiminen perustuu? Miten voimme tarjota riittävää suojelua tietolähteille, jotka ovat ei-turvallisissa maissa? Voiko sellaiset lähteet pitää julkisuudelta salassa, ja kuinka uskottava on sellaiseen listaan perustuva riippumaton päätös? Tahtoisin kuulla neuvostolta, kuinka voisimme ratkaista tämän ongelman.

Miksi käytännön yhteistyötä hoitamaan ei ole valtuutettu Frontexia? Sen vastuualue on rajallinen, ja se pystyisi hyvin hoitamaan tämän tehtävän, jos sen rahoitusta lisättäisiin. Sillä tavalla antaisimme myös riittävän vastauksen kentän tilanteeseen, josta Frontex on jo muutenkin tietoinen. Turvapaikanhakijoiden ja maahanmuuttajien laittomasta maahantulosta saamiemme kokemusten perusteella voisimme sitten tehdä tarvittavat toimenpiteet turvapaikanhakijoiden vastaanoton järjestämiseksi. Mielestäni tämä olisi hyvin käytännöllinen ratkaisu.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meille esitetyistä ehdotuksista kannatan mielelläni ehdotusta Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta, Euroopan pakolaisrahastosta ja Eurodac-asetuksesta.

Tahtoisin kuitenkin ilmaista eriävän mielipiteeni vastaanottodirektiivistä ja Dublin-asetuksesta – näyttää siltä, että tähänastisessa keskustelussa olenkin ainoa henkilö, joka niin tekee.

Vastaanottodirektiivi on laadittu, jotta pakolaisille – todellisille pakolaisille – voitaisiin antaa mahdollisimman tehokasta apua mahdollisimman nopeasti. Mielestäni nyt näyttää kuitenkin siltä, että esitetyt muutosehdotukset merkitsevät rohkaisua maahanmuuttoon turvapaikan kautta, toisin sanoen houkuttelevat turvapaikkajärjestelmän väärinkäyttöön.

Miksi? Kaikkien turvapaikanhakijoiden pitäisi päästä nopeasti työmarkkinoille. Olen sitä mieltä, että jäsenvaltioiden asia on tehdä tästä päätös. Ehdotuksen mukaan turvapaikkahakemuksen jättöoikeus annettaisiin myös henkilöille, joilla on henkisiä terveysongelmia – kyllä, tunnen monia, joilla on sellaisia ongelmia, mutta kaikilla heillä ei ole turvapaikka-oikeutta – tai esimerkiksi kaikille vanhuksille. Ehdotuksessa käytetään epämääräisiä oikeuskäsitteitä. En myöskään hyväksy sitä, että kaikille turvapaikanhakijoille pitäisi myöntää sosiaalitukea samalla tavalla kuin oman maan kansalaisille. Koska tämä ei ole asianlaita, noin 95 prosentille hakijoista ei yksinkertaisesti myönnetä turvapaikkaa. Mielestäni näissä muutosehdotuksissa osoitetaan väärä suunta. Sen tähden aion äänestää niitä vastaan yhdessä Itävallan kansanpuolueen valtuuskunnan kanssa.

Dublin-asetus on tietyiltä osin samalla tiellä, sillä se vahvistaa ilmiötä, jossa turvapaikanhakijat etsivät edullisimman kohtelun tarjoavaa maata (turvapaikkashoppailu). Tämän uusi kappale antaisi turvapaikanhakijalle mahdollisuuden valita maa, johon hän jättää hakemuksensa, ja sen hyväksyminen johtaisi turvapaikkashoppailuun.

Myös siirtojen väliaikaista lykkäämistä pidän ongelmallisena. Ymmärrän hyvin Maltan tilanteen, mutta uskon, että on parempi tarjota pika-apua tarjoavia tukiryhmiä kuin edetä täällä esitettyä tietä. Meidän on varmistettava, että pakolaisia autetaan ripeästi, mutta estettävä kaikin tavoin turvapaikkajärjestelmän hyväksikäyttö.

Claude Moraes (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, sallikaa minun esittää heti toisenlainen näkemys. Mielestäni turvapaikkapaketti ja sitä suurella huolella valmistelleet viisi esittelijää ansaitsevat koko parlamentin tuen.

Meillä on varjoesittelijä Eurodac- ja Lambert-mietinnöissä, ja mielestäni olemme laatineet erinomaisessa yhteistyössä paketin, joka on sekä realistinen että toteutuskelpoinen ja jossa avoimuusperiaate on huomioitu. Esimerkiksi Eurodacin arassa aiheessa, turvapaikanhakijoiden sormenjälkien tallentamisessa, olemme parantaneet ehdotusta sormenjälkitietojen käyttötavan suhteen sekä lisäämällä Euroopan tietosuojavaltuutetun roolia ja selkeyttämällä hänen toimivaltaansa.

Tahtoisimme saada viittauksia useampiin Euroopan unionin perusoikeuskirjan artikloihin sekä ihmisarvoon ja lapsen oikeuksiin. Toivomme myös, että turvapaikanhakijoita koskeva kielikysymys, jonka Antonio Masip Hidalgo ja Rosalyne Lefrançois ansiokkaasti esittelivät, ratkaistaan hyvin.

Pidämme Lambertin mietintöä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta ratkaisevana askeleena jäsenvaltioiden yhteisen turvapaikkajärjestelmän toteuttamisessa. Sosialistien ryhmä kannattaa mietintöä, mutta olemme myös esittäneet muutosehdotuksia. Tahdomme suurempaa avoimuutta ja tilivelvollisuutta, mihin uskon esittelijänkin pyrkivän. Toivomme, että UNHCR ja kansalaisjärjestöt osallistuvat asianmukaisesti, ja olen lisännyt muutosehdotuksia, joiden avulla Euroopan parlamentti voisi valvoa järjestelmän toimintaa.

Ymmärrän, mitä komission jäsen sanoo nopeasta ratkaisusta ja Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta, mutta tilivelvollisuus, avoimuus ja turvapaikkatietojen laatu ovat myös hyvin tärkeitä asioita. Toimiakseen hyvin Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston on tuotettava erittäin käyttökelpoista, avointa ja puolueetonta tietoa, jota tutkitaan usein. Näillä varatoimenpiteillä tahtoisimme tuoda oman vahvan lisämme oikeudenmukaiseen ja tasapainoiseen Euroopan turvapaikkajärjestelmään.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin perusoikeuskirja, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskeva yleissopimus sekä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätökset sisältävät perinpohjaiset tiedot turvapaikka-oikeudesta. Se on perusoikeus silloin, kun henkilö joutuu lähtömaassaan vainon kohteeksi rotunsa, uskontonsa, etnisen alkuperänsä, poliittisen mielipiteen tai poliittiseen ryhmään kuulumisen vuoksi, mikä on melko yleistä tämän päivän maailmassa. Sen, että ihmisille annetaan tämä oikeus, pitäisi merkitä myös sitä, että heille taataan oikeus kehittää elämänsä. Tämän pitäisi olla perusedellytys.

Tähän tavoitteeseen päästäksemme meidän olisi tarjottava turvapaikanhakijoille pääsy työmarkkinoille, sillä se on paras tapa mahdollistaa turvapaikkahakijan omavaraisuus. Se myös ehkäisee sosiaalista eristymistä ja auttaa turvapaikanhakijaa tutustumaan vastaanottavan maan kulttuuriin. Turvapaikkaa hakeneille ihmisille

pitäisi taata mahdollisimman paljon käytännön apua; tällä tarkoitan myös oikeutta korkeatasoiseen oikeusapuun, joka helpottaa omien oikeuksien ymmärtämistä.

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Arvoisa puhemies, Eurodac-järjestelmää käytetään turvapaikanhakijoiden sormenjälkien keräämiseen. Vaikka tiedämme, että järjestelmän toimintaa on yritetty parantaa, meillä on vielä epäilyksiä seuraavan kahden asian suhteen. Ensimmäinen on paremman tulevaisuuden toivossa Eurooppaan tulevien ihmisten perusoikeuksien kunnioittaminen, joka ei mielestämme toteudu, jos nämä ovat "europoliisitietoja", mistä olemme jyrkästi eri mieltä. Toiseksi epäilemme, sopivatko käytetyt menetelmät yhteisön perusperiaatteisiin, joita ovat esimerkiksi henkilötietosuoja, tai suhteellisuusperiaatteen. Emme hyväksy sormenjälkien ottamista alle 14-vuotiailta lapsilta.

Ehdotetut toimenpiteet, joista emme ole samaa mieltä, eivät sallisi turvapaikanhakijan jättää hakemusta toiseen jäsenvaltioon, jos hänet on torjuttu yhdessä, aikana, jolloin – niin kuin kaikki tiedämme – turvapaikka-asioiden käsittelyssä on aina mukana subjektiivisuutta, joka voi kääntyä jo entuudestaan uhriksi joutuneen henkilön vahingoksi.

(EN) Koska tämä on viimeinen puheenvuoroni tässä parlamentissa, tahtoisin kiittää teitä, kaikkia kollegoita ja henkilökuntaa yhteistyöstä.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Barrot, hyvät parlamentin jäsenet, myös minä olen iloinen, kun saan lausua mielipiteeni keskusteltaessa niin tärkeästä aiheesta kuin turvapaikkapaketti, vieläpä parlamenttikauden viimeistä edellisenä päivänä.

Kaikista pyrkimyksistämme ja Euroopan turvapaikkajärjestelmän ensimmäisen vaiheen hyväksymisestä huolimatta olemme tulleet tietoisiksi sitkeistä eroista eri jäsenvaltioiden välillä suhteessa pakolaisaseman tunnustamiseen.

Meidän on myös myönnettävä, että huolimatta merkittävistä edistysaskelista, joita direktiivi on saanut aikaan vastaanotto-olosuhteissa – niin kuin kollegani Roselyne Lefrançois, jonka huomioista olen täysin samaa mieltä, jo mainitsikin – meidän on myönnettävä, että jäsenvaltioilla on vieläkin liikaa liikkumavaraa tässä asiassa. Siitä syystä minäkin vaatisin, että tässä kysymyksessä, ennen kaikkea tässä kysymyksessä, on löydettävä tie eurooppalaisen yhteisvastuun toteutumiseen.

Lopuksi, painokkaammin kuin koskaan, tahdon osoittaa, että turvapaikanhakijat ja ne, jotka tarvitsevat kansainvälistä suojelua, ovat haavoittuvassa asemassa ja tarvitsevat siksi erityiskohtelua. Tällä tarkoitan erityisesti sitä, että heitä ei saisi ottaa säilöön.

Keskustelu vastaanottodirektiivistä on päättynyt, olimme siitä yksimielisiä. Meidän ei ole syytä aloittaa keskustelua siitä uudelleen keskustellessamme turvapaikka-asiasta.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, tahdon vielä kerran kiittää kaikkia puhujia ja erityisesti esittelijöitä. Tahdon tehdä vain pari huomautusta. Ensimmäinen huomautukseni koskee kielikysymystä ja on vastaus erityisesti Roselyne Lefrançoisille. Minun on todettava, että komission mielestä ehdotus, jonka mukaan turvapaikanhakijoille pitäisi antaa tietoja kielellä, jota heidän voidaan olettaa ymmärtävän, on tasapainoinen. Tämän välineen tavoitteena on mahdollistaa, että turvapaikanhakijat saavat asianmukaiset tiedot ja samaan aikaan ehkäistä turvapaikanhaussa mahdollisesti tapahtuvia väärinkäytöksiä.

Tahtoisin nyt esittää kiitokseni parlamentille. Sallikaa minun kuitenkin ensin ilmaista hämmästykseni Hubert Pirkerin puheenvuoron johdosta. Jäsen Pirker, en voi antaa teidän vääristellä komission ehdotusta. Kun kuulen teidän sanovan, että Dublin-asetus voisi johtaa turvapaikkashoppailuun, en voi hyväksyä sitä, sillä se ei ole mahdollista eikä totta. Komission ehdotus ei muuta Dublin-järjestelmän perusperiaatteita. Turvapaikanhakija ei voi valita turvapaikkavaltiota. On totta, että vastuussa oleva valtio määrittellään objektiivisin kriteerein, mutta päätökseen vaikuttavat myös inhimilliset tekijät, ennen kaikkea perheiden yhdistäminen.

En voi uskoa, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän jäsenenä ette välitä perheiden yhdistämisen ongelmasta. En hyväksy ehdotuksen vääristelyä. Myös komissiolle se on keino taata selkeästi, ettei järjestelmää hyväksikäytetä. Olemme muun muassa esitelleet käytännön, jolla voidaan tunnistaa haavoittuvassa asemassa olevat henkilöt. Tietenkin jäsenvaltioiden on huolehdittava ehdottamiemme periaatteiden oikeudenmukaisesta ja tasapainoisesta soveltamisesta.

Johannes Bloklandille tahtoisin sanoa, että on tärkeää pitää erillään Frontexin ja tukiviraston tehtävät. Ne ovat erilaisia virastoja, jotka vaativat erilaisia taitoja, jos todella tahdomme, että turvapaikkahakemuksia käsitellään Euroopassa riittävän perusteellisesti ja inhimillisesti.

En voi uskoa, että Euroopan parlamentti ei voisi löytää laajaa yhteisymmärrystä esittelijöiden tekemän työn pohjalta. On selvää, että kuulutte erilaisiin poliittisiin ryhmiin, joista jokaisella on omat poliittiset ja aatteelliset herkkypisteensä. Emme kuitenkaan saa unohtaa, että Eurooppa, joka on saanut todistaa jopa hengenvaarallista vainoa, ei ole toiminut esimerkillisesti tällä alalla. Idealistinen saarnaaminen ei nyt auta, meidän on oltava uskollisia arvoillemme. Sen on minun vaatimukseni. Tarvitsen Euroopan parlamentin laajan henkilökohtaisen tuen.

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, viimeisessä puheenvuorossani tahtoisin korostaa, että neuvosto on tyytyväinen parlamentin haluun edistyä nopeasti näissä tärkeissä asioissa sekä siihen, että parlamentti tunnustaa yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän asianmukaisen toiminnan tärkeyden.

Voin vakuuttaa teille, että neuvosto käsittelee perinpohjaisesti parlamentin kantaa neuvoston elimissä tehtävää työtä koskeviin ehdotuksiin. Erityisen yksityiskohtaisesti neuvosto tutkii parlamentin muutosehdotuksia, jotta voitaisiin päästä selvytyteen siitä, voimmeko saavuttaa yhteisymmärryksen pisimmälle edennyttyä työtä koskevista ehdotuksista.

Tahtoisin myös sanoa jotain yhteisvastuuperiaatteesta. Eräät parlamentin jäsenet ovat aivan oikein viitanneet siihen, että osa jäsenvaltioista joutuu maantieteellisen sijaintinsa ja väestötilanteensa takia todellakin kokemaan turvapaikkajärjestelmässään erityistä painetta.

Tässä valossa Euroopan neuvosto on korostanut yhteisvastuuperiaatetta Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa, joka hyväksyttiin syksyllä 2008. Sopimus kehottaa selkeästi harjoittamaan yhteisvastuuta vapaaehtoiselta ja koordinoitulta pohjalta, jotta kansainvälistä suojelua saavat henkilöt voitaisiin sijoittaa paremmin, sekä kehittämään lainsäädäntöä, esimerkiksi yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan yleisohjelman osia. Lisäksi sopimus tarjoaa rahoitusta toimintoihin, joihin osallistuminen on jäsenvaltioille vapaaehtoista.

On syytä todeta, että Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto voisi auttaa yhteisön sisäisissä siirroissa helpottamalla siirtoihin tarvittavaa tiedonvaihtoa. Tukivirasto voisi auttaa myös koordinoimalla useampien virkamiesten sijoittamista niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat erityisen paineen alla. Tämä sääntely ei kuitenkaan voi toimia oikeusperusteena, joka loisi yhteisön sisäisen siirtomekanismin.

Lopuksi tahtoisin sanoa, että meillä on tällä alalla vielä työtä tehtävänä, sillä komissio on jo ilmoittanut aikovansa esittää lisää lakiehdotuksia tarkoituksenaan saada valmiiksi yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä. Nämä ehdotukset liittyvät turvapaikkahakemusten käsittelyyn sekä laatu- ja asemavaatimuksiin, joiden avulla voidaan määritellä, ovatko hakijat pakolaisia, sekä uudelleensijoittamissuunnitelmien luomiseen UNHCR:n suojelussa oleville henkilöille. Meidän on edistytävä niin nopeasti kuin mahdollista, mutta on pidettävä huolta siitä, että nopeus ei heikennä laatua. Olen vakuuttunut siitä, että olemme kaikki samaa mieltä.

Antonio Masip Hidalgo, esittelijä. – (ES) Komission jäsen Barrot, teillä on tukeni; ainakin tämä esittelijä on valmis siihen mitä pyydätte parlamentilta, ja se on mietintöni ensimmäisellä rivillä. Tahtoisin myös sanoa, että kahdessa puheenvuorossanne tänä iltapäivänä olette pitänyt meille oikeuden, moraalin ja historian oppitunnin.

Eräs puhujista mainitsi tehokkaan oikeussuojan. On selvää, että tehokas oikeussuoja on peruseriaate. Siksi pyydän, että turvapaikanhakijat saisivat tietoa kielellä jota ymmärtävät eivätkä millään muulla kielellä. Jos näin ei tapahdu, oikeussuoja ei ole tehokas. Pyydän, että ette väittäisi vastaan, sillä silloin vastustaisitte juuri sen lain periaatteita, johon olette aiemmin viitannut.

Nicolae Vlad Popa, esittelijä. – (RO) Maassa josta tulen, Romaniassa, oli vuoteen 1989 asti totalitaarinen kommunistinen hallinto, jonka toimintaa voidaan luonnehtia rikolliseksi. Tämä hallinto kohteli kansalaisia niin kuin he olisivat olleet suuressa vankilassa. Silti kymmenet tuhannet vaaransivat henkensä ja pakenivat maasta hakien poliittista turvapaikkaa. Tunnen suuren joukon sellaisia henkilöitä ja tiedän miten tärkeää kansainvälinen suojelu on, erityisesti poliittisen turvapaikan tarjoama suojelu.

On kuitenkin hyvin tärkeää pystyä tunnistamaan todelliset turvapaikanhakijat, ne jotka hakevat poliittista turvapaikkaa täysin oikeutetusti. Rekisteröintijärjestelmää kehittämällä voimme varmasti ratkaista tällaiset

kysymykset paljon nopeammin. Samalla tahtoisin keskustella toisesta ongelmasta, joka liittyy verkostoihin, tarkemmin sanottuna rikollisjärjestöihin, jotka harjoittavat ihmiskauppaa turvapaikanhakijoilla. Nämä verkostot saavat valtavia summia kuljettamalla turvapaikanhakijoita Euroopan unionin jäsenvaltioihin. Olen sitä mieltä, että meidän on asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksemme tämän rikollisen toiminnan kukistaminen, ja on luotava strategia, jonka turvin siinä voidaan onnistua.

Jean Lambert, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä yleisestä kannatuksesta, jonka olemme saaneet tänä iltapäivänä Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle. Tahtoisin kiittää kollegoitani yhteistyöstä ja kaikesta toiminnasta asian hyväksi.

Toivomme, että voimme perustaa ja käynnistää tukiviraston mahdollisimman pikaisesti. Sen tarkoitus on luonnollisesti lisätä jäsenvaltioiden välistä luottamusta, sillä turvapaikkajärjestelmä kehittyy käytännön asiantuntijayhteistyön, koulutuksen ja muun toiminnan tuloksena. Kun luottamus lisääntyy, voimme ehkä nähdä jäsenvaltioiden kantavan pienempää huolta siitä tosiasiasta, että heidän täytyy ehkä tehdä pakollista yhteistyötä täyttääkseen velvollisuutensa.

Olen iloinen siitä, että komission jäsen Barrot toi selvästi esiin turvapaikka-asioiden tukiviraston ja Frontexin tehtävien eron. Ne ovat hyvin erilaiset elimet, joiden tarkoitus on hyvin erilainen, vaikka tietenkin niiden välinen yhteistyö ja tiedonkulku on tärkeää. Eräs näkökohdista, jota on sivuttu keskustelussa, on kolmansista maista, kansainvälistä suojelua hakevien lähtömaista, saatavan tiedon kysymys. Tämä on tietenkin eräs turvapaikka-asioiden tukiviraston tehtävä: koota eri lähteistä saatu tieto standardimuotoon, mikäli mahdollista, muotoon, jonka ansiosta voidaan luottaa paremmin siihen, että tietoja ei käytetä poliittisiin tarkoituksiin.

Monet meistä ihmettelevät suuresti sitä, että jokin maa saattaa myöntää pakolaisaseman melko suurelle osalle Tshetsheniasta tulevista hakijoista, kun taas jokin toinen maa ei hyväksy juuri ketään Tshetsheniasta. Monet meistä pitävät tätä käsittämättömänä, kun samat tiedot ovat kaikkien ulottuvilla. Niinpä luottamus tietojen laatuun ja niiden käyttötapaan jäsenvaltioissa on myös ensiarvoisen tärkeä osa sitä voimistunutta yhteistyötä, jonka tulemmme näkemään. Odotamme sen toteutumista.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, huolimatta siitä, etten pysty antamaan täysin tyydyttäviä vastauksia, en tahtoisi jättää vastaamatta kysymyksiin, joita esittivät parlamentin jäsen Simon Busuttil, italialaiset jäsenet Mario Borghezio ja Giusto Catania, sekä kaikki muut. Tahtoisin kuitenkin sanoa, että Välimerellä esiintyvät ongelmat eivät ole vain Maltaan ja Italian asia. Eurooppalaisten täytyy todellakin tulla tietoisiksi niistä yhä traagisemmista ja dramaattisemmista tilanteista, joita täällä on kuvailtu.

Itse olen ollut Lampedusassa ja Maltalla. Tapasin molempien maiden ministerit Brysselissä ensimmäisen välikohtauksen jälkeen. Luojan kiitos olemme löytäneet ratkaisun. Tahdon kuitenkin ottaa kysymyksen jälleen esiin tavatessani kaikki sisäministerit seuraavassa oikeus- ja sisäasioiden neuvoston kokouksessa kesäkuun alussa.

Pyrimme kykyjemme mukaan auttamaan Maltaa ja Italiaa, mutta tilannetta ei voi jättää pelkästään kahden jäsenvaltion hoidettavaksi, vaan Euroopan ja kaikkien jäsenvaltioiden täytyy ryhtyä toimiin sen ratkaisemiseksi.

Tästä syystä meidän on pohdittava asiaa. Tämä on ollut vaikuttimena koko keskustelullemme, joka on osoittanut, että eurooppalaisten yhteisvastuuta on vahvistettava.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 7. toukokuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Eurodac on tärkeä väline käsiteltäessä niiden kansainvälistä suojelua hakevien ja maahanmuuttajien tietoja, jotka on joko vangittu laittomina rajanylittäjinä tai jotka ovat jääneet jäsenvaltion alueelle laillisen oleskeluluvan umpeenkuluttua.

Eurodac-asetuksen uudistus ratkaisee ongelmia, jotka liittyvät sen tiettyjen lainkohtien tehokkuuteen. Jäsenvaltiot ovat esimerkiksi viivytelleet sormenjälkien lähettämisessä Eurodac-keskusjärjestelmään ja jossakin jäsenvaltiossa tunnistettuja pakolaisia käsittelevien tietojen vaihtamisessa, tai jäsenvaltiot ovat nimittäneet liian vähän viranomaisia, joilla on pääsy Eurodac-tietokantaan.

Mielestäni Eurodac-tietokannan tehokkaampi käyttö on mahdollista vasta kun Eurodacilla käyttää samaa teknistä pohjaa kuin SIS II ja VIS. SIS-, VIS- ja Eurodac-järjestelmien täytyy käyttää samaa biometriikkaan perustuvaa tunnistustapaa, jotta voidaan varmistaa niiden yhteentoimivuus ja pitää kulut alhaisina.

Pyydän komissiota esittämään lakimuutosehdotuksensa, joiden nojalla voidaan perustaa kolmen edellä mainitun tietotekniikkajärjestelmän hallinnosta vastaava virasto. Nämä välineet on koottava yhteen paikkaan ja varmistettava, että ne pitkällä tähtäimellä tukevat toisiaan mahdollisimman hyvin, välttämällä päällekkäisyyttä ja ristiriitaisuuksia.

Toomas Savi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan lämpimästi Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamista, sillä tilanne kolmansissa maissa, varsinkin Afrikassa ja Lähi-Idässä, on yhä huonompi. Vastustan kaikkia pyrkimyksiä muodostaa ”Eurooppa-linnoitus”, joka eristää kolmannen maailman ongelmista – ovathan useat niistä suoraan tai epäsuorasti aiempien siirtomaavaltiojen aiheuttamia. Eurooppa ei saa kääntää selkäänsä maille, joita se on aikaisemmin piittaamattomasti käyttänyt hyväkseen.

Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto tarjoaa yhdenmukaistetun lähestymistavan yhteiseen eurooppalaiseen turvapaikkapolitiikkaan. Kannatan yhteisvastuuperiaatetta Euroopan unionin alueella turvapaikanhakijoiden suhteen. Eräiden jäsenvaltioiden rajat ovat samalla Euroopan unionin ulkorajoja, mistä syystä niihin kohdistuu jatkuva maahanmuuttovirta.

Toivon, että Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto helpottaa kyseisten jäsenvaltioiden taakkaa.

13. Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtävät kahdenväliset sopimukset, jotka koskevat sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia - Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtävät kahdenväliset sopimukset, jotka koskevat tuomioita ja oikeuden päätöksiä avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa - EU:n rikosoikeudellisen alueen kehittäminen (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Tadeusz Zwiefkan oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtävistä kahdenvälisistä sopimuksista, jotka koskevat sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia, ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi perustaa neuvottelu- ja päätösmenettely jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtävistä kahdenvälisistä sopimuksista, jotka koskevat sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia (KOM(2008)0893 – C6-0001/2009 - 2008/0259(COD)) (A6-0270/2009)

– Gérard Deprezin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtävistä kahdenvälisistä sopimuksista, jotka koskevat tuomioita ja oikeuden päätöksiä avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa, ehdotuksesta neuvoston asetukseksi perustaa neuvottelu- ja päätösmenettely jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtävistä kahdenvälisistä sopimuksista, jotka koskevat tuomioita ja oikeuden päätöksiä avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa, sekä elatusvelvollisuutta koskeviin asioihin sovellettavasta laista (KOM(2008)0894 – C6-0035/2009 – 2008/0266(CNS)) (A6-0265/2009),

– Maria Grazia Paganon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä EU:n rikosoikeudellisen alueen kehittämisestä ja ehdotuksesta Euroopan parlamentin neuvostolle antamasta suosituksesta EU:n rikosoikeudellisen alueen kehittämisestä (2009/2012(INI)) (A6-0262/2009).

Tadeusz Zwiefka, esittelijä. – (PL) Arvoisa puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, haluan ensiksi kiittää lämpimästi kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan esittelijää Gérard Depreziä, kaikkia varjoesittelijöitä sekä Tšekin puheenjohtajavaltion ja Euroopan komission edustajia hyvästä yhteistyöstä. Huolimatta alun varsin kaukaisista neuvotteluasetelmista onnistuimme saamaan aikaiseksi kompromissin, jonka toivon johtavan meidät yhteisymmärrykseen neuvoston kanssa heti ensimmäisessä käsittelyssä.

Ehdotus asetukseksi sisältää sellaisen mekanismin luomisen, jonka perusteella jäsenvaltiot voivat neuvotella ja solmia kolmansien maiden kanssa kahdenvälisiä sopimuksia siviili- ja kauppa-asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alueella. Kahdenvälisiin sopimuksiin on suunniteltu analogista mekanismia tuomioiden ja oikeuden päätösten tunnustamiseen ja toimeenpanoon avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa. Se on vastine Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamaan lausuntoon 1/03, joka koski Luganon

yleissopimusta, ja siitä seuranneeseen käytännön ongelmaan, jonka mukaan yhteisöt voivat tehdä ulkoisia sopimuksia samassa laajuudessa, kuin niillä oli valtuudet käyttää laillisia keinoja siviiliasioita koskevassa oikeudellisessa yhteistyössä EY:n perustamissopimuksen 61 artiklan c kohdan mukaisesti.

Ehdotettu väline luo erikoismenettelyn. Tämän vuoksi ehdotetun mekanismin oikeudellisten puitteiden tulee olla tiukasti laajuuden ja ajan suhteen rajatut. Ensimmäinen edellytys täyttyy rajaamalla ehdotettu asetukset kahdenvälisiin sopimuksiin tuomioiden ja oikeuden päätösten tunnustamisessa ja toimeenpanossa siviili- ja kauppa-asioissa. Toinen edellytys täyttyy ”raukeamislausekkeella”, jonka mukaan tämän menettelyn avulla solmittu sopimus raukeaa automaattisesti sillä hetkellä, kun yhteisöt solmivat sopimuksen kolmannen maan kanssa.

Kieltämättä näen tarpeellisenä sisällyttää oikeudellisiin puitteisiin ulkoisen toimivallan toiminnan sillä alueella, johon kuuluu sopimusvelvoitteista ja sopimukseen perustumattomista velvoitteista sekä avioliitosta säättävä erityinen laki. On kuitenkin tarpeen selvittää, että ehdotettu mekanismi pätee sekä tämän ehdotuksen rajatussa laajuudessa määrättyihin alakohtaisiin sopimuksiin että muihin sopimuksiin, kuten kahdenvälisiin epävirallisiin sopimuksiin ja alueellisiin sopimuksiin tiettyjen jäsenvaltioiden ja kolmansien naapurimaiden välillä. Tämä pätee tietenkin vain rajattuun määrään tapauksia, jotka koskevat erityisiä asioita ja joiden tarkoitus on ratkoa paikallisia ongelmia.

Olin epäileväinen ”raukeamislausekkeen” asettamisesta ajankohtaan 31. joulukuuta 2014, mikäli asetusehdotuksen mukaisesti Euroopan komission tulee esittää raportti asetuksen toimeenpanosta 1. tammikuuta 2014 mennessä. Tämän lisäksi kolmansien maiden kanssa solmittavien sopimusten neuvotteluprosessi on usein hankala ja pitkä, eikä niistä jää paljon aikaa jäsenvaltiolle hyödyntää uutta menettelyä. Tämän vuoksi kompromissiehdotus asetuksen raukeamisesta 31. joulukuuta 2019 sallii sen, että jäsenvaltiot voivat hyödyntää menettelyä paljon täydellisemmin ja tehokkaammin.

Euroopan komission eriävästä näkemyksestä huolimatta olen sitä mieltä, että raportissaan asetuksen toimeenpanosta komission tulee esittää asetukset muiden lainsäädännöllisten välineiden, kuten Bryssel I -asetuksen, yhteydessä. Ehdotettu mekanismi, johon kuuluu komission puolelta kaksivaiheinen valvontatoiminto, varmistaa epäilemättä yhtenäisyyden säännösten kanssa. Olen kuitenkin pyrkinyt saavuttamaan mahdollisimman suuren joustavuuden ehdotetun menetelmän ja komission mahdollisimman lyhyen vastausajan välillä ja myös byrokraattisen kuorman vähentämiseksi. Demokraattinen valtuutus ja Euroopan parlamentin rooli eivät kyseenalaistu. Vaadinkin myös, että Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille annetaan tietoa prosessin jokaisessa vaiheessa alkaen jäsenvaltion aikomuksesta aloittaa neuvottelut kolmannen maan kanssa sopimuksen solmimiseen asti.

Painotan, että menettely kahdenvälisen sopimusten solmimisesta kolmansien maiden kanssa antaa meille ainutlaatuisen mahdollisuuden osoittaa, että Euroopan unioni pystyy ratkaisemaan kansalaistensa ongelmia heidän etujaan ajatellen, mikä on erityisen tärkeää talouskriisin aikana ja monissa jäsenvaltioissa kasvavan euroskeptisyyden vuoksi. Johtopäätöksenä totean, arvoisa puhemies, että huolimatta muutamista näkemyseroista erityisesti oikeudellisessa mielessä meidän tulee näyttää olevamme pragmaattisia ja kunnioittaa tietenkin samalla yhteisön säännöstöä.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Gérard Deprez, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kuten jäsen Zwiefka juuri totesi, keskustelemme samanaikaisesti kahdesta mietinnöstä, joilla on eri laajuus, mutta jotka kuuluvat samaan alueeseen ja joihin pätee samat menettelyt.

Ensimmäinen mietintö, jonka esittelijänä jäsen Zwiefka on – ja haluan kiittää hänen huomaavaisuudestaan sekä hänen joitakin vaatimuksiani kohtaan osoittamastaan kärsivällisyydestä – liittyy ehdotukseen asetuksesta yhteispäätösmenettelyn kautta. Toinen mietintö, jonka esittelijä itse olen, koskee ehdotusta asetukseksi, joka vaatii vain Euroopan parlamentin kuulemista.

Kaiken kaikkiaan, arvoisa puhemies, olen yhtä mieltä siitä, että nämä kaksi ongelmaa, joita yritämme näillä välineillä ratkaista, ovat vakavia ja usein todella järkyttäviä. Kaikki me tunnemme tai olemme kuulleet tarinoita siitä, kuinka avioliitto kolmannelta maasta tulevan henkilön kanssa on epäonnistunut ja joissa isällä tai yhä useammin äidillä ei enää ole oikeutta tavata lapsiaan, jotka puoliso on vienyt mukanaan lähtömaahansa tai muualle, ja joiden sijaintia on joskus mahdotonta selvittää. Tämä sama pätee elatusmaksujen saamiseen.

Nämä asiat ovat luonnollisesti todellisia, vakavia ja järkyttäviä. Tarvitsemme pikaisesti ja oikeutetusti ratkaisun ongelmaan erityisesti neuvottelemalla kolmansien maiden kanssa.

Mistä sitten juontuvat juuret tämänpäiväisen aiheemme käsittelyyn? Miksi Euroopan unionin toimielinten täytyy käsitellä tätä ongelmaa? Vastaus on yksinkertainen. Kaikissa näissä aiheissa sopimusten neuvottelu ja solmiminen kolmansien maiden kanssa kuuluu yhteisön toimialaan. Näiden aiheiden yksinomaan yhteisöllinen luonne vahvistetaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksissä ja oikeudellisen yksikön näkemyksissä. Tämä tarkoittaa sitä, että se, mikä vaikuttaa hyvin yksinkertaiselle, on itse asiassa hieman hankalampaa ja arkaluonteisempaa. Kysymys onkin nyt se, että onko perustamissopimusten ja tuomioistuimen oikeuskäytännön tämänhetkinen tila huomioon ottaen laillisesti mahdollista sallia jäsenvaltioiden käyttää yksinomaan yhteisölle kuuluvaa toimivaltaa ja jos on, niin millä ehdoin?

Arvoisa puhemies, itse en ole oikeudellinen asiantuntija. En ole sitä lainkaan, mutta en ole löytänyt nykyisistä perustamissopimuksista sellaista oikeudellista perustaa, joka selkeästi sallisi yhteisön luovuttaa osittain tai kokonaan itselleen kuuluvan toimivallan jäsenvaltioille. Sen vuoksi itse olen erittäin hämilläni ja epäileväinen meille ehdotetun mekanismin periaatteen suhteen.

Toisaalta minun on pakko myöntää, että toimielintemme oikeudellisten yksiköiden näkemykset ovat avanneet joitakin ovia. Se on aivan selvää. Esimerkiksi, arvoisa komission jäsen, teidän toimielimenne oikeudellisen yksikön näkemys, jota siteeraan: "on yhtä mieltä siitä, että jäsenvaltion on laillisesti mahdollista käyttää yhteisön ulkopuolista toimivaltaa sekä muodollisesti että sisällöllisesti poikkeuksellisessa tilanteessa ja erityisissä olosuhteissa". Euroopan parlamentin oikeudellinen yksikkö on paljon epäselvempi, vaikka sekin tarjosi joitakin mahdollisuuksia.

Nämä hyvin tarkat ja rajoittavat oikeudelliset periaatteet muodostivat perustan listaamilleni muutoksille sekä neuvotteluille, joihin osallistuin ja jotka järjestettiin yhdessä neuvoston ja komission kanssa. Toistan, että olen erittäin tietoinen joidenkin kanssakansalaistemme kärsimistä tragedioista ja aion päättäväisesti ponnistella suuresti auttaakseni heitä. Sen vuoksi, kaiken kaikkiaan, suostuin neuvoston ja komission kanssa neuvoteltuun kompromissiin, mutta haluan tehdä erittäin selväksi, arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, että yhteisön yksinomainen toimivalta tulee säilyttää sellaisenaan. Jäsenvaltioiden ei tule vaatia yhteisön yksinomaista toimivaltaa itselleen ja niille ei tule suoda loputtomasti poikkeuksia tai laajentaa varsinaista tarkoitusta. Tähän rajaan olen päätenyt ja tätä rajaa aion tulevaisuudessa puolustaa.

Maria Grazia Pagano, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aloittaa kiittämällä lämpimästi jokaista, kaikkia kollegoitani ja virkamiehiä, jotka auttoivat parantamaan tekstiä, josta äänestämme huomenna. Haluan erityisesti kiittää jäsen Panayiotis Demetriouta, jonka aikaisemmat erinomaiset neuvot toimivat lähtökohtana mietinnölleni.

Olin työssäni aina erittäin hyvin tietoinen tarpeesta kehittää toimivat ohjeet ainutlaatuisen eurooppalaisen tilan rakentamiselle lainopillista yhteistyötä varten ja toivon, tai olen paremminkin vakuuttunut siitä, että työni voi olla edelleen hyödyksi tulevalle Ruotsin puheenjohtajuudelle, jonka vaikeana tehtävänä on laatia Tukholman ohjelma.

Laatiessani tekstiä aloitin kahdesta pohdinnasta. Ensinnäkin, rikosprosesseilla on lukuisia tärkeitä seuraamuksia sekä rikoksen uhrien että rikoksesta epäiltyjen ja vastaajien perusvapauksille. Mietintöni ydin ja ensisijainen lähtökohta, jota parlamentti ei voi painottaa riittävästi, onkin keskittyminen ihmisoikeuksien kunnioittamiseen.

Paljon tilaa omistettiin perusoikeuksien puolustamisen tarkoilta suosituksille ja erityistä huomiota kiinnitettiin uhrien suojeluun, vankiloiden olosuhteisiin, vankien oikeuksiin ja oikeusturvatakuisiin, joihin kuuluu oikeus kuulla omat oikeutensa ja oikeus virallisesti osoitetun asianajajan apuun, oikeus todisteisiin, oikeus saada tietoa syytteen luonteesta ja perusteista sekä oikeus päästä käsiksi asianmukaisiin asiakirjoihin itselleen ymmärrettävällä kielellä ja sen myötä oikeus tulkkiin.

Toinen pohdinta, jolle perustin mietintöni, oli se, kuten vuoden 2007 Haagin ohjelman toimeenpanoa koskevasta mietinnöstä voidaan lukea, että toimeenpanon taso rikosoikeudellisia asioita koskevassa lainopillisessa yhteistyössä oli kohtalaisen alhainen, vaikka tyydyttävää kehitystä oli rekisteröity muilla aloilla, kuten siviiliyhteistyössä, rajahallinnossa, maahanmuutossa ja turvapaikkapolitiikassa.

Tämän vuoksi on selvää, että jotakin pitää tehdä. Yhteisen tunnustamisen periaatteen hyväksyminen, joka on yhteistyön perusta, on erittäin kaukana tyydyttävästä tasosta. Meidän täytyy päästä ongelman ytimeen ja tunnistaa syyt tähän masentavan alhaiseen tasoon, jotta voimme valmistella mahdollisimman tehokkaat ratkaisut.

Uskon, että suurimmat syyt tähän ovat jäsenvaltioiden välisen vastavuoroisen tietoisuuden ja luottamuksen puutteessa. Olenkin mietinnössäni painottanut koulutusta, arviointia, tiedon jakamista ja hyvää käytäntöä.

Puhuttaessa koulutuksesta meidän ei todellakaan tule ylenkatsoa niitä huomattavia edistysaskelia, jotka ollaan saavutettu erityisesti Euroopan juridisen koulutusverkoston tarjoaman tuen avulla. Mielestäni meidän tulee kuitenkin mennä nykyistä pääosin kansallisiin jatko-opiskelijakouluihin perustuvaa koulutusmallia pidemmälle, jotta voimme rakentaa vahvemman yhteisen lainopillisen kulttuurin, joka meiltä vielä puuttuu. Tämän vuoksi korostin tarvetta siirtyä kohti hyvin järjestettyä eurooppalaista tuomareille ja lakimiehille tarkoitettua koulutusinstituuttia, jolla on asianmukaiset resurssit. Viittasin kuitenkin myös tarpeeseen välttää tarpeetonta päällekkäisyyttä olemassa olevien laitosten välillä ja korostin kansallisten koulujen tärkeää roolia.

Toiseksi: tarvitsemme tehokkaamman monipuolisen arviointimekanismin oikeudelle, lainopillisille viranomaisille ja Euroopan unionin direktiivien toimeenpanolle. Mietinnössä ehdotetaan asianajajajärjestelmän perustamista yhteisön oikeuden noudattamisen sekä oikeudenkäytön laadun ja tehokkuuden jatkuvalla valvonnalla Schengenin yhteisen arviointijärjestelmän mallin mukaisesti. Sen tarkoituksena on myös tunnistaa järjestelmän heikkouksia ja lainsäädännöllisiä puutteita rikosoikeudellisessa yhteistyössä, jotta Euroopan lainsäätäjille voidaan toimittaa kaikki tarvittavat tietoresurssit asianmukaisen poliittisen ja säännöstenmukaisen arvioinnin saavuttamiseksi.

Lopuksi, tiedon keräämisen kannalta erittäin tärkeiden uusien teknologioiden käyttö vahvistaa olemassa olevia tietokantajärjestelmiä ja tiedon kierrättämistä. Toivon, että huomisen äänestyksessä toistetaan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan aikaansaamat erinomaiset tulokset.

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan tietenkin kiittää kaikkia kolmea esittelijää, ja puhuttelen ensin jäsen Zwiefkaa ja jäsen Deprezia. Komissio on luonnollisesti mielissään, että yhteisymmärrykseen on päästy. On kuitenkin tosiasia, että kovia neuvotteluja on käyty helmikuusta lähtien ja että me olemmekin päässeet sopimukseen komission esittämän kahden ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä vuoden 2008 lopussa.

Kuten jäsen Deprez korosti, tämä on erittäin herkkä alue kaikille käsittelyyn osallistuneille toimielimille eli komissiolle, neuvostolle ja Euroopan parlamentille. Kiitän kaikkia osapuolia siitä, että he ovat hyväksyneet tekstin, joka meidän näkemyksemme mukaan kunnioittaa komission institutionaalisia etuoikeuksia ja näyttää samanaikaisesti olevan vastaus jäsenvaltioiden ja parlamentin oikeutettuihin odotuksiin.

Haluan kuitenkin tähdentää, että tämä on ajallisesti ja laajuudeltaan poikkeuksellinen menettely ja että yhteisön yksinomaista toimivaltaa käsitellyissä asioissa tulee joka tapauksessa edelleenkin kunnioittaa. Pidän vankasti tästä kiinni ja yhdyin jäsen Deprezin mielipiteeseen siitä, että jäsenvaltioiden ei tule pyrkiä hyötymään tilanteesta vaatimalla toimivaltaa tietyillä aloilla ja kannustamalla komissiota jollain tavoin hylkäämään ajatuksen ehdotusten tekemisestä.

Uskon, että olemme samaa mieltä tästä asiasta. Toisaalta on myös niin, että tämä joustavuus sallii jäsenvaltioiden käyttää, silloin kun yhteisö ei harjoita toimivaltaansa, institutionaalisia puitteita auttaakseen kansalaisiaan saamaan vireillepano-oikeuden kolmansissa maissa erityisesti perheoikeuksien alalla. Kuten jäsen Zwiefka ja jäsen Deprez viittasivat, on myös totta, että meidän täytyy miettiä avioeroon, lasten huoltajuuteen, käyttöoikeuksiin ja velvollisuuksista huolehtimiseen sekä niihin ikäviin tilanteisiin liittyviä sääntöjä, jotka voivat syntyä halusta aikaansaada lainsäädäntö, joka on yleisesti pätevä näillä alueilla kansainvälisesti.

Ehdotuksella sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista voisi olla positiivinen vaikutus myös erittäin konkreettisia ja erityisiä ongelmia koskeviin päätöksiin, esimerkiksi sellaisiin, jotka liittyvät maantie- ja jokiliikenteeseen tai useiden jäsenvaltioiden raja-alueilla sijaitsevien lentokenttien, kuten Basel-Mulhouse-Freiburgin lentokentän hallintoon. Tämä on kuitenkin toinen näiden institutionaalisten puitteiden sovelluskohde, jonka tulee jälleen kerran pysyä poikkeuksena.

Haluan joka tapauksessa kiittää kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan esittelijöitä heidän tekemästään työstä ja kiitän myös heidän ymmärtäväisyydestään, jonka ansiosta sopimukseen päästiin ennen tämän parlamentin toimikauden päättymistä.

Siirryn nyt jäsen Paganon mietintöön, jonka lähestymistavasta ja sisällöstä olen yhtä mieltä. Kannatan parlamentin kasvavaa mielenkiintoa rikosoikeusasioiden alaan ei pelkästään lainsäädännöllisenä toimenpiteenä, vaan myös suunnitelmana eurooppalaisesta rikosoikeudellisesta alueesta tulevaisuudessa.

Kiitos jäsen Pagano tuestanne työlle, jota teemme tällä hetkellä valmistellessamme Tukholman ohjelmaa. Julkaisemme tiedonannon suosituksista ajalle 2010–2014. Olen tyytyväinen, että mietintönne tukee täysin keskinäisen tunnustamisen periaatetta. Saamme kiittää keskinäistä tunnustamista siitä, että unioni on saavuttanut suuria menestyksiä, kuten eurooppalaisen pidätysmääräyksen, ja kaikki tämä toimii luonnoksena todelliselle rikosoikeuden alalle.

Mietintö käsittelee myös asioita, joihin törmätään keskinäisen tunnustamisen periaatteen toimeenpanossa. On totta, että tulee tarkkailla monien olemassa olevien keskinäisen tunnustamisen periaatteeseen pohjautuvien välineiden siirtämistä sekä täydellistä ja johdonmukaista noudattamista. On kuitenkin myös totta, ettei voi olla olemassa keskinäistä tunnustamista, ellei jäsenvaltioiden lainopillisten viranomaisten välinen keskinäinen luottamus lisäännä. Se todellakin on keskinäisen tunnustamisen päällimmäinen tekijä. Olen sen vuoksi kiitollinen Euroopan parlamentille, että se kannattaa todella yhteisen oikeuskulttuurin luomista, kuten juuri sanoitte, jäsen Pagano.

Olette aivan oikeutetusti vaatineet oikeudellistan ammattien koulutuksen, eurooppalaisten välineiden käyttökoulutuksen, yhteisöjen tuomioistuimen ja muiden osapuolten välisten suhteiden, keskinäisen tunnustamisen välineiden käytön sekä oikeudellisen yhteistyön ja oikeusvertailun kehittämistä. Olen tästä mietinnön kohdassa kanssanne täysin samaa mieltä, sillä uskon, että Tukholman ohjelmassa tuomareiden koulutus ja jäsenvaltioiden välinen tuomareiden vaihto on avain tämän eurooppalaisen oikeudenalan tulevaisuuteen, jota niin paljon haluamme.

Tietenkin oikeusalan foorumi, joka on lukuisten lainopillisten ammattilaisten muodostamien verkostojen kohtaamispaikka, on avainasemassa ammatinharjoittajien eurooppalaista ulottuvuutta koskevan tietoisuuden lisäämisessä. Näiden ammatinharjoittajien täytyy tehdä unionin avulla yhteistyötä parhaiden käytänteiden todellisen vaihtamisen varmistamiseksi.

Komissio kannattaa myös mietinnön ehdotusta – todellakin, kiitoksia – arviointimekanismista, jota ei rajoiteta pelkästään unionin välineiden siirtämiseen, vaan joka kattaa yleisemmin myös oikeudellisen tilanteen jäsenvaltioissa.

Se arvioi oikeusjärjestelmän tehokkuutta, nopeutta ja puolustustakeiden kunnioittamista. Tässä asiassa työ on jo aloitettu Alankomaiden oikeusministerin esittämällä ajatuksella sellaisen arviointimekanismin luomiseksi, jolla voidaan mitata oikeuslaitoksen toimintaa oikeusturvan periaatteiden kunnioittamisen näkökulmasta käyttäen tietenkin olemassa olevaa järjestelmää ja tuoden lisäarvoa poliittiseen seurantaan. Näiden arvioiden avulla voidaan tehdä suosituksia.

Tämän lisäksi komissio kannattaa Euroopan parlamentin suurempaa osallistumista arviointimekanismeihinsa. Hyvä jäsen Deprez, tämä on mahdollisuus sisällyttää parlamentti asiantuntijaryhmien työhön, jonka aloitamme tänä vuonna ja jatkamme tulevana vuosina.

Mainitsitte seuraavana Eurojust-yksikön uuden päätöksen saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tässäkin asiassa kannatamme mietinnössä ehdotettua lähestymistapaa toimeenpanosuunnitelman hyödyllisyydestä ja asiantuntijoiden tapaamisista jäsenvaltioiden kanssa. Näiden ehdotusten ansiosta voimme panna täytäntöön Eurojust-yksikön uuden päätöksen nopeasti.

Lopuksi mietintö vaati uusien teknologioiden oikeudenmukaista käyttöä. Euroopan sähköisen oikeudenkäytön strategia käynnistettiin potentiaalisen tiedon ja viestintätekniologioiden hyödyntämiseksi oikeuden alueella.

Siinä on vastaus tähän vaatimukseen. Voin vain kiittää Euroopan parlamenttia sen työstä ja pohdinnoista, jotka se on jakanut kanssamme tällä alueella. Olen myös vakuuttunut siitä, että yhdessä rakennamme tämän rikosoikeuden alueen, oikeudenalan, jonka tulisi olla luonteenomaista kansalaisten yhteisölle, jolla on oikeus nauttia laadukkaasta oikeudenkäytöstä huolimatta siitä, missä jäsenvaltiossa he ovat.

Jan Kohout, *neuvoston puheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän mahdollisuudesta keskustella näistä kolmesta tärkeästä oikeudellisesta ehdotuksesta. Kiitän myös esittelijöitä siitä laajasta työstä, joka näkyy mietinnöissä. Haluaisin ensin kommentoida kahta ensimmäistä ehdotusta ja keskustella sitten kolmannesta ehdotuksesta, joka käsittelee rikosoikeuden alueen kehittämistä EU:ssa.

Jäsen Zwiefkan ja jäsen Deprezin laatimien kahden ehdotuksen tavoitteena on kehittää menettely, jonka avulla jäsenvaltiot voivat neuvotella ja solmia sopimuksia kolmansien maiden kanssa oikeudellisen yhteistyön alueella siviiliasioissa, jotka kuuluvat yhteisön yksinomaisen toimivallan alueelle.

Ensimmäinen yhteispäätösmenettelyn alainen ehdotus kattaa sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen kuulumattomiin velvoitteisiin sovellettavan lain. Toinen kuulemismenettelyn alaisuuteen kuuluva ehdotus kattaa tietyt perheoikeuden piiriin kuuluvat asiat.

Painotan, että kahdessa tulevassa asetuksessa kuvattu menettely on suunniteltu varmistamaan yhteisön oikeuden loukkaamattomuus. Ennen kuin sopimusneuvotteluille annetaan valtuutus, komissio tarkistaa, että suunniteltu sopimus ei tee yhteisön oikeutta tehottomaksi tai horjuta yhteisön säännöille perustuvan järjestelmän asianmukaista toimintaa. Komissio tarkistaa myös, ettei suunniteltu sopimus horjuta komission päättämää ulkosuhteita koskevaa politiikkaa.

Voidaan itse asiassa sanoa, että antamalla jäsenvaltioille mahdollisuudet neuvotella ja solmia sellaisia sopimuksia kolmansien maiden kanssa, jotka ovat yhdenmukaisia yhteisön oikeuden kanssa, yhteisön oikeuden toiminta-alue laajennetaan Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin.

Kahdessa mietinnössä esitetty menettely pätee ensisijaisesti jäsenvaltion ja kolmannen maan välisten kahdenvälisten sopimusten neuvotteluun ja solmimiseen. Se voi kuitenkin joissakin tapauksissa päteä useamman jäsenvaltion ja/tai useamman kuin yhden kolmannen maan välisten alueellisten sopimusten neuvotteluun ja solmimiseen. Mitä tulee alueellisiin sopimuksiin, perheoikeuden piiriin kuuluvassa mietinnössä ehdotettu menettely pätee Pohjoismaiden välisten kahden jo olemassa olevan sopimuksen muuttamiseen tai uudelleen neuvotteluun. Vain muutamat alueelliset järjestelyt itse asiassa kuuluvat ehdotuksessa sovellettavan oikeuden piiriin. Näihin voi kuulua esimerkiksi raja-alueella sijaitsevan lentokentän toiminta, kahden tai useamman valtion käyttämä vesialue tai rajat ylittävät sillat ja tunnelit.

Kahdessa mietinnössä esitetyt menettelyt perustuvat jäsenvaltioiden ja komission väliseen suureen luottamukseen ja yhteistyöhön. Mekanismeja käytetään sellaisissa tilanteissa, joissa komissio on omiin arviointihinsa perustuen päättänyt, ettei sopimuksen neuvottelua tai solmimista tulisi sallia. Sellaisessa tilanteessa kyseinen jäsenvaltio ja komissio keskustelevat löytääkseen yhteisen ratkaisun.

Neuvoston puolesta toimiva puheenjohtajavaltio toivoo ja odottaa, että sovellettavaa lakia koskeva ehdotus on mahdollista hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä. Euroopan parlamentti, komissio ja neuvosto ovat keskustelleet rakentavasti ja nämä kolme toimielintä ovat yhdessä ratkaisseet lukuisia vaikeita aiheita keskustelujen aikana.

Koska ehdotus sovellettavasta laista on suuressa määrin identtinen perheoikeutta koskevan ehdotuksen kanssa, on sanomattakin selvää, että ensimmäiseen ehdotukseen tehdyt muutokset pätevät myös toiseen ehdotukseen, vaikka se ei ole yhteispäätösmenettelyn alainen. Hyvän lainsäädännön vuoksi on erittäin toivottavaa, että kahden tekstin välinen rinnakkaisuus säilyy.

Päätän puheenvuoroni muutamaa kommenttiin parlamentin suosituksesta EU:n rikosoikeuden kehittämisestä, joka on jäsen Paganon mietinnön aiheena.

Neuvosto on yhtä mieltä keskinäisen tunnustamisen tärkeydestä ja sen avainasemasta koko EU:n laajuisessa lainsäädännöllisessä yhteistyössä. Mielestämme sitä tulee laajentaa ottamalla tulevaisuudessa käyttöön muita oikeudellisia välineitä sekä syventämällä nykyisin käytössä olevien keskinäisen tunnustamisen välineitä tehokkaammalla toimeenpanolla.

Tässä yhteydessä neuvosto haluaa kiinnittää parlamentin huomion siihen, että sillä on meneillään eurooppalaista pidätysmääräystä ja jäsenvaltioiden välistä luovutusmenettelyä koskevan käytännön toimeenpanon yhteisten arviointien neljännen kierroksen viimeistelyprosessi.

Näiden keskinäisten arviointien sarjan yhteydessä asiantuntijat ovat myös tutkineet yhtäältä eurooppalaisen pidätysmääräyksen ja yleisemmin keskinäisen tunnustamisen periaatteen sekä toisaalta suhteellisuusperiaatteen välistä vuorovaikutusta. Suhteellisuusperiaate täytyy kuitenkin pitää tasapainossa toisen periaatteen kanssa, joka on parlamentille yhtä tärkeä – nimittäin läheisyysperiaatteen. Tosiasia on, että useilla jäsenvaltioiden lainopillisilla viranomaisilla on eriävä näkemys siitä, mikä on vakava rikkomus.

Neuvosto odottaa voitavansa jatkossakin työskennellä yhdessä parlamentin ja komission kanssa horisontaalisen ja jatkuvan arviointijärjestelmän rakentamiseksi sekä EU:n politiikan ja lainopillisten välineiden toimeenpanemiseksi.

Oikeusalan koulutuksesta puhuttaessa neuvosto yhtyy parlamentin mielipiteeseen tarpeesta vaalia aitoa EU:n lainopillista kulttuuria muun muassa edistämällä eri jäsenvaltioiden tuomareiden, syyttäjien ja

lainopillisen henkilökunnan välistä vaihtoa sekä kehittämällä aktiivisesti Euroopan oikeusalan koulutusverkostoa.

Neuvosto yhtyy myös parlamentin näkemykseen Eurojust-yksikön ja Europolin tekemien uusien päätösten pikaisen ja tehokkaan toimeenpanon tarpeesta.

Lopuksi haluan kiittää parlamenttia siitä laajasta ja yksityiskohtaisesta työstä, joka on kirjautunut näihin kolmeen mietintöön, joita käsittelemme tänä iltapäivänä.

Gérard Deprez, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtaja – (FR) Arvoisa puhemies, haluan tässä yhteydessä, en niinkään kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta, vaan oman ryhmäni puolesta, käyttää pienen hetken ilmaistakseni erittäin suuren tyytyväisyyteni jäsen Paganon laatimasta mietinnöstä. Onnitteluni mietinnön johdosta, jäsen Pagano. Mielestäni olette tätä mietintöä laatiessanne kirjanneet uskomattoman yksityiskohtaisen listan niistä asioista, joiden erityisesti tulisi olla mukana Tukholman ohjelmassa, jota tiedän, arvoisa komission jäsen, komission aktiivisesti valmistelevan.

Sallikaa minun, sen lisäksi mitä on jo sanottu tuomareiden koulutuksen arvioinnin tärkeydestä, korostaa kahta asiaa, jotka ovat erittäin tärkeitä kysymyksessä keskinäisestä luottamuksesta ja jotka ovat sen asian ytimessä, josta tulevaisuudessa voi tulla keskinäistä tunnustamista. Ensinnäkin, oikeuslaitoksen riippumattomuus. Tällä hetkellä monissa EU:n jäsenvaltioissa ei ole oikeuslaitosta, joka olisi riippumaton poliittisista tai muista voimista. Se on skandaali ja sen täytyy loppua.

Toiseksi oikeusturvatakeet. Niin kauan, kuin emme voi olla varmoja siitä, että joissakin valtioissa niillä ihmisillä, joita epäillään tai syytetään jonkinasteisen rikoksen tekemisestä, ei ole samanlaisia oikeusturvatakuita kuin toisissa valtioissa, on vaikea saada keskinäiselle tunnustamisen periaatteelle laajaa hyväksyntää. Tämä on perustavaa laatua oleva aihe, jonka halusin tuoda tähän keskusteluun. Onnitteluni, jäsen Pagano.

Csaba Sógor, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Toisen maailmansodan jälkeen piirretyt kansalliset rajat jakoivat yhteisöt ja perheet. Haluan kertoa teille esimerkin, joka on meitä lähellä täällä Euroopassa. Szelmenc oli ennen osa Unkaria. Kuitenkin eräs osa sitä, Nagyszelmenc, sijaitsee tällä hetkellä Euroopan unionin jäsenvaltion Slovakian alueella samalla, kun sen toinen osa, Kisszelmenc, on Ukrainassa.

Ennen 23. joulukuuta 2005 näiden kahden kylän välillä ei ollut edes rajanylityskohtaa. 60 vuoden ajan vanhemmat, lapset ja sukulaiset elivät toisistaan täysin erillään niin, etteivät he voineet tavata vuosikymmeniin. EU antoi heille innokkaasti odotetun mahdollisuuden lopettaa tämä tilanne avaamalla rajanylityspaikan. Juuri mainitsemani esimerkki on vain yksi sadoista tai tuhansista, ja se antaa samalla erittäin voimakkaan synn sille, miksi olemme nyt keskustelemassa tästä mietinnöstä.

Asetusluonnoksessa esitetään oikeudellinen menettely, jota sovelletaan jäsenvaltion ja kolmannen maan välisissä suhteissa avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa. Asetus ei korvaa yhteisön oikeutta, vaan sitä käytetään ainoastaan silloin, kun asianomainen jäsenvaltio osoittaa, että sillä ja kyseessä olevalla kolmannella maalla on jokin talouteen, maantieteelliseen sijaintiin, kulttuuriin tai historiaan perustuva syy allekirjoittaa kahdenvälinen alakohtainen sopimus kolmannen maan kanssa. Samanaikaisesti komissio toteaa, että ehdotetulla sopimuksella on vain rajattu vaikutus olemassa olevien yhteisön asetusten yhtenäiseen ja johdonmukaiseen noudattamiseen ja mainittuihin asetuksiin perustuvan järjestelmän toimintaan.

Haluan kiittää esittelijää ja jäsen Depreziä siitä, että hän on ottanut käsiteltäväkseen tämän tärkeän asian, joka vaikuttaa sekä EU:ssa että sen ulkopuolella elävien kansalaisten elämään, erityisesti sen vuoksi, että tämä asiakirja tuo tasapainon yhteisön toimielimien ja kansallisvaltioiden väliselle oikeudenkäytölle.

Manuel Medina Ortega, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, mielestäni komission meille toimittamat ehdotukset asetuksiksi ovat tärkeitä ja tarpeellisia. Toisaalta oli myös tärkeää ja tarpeellista, että me Euroopan parlamentissa vaadimme periaatetta, jota ovat vaatineet esittelijät ja jäsenet Zwiefka ja Deprez, nimittäin yhteisön toimivallan periaatetta.

Kysymyksessä on yhteisön toimivaltaan kuuluva asia, johon tulee käytännön syistä johtuen kuulua tiettyjä jäsenvaltioille kuuluvia velvollisuuksia, mutta kuten komission varapuheenjohtaja Barrot sanoi, ne tulee olla ajallisesti ja laajuudeltaan rajattuja. Ei ole olemassa mahdollisuutta torjua yhteisön toimivallan käyttämistä eikä neuvostolla, komissiolla tai parlamentilla ole valtaa olla panematta täytäntöön näitä yhteisön toimivaltaan kuuluvia asioita.

Tämän todettuani – kyseessä on aivan erityinen menettely – olen sitä mieltä, että muutosten, joista olemme keskustelleet ja jotka olemme listanneet sekä joiden uskon parlamentin hyväksyvän huomenna, avulla on mahdollista hyväksyä tämä toimenpidepaketti ensimmäisessä käsittelyssä. Toivon sen lisäksi kuitenkin, että komission puolesta voimme edistyä seuraavassa vaiheessa ja siitä eteenpäin todellisen eurooppalaisen yksityisoikeusjärjestelmän kehittämisessä. Sen merkitys lisääntyy koko ajan, kuten jäsen Sógor korosti aikaisemmassa puheenvuorossaan. Puhumme ongelmista, jotka koskettavat ihmisiä erittäin suoraan. Lisäksi siinä suhteessa, jossa me voimme asiaan vaikuttaa, voimme ratkaista ihmisten ongelmia ja saada heidät ymmärtämään, että Euroopan unionilla on tarkoitus.

Lopuksi, arvoisa puhemies, haluan onnitella kollegoitani Depreziä ja Zwiefkaa ja kiittää komissiota ja neuvostoa heidän halukkuudestaan työskennellä kanssamme tässä asiassa.

Sarah Ludford, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Paganoa hänen erinomaisesta mietinnöstään ja yhteistyöstään kompromisstarkistusten laatimisessa, joihin sisältyi muun muassa joitakin minun ehdotuksiani.

Mielestäni Euroopan parlamentti ilmaisee selkeästi halunsa tulevaisuuden eurooppalaisesta rikosoikeudesta, jonka tavoitteina on rikollisten tuominen oikeuden eteen sekä vastaajien ja uhrien oikeuksien säilyttäminen. Mietinnössä korostetaan oikeutetusti avainasioita, kuten tarvetta tarkkailla lainsäädännön toimeenpanoa, kannustaa tuomareiden, syyttäjien ja puolustusasianajajien koulutusta sekä uutta lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on toimia oikeusmenettelyn takeina, kuten jäsen Deprez painotti.

Eurooppalainen pidätysmääräys on tehokas väline rikollisten tuomiseen oikeuden eteen, ja olen erittäin pahoillani siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit olivat sitä vastaan. Meidän ja hallitusten täytyy kuitenkin varmistaa, että eurooppalaista pidätysmääräystä ei käytetä väärin tyhjänpäiväisiin asioihin, kuten sian varastaneiden tai hotellilaskun maksamatta jättäneiden ihmisten jahtaamiseen. Sitä ei myöskään tule käyttää väärin kuulusteluyrityksiin, vaan keskittyä asianmukaisesti syyttämiseen.

Eurooppalainen pidätysmääräys, kuten muut ovat todenneet, sekä koko rikosoikeus perustuu keskinäiseen luottamukseen. Jäsenvaltioiden tulee siis todistaa ansaitsevansa sen luottamuksen sillä, että niillä on korkeatasoiset oikeusjärjestelmät, sekä kunnioittamalla esimerkiksi Euroopan ihmisoikeussopimusta ja Strasbourgin ihmisoikeustuomioistuimen tuomioita. Me emme voi palauttaa ihmisiä eurooppalaisen pidätysmääräyksen kautta toiseen EU:n jäsenvaltioon, joka sitten lähettää heidät takaisin kolmanteen maahan kidutettavaksi. Jos Strasbourgia uhmataa, tulee turvautua eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusoikeustakeisiin. Mielestäni EU:n hallitukset ovat luikerrelleet haasteesta selvittää oikeusjärjestelmien huomattavat eroavuudet ja ihmisoikeuksien sekä oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin hajanaisen kunnioittamisen.

Meidän täytyy myös pyrkiä varmistamaan, että rikosoikeudellisen lainsäädännön laatu on parempi tulevaisuudessa. Toivottavasti Lissabonin jälkeen – olen iloinen, että Tšekin tasavallan senaatti ratifioi Lissabonin sopimuksen – me näemme vähemmän lehtiartikkeleita jäsenvaltioiden ehdotuksista, jotka eivät etene minnekään, ja vaikka ne hyväksyttäisiinkin, niitä ei koskaan panna täytäntöön. EU:n laajuinen oikeuskäytäntö ja korkeat lainopilliset standardit ovat erittäin tärkeitä kansalaisillemme silloin, kun he matkustavat, tekevät töitä ja perustavat yrityksiä toisissa maissa ja kun ihmisten täytyy yrittää selviytyä vieraalla kielellä. Meidän on korkea aika varmistaa, että toisen jäsenvaltion rikosoikeusjärjestelmässä kiinni otettu henkilö tietää oikeutensa ja saa asianmukaista lainopillista apua, tulkkausta ja kääntämistä.

Lopuksi olen erittäin pettynyt siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus oli yksi niistä, jotka torjuivat menettelyoikeudelliset toimenpiteet. Toivon heidän muuttavan mieltään tulevaisuudessa.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen osittain samaa mieltä keskusteltavamme olevien kolmen mietinnön kanssa.

Jäsen Zwiefkan mietintö on helpompi niellä, sillä se tekee jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtävien alakohtaisten kahdenvälisen sopimusten neuvottelu- ja solmimismenettelystä yhtenäisen ja kaikki näkökulmat huomioon ottaen läpinäkyvämmän.

Mitä tulee jäsen Deprezin mietintöön, olen periaatteessa yhtä mieltä toisen osion kanssa, joka viittaa komissiolta vaadittavaan johdonmukaisuuteen, mikäli aiomme kehittää yhteisön menettelytavan, joka koskee ulkosuhteita oikeudellisen yhteistyön alueella. Mitä kuitenkin tulee jäsenvaltion mahdollisuuteen solmia sopimuksia itsenäisesti, kansallismielisenä minä olen tietenkin tyytyväinen siihen ja toivon, että tätä prosessia ei välttämättä rajoiteta ajallisesti ja laajuudeltaan.

Lopuksi, minun on tunnustettava, että minulla on muutamia epäilyksiä jäsen Paganon tekemistä Euroopan parlamentin suosituksista. Olen tyytyväinen siihen, että hän korosti ja kannatti sähköistä oikeudenkäyttöä erityisesti sen vuoksi, että olin vastuussa mietinnön laatimisesta, ja olen edelleen suuren kiitoksen velkaa niille, jotka yhteistyöllään varmistivat sen menestyksekkään loppuun saattamisen. Tietämykseni uhrien sekä epäiltyjen ja vastaajien perusoikeuksia koskevista aiheista sekä tarpeesta toimeenpanna tuomareiden ja muiden toimijoiden oikeudellista koulutusta saavat minut kuitenkin huomauttamaan, että meillä on edelleen pitkä matka kuljettavanamme tällä alueella – ainakin meillä Italiassa. Lisäksi, mitä tulee eurooppalaiseen pidätysmääräykseen, suoraan sanottuna epäilykseni heräävät vastustamaan ajatusta. Kiitän kuitenkin esittelijöitä heidän ammattimaisesta ja tarkasta työstään näiden aiheiden parissa.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, myös minä haluan kiittää kolmea esittelijää, jäseniä Zwiefkaa, Depreziä ja Paganoa. Haluan varjoesittelijänä erityisesti kiittää jäsen Paganoa hänen mietinnöstään ja hänen ystävällisistä sanoistaan sekä samalla hänen yhteistyöstään kanssani mietinnön parissa. Haluan myös ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että, kuten arvoisa komission jäsen totesi, komissio hyväksyy lähes kaikki tämän mietinnön kohdat. Tuen jäsen Paganon mietintöä täysin sellaisenaan sekä tietenkin kaikkea sitä, mitä hän on tänään täysistunnossa sanonut.

Arvoisa komission jäsen, on kulunut 10 vuotta siitä, kun Euroopan neuvosto ilmoitti Tampereella, että se oli hyväksynyt strategisen tavoitteen vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alueen luomisesta Euroopan unioniin. 10 vuotta ilmoituksesta, jonka mukaan oikeudellisen yhteistyön kulmakivi on keskinäinen tunnustaminen ja luottamus korkeimman oikeuden päätöksiin. Minun on todettava, että hyvin vähän on tehty tähän suuntaan.

Näin ollen, samalla kun siviilioikeuden alalla monet asiat ovat edistyneet, rikosoikeuden alalla asiat ovat pysyneet lähestulkoon paikallaan. Toivomme, että Lissabonin sopimuksen hyväksymisen jälkeen tällä alalla saavutetaan suurempaa edistymistä.

Arvoisa komission jäsen, vaikka ehdotuksessa oikeusmenettelyn takeista ei ole edistytty, pyyntömme on – ja suuntaan sanani myös neuvostolle –, että te laitate sen eteenpäin. Päätän puheenvuoroni toteamalla, että oikeusjärjestelmien välillä on tietenkin eroja, mutta niissä löytyy tilaa myös lähentymiselle. Tämän vuoksi suositus viisaiden ihmisten valiokunnan perustamisesta tutkimaan kaikkia lain eroja ja samankaltaisuuksia pitää panna täytäntöön, jotta meillä olisi asiantuntijoiden erityissuosituksia lakiemme ja oikeusjärjestelmiemme keskinäisen luottamuksen lähentymisestä.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, yksityisoikeuden alalla, lukuunottamatta yhteisön säännöstöä, on lukuisia jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahdenvälisiä sopimuksia. EY:n perustamissopimuksen 307 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden tulee poistaa kaikki tämänkaltaisiin sopimuksiin mahdollisesti sisältyvät määräykset, jotka ovat ristiriidassa säännöstön kanssa.

Yhteisöjen tuomioistuin totesi lausunnossaan 1/03 helmikuussa 2006, että yhteisöllä on yksinomainen toimivalta kansainvälisten sopimusten solmimisessa kolmansien maiden kanssa lainkäyttöön sekä tuomioiden tunnustamiseen ja toimeenpanemiseen siviili- ja kauppa-asioissa liittyen. Tästä herää kysymys, pitäisikö kaikki olemassa olevat tai mahdolliset uudet kahdenväliset sopimukset näiden maiden kanssa kyseisissä asioissa korvata yhteisön sopimuksilla. Vai pitäisikö jäsenvaltioilla olla valta solmia näitä sopimuksia silloin, kun yhteisön edut eivät ole kyseessä?

Tähän menettelyyn, joka on poikkeus sääntöön, tulee kuitenkin päteä erittäin tarkasti määritelty mekanismin laajuutta ja aikaa koskevat ehdot silloin, kun se on voimassa. Sen vuoksi on tärkeää, että komissio laatii strategian ja asettaa prioriteetit muistaen yhteisön ulkosuhteita koskevan politiikan kehittymisen siviili- ja kauppa-asioita koskevan oikeudellisen yhteistyön alueella.

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti, sillä voin vain olla tyytyväinen siihen, miten parlamentti on auttanut ymmärtämään tätä oikeudenalaa, eli oikeutta, turvallisuutta ja vapautta, jonka haluamme rakentaa unioniin. Kannatan kaikkea sanottua, erityisesti keskinäisen tunnustamisen periaatetta, joka tuo meidät takaisin tuomareiden väliseen keskinäiseen luottamukseen.

Kuten täällä selitettiin erittäin hyvin, on tärkeää, että on olemassa oikeusjärjestelmien lähentymisen alue, joka tulisi muodollistaa erityisesti vähimmäismenettelyjen kautta rikosoikeudellisissa prosesseissa. Uskon todellakin, että kaikki tämä viitoittaa tietä hyvälle Tukholman ohjelmalle. Haluan kiittää siitä parlamenttia.

Mitä tulee muihin aiheisiin, vahvistan, että on todellakin mahdollista laatia institutionaaliset puitteet kahdenvälisille sopimuksille, mutta että komissiolla ja neuvostolla tulee olla niissä yksinomainen toimivalta. Näin paljon pystyn teille sanomaan. En halua pitkittää keskustelua, täällä on vielä monia asioita sanottavana.

Olen ennen kaikkea kiittollinen parlamentille. Minun täytyy sanoa – koska en pääse enää puhumaan –, että kokemukseni komission jäsenenä on rikastuttanut minua, sikäli kun olen todellakin sitä mieltä, että hyvä yhteistyö komission ja Euroopan parlamentin välillä voi usein – pyydän anteeksi puheenjohtajavaltiolta, että korostan tätä, mutta se on totta – korostaa ja edistää Euroopan yleisiä etuja.

Olen kuitenkin kiittollinen puheenjohtajavaltiolle sen antamasta tuesta. Kolmen toimielimen välillä täytyy olla synergiaa. Osoitan kuitenkin kiitokseni Euroopan parlamentille, joka jälleen kerran tänä iltana on toimittanut meille erittäin hyvän mietinnön. Kiitos, jäsen Pagano.

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on ollut erittäin kiinnostava ja näyttää siltä, että olemme hyväksymässä ehdotuksen sovellettavasta laista heti ensimmäisessä käsittelyssä. Haluan todeta, että tämä ei ole vain sopimus, vaan oikeudenmukainen ja hyvin tasapainotettu sopimus. Mielestäni se on erinomainen esimerkki hyvästä yhteistyöstä parlamentin, komission ja neuvoston välillä.

Olen vakuuttunut siitä, että jäsenvaltiot hyödyntävät molempien ehdotusten myötä rakennettavaa menettelyä. Se sallii jäsenvaltioiden rakentaa asianmukaiset oikeudelliset puitteet suhteilleen tiettyjen kolmansien maiden kanssa, joihin niillä on erityiset siteet.

Kuten painotin aikaisemmin, sovellettavaa lakia koskevan ehdotuksen hyväksymisellä ensimmäisessä käsittelyssä on vaikutusta toiseen perheoikeutta koskevaan ehdotukseen ottaen huomioon, että nämä kaksi tekstiä ovat suurimmalta osin identtisiä. Hyväksymällä ehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä olemme toisin sanoen raivanneet tietä myös toisen ehdotuksen aikaiselle hyväksymiselle. Se on toden totta toivottavaa kehitystä.

Todella monet jäsenvaltiot ovat erittäin kiinnostuneita mahdollisuudesta solmia sopimuksia kolmansien maiden kanssa perheoikeuteen liittyvissä kysymyksissä, kuten lasten huoltajuudessa, oikeuksissa ja elatusvelvollisuuksissa, jotka johtuvat esimerkiksi erityisistä historiallisista tai sosiaalisista siteistä kyseisten maiden kanssa.

Haluan lopuksi neuvoston puolesta kiittää parlamenttia sen mielenkiintoisista suosituksista EU:n rikosoikeuden kehittämisessä. Nämä suositukset ovat jäsen Paganon mietinnön aiheena. Haluan kiittää parlamenttia tästä hedelmällisestä keskustelusta ja erinomaisesta tuloksesta.

Tadeusz Zwiefka, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, kun me aloitimme tämän työn, tiesimme kävelemämme ohuella jäällä. Yhtäältä oikeudelliset välineet, joiden kanssa työskentelimme, olivat luonteeltaan erityisiä ja poikkeuksellisen tärkeitä. Toisaalta tiesimme ajan kuluva ja Euroopan parlamentin toimikauden väistämättömän päättymisajankohdan lähenevän. Kolmanneksi ja viimeiseksi, jäsenvaltiot ja Euroopan unionin kansalaiset odottivat, että ainakin jonain tiettyinä ajankohtana heille tulisi apua niiden ongelmien ratkaisuun, jotka ovat heille erittäin vaikeita ja samalla erittäin tärkeitä.

Voimme vain kiittää haluamme saada aikaiseksi hyvä tulos samalla, kun tietenkin kunnioitimme täysin yhteisön lainsäädäntöä, halukkuuttamme kehittää väline, joka sopii EU:n oikeusjärjestelmään, ja toivettamme työskennellä hyvin yhdessä saavuttaaksemme vaiheen, jossa olemme tänään päättämässä keskustelua, joka todennäköisesti johtaa meidät onnistumiseen jo ensimmäisessä käsittelyssä.

Haluankin jälleen kerran ilmaista vilpittömät kiitokseni jäsen Deprezille hänen sinnikkäistä ponnisteluistaan estää meitä ylittämästä tiettyjä rajoja. Haluan myös vilpittömästi kiittää neuvoston puheenjohtajaa Kohoutia Tšekin puheenjohtajuuden edustajien poikkeuksellisen dynaamisesta työstä, sekä komission jäsentä Barrotia komission edustajien aidosti täydellisestä yhteistyöstä. Haluan myös kiittää kollegoitani, jotka ovat käyttäneet tänään puheenvuoron ja jotka koko työemme ajan auttoivat meitä pääsemään hienoon lopputulokseen, sekä myös työtovereitamme, erityisesti oikeudellisten asioiden valiokunnan henkilökuntaa, joka uhrasi paljon sydäntään ja kovaa työtä onnistuneen lopputuloksen luomiseksi.

Gérard Deprez, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Uskon – vastauksena sille, minkä tulkitsin olevan neuvoston pyyntö ja jäsen Zwiefkan toive –, että hyvän yhteistyömme johdosta, mikäli asia riippuu minusta, me hyväksymme mietinnön ensimmäisessä käsittelyssä huomenna. Annan sen vuoksi äänestysohjeissani poliittisille ystäväilleni neuvon äänestää sopimustekstin puolesta, josta olemme neuvotteleet neuvoston ja komission kanssa, ja jos saan lisätä, riippumatta omista henkilökohtaisista tunteistani ja parannuksista, joita olisin halunnut tehtävän tekstiin.

Arvoisa puhemies, koska minulla on vain vähän aikaa jäljellä, en halua käyttää sitä enää mietintöimme tuottamiseen, vaan haluan kertoa ministerille kuinka iloinen olen siitä, että tänään Tšekin senaatti on hyväksynyt Lissabonin sopimuksen. Mielestäni nämä hyvät uutiset, tekemämme työn lisäksi, ovat päivän tärkeimmät hyvät uutiset.

(Suosionosoituksia)

Kiitän kaikkia niitä, jotka ovat uurastaneet asian eteen, koska me kaikki tiedämme, että olosuhteet eivät ole olleet helpot. Maassanne oli voimakasta vastustusta. Viimeisimmät poliittiset tapahtumat eivät välttämättä tehneet asiasta helpompia, ja haluankin teidän välittävän kiitoksemme sekä maanne viranomaisille että kansalaisille. Olette tänään palvelleet eurooppalaista aatetta hyvin!

Maria Grazia Pagano, esittelijä. – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää neuvostoa periaatteiden tukemisesta ja ennen kaikkea, jos sallitte, komission jäsen Barrotia, jonka kanssa olen käynyt erittäin antoisia keskusteluja, jotka ovat olleet erittäin hyödyllisiä siinä työssä, jonka olemme nyt saattaneet täysistunnon käsiteltäväksi. Haluan myös lämpimästi kiittää niitä parlamentin jäseniä, jotka työskentelivät tämän mietinnön parissa antaen minulle ideoita ja tietenkin luovuttaen kaiken kokemuksensa käyttööni, ennen kaikkea jäseniä Demetriouta, Ludfordia ja erinomaista Depreziä.

Halusin todeta, että jäsenet Demetriou, Ludford ja Deprez osuivat naulan kantaan tunnistaessaan Euroopan unionin kohtaaman haasteen, sillä yhteisen eurooppalaisen oikeudellisen kulttuurin aikaansaaminen – mikä tietenkin tarkoittaa vakavaa taistelua jäsen Deprezin mainitsemia tekijöitä vastaan – rakentamalla oikeuslaitoksen riippumattomuus, tuottamalla takeet ja poistamalla lukuisten oikeusjärjestelmien väliset eroavuudet ovat haasteita, jotka odottavat meitä. Olen kuitenkin sitä mieltä, että tekemämme työn ansiosta voimme olla optimistisia.

Haluaisin todeta jäsen Romagnolille – sanon tämän omasta näkökulmastani, minkä pitäisi olla myös hänen näkökulmansa –, että periaatteessa, johtuen tavasta tarkastella tilannetta, Italiassa ollaan varmasti pessimistisiä, mutta meidän täytyy olla halukkaita optimistisuuteen, ja että myös teidän tekemänne työ ja mietinnölle antamanne panoksenne, jäsen Romagnoli, tarkoittaa sitä, että yhdessä me voimme rakentaa Euroopan unionin ja että Euroopan unioni on todellisuutta myös meille italialaisille.

Puhemies. – *(ES)* Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna torstaina kello 12.00.

(Täysistunto keskeytettiin hetkeksi)

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António DOS SANTOS**

14. Kyselytunti (kysymykset neuvostolle)

Puhemies. – *(PT)* Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B6-0231/2009).

Käsitlemme neuvostolle osoitettuja kysymyksiä.

Neuvoston puheenjohtaja Kohout edustaa neuvostoa. Haluan tässä yhteydessä kiittää Tšekin senaatin tänään tekemää päätöstä, joka lisää toiveitamme Lissabonin sopimuksen ratifioinnista tulevaisuudessa.

Puhemies. – *(PT)* **Manuel Medina Ortega** laatima kysymys numero 1 (H-0205/09)

Aihe: Euroopan kulttuuriteosten suojelu

Euroopan luovan kulttuurin asema heikkenee teosten luvattoman kopioinnin lisääntyessä. Mitä toimenpiteitä neuvosto aikoo ehdottaa kulttuuriteosten tehokasta suojelemista varten?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – *(EN)* Arvoisa puhemies, kiitokset ystävällisistä sanoistanne Tšekin tasavallalle ja senaatille. Me olemme myös erittäin iloisia siitä, että vihreä valo Lissabonin sopimukselle on nyt paljon voimakkaampi kuin muutama tunti sitten.

Vastauksena ensimmäiseen kysymykseen haluan sanoa, että neuvosto yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen huoleen tarpeesta tarttua kattavasti suojeltujen töiden kopioinnin aiheuttamaan ongelmaan. Tämä asia

kuuluu sekä Euroopan parlamentin että neuvoston prioriteetteihin kaiken kattavissa ponnisteluissa eurooppalaisten teosten tekijöiden innovaatioiden suojelemiseksi ja vaalimiseksi sekä tämän seurauksena myös Euroopan talouden kilpailukyyn turvaamiseksi.

Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet direktiivin 2004/48/EY, joka perustaa yhteisön puitteet teollis- ja tekijänoikeuksien toimeenpanolle. Kyseiset toimet työkentelevät parhaillaan rikosoikeudellisista välineistä säättävän direktiiviehdotuksen parissa, jonka tavoitteena on varmistaa kyseisten oikeuksien toimeenpano.

Jo olemassa olevat lainsäädännölliset puitteet tarjoavat jäsenvaltioille vankan perustan teollis- ja tekijänoikeuksien tehokkaaseen suojeluun, johon kuuluu myös piratismiin vastainen taistelu. Tämän lisäksi Euroopan yhteisö ja jäsenvaltiot osallistuvat jatkuviin neuvotteluihin, kuten väärennosten vastaisen kauppasopimuksen laatimiseen, jotta teollis- ja tekijänoikeuksille voitaisiin tarjota tehokkaampaa suojelua kansainvälisellä tasolla.

Neuvosto hyväksyi 25. syyskuuta 2008 päätöksen, jossa säädetään jäsenvaltioiden ja komission konkreettisista toimenpiteistä kattavan eurooppalaisen suunnitelman väärentämisen ja piratismiin torjumisen yhteydessä. Tämän lisäksi neuvosto hyväksyi marraskuussa 2008 joukon päätelmiä vastauksena komission tammikuussa 2008 antamaan tiedonantoon, joka käsitteli luovaa verkkosisältöä sisämarkkinoilla, korostaen muun muassa tarvetta edistää ja helpottaa laillisia tekijänoikeuksilla suojattujen materiaalien verkkotarjouksia, jotka ovat tärkeä keino piratismiin vastaisessa taistelussa.

Tullitoiminnan alueella neuvosto hyväksyi asetuksen (EY) N:o 1383/2003, joka koski tulliviranomaisten toimenpiteitä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavia toimenpiteitä. Tässä asetuksessa säädetään olosuhteista, joiden puitteissa tulliviranomaiset voivat puuttua tapauksiin, joissa tavaroiden epäillään loukkaavan teollis- ja tekijänoikeuksia sekä toimenpiteistä, joihin viranomaiset ryhtyvät silloin, kun tavaroiden on todettu olevan laittomia.

Yhteisö on solminut erityisesti joukon tulliyhteistyösopimuksia, kuten Kiinan kanssa hiljattain solmittu sopimus, joiden tarkoituksena on parantaa ja helpottaa tulliviranomaisten yhteistyötä kolmansien maiden kanssa muun muassa taistelussa väärennetyjä ja kopioituja tavaroita vastaan. Nämä sopimukset ovat käytännön keinoja ja menetelmiä Euroopan yhteisön ja kumppanimaiden tulliviranomaisten välisessä yhteistyössä. Näitä sopimuksia toimeenpannaan ja päivitetään jatkuvasti tulliyhteistyösekakomiteoiden puitteissa, jotka on perustettu näiden sopimusten alaisuuteen.

Monenvälisellä tasolla neuvosto ottaa aktiivisesti osaa maailman tullijärjestön tuella tehtävään työhön.

Lopuksi, 16. maaliskuuta 2009 neuvosto hyväksyi asetuksen EU:n tullitoimintaohjelmasta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien rikkomusten torjumiseksi vuosina 2009–2012, joka seurasi yllä mainittua neuvoston hyväksymää asetusta 25. syyskuuta 2008.

Neuvosto jatkaa tutkimalla muita tulevaisuuden aloitteita, jotka tähtäävät väärennosten ja piratismiin vastaisen taistelun vahvistamiseen, jotta voitaisiin aikaansaada laajempaa suojelua oikeudenomistajille. Neuvosto kannustaa kaikkia Euroopan parlamentin samaan tavoitteeseen tähtääviä pyrkimyksiä.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Paljon kiitoksia vastauksestanne, arvoisa puheenjohtaja. Uskon, että neuvosto itse asiassa ymmärtää ongelman, mutta haluan pureutua tähän kohtaan ja kysyä teiltä, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, onko neuvosto tietoinen siitä, että tällä hetkellä eurooppalainen kulttuurituotanto on vähimmäistasojen alapuolella.

Euroopan unionin luovia töitä koskeva lainsäädäntö on kehitysmään tasolla ja sen tuloksena meidän kulttuurituotantomme putoaa kehitysmaissa nähdylle tasolle. Tämä on erityisen ilmeistä audiovisuaalisella alalla, jossa suurin osa tuotannosta tapahtuu tällä hetkellä Euroopan ulkopuolella, pääosin Yhdysvalloissa, sillä siinä maassa suojellaan luovia töitä. Jos Eurooppa ei suojele luovaa työtä, meillä ei ole sitä. Onko neuvosto tietoinen tämänhetkisestä vastuustaan?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Kysymykseni koskee seuraavaa asiaa: Jäsen Trautmannin tietoliikennepakettia koskeva sovitteluratkaisu hylättiin tänään täällä parlamentissa. Tämä tarkoittaakin sitä, että hän on asettanut presidentti Sarkozyn hyvään asemaan tämän kolme lyöntiä ja ulos -ratkaisulla. Miten puheenjohtajavaltio Tšekki arvioi parlamentin tämpäpäiväistä äänestystä suhteessa Euroopan luoviin taiteilijoihin, jotka haluavat suojella oikeuksiaan internetissä?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, haluan vain vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että neuvosto on hyvin tietoinen siitä, että tämä on erittäin merkittävää toimintaa ja todellinen uhka eurooppalaisten ja Euroopan unionin kulttuuriselle vauraudelle. Mielestäni neuvoston viime kuukausien ja vuosien aikana suorittamien lukuisten toimenpiteiden perusteella on selvää, että nämä asiat ovat olleet ja ovat edelleenkin prioriteetteja jopa kattavan eurooppalaisen suunnitelman puitteissa, joka on asettanut erityiset toimintatavoitteet, kuten väärentämisen ja piratismiin eurooppalaisen seurantakeskuksen perustamisen. Mielestäni tässä yhteydessä tulee todeta, että neuvosto ymmärtää vastuunsa, se on tietoinen käsillä olevan ongelman vakavuudesta ja on päättänyt ryhtyä asiassa erityistoimenpiteisiin. Tietoliikennepakettiin liittyen sekä aikaisempi että meidän puheenjohtajuutemme on pannut paljon energiaa tähän asiaan. Olemme petettyneitä siitä, ettei koko kompromissia, johon lukeutuu myös tämä piratisminvastainen säädös, ole hyväksytty. Haluan esittää toiveen siitä, että sovittu tietoliikennepaketti hyväksytään lopulta tulevien menettelyjen seurauksena. Olen kuitenkin pettynyt siihen, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien syiden johdosta pakettia ei hyväksytty tänään.

Puhemies. – (PT) **Gay Mitchellin** laatima kysymys numero 2 (H-0207/09)

Aihe: Ilmastomuutos

Kun otetaan huomioon Tšekin presidentin Václav Klausin yleisesti tunnettu skeptinen suhtautuminen ilmastomuutokseen, miten neuvosto takaa, että EU:n jäsenvaltioiden ja kansalaisten valtavan enemmistön näkemyksiä, jotka tukevat ihmisen aiheuttaman ilmastomuutoksen tieteellistä totuudenmukaisuutta, kunnioitetaan, erityisesti Kööpenhaminan ilmastokokouksen valmistelun ja Ruotsin tulevan puheenjohtajakauden yhteydessä?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Viime maaliskuussa neuvosto ja kevään Eurooppa-neuvosto hioivat uutta asemaa kansainvälisissä ilmastomuutosneuvotteluissa pitäen silmällä erityisesti Kööpenhaminan ilmastokokousta.

19. ja 20. maaliskuuta 2009 järjestetyssä kokouksessa neuvosto painotti uskoaan siihen, että talouskriisi ja sen vastaiset poliittiset toimenpiteet tarjoavat mahdollisuuden saavuttaa tarvittavat taloudelliset uudistukset ja samaan aikaan nopeuttavat uudistuksia kohti turvallista ja kestävä vähähiilistä resurssitehokasta taloutta.

Puheenjohtajavaltion päätelmät tämän vuoden maaliskuun Eurooppa-neuvostosta totesivat, että Euroopan unioni sitoutui edelleen johtavaan asemaansa ja saamaan aikaan maailmanlaajuisen ja kattavan ilmastositoumuksen Kööpenhaminassa tämän vuoden joulukuussa. Sopimuksen tavoitteena on rajata maailmanlaajuinen ilmaston lämpeneminen alle kahden celsiusasteen.

Tämän vuoksi Eurooppa-neuvosto peräänkuulutti EU:n sitoumusta 30 prosentin päästövähennyksiin panoksena kyseiselle sopimukselle olettaen, että muut kehittyneet valtiot sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja että kehittyvät maat panostavat asianmukaisesti myös omien velvollisuuksiensa ja vastaavien mahdollisuuksiensa mukaisesti. Eurooppa-neuvosto keskustelee näistä asioista lisää kesäkuun kokouksessaan.

Avril Doyle, (PPE-DE), esittelijän sijainen. – (EN) Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä valiokunnan puheenjohtajuudesta ja näkemyksistään tässä asiassa.

Kuten kysyin eräältä kollegaltanne aikaisemmin, voisinko nyt, kun lähestymme ratkaisevaa kokousta, joka on UNFCCC:n COP-15-kokous Kööpenhaminassa tämän vuoden joulukuussa, saada vahvistuksen sille, että Tšekin hallitus tukee meitä innokkaasti saadaksemme aikaan asianmukaisen ja täysin oikeudenmukaisen maailmanlaajuisen sopimuksen hiilipäästöjen maailmanlaajuisesta vähentämisestä?

Aloitte puheenjohtajuuskautenne ilmastoskeptisyyttänne korostavalla maineella. Voitteko nyt vahvistaa muuttaneenne mielipiteenne ja olevanne täysin samaa mieltä oikeudellisesta ilmasto- ja energiapakettista, joka hyväksyttiin huomattavalla äänimäärällä viime joulukuussa tässä parlamentissa?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, vastauksena kysymykseen haluan ensin sanoa, että me – tarkoitan siis Tšekin tasavallan hallitusta ja Tšekin tasavaltaa – emme koskaan ole olleet skeptisiä ilmanstonmuutoksen suhteen. En usko, että mikään, mitä sanoin puheessani tietyistä maaliskuun Eurooppa-neuvoston hyväksymistä päätelmistä, tietyistä edellisen Eurooppa-neuvoston, johon Tšekin hallitus osallistui, hyväksymistä toimenpiteistä ja niitä päätelmiä kannattavasta hallituksesta, voi millään tavalla viitata siihen, että vaihtuva hallitus tai uusi hallitus, joka astuu voimaan perjantaina, on muuttanut mielipiteitään asiassa millään tavoin. Tässä mielessä voidaan sanoa, että me seuraamme edellisten neuvostojen viitoittamaa tai hahmottelemaa suuntaa. Meidän tavoitteemme on saada EU tekemään kaikkensa tulevassa

kesäkuun EU:n huippukokouksessa, jotta päästäisiin eteenpäin Eurooppa-neuvoston mandaatin valmisteluissa ja Kööpenhaminan kokouksen neuvottelupuitteiden valmisteluissa huolimatta niihin liittyvistä ongelmista ja vaikeuksista. Aistin kysymyksessä viittauksen Tšekin tasavallan presidenttiin, mutta voin kertoa teille varmasti ja rehellisesti, että kaksi päivää sitten Prahassa pidettiin Japanin kanssa huippukokous, jota johti EU:n puolesta Tšekin tasavallan presidentti Klaus. Jos huomaisitte jotakin, joka poikkesi EU:n yleisestä linjasta ilmastoasioissa, ilmoittakaa siitä ystävällisesti minulle, vaikka tiedän, ettei mitään sellaista tapahtunut. Tässä valossa tarkasteltuna ymmärrän nämä huolet, mutta en pidä niitä periaatteessa täysin oikeutettuina ja toivon, että olen onnistunut karkottamaan ne.

Puhemies. – (PT) **Avril Doylen** laatima kysymys numero 3 (H-0210/09)

Aihe: Lissabonin sopimus ja puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta

Onko neuvostolla tietoa siitä, missä aikataulussa Tšekin tasavalta voisi ratifioida Lissabonin sopimuksen?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, tämänpäiväisen puheeni esittelyssä ilmoititte onnittelevanne Tšekin tasavaltaa siitä, että sen senaatti hyväksyi tänään Lissabonin sopimuksen selvällä äänten enemmistöllä. Uskoakseni tämä on tällä hetkellä paras vastaus käsillä olevaan kysymykseen.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Kiitokset Tšekin tasavallan ministerille ja onnitelut hänen kauttaan Tšekin tasavallan senaatin johtajalle ja kaikille jäsenille. Nyt parlamentin molemmat huoneet ovat äänestäneet ratifioinnin puolesta.

Saatatte kääntää katseenne minuun tämän täysistunnon irlantilaisena jäsenenä ja todeta, että soimaako pata kattilaa? Meillä on vielä töitä tehtävänämme Irlannissa. Myös puolalaisten ja saksalaisten täytyy vähän siistiä tilannettaan.

Voinko kuitenkin pyytää teitä kertomaan, milloin presidentti Klaus mahdollisesti vastaa parlamentin ala- ja ylähuoneen toiveisiin ja hyväksyy – tai paremminkin allekirjoittaa – sopimuksen täyden ratifioinnin? Kiitokset jälleen kerran. Olen iloinen senaattinne tämänpäiväisestä tuloksesta.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, onnitelen puheenjohtajavaltio Tšekkiä senaatin päätöksestä. Minun on kuitenkin todettava, että me Euroopassa olemme luonnollisesti tyytymättömiä Euroopan unionin toimielinten keskinäiseen vuorovaikutukseen monilla alueilla ja sen vuoksi olemme neuvotelleet tästä uudistussopimuksesta jo kahdeksan kuukauden ajan. Olisiko ehkä mahdollista järjestää keskustelu Tšekin tasavallassa siitä, mitä he itse asiassa pitävät sopimuksessa hankalana ja mitä vaihtoehtoja presidentti Klausilla on tarjottavanaan Euroopan unionin kansalaisille tämänhetkisen tyytymättömyyden nujertamiseksi, johon hän äänekkäästi viittaa, ja millaisia ratkaisuja hänellä on mielessään? Tällä hetkellä tiedämme vain, että hän haluaa estää uudistuksen voimaantulon, mutta ei kuitenkaan tee mitään muita positiivisia ehdotuksia.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, presidentti Klausin vahingoitettua maansa kansallista mainetta puhtaalla itsekeskeisyydellään minäkin haluan onnitella puheenjohtajavaltio Tšekkiä ja sanoa, että tämä oli ensiluokkainen puheenjohtajuuskausi. Mitä tulee parlamentaariseen menettelyyn, olen iloinen, että se päättyi sopimuksen ratifiointiin.

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, haluan kiittää teitä arvokkaista sanoistanne ja onniteluistanne senaattimme hyväksyttyä Lissabonin sopimuksen. Presidentti Klausilla on omat näkemyksensä ja me Tšekin tasavallassa kunnioitamme hänen mielipiteitään, jotka ovat osa demokraattisten mielipiteiden kirjoa. Mitä tulee keskusteluun Lissabonin sopimuksesta, se osoittautui hyvin intensiiviseksi, jonka vuoksi senaatti ei hyväksynyt Lissabonin sopimusta tätä ennen aiheesta käytyjen pitkien keskustelujen jälkeen. Suurin osa äänistä – 54 senaattoria 80 läsnäolleesta – annettiin sopimuksen puolesta. Tähän kuului senaattoreita ODS-puolueesta, jonka presidentti Klaus aikoinaan perusti. Tämä osoittaa, että Tšekin tasavallassa on olemassa ”eurorealismia” ja että siellä on hyvin suuri yhteisvastuullisuuden tunne Euroopan ja EU:n puolesta, sekä halukkuutta jatkaa Euroopan yhdentymisen prosessia ja ottaa siihen aktiivisesti osaa. Mitä tulee perustuslailliseen järjestelyyn Tšekin tasavallan parlamentin molempien huoneiden hyväksymisestä, se todellakin on edellytys ratifioinnille, joka sitten huipentuu presidentin allekirjoitukseen. Tässä suhteessa perustuslaki ei säädi mitään aikarajaa, enkä haluaisi nyt spekuloida päivästä, jolloin presidentti allekirjoittaa sopimuksen. Tilanne on nyt meille ja jopa Tšekin tasavallalle aivan uusi. Harteiltamme on pudonnut iso taakka ja me olemme luonnollisesti riemuissamme. Jatkamme tietenkin neuvotteluja ja keskusteluja ratifioinnin päättämiseksi mahdollisimman lyhyessä ajassa.

Puhemies. – (PT) **Bernd Posseltin** laatima kysymys numero 4 (H-0213/09)

Aihe: Kroatia, Makedonia ja Kaakkois-Eurooppa

Miten todennäköistä neuvoston mielestä on, että Kroatian liittymisneuvottelut saadaan vielä tänä vuonna päätökseen, että neuvotteluille Makedonian kanssa saadaan vielä tämän vuoden aikana sovittua aikataulu ja että Kroatian ja Makedonian välissä sijaitsevien Kaakkois-Euroopan valtioiden, myös Kosovon, liittymisnäkyvät saadaan määriteltä?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, neuvottelut Kroatian kanssa ovat siirtyneet tärkeään ja vaativaan vaiheeseen. Näiden neuvottelujen alkamisesta lähtien 22 kappaletta on avattu ja niistä seitsemän on tilapäisesti suljettu. Ennustuksia neuvotteluprosessin päättämisestä ei voida tehdä. Kuten tiedätte, neuvottelujen edistystä ohjaa pääsääntöisesti Kroatian edistyminen liittymisvalmisteluissa. Tähän kuuluvat neuvottelujen aloittamista ja lopettamista koskevien vertailuperusteiden käsittely sekä neuvottelupuitteiden asettamien vaatimusten tasolle pääseminen ja Kroatian velvoitteiden täyttäminen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen puitteissa.

Myös tarkistetun liittymiskumppanuuden täytäntöönpano on tärkeää valmistella Euroopan unionin etenevää yhdentymisprosessia varten. Täysimittainen yhteistyö entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa sekä siihen liittyen pääsy asiakirjoihin on edelleen erittäin tärkeä osa neuvottelupuitteita. Tässä yhteydessä on hyvä muistuttaa, että neuvosto on toistuvasti todennut neuvottelupuitteiden ja liittymiskumppanuuden mukaisesti, että ponnisteluja hyvien naapuruussuhteiden luomiseksi tulee jatkaa. Tähän liittyy erityisesti ratkaisujen löytäminen kahdensivuisissa asioissa naapurimaiden kanssa erityisesti rajoja koskevissa kiistoissa.

Puheenjohtajavaltio on pahoillaan siitä, että rajakiista Slovenian kanssa hidastaa Kroatian liittymisneuvottelujen vauhtia, eikä edistys tapahtumapaikalla vastaa aikaisempaa kehitystä. Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio yhdessä edellisen ja tulevan puheenjohtajavaltion sekä komission kanssa on pyrkinyt merkittävästi aikaansaamaan edistystä tässä asiassa. Tämän lisäksi yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto järjesti huhtikuussa hyödyllisen keskustelun arvioidakseen tilannetta.

Entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa koskien haluan muistuttaa Euroopan neuvoston tekemästä päätöksestä joulukuussa 2005 antaa kyseiselle valtiolle ehdokasvaltion status ottaen huomioon erityisesti vakauden ja kumppanuusprosessin vaatimukset sekä jäsenyyden kriteerit ja prioriteettien toimeenpano kumppanuusohjelmassa, huomattavan edistyminen Ohridin puitesopimukseen liittyvien oikeudellisten puitteiden valmiiksi saattamisessa sekä vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ennätyksellisen nopea toimeenpano mukaan lukien siihen kuuluvat kaupankäyntiin liittyvät määräykset, jotka ovat olleet voimassa vuodesta 2001 lähtien.

Kesäkuussa 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston mukaan entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian eteneminen EU:n jäsenyyttä kohti on mahdollista olettaen, että joulukuussa 2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissään määräämät ehdot, Kööpenhaminan poliittinen kriteeristö ja liittymiskumppanuuden huomattavan tärkeät tavoitteet täytetään. Hyvien naapuruussuhteiden ylläpito, mukaan lukien keskusteltu ja keskinäisesti hyväksytty ratkaisu pääasioissa on edelleen erittäin tärkeää. Vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien järjestäminen on ratkaisevan tärkeää. Etyjin/ODIHR:n (demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston) ennakoarvion mukaan 22. maaliskuuta ja 5. huhtikuuta järjestettyjen vaalien järjestelyt olivat perinpohjaiset ja vastasivat useimpia kansainvälisiä velvoitteita ja standardeja.

Tämä on kyseisessä maassa tärkeä askel kohti demokratiaa. Kannustamme uutta presidenttiä ja hallitusta heidän ponnisteluissaan saavuttaa edistystä maassaan kaikkien kansalaisten eduksi, sekä hallitusta keskittymään uudistusasiaansa, kuten oikeusvaltion vahvistamiseen, talouden kehitykseen ja taisteluun korruptiota ja järjestäytynyttä rikollisuutta vastaan.

Länsi-Balkanin muita valtioita koskien erittäin huomattavaa edistymistä on tapahtunut kohti EU:n jäsenyyttä viime vuosien aikana, mutta se on myös ollut kuoppaista ja suuria haasteita on edelleen jäljellä. Neuvosto on halukas tukemaan ponnisteluja näiden haasteiden selvittämiseksi erityisesti toimeenpanemalla vakautus- ja assosiaatiosopimuksia ja myöntämällä huomattavaa taloudellista tukea. Vakautus- ja assosiaatioprosessi on edelleen Euroopan näkökulmasta Länsi-Balkanin pääpuiteisto. Saamalla aikaan vakaata kehittymistä poliittisissa ja talouteen liittyvissä uudistuksissa sekä täyttämällä vaadittavat ehdot ja vaatimukset loput Länsi-Balkanin mahdollisista ehdokasvaltioista saavat ehdokasstatuksensa omien saavutustensa mukaisesti tärkeimpänä tavoitteenaan EU:n jäsenyyttä.

Montenegro täytti joulukuussa 2008 jäsenyyshakemuksensa. 23. huhtikuuta tänä vuonna neuvosto pyysi komissiota valmistelemaan näkemyksensä hakemuksesta niin, että neuvosto voi sen jälkeen tehdä seuraavat päätöksensä. 28. huhtikuuta Albania haki EU:n jäsenyyttä. Hakemuksia muista valtioista saatetaan saada myöhemmässä vaiheessa.

Neuvosto muistaa Euroopan unionin halukkuuden avustaa Kosovon taloudellista ja poliittista kehitystä selkeän eurooppalaisen näkökulman kautta, joka on linjassa Euroopan koko aluetta koskevan näkökulman kanssa. Neuvosto kannattaa komission aikomusta esitellä syksyllä 2009 tutkimus, joka on tarkastellut keinoja edistää Kosovon poliittista ja sosioekonomista kehitystä. Neuvosto on sitoutunut vahvistamaan ihmisten välisiä kontakteja, kuten poistamaan viisumivaatimuksia heti, kun viisumipakon poistamisen etenemissuunnitelmassa määritellyt kriteerit on täytetty, sekä tukemaan edelleen opiskelijoiden ja nuorten ammattilaisten vaihtoa.

Omavastuullisuusperiaatetta vahvistaessaan EU painottaa alueellisen yhteistyön ja hyvien naapuruussuhteiden merkitystä Länsi-Balkanin valtioiden välillä. Alueellinen yhteistyö ja eurooppalainen agenda ovat yhteydessä toisiinsa. Mitä enemmän Länsi-Balkanin alueen valtiot tekevät keskenään yhteistyötä, sitä enemmän ne integroituvat eurooppalaisiin rakenteisiin. Tämä johtuu siitä, että alueellinen yhteistyö tuo mukanaan jaettavaa ymmärrystä alueella ja auttaa löytämään ratkaisuja yhteisiin aiheisiin, kuten energiaan, kuljetukseen, kauppaan, taisteluun järjestäytyneestä rikollisuudesta ja korruptiosta vastaan, pakolaispalautuksiin ja rajavartiointiin.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Paljon kiitoksia erittäin hyvästä ja erittäin pitkästä vastauksesta.

Minulla on kolme hyvin lyhyttä täydentävää kysymystä:

Ensinnäkin, onko teidän mielestänne mahdollista, että Tšekin puheenjohtajuus avaa uuden kappaleen Kroatian kanssa?

Toiseksi, annatteko Makedonialle päivämäärän tänä vuonna?

Kolmanneksi, millä aikavälillä viisumirajoituksia aiotaan helpottaa?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. - (CS) Arvoisa puhemies, mitä tulee ensimmäiseen kysymykseen neuvotteluprosessin vapauttamisesta, kuten totesin aikaisemmin avauspuheenvuorossani, yksi yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston asialistan kohdista käytettiin näiden asioiden selvittämiseen. Olemme vahvasti sitä mieltä, että edistystä saavutetaan tässä asiassa nykyisen puheenjohtajuuden aikana, samoin kuin saadaan aikaan sopimus, jolla nopeutetaan sellaisten neuvotteluosioiden loppuun saattamista, jotka on valmisteltu päätettäväksi. Se on ollut alusta lähtien yksi puheenjohtajavaltion päätavoitteista tilanteen selvittämiseksi. Ratkaisu on muotoutumassa ja me toivomme, että kaikki osapuolet voivat sen hyväksyä, jotta mahdollistaisimme edistymisen neuvotteluissa.

Mitä tulee kysymykseen entisen Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, tulee huomioda, että tällä hetkellä emme odota tarkan päivämäärän määrittämistä tai muiden yksityiskohtien loppuun viemistä tämän puheenjohtajuuden aikana. Emme odota viisumipakon poistamista tämän vuoden ensimmäisessä istunnossa, mutta uskomme, että tämän vuoden loppuun mennessä tai ensi vuoden alussa lukuisten Länsi-Balkanin valtioiden kansalaiset, jotka ovat lähempänä kriteerien täyttämistä tai ovat ne jo täyttäneet, voivat matkustaa ilman viisumia jostain Länsi-Balkanin alueen valtiosta Euroopan unioniin. Täällä on painotettu useaan otteeseen, että yksi puheenjohtajuuskautemme tärkeimmistä asioista on tuoda Länsi-Balkanin alueen valtiot ja Euroopan unioni lähemmäs toisiaan. Olemme ponnistelleet sen eteen erittäin paljon ja haluamme tehdä vähintään yhtä paljon, ellei enemmänkin, töitä sen eteen puheenjohtajuuskautemme jäljellä olevan kahden kuukauden ajan.

Puhemies. - (PT) **Claude Moraesin** laatima kysymys numero 5 (H-0215/09)

Aihe: Heikoimmassa asemassa olevien suojeleminen talouskriisin aikana

Eurooppa-neuvoston 19.–20. maaliskuuta pitämän kokouksen päätelmissä todetaan, että nykyisen talouskriisin sosiaalisen vaikutuksen käsittelyssä on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin ja syrjäytymistä koskeviin uusiin riskeihin.

Millä tavalla neuvosto kiinnittää huomiota kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kuten siirtolaisten, ikääntyneiden, vakiintuneiden etnisten vähemmistöjen, vammaisten ja kodittomien suojelemaan niin, että he eivät joudu syrjään yhteiskunnassa?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Kuten arvoisa parlamentin jäsen osuvasti totesi, Eurooppa-neuvoston kokouksessa 19.–20. maaliskuuta esillä olleessa yhteisessä raportissa sosiaalisesta suojelusta ja sosiaalisesta osallisuudesta painotetaan tarvetta sopivalle sosiaalipolitiikalle, jotta voidaan sekä lieventää talouskriisistä heikoimmassa asemassa oleville koituvia kielteisiä sosiaalisia vaikutuksia sekä pehmentää kriisin vaikutusta taloudelle kokonaisuudessaan.

Tämä viittaa siihen, että etuuksia on tarvittaessa sovittava niin, että ne takaavat riittävän tuen niiden vastaanottajille. Erityisesti on toteutettava kattavat aktiivista osallisuutta edistävät strategiat, joissa yhdistetään ja tasapainotetaan toimenpiteitä, joiden tavoitteena ovat osallisuutta edistävät työmarkkinat, laadukkaiden palveluiden saatavuus ja riittävä vähimmäistulo.

On myös vauhditettava jäsenvaltioiden toimia kattavien strategioiden toteuttamiseksi lasten köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä vastaan, mukaan luettuna kohtuuhintaisen laadukkaan lastenhoidon saatavuus.

Tarvitaan jatkuvaa työtä kodittomuuden torjumiseksi erittäin vakavana syrjäytymisen muotona, siirtolaisten sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi ja esimerkiksi romanien moninaisten ongelmien ja sosiaalisen syrjäytymisalttiuden käsittelemiseksi.

Tarvitaan tarkkaavaisuutta, kun uusia riskiryhmiä – kuten nuoret ja uudet työntekijät työmarkkinoilla – ja uusia riskejä saattaa ilmetä.

Mitä tulee vanhempien ikäluokkien, etnisten vähemmistöjen ja toimintarajoitteisten henkilöiden tilanteeseen, neuvosto on jo hyväksynyt säädöksiä, joilla pyritään suojelemaan näitä ja muita heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä syrjinnältä. Neuvoston direktiivissä 2000/78/EY yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista kielletään uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään taikka sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä työssä tai ammatissa. Neuvoston direktiivissä 2000/43/EY rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen soveltamisesta säädetään laaja-alaisesti, esimerkiksi työssä tai itsenäisen ammatin harjoittamisessa, ammatillisessa koulutuksessa, sosiaaliturvassa, koulutuksessa ja yleisesti saatavilla olevien tavaroiden ja palvelujen saatavuudessa ja tarjonnassa, mukaan lukien asumisessa.

Lisäksi neuvosto tutkii paraikaa komission ehdotusta, jolla pyritään parantamaan suojelua syrjinnältä entisestään. Ehdotus neuvoston direktiiviksi uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai sukupuolisesta suuntautumisesta riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta laajentaisi suojelua uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvalta syrjinnältä muillekin alueille kuin työllisyydelle. Euroopan parlamentti äänesti kuulemismenettelyn mukaisesti 2. päivänä huhtikuuta 2009 komission ehdotuksen puolesta, ja keskusteluja ehdotuksesta direktiiviksi käydään neuvostossa edelleen.

Muistuttaisin myös, että viime keväänä neuvosto ja parlamentti sopivat menestyksekkäästi ensimmäisessä käsittelyssä komission ehdotuksesta tehdä vuodesta 2010 köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan Euroopan teemavuosi. Tuolloin vain harvat pystyivät aavistamaan tulevan talouskriisin laajuutta. Jälkiviisauden valossa on kuitenkin selvää, että komissio, neuvosto ja parlamentti olivat aivan oikeassa keskittyessään köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen aiheuttamiin ongelmiin.

Lisäksi neuvosto tutkii ehdotuksia päätelmiksi yhtäläisistä mahdollisuuksista yli 50-vuotiaille naisille ja miehille, jotka esitettiin Tšekin puheenjohtajakaudella. Neuvoston uskotaan hyväksyvän päätelmät kesäkuussa. Sen myötä neuvosto saa jälleen mahdollisuuden vahvistaa sen sitoumusta pyrkiä siihen, että vanhemmat kansalaisemme voivat elää aktiivista elämää ja ikääntyä arvokkaasti.

Prahassa pidettiin tämän vuoden huhtikuussa tämänhetkisen EU:n puheenjohtajakauden puitteissa sosiaalipalveluihin keskittyvä konferenssi nimeltä ”Social Services: a tool for mobilising the workforce and strengthening social cohesion.” Konferenssissa painotettiin sosiaalipalveluiden tärkeyttä sosiaalisessa syrjäytymisvaarassa olevien ja työmarkkinoilta pois jääneiden ihmisten aktiivisessa osallistamisessa.

Taloudellisten muutosten sekä väestötilanteen takia sosiaalipalvelujen ala tarjoaa toisaalta uusia työmahdollisuuksia erityisesti naisille ja ikääntyneemmille työntekijöille, sekä toisaalta se auttaa sosiaalipalvelujen käyttäjiä pitämään työpaikkansa.

Konferenssissa esiteltiin peruslähtökohtia kaikelle eurooppalaiselle keskustelulle sosiaalipalveluiden merkityksestä yhteiskunnassa. Vaikka sosiaalipalveluiden tarjonnan muoto, asiantuntemuksen vaihto ja taloudellisen kestävyuden käsite vaihtelevatkin EU:n jäsenvaltioissa, konferenssin puhujien keskuudessa vallitsi pitkälti yhteisymmärrys sosiaalipalveluiden merkityksen ja niiden tavoitteiden osalta.

Sosiaalipalvelujen merkitystä tärkeänä välineenä sosiaalipolitiikassa painotetaan konferenssin päätelmissä, joita käsitellään yksityiskohtaisemmin ja jotka työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvoston on tarkoitus hyväksyä kesäkuun kokouksessa.

Myös tarvetta ymmärtää ja tarjota sosiaalipalveluita yhtenäisellä tavalla sekä asiakkaiden yksilöllisten tarpeiden huomioimista korostetaan. Viranomaisten tärkeä rooli sosiaalipalveluiden laadun, niiden saannin ja kestävyysvarmistamisessa on myös mainittu, ja lisäksi todetaan, että sosiaalipalveluihin panostaminen etenkin nykyisen talouskriisin aikana kannattaa, sillä se voi vahvistaa talouksien ja yhteiskuntien kasvupotentiaalia sekä yhteenkuuluvuutta. Omaishoidon tärkeys mainitaan myös, ja niin kutsuttu ”yhteishoito”, joka on yhdistelmä virallista hoitoa ja omaishoitoa, vaikuttaa ihanteelliselta ja kaikkein tehokkaimmalta hoitotavalta.

Konferenssin päätelmissä mainitaan elinikäiseen oppimiseen ja kapasiteetin kasvattamiseen pyrkivän järjestelmän edistäminen, jolla pyritään palveluiden laadun varmistamiseen. Lopuksi korostetaan myös sosiaalipalveluiden käyttäjien oikeuksien, arvokkuuden ja erityistarpeiden suojelua.

Emine Bozkurt (PSE), kysymyksen laatijan sijainen. – (NL) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, haluan lämpimästi kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä kysymykseeni vastaamisesta. Ilahduin kuullessani, että tavaroiden ja palveluiden saantia koskevan syrjinnän torjumisesta säädetyn direktiivin laajentamisella oli keskeinen osa vastauksessanne kysymykseen köyhyyttä vastaan taistelemisesta ja heikoimmassa asemassa olevien syrjäytymisen ehkäisemisestä. Haluan vielä painottaa arvostamani tätä kovasti.

Kysymykseni teille kuuluu, tarkoittaako tämä, että parlamentin huhtikuussa hyväksymä teksti nauttii puheenjohtajavaltio Tšekin täyttä tukea, ja mitä käytännön askelia olette neuvoston puheenjohtajana ottanut varmistaaksenne, että tämä direktiivi hyväksytään mahdollisimman pian jäsenvaltioissa ja neuvostossa? Suuret kiitokset.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Myös minä haluaisin kiittää kattavasta vastauksesta. Sosiaalinen syrjäytyminen on laaja-alainen ja moniulotteinen ongelma, sillä mielestäni nyt monet ihmiset joutuvat kamppailemaan pelkästä selviytymisestä. Onko neuvosto valmis lisäämään elintarvikeapua? Elintarvikeapu on erittäin tärkeä asia tämän kriisin myrskytyssä, ja mielestäni aiheeseen tulisi kiinnittää enemmän huomiota.

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Haluaisin kiittää teitä esitettyyn kysymykseen antaman vastaukseni ja kattavaan vastaukseen pyrkivien ponnistelujeni ylistämisestä. Lisäkysymyksen suhteen on todettava, että en ole siinä asemassa, että voisin tässä vaiheessa antaa vielä täysin selvää vastausta. Joka tapauksessa on myös todettava, että kaikki sosiaaliseen syrjintään liittyvät aiheet sekä taistelu köyhyyttä vastaan tämän kriisin aikana ovat luonnollisesti esityslistallamme, ja niistä keskustellaan intensiivisesti neuvoston työryhmissä samoin kuin mainitsemastanne direktiivistä. Elintarvike-apun osalta saatoinkin ymmärtää kysymyksen tarkoituksen väärin, mutta neuvostossa on keskusteltu elintarviketuesta lähinnä kehitysmailla, eli toisin sanoen maille, joita talous- ja rahoituskriisi on pahiten ravistellut kuten myös aiempi elintarvikekriisi. Mitä tulee tilanteeseen Euroopan unionin alueella, aiheita ei ole käsitelty. Olemme kuitenkin tietoisia Euroopan unionin vastuusta heikoiten menestyvien osalta sekä niiden, jotka tarvitsevat huomattavasti enemmän tukea nykytilanteessa, ja myös tämä aihe löytyy kehitysyhteistyöstä vastaavien ministerien kokouksen esityslistalta.

Puhemies. – (PT) **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** laatima kysymys numero 6 (H-0217/09)

Aihe: Euroopan työllisyys sopimus

Miten neuvosto arvioi ehdotusta laatia eurooppalainen työllisyys sopimus, kun otetaan huomioon, että sitä voitaisiin käyttää välineenä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden säilyttämiseen, kehityksen edistämiseen sekä EU:n talouden elvyttämiseen maailmanlaajuisen kriisin vaikutusten jäljiltä?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Neuvosto ei ole saanut komissiolta ehdotusta eurooppalaisesta työllisyysverosta. Siksi neuvosto ei voi vastata arvoisan parlamentin jäsenen esille nostamiin yksityiskohtaisiin kysymyksiin aiheesta. Neuvosto kuitenkin jakaa arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksestä ilmi käyneen huolen ja pitää tärkeänä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ylläpitämistä sekä Euroopan unionin kasvun ja taloudellisen elpymisen edistämistä tämän maailmanlaajuisen kriisin vaikutusten takia.

Puheenjohtajavaltio haluaisi tässä yhteydessä muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat ensi kädessä vastuussa työllisyyspolitiikan luomisesta ja täytäntöönpanosta. Silti neuvosto kiinnittää huomiota työllisyyspolitiikkaan etenkin nyt, kun Eurooppaa kohtaa talouskriisi, ja se aikoo ottaa käyttöön perustamissopimuksen mukaisia uusia työllisyyden suuntaviivoja.

Samassa yhteydessä puheenjohtajisto haluaisi muistuttaa, että viime vuoden joulukuussa Eurooppa-neuvosto päätti yleisestä Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta, jolla pyritään käsittelemään muun muassa taluskriisin myötä syntyviä työllisyysongelmia. Suunnitelma koostuu välittömistä talousarviota koskevista toimenpiteistä, joiden kokonaisarvo on 200 miljardia euroa, josta 30 miljardia koostuu yhteisön toimenpiteistä ja 170 miljardia euroa kansallisista toimenpiteistä.

Eurooppa-neuvosto tuki myös ajatusta siitä, että Euroopan sosiaalirahasto ryhtyy nopeaan toimintaan työllisyyden tukemiseksi erityisesti kaikista heikoimmassa asemassa olevien kansanryhmien osalta esimerkiksi tukemalla joustoturvapolitiikkaa ja politiikkaa, joka helpottaa siirtymävaiheita työelämässä, sekä antamalla jäsenvaltioille tarvittaessa mahdollisuuden ohjata Euroopan sosiaalirahaston varoja uudelleen omien työllisyysstrategioidensa vahvistamiseksi.

On syytä muistaa myös, että Euroopan sosiaalirahaston lisäksi Euroopan globalisaatorahasto tarjoaa avustusta yhteisölle kansallisten toimenpiteiden täydentämiseksi myös alueellisella ja paikallisella tasolla. Tämä neuvoston vuonna 2007 luoma rahasto on osoitettu Euroopan laajuisia globalisaation aiheuttamia kriisejä varten ja se tarjoaa kertaluontoista, aikarajoitettua yksilöllistä tukea suoraan vapautuneelle työvoimalle.

Euroopan globalisaatorahastoon ollaan tekemässä tarkistusta, ja maaliskuun 2009 Eurooppa-neuvosto vaati nopeaa sovintoa aiheesta. Neuvosto on tyytyväinen siihen, että sopimus hyväksyttiin ensimmäisessä käsittelyssä, ja se aikoo toimia päivän täysistuntoäänestyksen mukaisesti.

Maaliskuun Eurooppa-neuvosto sopi myös lisätoimenpiteistä, joita ovat muun muassa seuraavat: esteiden poistaminen ja uusien esteiden muodostumisen ehkäiseminen sekä täysin toimivien sisämarkkinoiden aikaansaaminen; hallinnollisen taakan keventäminen edelleen; toimintaedellytysten parantaminen sekä teollisuudessa vahvan teollisuuspuhujan säilyttämiseksi että liike-elämässä kiinnittäen erityistä huomiota pk-yrityksiin ja innovointiin; kumppanuuden kannustaminen liike-elämän, tutkimuksen ja koulutuksen välillä; ja tutkimukseen, osaamiseen ja koulutukseen suunnattujen investointien lisääminen ja niiden laadun parantaminen.

Lopuksi puheenjohtajavaltio haluaisi muistuttaa, että kyseisen puheenjohtajiston aloite, työllisyyshuippukokous, järjestetään 7. toukokuuta Prahassa. Eilen Tšekin Eurooppa-asioista vastaavalla varapääministeri Alexandr Vondralla oli tilaisuus puhua aiheesta täysistunnossa puheenjohtajavaltion puolesta.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, kiitän neuvoston puheenjohtajaa hänen vastauksestaan. Kysymykseni oli täysin samoilla linjoilla sen kanssa. Mikäli kaikkia asetettuja varoja ei aika ajoin, etenkin kriisin seurauksena, koordinoita yhden yläkäsitteen alle, jota itse kutsuisin "työllisyys sopimukseksi", ne eivät kanna hedelmää Euroopan kansalaisille, jotka vain kuulevat miljoonista euroista – ja nytkin mainittiin 200 miljardin euron summa – mutta eivät kuitenkaan näe itse rahoja käytettävän tehokkaaseen toimintaan, joka johtaisi heidät pois työttömyydestä ja köyhyydestä.

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, tuen täysin kaikkea tässä todettua ja olen vakuuttunut siitä, että tuleva työllisyyshuippukokous Prahassa tarjoaa jälleen tilaisuuden luoda ja käynnistää aloitteita, joihin kesäkuun Eurooppa-neuvosto voi palata ja jotka keskittyvät nimenomaan tässä käsittelemiimme aiheisiin, eli toisin sanoen taluskriisin vaikutuksiin työllisyydelle.

Puhemies. – (PT) **Justas Vincas Paleckisin** laatima kysymys numero 7 (H-0219/09)

Aihe: Terveidenhuolto ulkomailla

Direktiiviehdotuksessa potilaiden liikkuvuudesta (KOM(2008)0414), jota Euroopan parlamentti käsittelee huhtikuussa, on yhteisiä säännöksiä ulkomaisen terveydenhuollon kulujen korvausmenettelyistä. Euroopan parlamentin edustajien tavoitteena on taata mahdollisimman hyvin Euroopan unionin maista tuleville potilaille terveydenhuollon palvelut ulkomailla (esimerkiksi korvaamalla etukäteen korkeat hoitokulut, jotta nämä hoidot eivät olisi vain hyvätuloisten saatavilla), kun taas neuvoston pyrkimyksenä on rajoittaa näitä oikeuksia ja antaa jäsenvaltioiden päättää itse, mitkä ulkomailla saadut hoidot ne haluavat korvata kansalaisilleen.

Miten Euroopan parlamentin ja neuvoston erilaiset näkemykset voitaisiin neuvoston mielestä sovittaa yhteen? Millaiset kompromissit ovat mahdollisia?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, puheenjohtajisto, joka jatkaa Ranskan puheenjohtajakaudella tehtyä työtä, pyrkii aktiiviseen keskusteluun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviehdotuksesta rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista.

Puheenjohtajisto pyrkii ratkaisuun, jolla löydetään oikea tasapaino rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavien potilaiden oikeuksien sekä jäsenvaltioiden vastuulle jäävän terveystalvelujen ja sairaanhoidon järjestämisen ja tarjonnan välille.

Kuten puheenjohtajisto totesi parlamentin täysistunnossa 23. maaliskuuta käydyssä keskustelussa, muihin jäsenvaltioihin matkaavien potilaiden on saatava tietoja rajatylittävästä terveydenhuollosta sekä korkealaatuista terveydenhuoltoa. On kuitenkin myös tärkeä varmistaa, että direktiivi täyttää selkeyden ja oikeusvarmuuden periaatteet sekä toissijaisuusperiaatteen. Keskusteluita neuvostossa käydään edelleen, joten on mahdotonta ennustaa, saadaanko poliittista sopimusta aikaiseksi Tšekin puheenjohtajakauden aikana. Joka tapauksessa tämänhetkiset keskustelut neuvostossa osoittavat, että ennakkolupajärjestelmää rajoitetaan luultavasti vain tiettyihin terveydenhoidon aloihin. Siitä tulee jäsenvaltioille vaihtoehto, jota ne voivat halutessaan soveltaa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin hyväksyi tämän mahdollisuuden tietyn ehdoin.

Neuvosto harkitsee myös ennakkolupajärjestelmien tukemista toimenpiteillä, joilla pyritään avoimuuteen sekä potilaiden tiedottamiseen heidän oikeuksistaan rajatylittävän terveydenhuollon osalta.

Toisaalta direktiivissä säädetään minimirajasta, joka jäsenvaltioiden on luvattava potilailleen rajatylittävän terveydenhuollon kustannusten korvaamisesta. Korvauksen on vastattava summaa, joka koituisi vastaavasta hoidosta potilaan kotimaassa. Mikään ei estä jäsenvaltioita tarjoamasta rajatylittävää sairaanhoitoa nauttiville kansalaisilleen suurempia korvauksia, myös jo etukäteen. Tämä päätös riippuu kuitenkin jäsenvaltion omasta kansallisesta politiikasta.

Kuitenkin tapauksissa, joissa henkilön on todella saatava tarvittavaa hoitoa toisessa jäsenvaltiossa kiistattomien terveydellisten seikkojen takia, sovelletaan asetusta (EY) 883/2004, jonka mukaan potilas saa terveydenhuoltoa maksamatta itse kustannuksia.

Parlamentti äänesti täysistunnossa 24 huhtikuuta 2009 mietinnöstä, jonka mukaan Euroopan parlamentti on tunnustanut ennakkolupajärjestelmän terveydenhuollon suunnittelun ja hallinnon välineeksi, mikäli kyseinen järjestelmä on avoin, ennustettavissa oleva, se ei ole syrjivä ja sen kautta välitettävät tiedot ovat potilaille selkeitä.

Neuvosto aikoo tutkia kaikkia tarkistuksia huolellisesti ja harkitsee, miten se ottaa ne sen nykyisessä asemassa huomioon, jotta eri näkemykset voidaan sovittaa toisessa käsittelyssä yhteen.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Jälleen kerran kiitokset kattavasta ja jopa toiveikkaasta vastauksesta. On todella hienoa, että sairaanhoidon saannin edellytyksiä sekä kotimaassa että ulkomailla yhdenmukaistetaan. On kuitenkin selvästi väärin, että paljon riippuu potilaan maksukyvystä. Potilaat, jotka eivät voi maksaa erotusta kotona ja ulkomailla saavan hoidon välillä eivät hyödy tästä.

Tšekin tasavalta, jolle puheenjohtajuus siirtyi Ranskalta, on vielä nuori valtio. Haluaisinkin kysyä, arvioivatko uudet ja vanhat jäsenvaltiot tätä ongelmaa eri tavoin?

Jan Kohout, neuvoston puheenjohtaja. – (CS) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista kiitokseni arvoisan parlamentin jäsenen lisähuomautuksesta. Pidämme tämän mielessämme ja otamme seikan huomioon. Arvoisa parlamentin jäsen on huomannut tärkeän ongelman, mutta tällä hetkellä kysymykseen ei voida vastata selkeällä ja yksinkertaisella tavalla. Mielestäni neuvoston on käsiteltävä tätä ongelmaa sen tulevaisuudessa käsittelevissä keskusteluissa.

Puhemies. – (PT) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Neuvostolle esitettyjen kysymysten käsittely päättyy.

Haluan parlamentin puolesta kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä sekä ministeriä yhteistyöstä.

(Istunto keskeytettiin klo 20.00 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

PUHETTA JOHTI

varapuhemies Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**15. Parlamentin uusi rooli ja vastuu Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanossa - Euroopan unionin institutionaalinen tasapaino - Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välisten suhteiden kehitys Lissabonin sopimuksen tultua voimaan - Lissabonin sopimuksen rahoituskysymykset - Kansalaisaloitetta koskevien määräysten täytäntöönpano (keskustelu)**

Puhemies. – (ES) Jatkamme istuntoa hyvin tärkeällä aiheella: yhteiskeskustelulla Lissabonin sopimuksesta. Keskustelussa tarkastellaan seuraavia mietintöjä:

– Jo Leinenin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö parlamentin uudesta roolista ja vastuusta Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanossa (2008/2063(INI)) (A6-0145/2009)

– Jean-Luc Dehaenen perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Lissabonin sopimuksen vaikutuksesta Euroopan unionin institutionaalisen tasapainon kehittymiseen (2008/2073(INI)) (A6-0142/2009)

– Elmar Brokin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välisten suhteiden kehityksestä Lissabonin sopimuksen tultua voimaan (2008/2120(INI)) (A6-0133/2009)

– Catherine Guy-Quintin budjettivaliokunnan valiokunnan puolesta laatima mietintö Lissabonin sopimuksen rahoituskysymyksistä (2008/2054(INI)) (A6-0183/2009)

– Sylvia-Yvonne Kaufmannin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö, jossa komissiota kehoitetaan tekemään ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kansalaisaloitetta koskevien määräysten täytäntöönpanosta (2008/2169(INI)) (A6-0043/2009).

Kuten havaitsette, kyse on viidestä hyvin merkittävästä mietinnöstä, jotka koskevat hyvin ajankohtaista aihetta, ja meidän on myös pidettävä mielessä, että kuten tiedätte, Tšekin tasavallan senaatti on hyväksynyt Lissabonin sopimuksen ratifiointin sen edellyttämällä enemmistöllä.

Jo Leinen, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, tämän vaalikauden viimeinen iltatuntto on omistettu Lissabonin sopimusta koskevalle keskustelulle. Tiedämme, että tätä ennen monta iltatunttoa on käytetty pyrkimyksiimme saada aikaan uudistussopimus ja sen ratifiointi jäsenvaltioiden 26 parlamentissa.

Kiitän Tšekin senaatin jäseniä ja ilmaisen heille kunnioitukseni, sillä senaatti hyväksyi tänään tämän sopimuksen selvällä enemmistöllä. Haluan kiittää myös kaikkia niitä, jotka auttoivat tämän esteen poistamisessa.

(*Suosionosoituksia*)

Kyllä, osoittakaamme suosiota Tšekin senaatille aina Luxemburgista Prahaan. Olemme hyvin tyytyväisiä tähän tulokseen.

Suhtaudun hyvin optimistisesti siihen, että saamme ratifiointimenettelyn loppuunsaatetuksi vuoden loppuun mennessä. Meidän ei pidä nuolaista ennen kuin tipahtaa, mutta kaikki vaikuttaa viittaavan siihen, että saamme 27 ratifiointia. Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta oli siis oikeassa suhtautuessaan asiaan optimistisesti. Eurooppa-neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin on valmisteltava sopimuksen voimaatuloa. Olen hyvin iloinen siitä, että parlamentti on hyväksynyt neljä erityisen mielenkiintoista ja merkittävää mietintöä – ei vaan viisi mietintöä, sillä jäsen Guy-Quint esitteli myös mietinnön Lissabonin sopimuksen rahoituskysymyksistä – eräänlaisena loppusäädöksenä tälle vaalikaudelle.

Havaitsen, ettei parlamentti koskaan luopunut uudistussopimuksesta, edes vaikeina aikoina. Tämä ei tosin koske kaikkia. En ymmärrä, miksi parlamentissa esitettiin niin paljon epäilyksiä ja huolia siitä, onko meidän enää lainkaan keskusteltava Lissabonin sopimuksesta. Keskustelu jopa kätettiin iltatunttoihin, vaikka sitä olisi helposti voitu käydä päivällä. On parlamentin arvon alentamista siirtää tällainen keskustelu iltatunttoon. Tiedämme, miksi niin tapahtui. Parlamentin ei haluttu vahvistavan uudelleen kantaansa siitä, että tarvitsemme

sopimusta, haluamme sen ja uskomme siihen, suuren yleisön edessä. Parlamentin kaikkein korkeimmilla tasoilla oli epäilijöitä, ja minusta tämä on käsittämätöntä ja täysin tuomittavaa.

Otin tehtäväkseni mietinnön parlamentin roolista Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanossa ja voin sanoa, että parlamentti on yksi uudistussopimuksen voittajista. Otamme valtavan harppauksen demokraattisen valvonnan alalla, niin lainsäädännön, talousarvion valvontavallan kuin päätöksenteonkin osalta ja komission virkamiesten valvonnan ja jopa näiden valinnan osalta sekä kansainvälisten sopimusten hyväksynnän alalla. Saimme myös uusia aloiteoikeuksia, joista merkittävin esimerkki on Euroopan parlamentin oikeus ehdottaa muutoksia perussopimukseen – tämä etuoikeus oli ennen varattu jäsenvaltioille ja niiden hallituksille. Yhteispäätösmenettely perusperiaatteena asettaa meidät tasavertaisiksi ministerineuvoston kanssa. Maatalouspolitiikka, kalastuspolitiikka, tutkimuspolitiikka, rakennerahastoja koskevat säännökset – parlamentin yhteisvastuualaan ja yhteispäätös-oikeuteen kuuluu nyt paljon. Meillä on uusia valvontavaltuuksia, uusia tiedonsaantioikeuksia ja uusia aloiteoikeuksia.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, kiitän siitä, että olette aina seissyt rinnallamme. Tänään on ollut hyvä päivä, ja näillä neljällä ikään kuin loppusäännöksinä laadituilla mietinnöillä päätämme Euroopan unionin uudistamiselle omistetun vaalikauden. Toivon uuden parlamentin ottavan osaa tähän loppunäytökseen ja että uusi vaalikausi voi alkaa uudelta, entistä vahvemmalta perustalta.

(Suosionosoituksia)

Jean-Luc Dehaene, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, hyvät kollegat, se, että Tšekin senaatti hyväksyi Lissabonin sopimuksen, on merkittävä askel kohti perussopimuksen ratifiointia. Tämän vuoksi on myönteinen asia, että Euroopan parlamentti tänä iltana hyväksyy useita mietintöjä, joissa esitetään parlamentin kanta sopimuksen täytäntöönpanosta. Loppujen lopuksi on tärkeää, että parlamentti on yhtä valmistautunut kuin muutkin toimielimet ennen kuin niiden kanssa aloitetaan keskustelut ja neuvottelut sopimuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

Tämä on sitäkin tärkeämpää juuri parlamentille, sillä sopimuksella laajennetaan merkittävästi sen toimivaltaa. Parlamentilla on näin ollen voimakkaita etunäkökohtia, sillä sen on huolehdittava, että a) se on valmistautunut hyvin toteuttamaan täysimääräisesti uudet tehtävänsä – kuten jäsen Leinenin ja jäsen Guy-Quintin mietinnöissä todetaan, ja että b) se ottaa selkeän kannan suhteestaan muihin toimielimiin, mikä oli oman mietintöni aihe.

Lissabonin sopimuksella vahvistetaan ja selvennetään unionin institutionaalista tasapainoa. Sopimuksella Euroopan unionista, jonka toivomme tulevan hyväksytyksi, lakkautetaan virallisesti pilarirakenne. Lisäksi Euroopan unionilla tulee olemaan oikeushenkilön asema, Euroopan yhteisön toimielimistä tulee Euroopan unionin toimielimiä, ja sopimuksessa määritellään uudelleen kaikkien toimielinten rooli ja toimivaltuudet. Sopimuksen myötä myös lakkautetaan Eurooppa-neuvoston kaksijakoinen asema, ja siitä tulee Euroopan unionin itsenäinen toimielin.

Vaikka asiaan edelleen liittyy liikaa poikkeuksia, yhteispäätösmenettelystä tulee tavanomainen lainsäätämisyjärjestys ja siihen sisältyy myös talousarvion hyväksyminen, ja näin parlamentin roolista tulee hyvin merkittävä. Itse asiassa neuvoston ja parlamentin toimivaltuudet esitetään sopimuksessa aivan samanlaisina. Lissabonin sopimuksella vahvistetaan yhteisömenetelmää ja se muutetaan unionin menetelmäksi. Lisäksi menetelmää laajennetaan kattamaan ala, jota kutsuttiin oikeus- ja sisäasioiden pilariksi.

Korostin mietinnössäni lainsäädäntö- ja talousarviotyön voimakkaan koordinoinnin tarvetta, jotta toimielimet voivat toimia tehokkaasti. Mietinnössä vaaditaan lainsäädäntötyön ohjelmien laatimista, myös talousarvion monivuotisia näkymiä koskevien ohjelmien. Yleisten asioiden neuvosto asetetaan keskeiseen asemaan ministerineuvostossa, sillä siitä tulee neuvoston puheenjohtajavaltion parlamentin kanssa käymän vuoropuhelun väline. Myös komission roolia aloitteentekijänä tuetaan selvästi. Valitettavasti suunnitelmaan kuuluu komission jäsenten määrän vähentäminen pienemmän kollegion muodostamiseksi. Tämä edellyttää komissiolta sisäisen organisaationsa lujittamista entisestään, jos sen on määrä toimia kollegiona.

Yksi merkittävistä uusista osatekijöistä on, että uuden korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan kaksoisasema on ratkaiseva ulkoasioiden ja turvallisuuden aloilla. Korostin mietinnössäni, että on todellakin tämän etujen mukaista tehdä tiivistä yhteistyötä komission kanssa, jotta kaikki unionin ulkopoliittiset resurssit saadaan otettua käyttöön.

Lopuksi haluan todeta, että vaalien jälkeinen siirtymäajanjakso tulee olemaan hyvin vaikea. Myös siirtyminen Nizzan sopimuksesta, jota on sovellettava ensin, Lissabonin sopimukseen, joka toivottavasti hyväksytään vuoden loppuun mennessä, tulee olemaan hyvin vaikea. Kehotan parlamenttia ja neuvostoa jälleen kerran pohtimaan yhdessä sitä, kuinka voisimme järjestää tämän siirtymän, enkä ymmärrä, miksei tätä ole jo

tarkasteltu enemmän. Muutoin on vaarana, että ajaudumme vaalien jälkeen tilanteeseen, jossa emme tiedä tarkalleen mitä on tapahtumassa. Koska tällainen tilanne ei ole kenellekään eduksi, meidän on sovittava siitä selvästi.

Elmar Brok, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoiset puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallan edustajat, hyvät kollegat, kuten edellisten puheenvuorojen käyttäjät totesivat, tämä on merkittävä hetki, eikä pelkästään sen vuoksi, että mietinnöistämme keskustellaan, vaan koska tänään kävi ilmi, että 26 jäsenvaltion parlamentit ovat ratifioineet Lissabonin sopimuksen ja että luvattu kansanäänestys on vielä järjestettävä vain yhdessä valtiossa.

Se, että 26 valtion parlamentit ovat ratifioineet Lissabonin sopimuksen, osoittaa, että tämä on parlamentaarinen sopimus. Euroopan unionin yhdistymisen aikana on edistytty paljon, mutta Lissabonin sopimuksen kaltaista perussopimusta ei ole vielä koskaan ollut. Sopimuksella vahvistetaan parlamentteja – niin Euroopan parlamenttia kuin kansallisiakin parlamentteja – vahvistetaan demokratiaa, otetaan käyttöön kansalaisaloite ja vahvistetaan poliittisesti ja oikeudellisesti toissijaisuusperiaatetta vahvistamalla kansallisia parlamentteja.

Tämän vuoksi on hämmästyttävää, että demokratian perustajina itseään pitävät vastustavat tätä sopimusta. He vastustavat Lissabonin sopimusta, koska eivät halua myöntää Euroopan yhdistymiselle demokraattista legitimiyyttä. Euroopan yhdistyminen on heistä kammottavaa, ja he pelkäävät, että tämä yhdistynyt Eurooppa saisi suosiota entistä laajemman demokratian ja avoimuuden myötä sekä tulevaisuuden haasteisiin vastaamisen edellyttämien entistä vahvempien päätöksentekovaltuuksien myötä. Tämän vuoksi he kertovat meille näitä valheitaan.

Tässä yhteydessä haluan korostaa, että olen kiitollinen puheenjohtajavaltio Tšekin tasavallalle ja erityisesti pääministeri Topolánékille, joka itselleen henkilökohtaisesti vaikeassa tilanteessa, josta hän ei ollut vastuussa, taisteli virkakautensa viimeisenä päivänä saadakseen aikaan riittävän enemmistön Tšekin tasavallan senaatissa.

Kyse ei ollut niukasta enemmistöstä, äänet jakautuivat 54:20. Lissabonin sopimuksen puolesta äänestäneillä on siis valtava johto. Toivon, että kaikkien 26:n vaaleilla valitun kansanedustuslaitoksen tehtyä päätöksensä hallinnollinen henkilöstö ei hidasta demokraattista prosessia pidättäytymällä allekirjoittamasta. Uskon heidän pitävän antamansa lupaukset ja että tämä sopimus allekirjoitetaan.

Vaalikampanjaan liittyvissä keskusteluissa havaitsimme rahoitusalan kriisin osoittaneen, että tässä maailmanjärjestyksessä yksinään toimivat valtiot ovat häviäjiä. Tämän vuoksi on äärimmäisen tärkeää, että tämä tunnustetaan Irlannissa ja että – jos mielipidetutkimuksiin on uskomista – Irlannin kansalaiset miettivät uudelleen kantaansa, jotta Irlannin etua voidaan puolustaa. Olen varma, että sosiaalilausekkeen ansiosta, ahneen kapitalismin sijaan sosiaaliseen markkinatalouteen sitoutumisen ansiosta, toisin sanoen sosiaalisen sitoutumisen ansiosta, tämä on myös tavallisten ihmisten sopimus. Tällä tavalla voimme yhdessä ajaa etujamme tässä maailmassa.

Voidaksemme todella harjoittaa hallintobyrokratian, kansallisten hallitusten sekä komission ja neuvoston koneiston valvontaa täällä Brysselissä ja Strasbourgissa, meidän on käynnistettävä tiivis yhteistyö Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välille.

Yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa, oikeus- ja sisäasioiden politiikassa ja Europolin valvonnassa on paljon yhteisiä tehtäviä. Kansallisilla parlamenteilla on veto-oikeutensa myötä paljon avoimia mahdollisuuksia. Oranssit ja keltaiset kortit ja oikeus toimia antavat niille mahdollisuuksia toissijaisuuden valvonnan alalla, ja neuvoston jäsenenä niillä on entistä suurempi valvontavalta omiin hallituksiinsa. Näin ne saavat kaksinkertaisen demokraattisen legitimiyden. Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit eivät siis ole tässä prosessissa toistensa vastustajia vaan liittolaisia, ne pyrkivät yhdessä harjoittamaan demokraattista valvontaa Euroopassa ja edistämään sitä, eivätkä salli sen taantua koneiston hallitsemaksi Euroopaksi. Lissabonin sopimus on siis oikea ja asianmukainen, ja Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit eivät välttele tätä vastuuta.

Catherine Guy-Quint, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, minulla on tänä iltana suuri ilo esitellä mietintö Lissabonin sopimuksen rahoituskysymyksistä, joka on jo jonkin aikaa ollut valmiina budjettivaliokunnassa. Tämä on tämän vaalikauden viimeinen talousarviomietintö ja minun viimeinen mietintöni täällä parlamentissa.

Olen ennen kaikkea hyvin iloinen havaitessani, että parlamentilla oli rohkeutta esitellä mietintömme ”Lissabon-paketissa” kunnioittaakseen kansalaisille annettua lupautta tiedottaa näille sopimuksen seurauksista.

Enemmän tietoa saanut kansalainen äänestää tuntien tosiseikat. Lissabonin sopimuksesta puhuminen täällä parlamentissa ei ole demokratian kiistämistä, pikemminkin päin vastoin. Sopimuksen täytäntöönpanolla on merkittäviä vaikutuksia toimielinten budjettivaltaan ja rahoitusta koskevia seurauksia.

Itse asiassa uudistus on parlamentille tärkeä. Monivuotisten rahoituskehysten käyttöönottoa lukuun ottamatta on muistettava, että talousarviomenettely on säilynyt käytännössä muuttumattomana vuodesta 1975. Tämän vuoksi oli tärkeää, että budjettivaliokunta analysoi muutokset ja tarkisti, että ne täyttivät tarvittavat edellytykset, jotta toimielimemme säilyttää asemansa budjettivallan käyttäjänä ja sitä jopa vahvistetaan. Tämä on koko mietinnön vaikutin: perussopimuksen talousarviota koskevien haasteiden yksinkertaistaminen ja selventäminen.

Suurin toiveeni oli puolustaa parlamentaarisen toimielimen toimivaltaa. Tuleviltä parlamentin jäseniltä ei pidä ottaa pois heidän valtaansa talousarviomenettelyissä ja tulevista monivuotisista rahoituskehyksistä koskevissa neuvotteluissa.

Merkittäviä muutoksia on kolmenlaisia. Ensinnäkin muutokset primäärilainsäädännössä. Uuteen talousarviomenettelyyn liittyy todellista edistymistä ja uusia haasteita parlamentille, ensinnäkin kun jaottelu pakollisiin ja ei-pakollisiin menoihin poistetaan. Lisäksi talousarviomenettelyssä on vain yksi käsittely sekä palautusmekanismi tapauksessa, jossa neuvosto hylkää yhteisen kannan, yhteisen kannan valmistelusta vastaavan sovittelukomitean perustaminen ja sovittelukomiteaa koskeva tiukka aikataulu. Myös monivuotista rahoituskehystä muutetaan tavalla, joka vahvistaa parlamentin asemaa. Kehyksestä on tulossa rajoittava. Sen hyväksyminen edellyttää neuvoston yksimielisyyttä ja Euroopan parlamentin hyväksyntää. Lisäksi totean, että sen hyväksyminen on tulosta täysin uudesta ja erityisestä menettelystä.

Uusien rahoitusnäköymien osalta haluamme viisivuotisen elinkaaren, joka vastaa parlamentin ja Euroopan komission virkakautta. Näin komission jäsenten vastuu tekemistään talousarviota koskevista valinnoista on suurempi. Yhteispäätösmenettelyä laajennetaan varainhoitoasetuksen hyväksymiseen sekä sen soveltamismenettelyihin. Valitettavasti omia varoja koskevat päätökset jäivät kuitenkin neuvostolle. Parlamenttia lähinnä kuullaan, soveltamismenetelmiä lukuun ottamatta.

Talousarviota koskevan kurinalaisuuden valvonta palaa siis osittain parlamentille, joka voi hylätä monivuotisen rahoituskehysten. Tämä on todellista edistystä: Tulevan parlamentin haasteena onkin tietää mistä neuvotellaan uuden varainhoitoasetusta koskevan menettelyn mukaisesti, josta parlamentti on yhteisvastuussa, ja mikä kuuluu toimielinten sopimusta koskevan uuden asetuksen lainsäädäntöpiiriin, jossa parlamentilla on oikeus vain hylätä tai hyväksyä.

Lopuksi myös unionin uudet vastuualat luovat uusia rahoitusvaatimuksia. Ensinnäkin on ulkosuhteita koskeva paketti ja erityisesti Euroopan ulkosuhdehallinnon ja korkeana edustajana toimivan komission varapuheenjohtajan viran perustaminen. Sitten ovat uudet politiikan alat: energia, avaruus ja matkailu, tutkimus, pelastuspalvelut, hallinnollinen yhteistyö ja urheilu.

Hyvät kollegat, kuten varmasti ymmärrätte, Lissabonin sopimukseen liittyy merkittäviä muutoksia.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tämä on viimeinen puheenvuoroni Euroopan parlamentin täysistunnossa, ja Euroopan kansalaisaloitteen esittelijänä olen iloinen saadessani puheenvuoron. Toivon, että huomenna, tämän vaalikauden viimeisessä istunnossa, parlamentti lähettää poliittisen signaalin, että se asettaa tavoitteeksi Euroopan saattamisen lähemmäksi kansalaisia, ja edistää hanketta, joka on ollut lähellä sydäntäni jo useita vuosia.

Aluksi haluan esittää joitakin huomioita. Olen todennut, etteivät ryhmäni ja puolueeni – valitsen nyt sanani hyvin varovasti – kyenneet tukemaan kansalaisaloitetta. Vaikka toisaalta jatkuvasti valitetaan EU:n demokratiavajetta, toisaalta kuitenkin kieltäydytään yleisesti merkittävistä askeleista Eurooppa-hankkeen demokratisoimiseksi. Tällainen käyttäytyminen ei ole uskottavaa eikä tulevaisuuteen suuntautunutta. Se estää Euroopassa kehityksen, jota kansalaiset ovat vaatineet jo pitkään, enkä minä voi enkä halua hyväksyä sitä.

Haluan ennen mandaattini päättymistä kiittää kaikkia kollegojani Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmässä ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmässä sekä Vihreät/Euroopan vapaa allianssi –ryhmässä, jotka tukivat minua ja mietintöäni. Kiitän perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan puheenjohtaja Jo Leinenia ja erityisesti kaikkia koordinaattoreita ja varjoesittelijöitä näissä neljässä ryhmässä. Kiitän teitä siitä, että teimme niin hyvää yhteistyötä yli puoluerajojen ja valtioiden rajojen ja että saimme yhdessä edistettyä Euroopan yhdentymishanketta.

Arvoisa komission varapuheenjohtaja, Lissabonin sopimukseen sisältynyt määräys kansalaisaloitteesta on epäilemättä virstanpylväs Euroopan yhdentymisprosessissa. Totuus on, että haluamme yhdistää Euroopan unionissa kansoja, emme valtioita. Tätä seikkaa tarkastellaan aivan uudella tavalla, jos kansalaiset osallistuvat välittömästi yhteisön lainsäädäntömenettelyyn, kuten määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklan 4 kohdassa uudessa muodossaan ("SEU, uusi versio"). Miljoona unionin kansalaista saa näin saman oikeuden pyytää komissiota esittämään säädösehdotuksen kuin neuvostolla on ollut vuodesta 1957 lähtien ja Euroopan parlamentilla vuodesta 1993 lähtien.

Mietinnössäni parlamentti esittelee keskeisiä seikkoja ja suuntaviivoja asetukseksi kansalaisaloitetta koskevista menettelyistä ja edellytyksistä. Arvoisa komission varapuheenjohtaja, kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, odotan komission sekä esittävän mahdollisimman pian ehdotuksen että myös noudattavan mietinnössäni esitettyjä suuntaviivoja, jos se suinkin on mahdollista. Erityisesti komission on tuettava parlamentin näkemystä, joka vastaa riittävän monen jäsenvaltion kantaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Mietinnössäni ehdotetaan seitsemää. On tärkeää, ettei anneta vain summittaista lukua, sillä ensinnäkin on voitava perustella EU:n kansalaisten yhdenvertaisen kansalaisaloitetta koskevan osallistumisoikeuden rajoittaminen heidän kansalaisuudestaan riippumatta, ja toiseksi määritelmä on suunnattava vaatimuksen tavoitteen mukaisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että jäsenvaltioiden vähimmäismäärän tavoitteena on varmistaa, ettei EU:n lainsäädäntöprosessin lähtökohtana ole yksittäisen jäsenvaltion erityinen etu, vaan riittävästi koko EU:n yleinen etu.

Lisäksi kehotan kiinnittämään erityistä huomiota menettelyn rakenteeseen, erityisesti kansalaisaloitteen hyväksyttävyyteen. Kansalaisystävällisyyden kriteerin sekä oikeusvarmuuden on oltava ensisijaisia tavoitteita. Jos EU:n kansalaiset yhdessä määrittävät yhteisön lainsäädäntömenettelyä ja haluavat ottaa käyttöön kansalaisaloitteen, oikeudenmukaisuus edellyttää, että toimivaltaiset EU:n elimet ottavat mahdollisimman nopeasti ja sitovasti kantaa siihen, täyttääkö suunniteltu aloite perussopimuksen oikeudelliset vaatimukset. On ehdottoman tärkeää, että tämä tapahtuu ennen tuenilmausten keräämistä, sillä tarvittavat resurssit tarjoavat jäsenvaltiot tarvitsevat oikeusvarmuutta.

Lopuksi haluan muistuttaa parlamenttia siitä, etteivät kansalaisaloitetta koskevat säännökset tipahtaneet taivaasta. Ne sisältyivät jo perustuslakisopimukseen, sillä valmistelukunta oli laatinut ne, ja allekirjoittamisessa tietyt jäsenvaltiot olivat mukana, tiiviissä yhteistyössä kansalaisjärjestöjen kanssa. Niiden sisällyttäminen valmistelukunnan perustuslakuonnokseen ei ollut itsestäänselvyys eikä sattuma. Ne ovat tulosta valmistelukunnan jäsenten ja demokraattista politiikkaa vaalivien kansalaisjärjestöjen välisistä intensiivisistä kuulemisista. Tiedämme nyt, että ajatus on ollut jäissä kuusi vuotta. On korkea aika herättää se henkiin näin pitkän ajan kuluttua. Yhdistyneessä Euroopassa on suoran demokratian aika.

(Suosionosoituksia)

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksia haluan erityisesti kiittää kaikkia esittelijöitä. Ihailen suuresti sitoutumistanne ja, sanoisinko, sinnikkyytänne. Kenties juuri tunnistaessani mieheni itsepäisyydeksi kutsuman piirteen teidän vaatiessanne, että näistä asioista on keskusteltava parlamentissa, tunnen oloni hyvin kotoisaksi, ja olen kokenut yhteistyön erinomaiseksi teidän kaikkien kanssa.

Erityiset kiitokset täältä lähteville. Olette olleet sekä erinomaisia yhteistyökumppaneita että hyviä ystäviä ja reiluja pelaajia. Paljon kiitoksia. Hyvä jäsen Kaufmann, katson, että voitte olla ylpeä auttaessanne luomaan eräänlaiset voimalinjat kansalaisten ja yhteisön toimielinten välille – uudet voimalinjat, jotka käynnistävät ja antavat virtaa. Minusta se on todella jotakin.

Olen tietenkin iloinen voidessani ottaa osaa tähän keskusteluun tänä iltana, kun Tšekin tasavalta on saattanut päätökseen Lissabonin sopimuksen parlamentaarisen ratifioinnin. Tämänpäiväinen äänestys nostaa sopimusta tukeneiden jäsenvaltioiden parlamenttien määrän 26:een. Minusta tämä keskustelu tarjoaa hyvän mahdollisuuden muistuttaa Euroopan kansalaisille Lissabonin sopimuksen merkityksestä entistä demokraattisemman ja yhtenäisemmän Euroopan unionin rakentamisessa.

Taluskriisin aikaan on tärkeämpää kuin koskaan, että Eurooppa toimii hyvin, että sillä on oikeat, demokratian toteutumisen varmistavat järjestelmät. Tällä sopimuksella annetaan EU:n demokraattisille toimielimille, selkeimmin juuri parlamentille, niiden tarvitsemat toimivaltuudet. Se auttaa EU:ta toimimaan entistä yhtenäisemmin maailmannäyttämöllä. Se antaa Euroopalle mahdollisuuden vastata entistä tehokkaammin ilmastomuutoksen ja energiavarmuuden kaltaisilla aloilla nyt kohtaamiimme keskeisiin haasteisiin.

Mietinnöt, joista tänään keskustelemme, auttavat myös varmistamaan sen, että kun sopimus tulee voimaan, sen täytäntöönpano on ripeää ja sujuvaa.

Toimielinten välinen sujuva yhteistyö on ratkaisevan tärkeää sopimuksen parhaan mahdollisen hyödyn aikaan saamiseksi, ja komissio on sitoutunut yhteistyökumppanuuteen parlamentin ja muiden toimielinten kanssa tämän takaamiseksi.

Irlannin kansanäänestys oli tiukka muistutus tarpeesta ankkuroida Eurooppa-ajatus kansalliseen keskusteluun. Äänestykseen liittyneet merkittävät huolet on otettava vakavasti – ja juuri näin tehtiin viime joulukuun Eurooppa-neuvostossa. Oikeudelliset takeet ja päätös komission koosta osoittavat, että yhteisön poliittinen johto kunnioittaa Irlannin äänestystulosta ja haluaa ymmärtää syyt siihen, miksi siellä äänestettiin "ei", ja vastata huolenaiheisiin. Ne osoittavat kuitenkin myös, että oltiin vakuuttuneita siitä, että tämä sopimus on oikea Euroopalle.

Tämän vuoksi Irlannin jälkeen kahdeksan muuta jäsenvaltiota on saattanut päätökseen parlamentaariset menettelynsä ja sanonut kahdeksan kertaa "kyllä".

Parlamentin mietinnöt ovat osa sopimuksen keskeisten näkökohtien kattavaa analyysia. Perustana oleva lähestymistapa on, että suhtaudutaan kunnianhimoisesti siihen, mitä sopimuksella voidaan saavuttaa EU:ssa, ja komissio jakaa täysin tämän lähestymistavan.

Mietinnöistä on erityistä hyötyä siinä, että niissä tarkastellaan syvällisemmin sitä, kuinka sopimus toimii käytännössä. Kaikki viisi mietintöä osoittavat eri tavoin, että voimakas ja itsevarma parlamentti pyrkii löytämään tapoja maksimoida sopimuksen tarjoamat mahdollisuudet parantaa EU:n toimien tehokkuutta, vaikuttavuutta ja vastuullisuutta äänestäjien ja kansalaisten eduksi.

Jäsen Dehaenen mietinnössä esitetään paljon merkittäviä yksityiskohtia, ja komissio jakaa laajalti siinä esitetyt tulkinnat sopimuksesta. Mietinnön suuri ansio on se selkeys, jolla siinä osoitetaan, ettei sopimuksen täytäntöönpanolla vahvisteta yhtä toimielintä toisen kustannuksella – Euroopan unioni voi vastata kansalaisten odotuksiin vain, jos kaikki toimielimet ovat vahvoja ja tekevät tehokasta yhteistyötä.

Mietinnössä kiinnitetään erityistä huomiota siirtymäajanjaksoon, ja siitä, että sopimus olisi saatu voimaan ennen tätä vuoden institutionaalista siirtymäajanjaksoa, olisi ollut monia etuja. Valitettavasti tämä ei ollut mahdollista. Tarvitaan siis pragmaattista ja joustavaa lähestymistapaa, ja on etsittävä järkevää tapaa edetä ottaen huomioon tarpeen välttää minkäänlaista institutionaalista tyhjiötä tänä vuonna. On varmistettava, että seuraavalla komissiolla on demokraattisen mandaatin täysimääräinen määräysvalta, ja on kunnioitettava parlamentin asemaa. Jäsen Dehaenen mietinnössä esitetään malli, joka auttaa meitä kaikkia etenemään.

Jäsen Dehaenen mietinnössä kehoitetaan ottamaan huomioon EU:n merkittävimpien poliittisten verkkojen täyttämässä paitsi maantieteellisen ja väestöllisen moninaisuuden kriteerit, myös poliittinen ja sukupuolten välinen tasapaino. Tämän päivän Euroopassa, jossa yli 50 prosenttia kansalaisista on naisia, nämä ovat edelleen aliedustettuina politiikassa. Kuten tiedätte, nykyisessä komissiossa on enemmän naisia kuin koskaan aiemmin. Tämä ei kuitenkaan riitä. Sukupuolten välisen tasapainon parantamisen on oltava yksi tavoitteista seuraavaa komissiota nimitettäessä. Tämä tavoite on saavutettavissa, jos seuraava parlamentti antaa sille voimakkaan poliittisen tukensa.

Toivon, että saamme lisää naisia myös Euroopan parlamenttiin ja EU:n huippuvirkoihin. Ilman tätä me kaikki menetämme heidän tietonsa, kokemuksensa ja ajatuksensa.

Jäsen Guy-Quintin mietinnössä käsitellään toista merkittävää asiaa, sitä, kuinka unionin rahoitussuunnittelun sykli on järjestettävä EU:n talousarvion parhaan hyödyntämisen takaamiseksi siten, että rahat osoitetaan poliittisiin painopistealoihin. Kun julkiseen talouteen nyt kohdistuu valtavia paineita, meillä on oltava oikeat menettelyt, jotta saadaan paras vastine rahoille. Vakauden ja tarpeisiin vastaamisen välinen tasapaino talousarvion suunnittelussa on ratkaisevan tärkeää EU:n tehokkaalle suunnittelulle, ja komissio palaa tähän talousarvion tarkastelun yhteydessä.

Jäsen Leinenin mietinnössä osoitetaan, kuinka sopimus vaikuttaa parlamentin työskentelyyn, ja mietintö kattaa hyvin perusteellisesti uusien politiikan alojen, uusien toimivaltuuksien ja uusien menettelyjen vaikutuksen parlamentin työskentelyyn. Siinä esimerkiksi korostetaan, kuinka tärkeää on varmistaa unionin ulkoisten toimien riittävä valvonta, ja olemme todellakin valmiita pohtimaan asianmukaisia menetelmiä siihen. Nämä menetelmät voidaan kuitenkin hyväksyä vasta kun varapuheenjohtaja ja korkea edustaja on astunut virkaansa.

Tässä ja monessa muussa mietinnössä tarkastellussa asiassa – muun muassa komitologian ja säädösvallan siirron nojalla annettavien säädösten osalta – odotamme yksityiskohtaisempaa mielipiteiden vaihtoa parlamentin kanssa näiden seikkojen täytäntöönpanosta.

Seuraavaksi tarkastelen jäsen Kaufmannin mietintöä, jossa selitetään selkeästi, kuinka kansalaisaloite voi tuoda unioniin uuden demokraattisen ulottuvuuden. Kansalaiset voivat pyytää komissiota esittämään uusia poliittisia aloitteita. Tämä on yksi niistä aloista, joilla komissio aikoo toimia nopeasti heti sopimuksen tultua voimaan – myös kuulemisten perusteella – ymmärtääkseen sidosryhmien ja kansalaisten odotukset. Komission ajatukset ovat hyvin samansuuntaisia jäsen Kaufmannin suositusten kanssa.

Joistakin aloista voisimme kuitenkin keskustella enemmän. Haluamme löytää oikean tasapainon kansalaisille helpon menettelyn ja aloitteiden legitimiuden ja painoarvon varmistavan menettelyn välille.

Esimerkiksi jäsenvaltioiden vähimmäismäärässä meidän on tarkasteltava huolellisemmin sopimuksessa tarkoitettua menettelyä.

Lopuksi jäsen Brokin mietintö kattaa alan, jolla sekä parlamentti että komissio ovat edistyneet merkittävästi viime vuosina: suhteet kansallisiin parlamentteihin. Tämä parlamentti on ollut uranuurtaja parlamenttien välisten konferenssien hyödyntäjänä ja löytänyt joitakin hyvin hyödyllisiä tapoja rakentaa todellista parlamentaarista verkostoa.

Kuten tiedätte, komissio on perustanut täysin uuden vuoropuhelumekanismin kansallisten parlamenttien kanssa, ja tällä alalla on edistytty suuresti. Komissio on vuodesta 2006 alkaen lähettänyt kansallisille parlamenteille kuulemisasiakirjojen lisäksi myös lainsäädäntöaloitteita ja pyytänyt niiltä vastausta. Olemme tähän mennessä vastaanottaneet noin 400 kantaa ja vastanneet niihin, ja olemme myös lisänneet valtavasti suorien yhteyksien määrää. Komission ja kansallisten parlamentaaristen elinten välisiä tapaamisia on ollut komission virkakaudella yli 500. Kuten mietinnössä todetaan, sopimuksen uudet kansallisia parlamenteja koskevat uudet määräykset ovat täysin viime vuosien suuntausten mukaisia, ja uskon niiden vahvistavan edelleen eurooppalaista parlamentaarista perhettä.

Yhdessä näissä mietinnöissä kuvataan sitä, kuinka Lissabonin sopimus syventää eurooppalaista demokratiaa ja saa aikaan tuloksia Euroopan kansalaisille. Tämä on erinomainen viesti vietäväksi Euroopan parlamentin vaaleihin. Se on myös erinomainen laukaisualusta varsinaisen sopimuksen täytäntöönpanon valmisteluille.

Puhemies. – (ES) Ennen kuin annan puheenvuoron seuraaville puhujille myönnän itselleni eräänlaisen luvan, joka voidaan mielestäni antaa istunnon puheenjohtajalle tässä vaiheessa iltaa tässä vaiheessa vaalikautta, sillä on totta, että näissä myöhäisissä istunnoissa on etunsa.

Haluan tuoda esiin, että aion toimittaa välittömästi parlamentin puhemiehelle ja puhemiehistöle ehdotuksen, että nämä valmistelisivat julkaisun, joka sisältää varsinaisen Lissabonin sopimuksen, nämä viisi mietintöä ja niihin liittyvät päätöslauselmat sekä esittelijöiden ja komission avauspuheenvuorot.

Uskon, että tällainen asiakirja EU:n 23 viralliselle kielelle käännettynä ja 27 jäsenvaltion naisille ja miehille jaettuna olisi hyvin merkittävä varsinaisen Lissabonin sopimuksen merkityksen ymmärtämisen kannalta. Se auttaisi myös ymmärtämään parlamentin pyrkimyksiä ja toimia. Se olisi myös ansaittu kunnianosoitus viidelle esittelijälle, varsinkin jäsen Guy-Quintille ja jäsen Kaufmannille, jotka ovat kertoneet jättävänsä parlamentin, mutta jotka tulevat aina olemaan muistoissamme ja joille olemme aina kiitollisia.

Michael Gahler, ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, kuten näette, olen juhlan kunniaksi ottanut jäsen Zahradilin paikan.

Haluan korostaa ulkoasiainvaliokunnan puolesta, että katsomme tulevan komission varapuheenjohtajan ja korkean edustajan olevan täysin tilintekovelvollinen parlamentille siitä yksinkertaisesta syystä, että muiden komission jäsenten tavoin hänellä on oltava parlamentin luottamus astuessaan virkaansa. Säännöllisen poliittisen vuoropuhelun nykykäytäntö täysistunnoissa ja ulkoasiainvaliokunnassa on säilytettävä tässä yhden henkilön kaksoistehtävässä.

Koska suuri enemmistö meistä haluaa yhdenmukaisempaa ja aktiivisempaa Euroopan unionin lähestymistapaa ulkopoliittikkaan, tämän viran tulevan haltijan omankin edun mukaista on varmistaa Euroopan parlamentin tuki toimilleen. Toimeenpanevien elintemme poliittisista suunnitelmista ja kannoista voidaan myös keskustella säännöllisesti ulkoasiainvaliokunnan kokouksissa, joissa pysyvien edustajien komitean tuleva puheenjohtaja tiedottaa pysyvien edustajien komiteassa keskusteltavista asioista. Pyydettyä tätä käytäntöä on sovellettava myös erityisedustajiin.

Tulevaisuudessa myös turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alan lähettämistä koskevista päätöksistä on keskusteltava parlamentissa, jotta operaatioille kolmansissa maissa voidaan taata suurempi demokraattinen legitimiys.

Euroopan ulkosuhdehallinnosta katsomme, että Euroopan parlamentin on osallistuttava täysimääräisesti valmistelutoimiin. Vahvistamme, että hallinnollisista syistä ulkosuhdehallinnon on toimittava komission alla.

Haluamme onnistua myös takaamaan sen, että tulevaisuudessa kolmanteen maahan lähetettävän EU:n valtuuskunnan johtajan on vierailtava ulkoasiainvaliokunnassa ennen kuin lähettäminen vahvistetaan virallisesti. Katson, että jos henkilö ei anna hyvää vaikutelmaa oman valtuuskuntansa jäsenille, ei tätä henkilöä juuri pitäisi lähettää ulkomaille.

Pyydämme myös koko Euroopan unionin ulkopoliittikan, myös yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan rahoittamista vastaisuudessa yhteisön talousarviosta. Toivoisin kuitenkin Lissabonin sopimusta seuraavaan sopimukseen yhteisten sotilasmenojen sisällyttämistä talousarvioon.

Andrew Duff, ulkoasiainvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten edelliset puhujat ovat todenneet, yhteisen ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kehittäminen on yksi merkittävimmistä saavutettavissa olevista tavoitteista tämän sopimuksen ansiosta. Valmisteilla olevat muutokset vaikuttavat siis suuresti kansallisiin parlamentteihin.

Niille jää tietenkin kansallinen vastuu kansallisesta turvallisuudesta, mutta niitä on myös vaadittava tiiviiseen ja säännölliseen yhteistyöhön Euroopan parlamentin kanssa yhteisen eurooppalaisen politiikan valvonnassa ja laatimisessa. Niiden on suhtauduttava kriittisesti omien ministeriensä työskentelyyn neuvostossa ja esitettävä tätä koskevia kysymyksiä sekä välitettävä lehdistölle ja julkisuuteen jotain tästä uudesta todellisuudesta, nimittäin siitä, että parasta ulkopoliittikkaa tehdään etsimällä, löytämällä ja suunnittelemalla yhteisiä eurooppalaisia etuja.

Thijs Berman, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (NL) Arvoisa puhemies, Tšekin senaatti hyväksyi tänään Lissabonin sopimuksen. Voidaan sanoa, että jäljellä on nyt enää Irlanti, ja sitten meillä on sopimus, joka tarjoaa myös uusia mahdollisuuksia kehitysyhteistyövaliokunnallemme parempaan politiikkaan.

Irlannin painostaminen olisi nyt kuitenkin valtava virhe. Tämä on itsenäisten valtioiden liitto, ja Irlanti saa vapaasti tehdä omat päätöksensä. Ulkopuolinen painostus lisäisi vaaraa, että koko EU räjähtää, sillä kaikista täällä parlamentissa tänään lausutuista kauniista ja tyytyväisistä sanoista huolimatta Euroopan unioni on syvässä luottamuskriisissä. Tällainen kriisi on ratkaistavissa ainoastaan tuloksilla, sosiaalipolitiikan, investointien ja taloudellisen elpymisen kautta, tarjoamalla puhdasta energiaa ilmastomme hyväksi, suojelemalla sosiaalisia oikeuksia täällä ja muualla maailmassa, mutta kaiken tämän saavuttamisessa meidän on kunnioitettava jokaisen jäsenvaltion oikeuksia laatia tehokkaita ratkaisuja itselleen.

Yhteistyötä tarvitaan, ja se pätee varmasti myös tähän kriisiin, mutta tarvitaan myös luottamusta, jotta voi olla itselleen uskollinen. Irlannin painostaminen ei tämän vuoksi ole sopivaa sen paremmin irlantilaisille kuin muulle Euroopalle. EU käyttäytyköön kohtuullisesti, niin se voi hyötyä kunnianhimoisista tavoitteistaan.

Danutė Budreikaitė, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija. – (LT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan korostaa, että Lissabonin sopimus antaa Euroopan unionille lisää aloitteentekomahdollisuuksia kehitysyhteistyöpolitiikan muotoilemisessa, avunantajien toimien paremmassa yhteensovittamisessa, tehtävänjaossa ja entistä tehokkaamman avun tarjoamisessa. Se tarkoittaa kuitenkin myös, että EU:n toimielinten, myös parlamentin, on otettava suurempi vastuu.

Kehitysyhteistyöpolitiikan menestyksekkään täytäntöönpanon kannalta on tärkeää, että käytössä on asianmukainen hallintorakenne pääosastorakenteen ja komission politiikkaa ja talousarviota koskevien näkökohtien alan toimivallan nykyisten epäjohdonmukaisuuksien poistamiseksi ja yksinomaisen toimivallan antamiseksi kehitysyhteistyön pääosastolle.

Koska kehitysyhteistyöpolitiikkaan sovelletaan tavanomaista menettelyä, on tärkeää määrittää hyvin tarkkaan Euroopan parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnan vastuualue. Lissabonin sopimus mahdollistaa kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden entistä paremman täytäntöönpanon, jonka tavoitteena on vähentää köyhyyttä maailmassa ja lopulta poistaa se.

Georgios Papastamkos, kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelija. – (EL) Arvoisa puhemies, kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelijana haluan korostaa, että Lissabonin sopimuksen

yhteiseen kauppapolitiikkaan tuomat muutokset edistävät osaltaan unionin ulkoisten toimien demokraattisen legitiimiyden, avoimuuden ja tehokkuuden vahvistamista. Korostan erityisesti unionin institutionaalisen tasapainon uudelleenmäärittämistä ja Euroopan parlamentin kohottamista toiseksi lainsäätäjäksi yhteisen kauppapolitiikan soveltamisalan määrittämisessä. Parlamentin hyväksyntää edellytetään myös kaikille kauppasopimuksille.

Haluan kuitenkin korostaa parlamentin sisäisen ja ulkoisen toimivallan välistä epätasapainoa, *ulkoisella ja sisäisellä foorumilla*, yhteisen kauppapolitiikan osalta, koska Lissabonin sopimuksessa ei anneta parlamentille oikeutta hyväksyä komission mandaattia neuvotella kauppasopimuksesta. Koska parlamentilla kuitenkin on oikeus asettaa ennakoedellytyksiä unionin kauppasopimusten hyväksynnälleen, katson vahvistetun puitesopimuksen olevan tässä tarpeen parlamentin ja Euroopan komission välisten suhteiden kannalta.

Lopuksi haluan korostaa Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välisen entistä intensiivisemmän vuoropuhelun tarvetta, koska kaikki yhteisen kauppapolitiikan kattamat asiat siirtyvät unionin yksinomaiseen päätösvaltaan. Kaikki kauppasopimukset ovat unionin kanssa tehtyjä sopimuksia, eikä sekä unionin että jäsenvaltioiden tekemiä sekasopimuksia enää ole.

Evelyn Gebhardt, *sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa tunnustamme myös Lissabonin sopimuksen valtavat edut, joita emme halua menettää, erityisesti kuluttajansuojan alalla. On hyvin mielenkiintoista havaita, että Lissabonin sopimuksessa kuluttajansuojasta on tullut monialainen tehtävä, mikä luonnollisesti lisää suuresti sen vahvuutta. Ala on Euroopan kansalaisille erityisen tärkeä, sillä voimme osoittaa heille päivittäin, mitä Euroopan unioni tekee heidän edukseen. Kansalaiset kysyvät jatkuvasti, mitä Euroopan unioni tekee heidän edukseen. Se, että ala nyt on yhdistetty 12 artiklaan eikä sata-jotakin artiklaan, on myös tärkeää, sillä se tarkoittaa, että kuluttajansuojan arvo on kasvanut suuresti.

Minusta on hienoa, että saamme Lissabonin sopimuksen. Olen hyvin iloinen siitä, että Prahan senaattikin ratifioi sopimuksen. Näin lähetään selkeä viesti, että olemme tämän Euroopan puolella, sosiaalisen Euroopan ja kansalaisten Euroopan puolella, ja haluamme varustaa sitä tulevaisuutta varten. Kiitos siitä, että annoitte meidän jälleen kerran osoittaa sen tänään. Erityiskiitokset teille, jäsen Kaufmann, erinomaisesta työstänne valmistelukunnassa. Olette saanut aikaan jotain hyvin merkittävää.

Oldřich Vlasák, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan tuoda aluekehitysvaliokunnan puolesta alueellisen ulottuvuuden Lissabonin sopimusta koskevaan keskusteluun. On totta, että yksittäisten paikallis-, kunnallis- ja alueviranomaisten on yhä suuremmassa määrin selviydyttävä yhteisön lainsäädännön ja yhteisön politiikan vaikutuksista. Tämän osalta Utrechtin yliopiston tekemä selvitys osoittaa, että yhteisön elimet hyväksyvät vuosittain yli sata säädöstä, joilla on välitön vaikutus paikallisviranomaisiin. Itse asiassa 70 prosenttia aikaansaamastamme lainsäädännöstä ja toimenpiteistä on pantava täytäntöön alueilla, kaupungeissa ja paikallisyhteisöissä.

Tämän vuoksi kiistanalainen Lissabonin sopimus voidaan nähdä myönteisenä paikallisviranomaisten kannalta. Lissabonin sopimukseen nimittäin sisältyy toissijaisuuspöytäkirja, toisin sanoen pöytäkirja, jonka mukaan korkeamman tason säädökset, tässä tapauksessa yhteisön tason säädökset, ovat perusteltuja ainoastaan silloin, kun tällainen toimenpide voidaan osoittaa tehokkaammaksi ja tarpeelliseksi. Sopimuksessa edellytetään entistä tehokkaampaa paikallis- ja alueviranomaisten ja näiden yhdistysten kuulemista. Toinen sisällytettävä säännös olisi Euroopan komission velvoite minimoida jokaisen uuden säädöksen aiheuttamat taloudelliset ja hallinnolliset rasitteet. Näillä toimilla varmistetaan, että Brysselissä otetaan entistä paremmin huomioon paikallishallinnon todelliset ongelmat ja ollaan paremmin valmistautuneita ratkaisemaan niitä. Haluan myös korostaa, että tämä ei varmasti ole viimeinen primäärilainsäädäntöä koskeva muutos, josta me keskustelemme. Meidän on siis pohdittava tarkkaan tehtäviä muutoksia tehdäksemme EU:n oikeudellisesta perustasta ymmärrettävän, vakuuttavan ja kaikille kansalaisille hyödyllisen.

Hyvät kollegat, en halua tarkastella tässä Lissabonin sopimuksen myönteisiä ja kielteisiä näkökohtia. Te kaikki tiedätte, että Tšekin tasavallan kanta on kriittinen mutta realistinen. Tämä vahvistettiin tänään Tšekin tasavallan parlamentin senaatin keskustelussa. Myöhemmin tänään senaatti hyväksyi sopimuksen.

Johannes Vogenhuber, *kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta. Olen hieman ärsyyntynyt, sillä olisin halunnut kuulla myös kehitysyhteistyövaliokunnan kannan, mutta jäsen Berman käytti puheaikansa varoittaakseen meitä painostamasta Irlannin kansaa.

Tämä ajattelutapa on juuri yksi niistä syistä, miksi keskustelemme tänään. Pohdin toisinaan sitä, onko tällä parlamentilla edelleen oikeus puhua kansalaisten kanssa, oikeus vaihtaa mielipiteitä ja puolustaa perustuslakiprosessin kymmenvuotisen työn tuloksia, vai syytetäänkö meitä tämän vuoropuhelun vuoksi painostamisesta ja kiristämisestä. Maailma on ihmeellinen.

Olisin toivonut parlamentin puolustavan tätä sopimusta paljon äänekkäämmin, paljon hyökkäävämmiin ja paljon avoimemmin Euroopan kansalaisia kohtaan ja ettei se olisi jättänyt kaikkea kokonaan hallitusten harteille, sillä niillä on usein jokseenkin ristiriitainen suhde sopimukseen sisältyvään edistykseen.

Arvoisa puhemies, monet euroskeptikot väittävät sopimukseen sisältyvää demokraattista edistystä vähäiseksi ja että sillä vain peitellään uhkaavaa ja pimeää Eurooppaa. Uskon, että lyhyt vilkaisu sisäisen turvallisuuden, oikeuden ja poliisitoiminnan alaan, sen yhteisöllistämiseen, parlamentin yhteispäätösoikeuteen ja peruskirjan soveltamiseen kumoo nämä väitteet ja osoittaa ne petokseksi, propagandaksi ja piittaamattomuudeksi.

Minulle tämä ala on edelleen kenties harmillisin osoitus demokratiavajeesta Euroopan unionissa. En ole koskaan suhtautunut vallanjakoon historiallisena filosofisena periaatteena. Se on pikemminkin demokratian peruseriaate. Tälle alalle Lissabonin sopimus tarjoaa ratkaisevan ja tulevaisuuteen suuntautuvan vastauksen. Kyse on yhdestä perustuslain kaikkein herkkimistä aloista. Todellisuudessa poliisiministerit ovat tehneet tällä alalla päätöksiä poliisilainsäädännöstä suljetuin ovin – ilman tuomioistuinten tai Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen valvontaa ja soveltamatta kattavaa perusoikeuksien ja -vapauksien koodeksia. Tämä kuitenkin muuttuu, ja se on valtava askel kohti eurooppalaista demokratiaa. Lisäksi, hyvä jäsen Berman, siitä keskusteleminen kansalaisten kanssa, sen puolustaminen, on velvollisuutemme eikä painostusta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Minulla on ilo antaa puheenvuoro maanmiehelleni jäsen Carnero Gonzálezille. Häinkin on jäsen, joka ei jatka seuraavalla vaalikaudella, ja haluan kiittää häntä julkisesti hänen tekemästään valtavasta ja kiitettävästä työstä tällä erityisalalla ja tämän keskustelumme aiheen parissa.

Carlos Carnero González, *vetoamusvaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (ES) Arvoisa puhemies, hyvä ystäväni, kiitan kauniista sanoista, jotka ovat tietenkin tunteita herättäviä, kun olen viimeistä kertaa tällä vaalikaudella parlamentissa kiittääkseni yhteistyöstä kaikkia niitä, joiden kanssa minulla on ollut kunnia työskennellä ja pyytääkseni anteeksi mahdollisesti tekemiä erehdyksiä. Olen pyrkinyt tekemään parhaani kotimaani ja kaikkien Euroopan kansalaisten edestä, ja tämän työn aikana on ollut aivan erityislaatuaisia ajanjaksoja, kuten valmistelukunnan työ.

Itse asiassa keskustelemme tänään kansalaisuudesta, ja käytän puheenvuoron vetoamusvaliokunnan puolesta. Mikä parlamentin valiokunnista olisi lähempänä kansalaisia kuin vetoamusvaliokunta? Se turvaa yhden Euroopan kansalaisten merkittävimmistä oikeuksista, vetoamusoikeuden.

Asia on seuraavanlainen: kun Euroopan parlamentti tunnetaan monissa valtioissa, se johtuu mimenomaan vetoamusoikeuden harjoittamisesta. Me vetoamusvaliokunnan jäsenet tiedämme tämän, ja itse asiassa koko parlamentti tietää tämän. Lissabonin sopimus, joka tekee Euroopan unionista entistä demokraattisemman ja entistä tehokkaamman, tuo mukanaan uusia tekijöitä, kuten perusoikeuskirjan, ja uusia välineitä, kuten kansalaisaloitteen.

On välttävä sekaannusta esimerkiksi vetoamusoikeuden ja kansalaisten aloiteoikeuden välillä. Haluan korostaa, että kansalaiset voivat esimerkiksi vetoamuksessa vaatia parlamenttia pyytämään komissiota tekemään lainsäädäntöaloitteen, joten vastaisuudessa meillä voi olla Euroopan kansalaisten aloite, jossa kehoitetaan komissiota käynnistämään lainsäädäntömenettely, sekä parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle esitetty vetoamusoikeuteen perustuva vetoamus, jossa pyydetään parlamenttia lähestymään komissiota samassa tarkoituksessa. Meidän on välttävä tätä ristiriitaa ja pyrittävä synergiaan, joka vahvistaa molempia etenemisreittejä, sillä molemmat reitit tekevät kansalaisuudesta entistä konkreettisempaa EU:ssa.

Vetoamusvaliokunta haluaisi tietenkin osallistua kansalaisten aloiteoikeuden hallinnointiin. Kaikki valiokunnat haluavat tietenkin osallistua, mutta pyydän, että tästä oikeudesta tehdään tehokas parhaalla mahdollisella tavalla. Uskon, että tämä olisi kunnianosoitus tämänkaltaiselle merkittävälle päivälle: Tšekin tasavallan senaatti on ratifioinut Lissabonin sopimuksen, joten jäljellä on enää yksi askel siihen, että sopimuksesta tulee totta ja että itse asiassa parhaan EU:n tähän mennessä tuottaman tekstin, Euroopan perustuslakisopimuksen jälkeläinen, tämä sopimus tulee voimaan.

Jos onnistumme tässä, kaikki me täällä – alkaen valmistelukunnan kaikista jäsenistä, jotka ovat paikalla – olemme antaneet valtavan panoksemme Euroopan parlamentin jäsenenä olemisen hyödyllisyydelle.

Maria da Assunção Esteves, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on viimeinen puheenvuoroni täysistunnossa, joten se on hieman erilainen.

Koittaa vielä aika, jolloin liittovaltioiden parlamentit ja kansainväliset parlamentit yhdistyvät hallitsemaan maailmaa. Unelma jaetusta humanisuudesta ilman rajoja syntyy juuri täällä edustuspaikassa, jossa vapaus kasvaa vahvemaksi ja demokratia laajemmaksi. Valistuksen visionäärinen ajatus kansojen unionista ottaa ensi askeleita työhuoneidemme ja keskustelujemme taikapiirissä. Tässä unionissa Machiavelli joutuu perääntymään, sillä onnistuimme korvaamaan vallan suvereeniuden ihmisten suvereeniudella. Kosmopoliittinen kaava asettuu toimielimiimme ja päätöksiimme ja vaatii nyt osansa toiminnasta.

Nousee uusi ihmiskeskeinen näkemys lainsäädännöstä ja politiikasta ja jälkinationalistinen identiteetti muodostuu Euroopan kaduilla. Ihmisarvon ylevyys on nyt periaate, joka yhdistää kansallista ja kansainvälistä lainsäädäntöä. Se on alkuperäisen yhteistyömme perussääntö. Euroopan unioni ja parlamentti edustavat moraalinäkemystä, jolla ei ole edeltäjää ihmiskunnan historiassa – kollektiivista moraalinäkemystä, joka sisältyi eurooppalaisten valtioiden strategiaan ja oli perustana niiden yhdyntymiselle.

Euroopan kansalaisten yhteinen sitoumus on todella yhteisen humaniuden oletus. Itse asiassa eristyneisyys ja egoismi hävisivät päivänä, jolloin Rooman sopimus tehtiin. Nyt oikeus kasvaa politiikan ansiosta, se on kuin Kantin ja Aristoteleen, vapauden ja onnellisuuden välinen silta. Euroopan kansat tietävät, että ainoa legitimeetti perustuu ihmisoikeuksiin ja että auktoriteetti voi olla vain niitä kunnioittavilla valloilla. Ne tietävät, että historiasta vapautuminen on mahdollista vain poliittisen jakamisen ja globaalin oikeuden hankkeen kautta.

Koittaa päivä, jolloin Aasian, Amerikan ja Afrikan kansat yhdistyvät. Ihmisarvo ylittää kaikki kulttuurit, aina Goethestä Pessoaan, Bachista Tšaikovskiin, Muhammedista buddhaan. Ihmisoikeudet yleismaailmallisena lainsäädäntönä, kaikki eroavuudet ylittävänä yhteisenä sääntönä, ja Eurooppa toimiakseen esimerkkinä, edellyttävät enemmän perustuslaillisuutta, enemmän hajauttamista, enemmän politiikkaa, enemmän laajentumista.

Tällä hyvästien hetkellä haluan sanoa, että olen ylpeä tällaisen seikkailun jakamisesta kanssanne.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (ES) Paljon kiitoksia, jäsen Esteves, puheenvuorostanne ja työstänne menneinä vuosina sekä onnea ja menestystä vastaisuudessa.

Jo Leinen, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, sanoitte ehdottavanne puheenjohtajakokoukselle ja puhemiehistölle, että laatisimme yhteenvedon viidestä mietinnöstä ja keskeisistä perusteluista kirjaseksi. Se on erinomainen ajatus, jota voin vain kannattaa. Suosittelen, että sisällytämme siihen myös Corbettin ja Méndez de Vigon mietinnön, joka oli Lissabonin sopimusta koskevan työmme perusta. Tuolloin saimme 500 puoltoääntä, mikä oli ennätystulos. Se on osa prosessia. Se oli lähtökohta tälle pyrkimykselle saada aikaan uudistussopimus perustuslakisopimuksen jälkeen. Minusta ajatus on erinomainen. Saatte täyden tukemme.

Olette jo esittänyt kiitoksia muutamille, jotka eivät valitettavasti enää ole joukossamme. Voin turvallisesti mielin sanoa, että kaikki perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan jäsenet ovat tehneet hyvää yhteistyötä. Olemme aina olleet vahvasti osallistuva valiokunta. Tässä vaiheessa haluan jälleen kiittää täällä tällä hetkellä paikalla olevia. Ensinnäkin haluan kiittää Johannes Voggenghuberia, demokratiaa ja kansalaisoikeuksia koskevan työmme varsinaista peruskiveä. Sylvia Kaufmann, joka on jo mainittu monta kertaa, on ollut erityisen tehokas ilmaistessaan mielipiteensä poliittisen ympäristönsä voimakkaan vastustuksen edessä. Carlos Carnero González oli aina rinnallamme. Hän taisteli perustuslakisopimuksen sekä Espanjan kansanäänestyksen puolesta. Assunção Esteves on aina ollut hyvin aktiivinen. Alain Lamassoure on saanut aikaan valtavan paljon, myös perustuslakisopimuksen osalta. Ja viimeisenä muttei vähäisimpänä – vaikkei hän olekaan valiokuntamme jäsen – on Catherine Guy-Quint. Hän on tehnyt merkittävää työtä budjettivaliokunnassa ja tukenut aina ajatusta lisävastuun ja lisäoikeuksien antamisesta parlamentille. Kiitän teitä kaikkia. Mainitsin henkilöt, jotka ovat nyt täällä kansamme, mutta eivät seuraavalla kerralla. Lupaamme jatkaa heidän työtään.

Euroopan parlamentin sosialistiryhmän puheenjohtajana haluan esittää kaksi lisähuomautusta mietinnöistä. Mitä tulee Kaufmannin mietintöön, olemme aina katsooneet, ettei kansalaisaloite ole plasebo eikä alibi vaan vakavasti otettava perustuslaillinen väline, jonka avulla kansalaiset voivat esittää asioita Brysselin esityslistalle.

Uskon, että kansalaisaloitteen täytäntöönpanossa varmistamme, että asia on näin jatkossakin. Komission on käytettävä aloiteoikeuttaan ja laadittava lakialoite pian uudelleenjärjestäytymisen jälkeen.

Dehaenen mietinnöstä halua vielä kerran mainita siirtymäajanjakson. Haluamme uutta komission puheenjohtajaa koskevan neuvoston ehdotuksen kuulemisten tapahtuvan Lissabonin hengessä. Koko komission jäsenten kollegiota puheenjohtajineen ei kuitenkaan vahvisteta ennen kuin sopimus tulee voimaan. Itse asiassa me äänestämme kahdesti komission puheenjohtajasta. On tärkeää muistaa se. Juuri tämä seuraa siirtymäajanjaksosta. Minusta jäsen Dehaenen vaalikaudelle laatima ohjelma on oikein hyvä. Aluksi kansalaiset äänestävät Euroopan parlamentin vaaleissa, sitten tehdään henkilöstöpäätökset, päätökset poliittisista ohjelmista ja Euroopan unionin rahoituksesta. Lähtökohta on suvereenien valtioiden, Euroopan unionin kansalaisten äänestys. Minusta se on todella hyvä asia. Paljon kiitoksia, jäsen Dehaene.

Andrew Duff, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Winston Churchill sanoi: ”älä hukkaa hyvää kriisiä”.

No, meillä on nyt talouskriisi, ilmastokriisi, kansainvälisen epävakauden kriisi, ja ainakin meidän ryhmässämme kaikille on selvää, että nämä kriisit tukevat vahvasti perusteluja entistä vahvemman kapasiteetin tarjoamiseksi EU:lle maailmanlaajuisuista toimintaa varten.

Tämä sopimus on looginen vastaus näihin haasteisiin. Se on paras sopimus, joka tällä hetkellä voidaan tehdä. Se on hyvä sopimus; historiallisesti varmasti Maastrichtin sopimuksen vertainen. Sillä vahvistetaan demokratiaa ja tehdään EU:n hallinnosta entistä edustavampaa ja tehokkaampaa.

Se on myös uudistus sopimus. Sillä korjataan suurin osa ongelmista, joista nykyinen Nizzan sopimus kärsii. Ei tarvitse olla militantti federalisti – kuten minä olen – tämän ymmärtämiseksi, mutta on oltava kunnan demokraatti asian ytimen ymmärtämiseksi: että ensinnäkin me tarvitsemme yhdyntä Eurooppaa muovataksemme vastaustamme globalisaatioon ja toiseksi, ettei jälkinationalistinen demokratia korvaa historiallisia kansallisia demokratioita vaan täydentää niitä.

Tämän sopimuksen konservatiivisten ja nationalististen vastustajien on kerrottava meille, miksi he mieluummin pysyttäytyisivät nykyisessä tehottomassa ja kömpelössä unionissa ja miksi he pyrkivät säilyttämään kansallisvaltioilla järjettömän kansallisen suvereniteetin, kun tärkeintä on saada valtioiden ja kansalaisten väliset riippuvuussuhteet toimimaan. Tämä riippuvuussuhde selvitetään ja juurrutetaan sopimuksessa.

Tämä sopimus on Euroopan kannalta merkittävä perustuslaillinen harppaus, ja olen ylpeä siitä, että olen osallistunut sen laatimiseen. Taistelen loppuun saakka, jotta se tulee voimaan ja pannaan täytäntöön menestyksekkäästi ja nopeasti.

Johannes Voggenhuber, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, kun katselen ympärilläni täällä parlamentissa, minulle tulee sellainen vaikutelma, että perustuslaillisen norsunluutornin valloittajat on kutsuttu jatkamaan keskustelujaan parlamentin täysistunnossa. Ei tästä ole sovittu. Me olimme sopineet Euroopan parlamentin suuresta Lissabonin sopimuksen seurauksia koskevasta keskustelusta.

Eikä olisi ollut hienoa, että parlamentti olisi keskustellut sopimuksesta tänä aamuna samaan aikaan kuin Tšekin senaatti ja tehnyt selväksi Euroopan unionin kansalaisille, että sopimus on Euroopan parlamentin työn tulosta, työn joka alkoi valmistelukunnassa ja jatkui tähän päivään saakka, ettei tämä uudistus ole EU:n eliitin sanelema, vaan yhteisistä pyrkimyksistä seurannut valtavan työn tulos?

Kun jokin epäonnistuu, viidentoista vuoden kokemukseni perusteella tiedän, että epäonnistumiseen syllisiä ovat tavallisesti hallitukset, eivät parlamentit. Nyt olemme kaikki arpien peitossa ja koristeltuja. Tämä on viimeinen puheenvuoroni 15 vuoden jälkeen. Olemme päässeet pitkälle. Se on ollut suuri kunnia. Minutkin, kuten jäsen Duff, pyydettiin parlamentin esittelijäksi sekä perusoikeuskirjan että perustuslakisopimuksen yhteydessä.

Minun on todettava – ja uskon puhuvani myös muiden valmistelukunnan jäsenten puolesta – että koimme aina Euroopan parlamentin hyväksynnän tukevan toimiamme. Työnsimme päämme ulos, uskalsimme esittää näkemyksiä, jotka aiheuttivat paljon pään pudistuksia, hallitusten vastustusta, veto-oikeuksien käyttöä, melkein valmistelukunnan romahduksen. Itse asiassa ei kuitenkaan voida kiistää sitä, että koko prosessin kantava voima, visionäärinen voima olivat parlamentit. Tämän vuoksi kyse on myös Euroopan unionin kansalaisten ensimmäisestä voitosta.

Sallinette minun hieman vilkaista tulevaisuuteen. Me tiedämme, kuinka ajattelemme tällä sopimuksella saavutetusta edistyksestä. Kun hallitusten välinen konferenssi hyökkäsi valmistelukunnan työn tulosten kimppuun, lakkautti lainsäädäntöneuvoston, esitti uudelleen neuvoston esittämää lainsäädäntöä ja lisäsi osuutensa kolmanteen osaan – kaikki nämä seikat todella suuttavat meitä tänään – minä sain ajatuksen perustuslakisopimuksen ensimmäisestä tarkistuksesta joskus kaukaisessa tulevaisuudessa.

Yksi merkittävistä ja ratkaisevista tekijöistä tässä sopimuksessa on Euroopan parlamentin aloiteoikeus, sen oikeus esittää ehdotuksia perustuslakisopimuksen tarkistamiseksi muodostettavalle valmistelukunnalle. Emmekä me ole vielä päässeet perille. Taistelllessamme näkemystemme puolesta meille usein sanottiin valmistelukunnassa: ”Te ja teidän vertauksenne Philadelphian julistukseen, Eurooppa tarvitsee kunnan kriisin. Ilman suurta kriisiä ette koskaan onnistu luomaan todellista eurooppalaista demokratiaa, todellista poliittista yhteisöä. Kyllä nyt todella tarvitaan suuri kriisi.” He varmasti ajattelivat seuraavaa sataa vuotta. Mutta me saimme sen. Saimme kriisimme. Ja nyt yhtäkkiä kansalaiset kysyvät meiltä, miksei meillä ole taloudellista hallintoa. He kysyvät miksei meillä ole yhteistä eurooppalaista vähimmäistason talouslainsäädäntöä, ainakin veropolitiikan, yritysverotuksen ja pääoman siirtoja koskevan veron keskeisistä näkökohdista. Kansalaiset vaativat myös sosiaalista Eurooppaa. Kyllä, me emme laskeutuneet barrikadeiltamme, hallitukset vain yksinkertaisesti sanoivat *Njet*. Nyt koko Euroopassa kysytään, missä on Euroopan unionin toimivalta puolustaa sosiaalista markkinataloutta, tasapuolista jakautumista. Samaan aikaan seuraavaan sukupolven kulutetaan miljardeja euroja. Meillä ei ole demokraattista valtaa, ei oikeusperustaa sosiaalisen Euroopan kehittämiselle.

Minulta kysytään päivittäin, mikä on tilanne Euroopan nimissä toteutettavissa sotilastoimissa. Muutama kansallisvaltio toteuttaa sotilastoimia hallituksen politiikan puitteissa aivan kuten 1800-luvulla. Eikö meidän pitäisi tarkastella sitä, että tarvitaan parlamentin hyväksyntä, ennen kuin voidaan toteuttaa sotilastoimia Euroopan nimissä? Entäpä kansalaisaloitteet? Perustuslailliset muutokset jätettiin niidenkin ulkopuolelle. Miksi? Miksi kansalaiset eivät voi tehdä aloitetta perussopimuksen tarkistamisesta ja Euroopan perustuslakisopimuksen kehittämisestä edelleen?

Uskon, että meillä on vielä pitkä matka kuljettavana. Parlamentin ujous ja pelokkuus neuvoston edessä on valtava este.

(*Välihuutoja*)

Minusta meidän olisi oltava taistelunhaluisempia. Toivon parlamentin todella vaativan sille Lissabonin sopimuksen nojalla kuuluvia oikeuksia valtavalla itseluottamuksella ja suurella lojaadiulla Euroopan unionin kansalaisia kohtaan, puolustavan oikeuksiaan ja sitten tarkastelevan, kuinka koko asiaa voidaan parantaa eurooppalaisen demokratian ja yhteiskuntajärjestyksen kehittämiseksi. Arvoisa puhemies, minä en luovu unelmastani.

(*Välihuutoja*)

En luovu unelmastani, että lapseni ja heidän lapsensa voivat ainakin sanoa: ”*Eläköön Euroopan tasavalta!*”

(*Suosionosoituksia*)

Tobias Pflüger, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, puheenvuorot osoittavat, että Lissabonin sopimusta tarkastellaan selvästi tunteella eikä järjellä. Miksi emme odota seuraavaa parlamenttia ja anna uuden parlamentin keskustella asiasta ja vain odottele, toteutuuko Lissabonin sopimus todella? Ei, jotkut täällä ovat täysin takertuneita tähän sopimukseen ja haluavat selvittää sen oletettuja etuja yhä uudelleen.

Burkhard Hirsch, äärimoralisti, esitti asian niin kauniisti todetessaan, ettei irlantilaisia tulisi pitää sateen kastelemina lammaspaimenina ja ainoina eurooppalaisina, jotka eivät kykene ymmärtämään Lissabonin sopimuksen siunauksia. Kansanäänestysten tulos olisi ollut kielteinen myös muualla, koska emme voi, eikä meidän tulekaan olettaa, että äänestäjät kannattavat sopimusta, jota edes hyvätahtoinen lukija ei pysty koskaan ymmärtämään.

Lissabonin sopimus ei ainoastaan säätele EU:n toimielinten välisiä suhteita; ei, Lissabonin sopimus määrittelee politiikkoja. Tämä on tärkeää. Esimerkiksi Lissabonin sopimuksen 43 artiklan 1 kohdassa määritellään Euroopan unionin taistelujoukkojen tehtävät. Sopimuksen 222 artiklan 1 a kohdan solidaarisuuslausekkeessa todetaan, että kaikki käytettävissä olevat resurssit on otettava käyttöön terrorismin uhan torjumiseksi jäsenvaltioiden alueella. Euroopan unionista tulee siten sotilasliittouma ja on jopa mahdollista, että Euroopan unionin alueella johdetaan sotilasoperaatioita. Sopimuksen 43 artiklan 1 kohdassa puhutaan avun antamisesta kolmansille maille terrorismin torjumiseksi niiden alueella.

Tätä alaa koskevia säännöksiä on muutamia. ”Pysyvällä rakenteellisella yhteistyöllä” mahdollistetaan sotilaallinen ydin-Eurooppa. Sopimuksessa määritellään Naton asema, ja ”jäsenvaltiot sitoutuvat asteittain parantamaan sotilaallisia voimavarojaan”. Tulevaisuudessa, jos tämä sopimus ratifioidaan – minkä en toivo tapahtuvan – muodostetaan käynnistysrahasto (41 artikla): EU:n talousarviota voitaisiin käyttää myös sotilaallisiin tarkoituksiin ulko- ja sotilaspolitiikan alalla.

Talouspolitiikan osalta Lissabonin sopimuksen taloudellinen logiikka on täsmälleen sama kuin talouskriisiin johtanut: ”vapaaseen kilpailuun perustuva avoin markkinatalous”. Kukaan ei vain kutsu sitä sillä nimellä tänään.

Minusta tuntuu, että ne, jotka haluavat tämän sopimuksen, erityisesti EU:n eliittiin kuuluvat henkilöt, elävät itse asiassa menneisyydessä. Olosuhteet ovat muuttuneet perusteellisesti. Tarvitsemme uuden sopimuksen uudelle aikakaudelle. Irlanti on tehnyt päätöksen. Kansanäänestyksen päätös oli selvä. Sopimus hylättiin ja siksi se on kuollut. Yhtäkkiä järjestetäänkin toinen äänestys. Kuka Ranskassa sanoisi presidentti Sarkozyn valinnan jälkeen, että heidän pitäisi vain äänestää uudelleen, koska joku ei pidä hänestä. Haluan, että asia on selvä: on olemassa hyviä, puhtaasti järkeen perustuvia syitä siihen, miksi meidän ei pitäisi ratifioida tätä sopimusta. Irlannin mielipiteen pitäisi päteä, toisin sanoen ei tarkoittaa ei. Tämä tarkoittaa sitä, että Lissabonin sopimus on kuollut, enkä ymmärrä, miksi keskustelemme siitä tänään tässä yhteydessä.

Sopimuksessa valtaa siirretään suurille jäsenvaltioille. Sanon suoraan: internationalisteina puolustamme Eurooppa-aatetta niitä vastaan, jotka haluavat tehdä EU:sta sotilasmahdin ja puhtaasti taloudellisen liittouman. Tarvitsemme vaihtoehdoisen sopimuksen Lissabonin sopimukselle, ja se tarkoittaa sopimusta, joka suuntautuu rauhaan eikä ole sisällöltään sotilaallinen. Kiitos.

Nils Lundgren, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, pidän itsestään selvänä, että meillä kaikilla on oikeus puhua niin pitkään kuin haluamme. Saatan tarvita minuutin tai pari lisää, ja käytän ne mielelläni.

(SV) Vaihdan nyt omaan kieleeni. Jälkipolvet muistavat tavan, jolla Euroopan poliittinen järjestelmä käsitteli Lissabonin sopimusta, häpeällisenä kahdelta osin: ensinnäkin sen läpiviemiseksi käydyn poliittisen prosessin suhteen ja toiseksi sopimuksen todellisen tarkoituksen ja sen sisällön osalta. Jos palataan Laekenin kokoukseen vuonna 2000, siellä todettiin, että meidän tulisi laatia ehdotus perustuslailliseksi ratkaisuksi. Sillä pyrittiin saavuttamaan tiiviimpi Eurooppa ja sitoutuneet kansalaiset, koska olimme huolissamme siitä, että käytännössä kansalaisten käsitys EU:sta oli huono. Valéry Giscard d'Estaingin johdolla tehty yleissopimus sai aikaan jotain aivan muuta. Eurooppalaiset eivät halunneet sitä, ja Ranskan ja Alankomaiden kansalaiset sanoivat ”ei”. Kaikki tietävät, että Yhdistyneen kuningaskunnan, Tanskan ja monen muun maan kansalaiset olisivat äänestäneet sopimusta vastaan, jos heille olisi annettu mahdollisuus. Ongelman ratkaisemiseksi yritettiin löytää keino – esitettiin uusi sopimus, joka on sama, mutta asia kiistetään, silloin kun se sopii, ja tästä väitteestä ei luovuta. Nyt kyse on siitä, että kun Irlannin kansalaiset sanoivat ”ei” sille, mitä kutsumme nyt Lissabonin sopimukseksi, meillä on otsaa ryhtyä selvittämään syytä siihen, miksi Irlannin kansalaiset äänestivät väärin. Se on aika uskomatonta, eikä asiasta ole käyty minkäänlaista keskustelua. Te kaikki taputatte toisianne selkään ja sanotte, kuinka hyvä asia tämä on siitä huolimatta, että tiedätte sen olevan häpeä.

Toinen vastalauseeni on seuraava: perustuslakisopimuksen, perustuslain, tarkoitus ei ole nopeuttaa poliittisten päätösten tekemistä. Itse asiassa päinvastoin: sen tarkoitus on vaikeuttaa poliittisten päätösten tekemistä. Perustuslaeilla varmistetaan, että ne, jotka on satuttu valitsemaan nyt, eivät voi tehdä mitä tahansa haluamiaan päätöksiä. Sen pitäisi olla monimutkaista. Yhdysvaltojen perustuslaki on juuri sellainen. Tässä on kyse Ranskan byrokraattisesta perinteestä, joka varmistaa, että viranomainen voi tehdä päätöksiä nopeasti mistä tahansa ilman, että kansalaisten vaikutusmahdollisuuksista tarvitsee huolehtia. Tämä on tyrmistyttävää ja häpeällistä EU:lle.

Puhemies. – (ES) Jäsen Lundgren, huomaisitte varmasti, että kolleganne kuuntelivat teitä kunnioittavasti, hiljaa ja puhumatta, toisin kuin te puhuessanne toisten jäsenten puheenvuorojen aikana, mutta siten eri ihmiset ymmärtävät demokratian.

Roger Helmer (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olisin toivonut, että Hans-Gert Pötering olisi johtanut puhetta tänä iltana, koska halusin kiittää häntä julkisesti siitä, että hän antoi minulle mahdollisuuden lähteä PPE-ryhmästä muutama vuosi sitten. Olen iloinen siitä, että kaikki konservatiivikollegani jättävät PPE-ryhmän pian. Olen pyrkinyt tähän tavoitteeseen 10 vuotta.

Meidän on määrä keskustella Lissabonin sopimuksesta, joten olisin muistuttanut puhemies Pöteringiä siitä, ettei hänen oma maansa, Saksa, ole vielä ratifioinut sitä. Väitämme EU:n olevan arvojen unioni, joka perustuu

demokratiaan ja oikeusvaltion periaatteeseen, ja silti laiminlyömme demokratiaa. Jyräämme äänestäjien toiveet. Hylkäsimmekin kansanäänestysten tulokset Tanskassa Maastrichtin sopimuksesta, Irlannissa Nizzan sopimuksesta, Ranskassa ja Alankomaissa perustuslaista ja nyt jälleen Irlannissa Lissabonin sopimuksesta. Vastaamme äänestäjien toiveisiin avoimen väheksyvästi. Se demokratiasta!

Emme ole yhtään parempia oikeusvaltion periaatteen suhteen. Toteutamme suunnitelmia ja käytämme varoja Lissabonin sopimuksen perusteella ennen sen ratifiointia. Tämä ei ole kaukana verettömästä vallankaappauksesta. Puhemies Pötering toteaa, ettei miljoona irlantilaista äänestäjää voi olla 450 miljoonan eurooppalaisen esteenä. Hän on oikeassa. Annetaan siis 450 miljoonan äänestäjän sopimuksesta. Yhdistynyt kuningaskunta äänestää "ei". Hyvin todennäköisesti Ranska ja Saksa äänestävät "ei", mutta te ette uskalla antaa kansalaisten äänestää sopimuksesta, koska tiedätte heidän vastauksensa jo. Yhdistyneessä kuningaskunnassa kahdeksaa lukuun ottamatta kaikki 646 parlamentin jäsentä valittiin kansanäänestykseen sitoutumisen perusteella, mutta uskottavuutensa menettänyt Labour-hallituksemme on silti häpeällisesti rikkonut lupauksensa.

Annan kollegoille aiheellisen ilmoituksen. Me Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolueessa otamme Lissabonin sopimuksen Euroopan parlamentin vaalien ohjelmamme perustaksi. Toimitamme kansanäänestyksen ja tuhoamme tämän ala-arvoisen ja hävyttömän sopimuksen.

Alain Lamassoure (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan yhdentyminen tarjoaa meille toisinaan symboleita, jotka liikuttavat kaltaisiamme nimettömiä toimijoita. Parlamentin istuntokauden viimeinen äänestys koskee siksi viimeistä tarkistusta, jota Euroopan parlamentin jäsenet ehdottivat yhdessä kansallisten parlamenttien jäsenten kanssa ennen eurooppalaista yleissopimusta: kyseessä on kansalaisaloiteoikeuden luominen Euroopan unionin tasolla.

Emme saa aliarvioida sen merkitystä. Lissabonin sopimus antaa kansalaisille, tavallisille kansalaisille, saman poliittisen aloiteoikeuden Euroopan unionissa kuin parlamentillamme on. Omilla valiokunta-aloitteilla mietinnöillämme voimme kehottaa komissiota toimimaan ja ehdottaa oikeusperustaa uuden politiikan aloittamiseksi tai olemassa olevan mukauttamiseksi. No, nyt kansalaiset voivat tehdä samoin, jos heitä on riittävästi ja jos he ovat kotoisin useasta jäsenvaltiosta.

Onnittelen jäsen Kaufmannia siitä, miten hän on pyrkinyt löytämään yksimielisyyden, jota tällaisessa asiassa selvästi tarvittiin. Hänen sopimukseen tekemänsä selvennykset ja menettelylliset takeet ovat järkeviä. Se että huomattavaksi määräksi vahvistetaan neljännes jäsenvaltioista, on yhdenmukainen hallitusten itsensä hyväksymän ratkaisun kanssa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen puitteissa.

Tätä Euroopan kansalaisille näin annettua uutta oikeutta ei ole yhdessäkään maassamme tässä muodossa. Unioni varmistaa siis, että suoraan demokratiaan ollaan etenemässä. Emme esimerkiksi edes Ranskassa uskalla mennä niin pitkälle. Uudistimme kansallisen perustuslakimme viime vuonna, mutta rajoitimme tämän saman vetoamusoikeuden koskemaan vain paikallista tasoa.

Toivottavasti poliittiset puolueemme suorastaan kilpailevat, jotta tätä uutta oikeutta käytetään mahdollisimman hyvin, ja toivotaan puolueiden lisäksi ennen kaikkea, että kansalaisyhteiskunta tarttuu siihen: ammattiyhdistykset, kansalaisjärjestöt, opiskelijat – erityisesti Erasmus-apurahoja saavat – siirtotyöläiset, kaikki Euroopan kansalaiset, jotka asuvat oman maansa ulkopuolella ja joiden mielestä täällä hyväksymämme lakeja tulkitaan valitettavasti väärin.

Tässä unionissa, jossa vallitsee vapaa liikkuvuus, poliittiset keskustelumme muodostavat ainoat jäljellä olevat esteet. Valitettavasti jälleen kerran alkamassa ei ole Euroopan parlamentin vaalikampanja, vaan 27 kansallista kampanjaa Euroopan varjolla.

Talousalue on olemassa, yhteisvaluutta on olemassa, yhtenäinen eurooppalainen ilmatila on olemassa, mutta yhteinen poliittinen alue on vielä luotava. Se on Lissabonin sopimuksen todellinen haaste ja tämä säännös on varmasti yksi tärkeimmistä, jolla haasteeseen pyritään vastaamaan.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tänä iltana toivo, jonka Tšekin tekemä Lissabonin sopimuksen ratifiointi herätti, on jäänyt tämän kokouksen lähes salaliittomaisen ilmapiirin varjoon.

Jotkut pelkäsivät, että valmistelemalla kiireellisesti tarvittavan sopimuksen asianmukaista täytäntöönpanoa saataisimme loukata joitakin unionin kansalaisia. Uskon päinvastoin, että loukkaamme kansalaisia salaamalla totuuden siitä, mikä Eurooppa todella on ja voisi olla, ja kieltäytymällä avoimesta ja järkevästä vuoropuhelusta heidän kanssaan.

Samoin vähemmistön mielipiteen kunnioittaminen ja enemmistön päätöksen sivuuttaminen loukkaa sekä kyseistä enemmistöä että demokratian yleisiä periaatteita, joita me kaikki väitämme vaalivamme.

Sopimuksen kirjallinen teksti ei riitä. Tekstille on annettava selventävä tulkinta, joka valaisee sen henkeä ja mahdollistaa näin parhaan täytäntöönpanon. Tämänpäiväiset mietinnöt tähtäävät juuri tähän. Niissä käsitellään ensinnäkin unionin parlamentaaristumista, toiseksi EU:n toimielinten yhteisöllistämistä, kolmanneksi toimielinten välisen tasapainon muodostamista valtioiden välisen valvontajärjestelmän takeeksi, neljänneksi lainsäädännöllisen johdonmukaisuuden ja yhdenmukaisuuden varmistamista Euroopan unionin tasolla kansallisten parlamenttien eurooppalaistamisen eikä Euroopan parlamentin kansallistamisen myötä, viidenneksi välineiden ja politiikkojen keskittämistä institutionaalisen tehokkuuden hyväksi ja kuudenneksi edustavuuden, avoimuuden ja osallistumisen parantamista Euroopan unionissa.

Tämänsuuntaisesti voimme havaita kehittyvän demoksen, joka tuo eurooppalaisiin menettelyihin sisältöä ja tekee niistä merkityksellisiä kansalaisille.

Ainoaksi tehtäväksi jää ratkaisun löytäminen vaaleista uuteen parlamenttiin ja Lissabonin sopimuksen voimaantuloon siirtymiseksi. Toivon, että irlantilaisen vastuuntunto ja solidaarisuus auttavat meitä sen saavuttamisessa ja historiallisessa aikataulussamme pysymisessä.

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, uskon että jäsen Dehaenen mietintöä, joka on erittäin tärkeä ja arvokas, pitäisi täydentää toiminnan ja ennen kaikkea Eurooppa-neuvoston vastuualueiden osalta. Tämä tärkeä elin nostetaan toimielimen asemaan, ja poliittisessa järjestelmässä se on johtaja.

Siksi siihen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota. Sen toimet kuuluvat Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiovaltaan samalla tavoin kuin Euroopan keskuspankin. Ehdotan ryhmäni puolesta myös tarkistusta, joka ilmentää tätä lisävastuuta. Koska sen lainsäädäntötehtävät ovat rajalliset, vastuualue kuuluu pääosin laiminlyöntiä koskevan 265 artiklan alaan. Koska sopimuksesta puuttuvat yksityiskohtaiset tiedot, uskon, että Eurooppa-neuvoston velvollisuudet on todennäköisesti määriteltävä toimielinten välisessä sopimuksessa.

Kaufmannin mietintö on siis hyvin tärkeä, koska siinä on kyse todellisesta avauksesta kansalaisten suuntaan. Suurin heikkous, jonka voisimme osoittaa vastatessamme unionin tulevaisuutta koskevaan haasteeseen, olisi tyhjiön, etäisyyden luominen unionin ja kansalaisten välille. Heille unioni on etäinen ja tuntematon, vaikka he tuntevat tarvitsevansa sitä. Oma ryhmäni, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä, uskoo, että tämä tyhjiö voidaan täyttää tehokkaasti vain kansalaisten säännöllisellä ja laajapohjaisella kuulemisella.

Meillä ei ole ollut aikaa saattaa työtämme loppuun, eikä lopettaa keskustelua tästä aiheesta. Kuitenkin kuten jäsen Lamassoure on jo todennut, kansalaisaloite voi sopimuksen mukaisesti olla tärkeä väline luotaessa eurooppalaista julkista tilaa, jota todella tarvitsemme. Se rohkaisee kansalaisten ja unionin väliseen julkiseen keskusteluun, mikä puolestaan lisää meille hyvin tärkeää julkista tietoisuutta.

Sen hallinnointi on silti suuri haaste EU:n toimielimille, erityisesti komissiolle, koska panoksena on tämän uuden välineen uskottavuus, jäsenvaltioille, joiden on hyväksyttävä uusi käytäntö ja tarjottava infrastruktuurit, sekä tietysti kansalaisille, joiden on tartuttava tähän uuteen välineeseen suoran demokratian hyväksi.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuhemies, presidentti Klaus reagoi Tšekin senaatin tänään tekemään päätökseen, johon olemme erittäin tyytyväisiä ja josta haluan esittää sydämelliset onnentoivotukset, väittämällä muun muassa, että Lissabonin sopimus on kuollut, koska se hylättiin Irlannin kansanäänestyksessä.

Hän on poliittinen zombie, joka hyökkää oman parlamenttinsa ja senaatin enemmistöpäätöksiä vastaan ja vahvistaa onnettoman ja nurkkakuntaisen asenteensa myös muilla politiikan aloilla. Onneksi hän saa vain itsensä näyttämään typerältä myönteisen äänestystuloksen jälkeen. Meillä vihreillä on myönteinen ja rakentava asenne Euroopan yhdentymiskehitykseen, tarvittaessa tietysti kriittisin huomioin.

Vielä kerran lämpimät kiitokset Tšekin senaatille, Tšekin parlamentille ja Tšekin hallitukselle.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Arvoisa puhemies, Dehaenen mietintö herättää minussa sekavia tunteita. Toisaalta suhtaudun myönteisesti siihen, että hän toisinaan tuntee tarvetta analysoida asioita tosissaan, ja

viittaa tässä 14 ja 26 kohtaan, joissa hän käsittelee Eurooppa-neuvoston valta-asemaa ja neuvoston uuteen puheenjohtajuusjärjestelmään liittyviä ongelmia.

Toisaalta olen pettynyt tähän mietintöön, koska esittelijän analyysi ei ole kauttaaltaan terävää. Erityisesti viimeisissä kahdessatoista kohdassa, joissa hän käsittelee ulkopoliittikkaa, kaikki institutionaaliset epävarmuustekijät on pyyhitty pois, vaikka kaksitahoisen toimenkuvan institutionaalisia seurauksia ei tunneta kokonaan. Siksi en ymmärrä, miten esittelijä on päätenyt yleisarvioon, jonka mukaan järjestelmä johtaa vahvempaan institutionaaliseen tasapainoon unionissa.

Tunnustan, että Lissabonin sopimus on parannus erällä aloilla. Se ei kuitenkaan poista sitä tosiasiaa, että juuri sopimuksen epävarmat seuraukset osoittautuvat Lissabonin Akilleen kantapääksi unionin institutionaalisen tasapainon osalta, mitä esittelijä ei tuo esiin.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Arvoisat parlamentin jäsenet, teemme tässä istunnossa sitä, mitä kuvataan maassani laskun laatimiseksi majatalonpitäjän poissa ollessa. Äänestämme Euroopan unionin toimielinten, jäsenvaltioiden ja niiden parlamenttien välisistä suhteista ikään kuin Lissabonin sopimus olisi voimassa. Haluaisin toistaa, että Lissabonin sopimus on vielä kaukana ratifiointista. Tämän parlamentin jäsenten pitäisi olla tietoisia siitä, eivätkä he saisi salata tätä tietoa kansalaisilta. Jokaisen demokratiamielisen henkilön on ymmärrettävä, etteivät edes aggressiivisimmat hyökkäykset niitä poliitikkoja vastaan, jotka eivät ole allekirjoittaneet Lissabonin sopimusta, muuta mitään.

Lopuksi haluaisin sanoa jäsen Cohn-Benditille, että hänen vastenmieliset lausuntonsa siitä, että Tšekin tasavallan presidentti Klaus aikoo lahjoa maani parlamentin senaattoreita, eivät loukkaa ainoastaan presidentti Klausia vaan myös Tšekin tasavallan kansalaisia. Tällaiset syytökset ovat loukkaus ystävällisten kansainvälisten suhteiden periaatteita ja normaalia säädylisyyttä kohtaan. Pyydän siksi jäsen Cohn-Benditiä joko todistamaan korruptioväitteensä tai pyytämään presidentti Klausilta julkisesti anteeksi.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä mietintöpaketti osoittaa, että jos Lissabonin sopimus tulee voimaan – kiistämättä tietenkään Irlannin kansan päätöstä – niin meillä on unioni, joka tarjoaa enemmän osallistumismahdollisuuksia sekä laajempaa vastuuvollisuutta, demokratiaa ja valvontaa. Se on keskeinen viesti, jonka voimme tänä iltana antaa riippumatta siitä, annetaanko se Leinenin mietinnön kautta, joka osoittaa valitun parlamentin suuremman merkityksen institutionaalisessa järjestelmässä, Brokin mietinnön kautta, joka osoittaa kansallisille parlamenteille uusia osallistumismahdollisuuksia, Dehaenen mietinnön kautta, joka tarkastelee toimielinten toimeenpanevien tahojen lisävastuuvollisuutta ja mahdollisen siirtymäkauden toteuttamista, Guy-Quintin mietinnön kautta, joka osoittaa, ettei EU:n talousarviossa ole enää osia, jotka ovat erillään parlamentaarista valvonnasta tai tietenkin Kaufmannin kansalaisaloitetta koskevan mietinnön kautta.

Ryhmäni tukee kaikkia näitä päätöslauselmia ja olemme ylpeitä siitä tietyllä varauksella, joka koskee Kaufmannin mietintöä, jonka näemme ensimmäisenä askeleena: mahdollisen tulevan toiminnan pohtiminen. Meidän on kuitenkin oltava varovaisia – ja olen samaa mieltä siitä, mitä komission jäsen totesi aiemmin – ettemme perusta järjestelmää, joka on liian hankala kansalaisille tai jossa on liian monia byrokraattisia esteitä kyseisen oikeuden harjoittamiselle. Meillä on silti runsaasti aikaa palata asiaan, mikäli sopimus todella tulee voimaan.

Keskustelumme käydään päivänä, jona olemme saaneet 26. parlamentaarisen ratifiointin. Tiedän, että Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit eivät ole siitä kiinnostuneita. He rupattelevat epäilemättä jostain muusta aiheesta, mutta tämä on tärkeä asia.

Kaksikymmentäkuusi ratifiointia parlamentaarisin menettelyin: 26 ”kyllä”-vastausta sopimukselle, yksi ”ei”. Tilanteessa, jossa ”kyllä”-vastauksia on 26 ja ”ei”-vastauksia yksi, ei mielestäni ole, toisin kuin jotkut ovat esittäneet, epädemokraattista tarkastella tuota tulosta ja kysyä yhdeltä ”ei”-vastauksen antaneelta maalta, olisiko se valmis harkitsemaan asiaa uudelleen, kun otetaan huomioon muut ratifiointit. He päättävät itse, tekevätkö niin. Mutta mielestäni on varsin järkeenkäypää, että Irlanti itse päätyy siihen tulokseen, että se saattaisi olla valmis tarkastelemaan asiaa uudelleen, mikäli tietyt edellytykset täyttyvät. Meidän velvollisuutemme on tehdä voitavamme niihin huolenaiheisiin vastaamiseksi, jotka kielteisellä äänestystuloksella ilmaistiin. Sen on oltava olennainen osa vastausta, ja unionihan on loppujen lopuksi luvannut tekevänsä niin.

Kaikki muut jäsenvaltiot – koska tämä koskee myös jäsenvaltioita, eikä pelkästään EU:n toimielimiä – ovat sopineet yrittävänsä puuttua huolenaiheisiin, jotta 27. ratifiointi olisi mahdollista saavuttaa.

Tästä voi ottaa enemmänkin opiksi. Perussäännöstöämme Euroopan unionissa, jäsenvaltioiden allekirjoittamia ja ratifioimia sopimuksia, voidaan muuttaa vain joka ainoan jäsenvaltion yksimielisellä suostumuksella. Se on hyvin korkea este ylitettäväksi. Se osoittaa, että ne, jotka väittävät meidän jyräävän demokraattisen vastuuvuorollisuuden ja sivuuttavan kansan näkemykset, ovat täysin väärässä. On hyvin helppoa estää kaikki edistysaskeleet ja EU:n sääntöjen uudistukset. Euroskeptikot tarvitsevat vain yhden voiton 27:stä. Arpa on heidän puolellaan, ei niiden, kuten jäsen Duffin, jotka haluaisivat yhdentymisen tapahtuvan paljon nopeammin. Näin se on.

He myös viittaavat kansanäänestyksiin, joiden tulos on ollut kielteinen. Huomaan, että he viittaavat ainoastaan kansanäänestyksiin, joiden tulos on ollut kielteinen. He eivät milloinkaan onnistu mainitsemaan Espanjan tai Luxemburgin kansanäänestyksiä. Jos tarkastellaan Euroopan yhdentymisen historiaa, luullakseni jäsenvaltioissa on vuosien mittaan ollut 32 kansanäänestystä (jos muistan oikein), joista 26:n tai 27:n tulos on ollut "kyllä" ja vain muutaman "ei". Kuitenkin aina, kun vastaus on ollut kielteinen, sitä on ollut mahdollista ohittaa ilman että on palattu takaisin ja vastattu ilmaistuihin huolenaiheisiin ja kysytty kyseessä olleelta maalta, haluaako se harkita asiaa uudelleen eli muuttaa mieltään.

Mielestäni asiassa ei ole mitään väärää demokratian kannalta; siinä että vähitellen, askel kerrallaan, hitaasti, kaikkien jäsenvaltioiden yhteisellä hyväksynnällä rakennetaan tätä unionia, jonka parissa olemme työskennelleet yli puoli vuosisataa, unionia, josta meidän tulisi olla ylpeitä, kun otetaan huomioon, että 27 maata toimii yhdessä maanosassa, jota historiamme aikana ovat aivan liian usein repineet rikki kansalliset voimat, jotka jatkut yrittävät herättää henkiin.

Anne E. Jensen, (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, tähän keskusteluun osallistuminen tänä iltana on varsin erityinen kokemus. Olen viisi vuotta työskennellyt läheisesti Catherine Guy-Quintin kanssa. Me kaksi olemme olleet omien poliittisten ryhmiemme talousarviokoordinaattoreita. Meillä on ollut kiistamme matkan varrella, mutta enimmäkseen olemme taistelleet yhdessä budjettivaliokunnalle luonteenomaisessa yhteistyön hengessä.

Kun te Catherine olette nyt lopettamassa, haluaisin käyttää tilaisuutta hyväkseni kiittääkseni teitä vähän virallisemmin ajasta, jonka olemme yhdessä viettäneet. Olen oppinut paljon! Ranskan kielen taitoni on kohentunut ja olen myös oppinut paljon tavastanne toimia, jota olen oppinut arvostamaan. Olette vähemmän taipuvainen höpöttämiseen kuin minä, mutta joskus sekin on välttämätöntä!

Tänä iltana Euroopan parlamentti päättää toimikautensa ja luovuttaa toimivaltansa uudelle parlamentille, joka valitaan 4.–7. kesäkuuta. Jos irlantilaiset äänestävät "kyllä" lokakuussa ja Lissabonin sopimus tulee voimaan vuoden lopussa, meidän täytyy toimia nopeasti, koska sopimus vaikuttaa voimakkaasti Euroopan parlamentin työhön, eikä vähiten talousarvioon liittyvään työhön. Tämä on esitetty hyvin ja selkeästi Catherine Guy-Quintin mietinnössä. Olette saanut päätökseen ensiluokkaisen työn annettavaksi eteenpäin Euroopan parlamentin uusille jäsenille.

Euroopan parlamentti on tulevaisuudessa virallisesti mukana laatimassa monivuotisia rahoituskehyksiä, mutta emme vielä ole onnistuneet varmistamaan rahoituskehysten voimassaoloajan muuttamista seitsemästä vuodesta viiteen vuoteen, jolloin se vastaisi komission ja parlamentin toimikautta. Muutos antaisi meille mahdollisuuden aina auttaa näiden kehysten laatimisessa. Parlamentilla olisi täydellinen vaikutusvalta koko talousarvioon, mukaan lukien maatalouden talousarvio. Uskon, että olisi hyväksi maanviljelijöille ja EU:n kansalaisille, jos maatalouspolitiikkaa koskevat keskustelut tulisivat siten läpikotaisin avoimiksi, ja suljettujen ovien takana tehtävät lehmänkaupat korvattaisiin avoimella, demokraattisella keskustelulla. Kukaan ei voi sanoa etukäteen, minkätasoisiksi maatalouden kulut muodostuisivat, mutta epäilemättä järjestelmien ylläpito ja kehittäminen estyy, jos niitä ei pystytä selkeästi ja loogisesti selittämään kansalaisillemme.

Vuotuista talousarviomenettelyä ollaan muuttamassa, ja viime vuonna testasimme parlamentin budjettivaliokunnan työhön kohdistuvia uusia vaatimuksia. Koska meillä tulevaisuudessa on vain yksi käsittely sopimukseen pääsemiseksi käytävien neuvottelujen jälkeen, meidän täytyy valmistautua entistä aikaisemmin ja paljon huolellisemmin. Se ei pohjimmiltaan ole ollenkaan huono ajatus. Mielestäni viime vuonna tehdyn uuden järjestyksen yleisen kokeilun tulokset olivat hyviä.

Lissabonin sopimus antaa parlamentille uusia budjettivaltuuksia ja uusia työtapoja, ja Catherine Guy-Quintin mietintö antaa seuraavalle parlamentille oivallisen perustan tätä työtä varten. Toivon ja uskon, että onnistumme saamaan Lissabonin sopimuksen hyväksyttyä ja siten turvaamaan EU:ssa tehtävän työn kehittymisen avoimemmaksi ja tehokkaammaksi.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies. Yhdistyneen kuningaskunnan poliitikot ovat 1970-luvulta lähtien vannoneet, että EU:ssa ei ole kyse poliittisesta ylivallassa tai itsemääräämisoikeuden menettämisestä, kuitenkin EU:n puheenjohtajat sanovat, että yhdistimme itsemääräämisoikeutemme ja että meillä on eurooppalainen imperiumi, joka säättää 75 prosenttia laeistamme.

Tämä sopimus poistaa itsemääräämismahdollisuutemme, kuitenkin BBC:n teettämän mielipidetutkimuksen mukaan 84 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisista ei halua luovuttaa pois enempää valtaa. Kuin sienet, brititkin on jätetty pimeään ja syötetty lannalla. Konservatiivit, koko PPE-ryhmä, tukivat ”kyllä”-kampanjaa Irlannissa, sitten lupasivat ovelasti sallia kansanäänestyksen – mutta vain, jos irlantilaiset äänestävät taas ”ei”. Brittien selän takana ja ilman valtuuksia, Westminsterin puolueet ovat myyneet maansa samaan aikaan kun mielipidekyselyn mukaan 55 prosenttia kansasta haluaa pois EU:sta. Koskaan ennen ei inhimillisessä politiikassa niin harva ole huijannut niin montaa.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat. Miljoonat eurooppalaiset, britit, italialaiset tai ranskalaiset eivät halua Eurooppaa, joka perustuu poliittisesti korrekteihin asenteisiin, välinpitämättömyyteen ja epäsosiaaliseen ajattelutapaan, kuten näimme Bolkesteinin esityksessä, tai joka perustuu totalitaariseen ja jakobiinimaiseen keskusjohtoisuuteen tai maallikkojen, vapaamuurareiden ja mukamarxilaisten näkemyksiin.

Uskon, että eurooppalaiset ovat erittäin kiinnostuneita todellisista sosiaalisista vapauksista, sellaisista, jotka tarjoavat perheille, yhteisöille ja yhteiskunnallisille elimille mahdollisuuden saada aikaan todellista edistystä, ja Euroopasta, joka perustuu toissijaisuusperiaatteen ja nimenomaan yhteiskunnallisiin elimiin ja syvälle juurtuneeseen kristilliseen ja roomalaiseen historianäkemykseen. Tällainen Eurooppa on täydellinen vastakohta Lissabonin sopimuksen mukaiselle Euroopalle, jota sellaiset vahvat voimat ja eturyhmät ovat tavoitelleet, jotka tehokkaasti toivovat tilanteen radikaalia keskittämistä.

Uskomme, että eurooppalaisten täytyy vihdoin äänestää ja heittää Lissabonin sopimus mereen.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Margot Wallström, hyvät parlamentin jäsenet. Mielestäni tämä keskustelu on erittäin tärkeä, koska olemme kuulleet tämän parlamentin eri tahoilta, että Euroopalle ollaan luovuttamassa toimivaltaa. Kansallisvaltioiden näkökulmasta tämä on totta, mutta tosiasia on, että kansallisvaltioille täytyy myös antaa mahdollisuus varmistaa, että samoja lakeja ja säännöksiä sovelletaan myös muissa 26 jäsenvaltiossa. Tämä Euroopan järkeistämishanke, johon on ryhdytty lainsäädäntötoimien samankaltaisuuden varmistamiseksi 27 jäsenvaltiossamme ja yhtenäisen sääntelykehysten luomiseksi, on merkittävä askel eteenpäin ja antaa, ei pelkästään ministereille, vaan myös parlamenttimme jäsenille lisää monia oikeuksia ja mahdollisuuksia Euroopan unionin kansalaisten etujen edistämiseen.

Vaikka usein ilmaisenkin tyytymättömyyteni täällä parlamentin riveissä, ja kun nyt katson taaksepäin ja näen, että vastustajien rivit ovat tyhjät, ja että enemmistö heistä ei osallistu tähän keskusteluun, haluan tehdä täysin selväksi, että totta kai mekin olemme kriittisiä toimielimiä kohtaan ja haluamme parannuksia. Juuri nämä parannukset ovat olleet kiihkeän keskustelun kohteena viimeisen kahdeksan vuoden aikana. Me yksinkertaisesti haluamme varmistaa, että toimielinten ja kansalaisten välisiä suhteita parannetaan. Emme voi tänään vain seistä tässä ja sanoa, että kahdeksan vuotta sitten alulle pantu uudistus täytyy pysäyttää, ja olla tarjoamatta minkäänlaisia vaihtoehtoja – tässä on tämän keskustelun todellinen skandaali.

Meidän täytyy kiireellisesti keskittyä siihen, mistä tässä sopimuksessa oikeasti on kysymys. Tämä sopimus antaa meille uusia tavoitteita. Olemme vihdoin saamassa edustuksellisen ja osallistavan demokratian siihen kuuluvine kansalaisaloitteineen. Saamme ympäristön suojeluun ja ilmastonmuutokseen liittyviä uusia valtuuksia. Turha kuvitella, että yksittäinen kansallisvaltio voisi ratkaista nämä ongelmat yksinään! Se ei vain ole mahdollista etenkään ilman ja veden osalta, kuten ei monen muunkaan alueen. Yhdessä meidän täytyy huolehtia myös vapaudesta, turvallisuudesta ja täystyöllisyydestä. Kriisien vuoksi on erityisen tärkeitä, että Euroopan unionille annetaan nämä valtuudet.

Kuitenkin myös uudet oikeusperustat ovat tärkeitä. Kriittisen energiatilanteen vuoksi tarvitsemme oikeusperustan energiapolitiikalle. Kun ajattelemme kansainvälisen kaupan ongelmia, näemme myös kauppapolitiikassa, kuinka kiireellisesti tarvitsemme hyvän ratkaisun Euroopan kansalaisille. Avaruuslennot ja tekijänoikeudet ovat vielä asia erikseen. Ja vastustajillemme voi eroamislausekekin (exit clause) olla aika tärkeä. Uskon, että uudet valvontavaltuudet ja menettelyt vahvistavat tätä parlamenttia. Mielestäni tätä keskustelua pitäisi käydä vielä paljon kiihkeämmin, koska monet meistä eivät vielä ole ymmärtäneet, mitä mahdollisuuksia tämä uusi Eurooppa tarjoaa.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hyvät kollegat. Parlamentin jäsenenä Tšekin tasavallasta olen nyt, kun keskustelemme Lissabonin sopimuksen vaikutuksista, iloinen, että Tšekin senaatti on hyväksynyt Lissabonin sopimuksen valtaenemmistöllä, 54 puolesta ja 20 vastaan. Siten Tšekin kansa on ilmaissut hyväksyvänsä Lissabonin sopimuksen. Sopimus on jo hyväksytty myös Tšekin tasavallan parlamentin edustajainhuoneessa. Samaan aikaan tasavallan presidentti kuitenkin kyseenalaistaa kansan tahdon, vaikka edustajainhuone ja senaatti ovat selvästi ilmaisseet mielipiteensä.

Václav Klaus, Tšekin tasavallan presidentti, on sanonut: ”Olen pettynyt, että jotkut senaattorit ovat taipuneet poliittiseen ja tiedostusvälineiden ennätykselliseen painostukseen sekä kotimaassa että ulkomailla. He ovat hylänneet aikaisemmat, julkisesti esitetyt näkemyksensä ja siten luopuneet poliittisesta ja henkilökohtaisesta rehellisyydestään – ja ovat hyväksyneet Lissabonin sopimuksen. He ovat kääntäneet selkänsä Tšekin tasavallan pitkän aikavälin eduille, jotka ovat toissijaisia verrattuna heidän omiin etuihinsa ja nykyisten poliitikkojen lyhyen aikavälin etuihin. Tämä on jälleen kerran ikävä todiste poliittisen eliittimme enemmistön epäonnistumisesta. Nyt aion odottaa ja katsoa, aikooko joukko senaattoreita – joista jotkut jo ovat ilmoittaneet niin tekevänsä – pyytää perustuslakituomioistuinta tarkastelemaan Lissabonin sopimusta uudelleen suhteessa perustuslakiimme. Jos näin tapahtuu, harkitsen omaa päätöstäni Lissabonin sopimuksen ratifioinnin suhteen vasta sen jälkeen, kun perustuslakituomioistuin on julkistanut kantansa.”

Olemme täällä keskustellaksemme Lissabonin sopimuksen vaikutuksista Euroopan unionin institutionaalisen tasapainon kehittymiseen. Ajattelen kuitenkin, että meidän pitäisi täällä keskustella – samoin pitäisi Tšekin edustajainhuoneen jäsenten ja senaattoreiden tehdä – myös institutionaalisesta tasapainosta Tšekin tasavallassa. Tšekin tasavalta on parlamentaarinen demokratia. Tästä huolimatta Tšekin tasavallalla on presidentti, joka ei kunnioita edustajainhuoneen jäsenten tahtoa eikä senaatin tahtoa, ja joka käyttäytyy kuin rajaton monarkki tai sen maan diktaattori, jota hän jatkuvasti arvostelee ja johon hän usein palaa. Kyseessä on entinen Neuvostoliitto. Olisi paljon sanottavaa euroskeptikoillemme demokratian tilasta Euroopassa, demokratian tilasta maassamme ja teidän suuresti ihailemanne presidentin käyttäytymisestä.

Kyösti Virrankoski, (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus uudistaa EU:n talousarviomenettelyn perusteellisesti. Monivuotinen rahoituskehys tulee pakolliseksi, menojen luokitus pakollisiin ja ei-pakollisiin menoihin poistuu ja budjettikäsittely lyhenee.

Kannatan viisivuotista rahoituskehystä, joka sovitetaan Euroopan parlamentin ja komission toimikauteen. Se tuo tehokkuutta työskentelyyn ja antaa toimielimille mahdollisuuden luoda oma toimintastrategiansa.

Budjetin laatimisesta tulee hankalaa. Herää jopa kysymys, kuka on voinut kehittää näin monimutkaisen järjestelmän. Tähän saakka on ollut selvää, mikä toimielin päättää lopulliset luvut talousarvioon. Nyt jokaisesta yksityiskohdasta on päästävä yksimielisyyteen, mikä voi vaatia erittäin intensiivisiä neuvotteluja sovittelukomiteassa.

Parlamentin kannalta uusi menettely vaatii käytettävissä olevien henkilöstövoimavarojen vahvistamista. Muuten se ei pysty täysimääräisesti käyttämään toimivaltuuksiaan budjetin laadinnassa yleensä ja EU:n hallinnossa erityisesti.

Lopuksi haluan kiittää esittelijöitä ja erityisesti Catherine Guy-Quintiä erinomaisista mietinnöistä ja laajemminkin hyvästä yhteistyöstä vuosien varrella.

Elmar Brok, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää mahdollisuudesta muutaman huomautuksen esittämiseen aikaisemmin kuin odotin.

Tässä keskustelussa on tullut ilmi suuri määrä vakaumusta kaikkien poliittisten ryhmien ja kansojen taholta. Keskustelu on myös osoittanut vahvan sitoutumisemme Euroopan viemiseksi eteenpäin. Kun kuuntelen joitakin anglosaksisten maiden erittäin kriittisiä puhujia, muistuu mieleeni, että juuri näistä maista tuli viime kuukausien aikana useita avunhuutoja rahoituskriisin voittamiseksi yhdessä. Olen varma, että nämä herrat myös vielä joskus ymmärtävät edustavansa Winston Churchillin 60-vuotiseen perintöön perustuvia mielipiteitä.

Olemme nyt siirtymässä varsin ratkaisevaan vaiheeseen. Meidän ei pitäisi sortua voitonriemuun niiden päätösten jälkeen, joissa saavutimme laajan yksimielisyyden Euroopan parlamentissa ja joita pidimme Prahassa niin vakuuttavina. Sillä meillä on tärkeänä tehtävänä antaa Irlannin kansalle – kaikella vaatimattomuudella – mahdollisuus tehdä päätöksensä riippumattomina ja vapaina – päätös, joka Irlannin täytyy tehdä täysin vapaana ja riippumattomana ja kantamatta vastuuta koko maanosasta. Uskon, että meidän täytyy myös olla vaikuttamassa siihen, että se on mahdollista. Toivon, että Eurooppa-neuvosto luo

kesäkuun lopussa edellytykset tämän lopullisen vaiheen hoitamiseen, ja että irlantilaisille luodaan sellaiset olosuhteet, joita he tarvitsevat käydessään vielä kerran tämän kysymyksen kimppeihin.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen, että tilaisuus tähän keskusteluun järjestyi. Hetken aikaa näytti siltä, että näin ei ehkä tapahdu. Olen iloinen, että näin kävi ja se on kollegojeni sinnikkyuden ansiota. On täysin sopivaa, että tämä parlamentti puhuu vastuunalaisesti ja järkevästi siirtymisestä Lissabonin sopimuksen mahdolliseen ratifiointiin – vihdoinkin. Olisimme hölmöjä, jos emme tekisi niin. Aion työskennellä ankarasti tämän vuoden jälkipuoliskolla varmistaakseni ”kyllä”-äänen – riippumatta siitä, tulenko valituksi tähän parlamenttiin vai en. Olen pahoillani, että osa ystävistäni ei tulevaisuudessa enää ole täällä ja heitä tulee ikävä.

Mutta tänä iltana haluan erityisesti onnitella Tšekin tasavaltaa ”kyllä”-äänestä, sillä tšekkiläiset ovat tänään äänestäneet tulevaisuuden puolesta. Mielestäni on erittäin tärkeää, että saamme tämän viestin perille: Euroopan yhdistymisessä ja yhdistyneen Euroopan rakentamisessa on kyse Euroopan kansojen tulevaisuudesta.

Missään muualla maailmassa Euroopan ulkopuolella ei ole 27 itsenäistä jäsenvaltiota jakamassa yli rajojen toimivaa päätöksentekoa kansalaistensa yhteisten etujen mukaisesti. Missään muualla eivät riippumattomat valtiot alista yhteisiä päätöksiään suorilla vaaleilla valitun monikansallisen parlamentin hyväksyttäviksi ja tarkistettaviksi. Tämä meidän unionimme on ainutlaatuinen. Se on ainutlaatuinen demokraattinen kokeilu. Se ei ole virheetön. Se tarvitsee uudistumista, ja totisesti Lissabonin sopimuksen uudistukset ovat niitä uudistuksia, joista tällä hetkellä pystymme olemaan samaa mieltä. Ei ole epäilystäkään, että tulevat parlamentit – ja jopa tulevat neuvostot – löytävät lisää uudistuskohteita ja sopivat niistä.

Mutta Eurooppa tarvitsee myös uuden suunnan. Sen täytyy vahvistaa sitoutumistaan kansojemme sosiaaliseen hyvinvointiin ja palauttaa tasapaino markkinoiden vapauttamista koskevaan lähes pakkomielteeseen, joka meillä on ollut vallalla viime vuosikymmenen aikana. On pidettävä mielessä, että tämän unionin sosiaalista ja taloudellista suuntautumista ohjaavat äänestäjien tekemät valinnat: yleisissä vaaleissa, Euroopan parlamentin vaaleissa ja yhteisesti valitsemisamme ja asettamisamme komissioissa. Euroopan unioni on paikka, jossa sovimme riitamme, joita nuoret miehet aikaisemmin selvittivät tappamalla toisiaan taistelukentillä. Minulle on suuri kunnia olla osa tätä parlamenttia, jossa olemme korvanneet aseiden voiman sanan säilällä.

Emme voi antaa euroskeptikkojen kääntää kelloa taaksepäin. Se, että yhden alle yhtä prosenttia unionin asukkaista edustavan jäsenvaltion päätös voisi pysäyttää unionin uudistumisen, on osoitus rakennelmamme hauraudesta. Mutta se on myös osoitus unionin vahvuudesta, siitä, että pystymme selviytymään ja sallimaan Euroopan kansojen tekemän näitä päätöksiä itsenäisesti. Mielestäni meidän täytyy yrittää ja pitää yhdessä kansalaistemme kanssa yllä unelmaa Euroopasta. Meidän täytyy varoa, etteivät ne vihaiset vanhat miehet vedä meitä katujojaan, jotka nousevat sieltä kaukana oikealla olevista takapenkeistä ja kiljuvat meille ja kertovat, kuinka epädemokraattisia me olemme, vaikka tosiasiasahan Euroopan kansalaiset ovat valinneet tämän parlamentin tekemään päätöksiä eurooppalaisten ihmisten puolesta.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies. Tämä on todellakin aika juhlallinen päivä: Lissabonin paketti – kuten sitä kutsutaan – on vihdoinkin tulossa parlamentin käsiteltäväksi; Tšekin senaatti on antanut toivoa; monet käyttävät puheenvuoroja viimeistä kertaa, tunnelma on käsin kosketeltava; olemme saattamassa tätä vaalikautta päätökseen ja useat meistä ovat monenlaisten tunteiden vallassa. Todella historiallinen ilmiöpiiri vallitsee tässä myöhäisillan parlamentin istunnossa.

Parlamentin janusmaisena jäsenenä – puoliksi perustuslaillisena, puoliksi budjettiin liittyvien asioiden parissa toimivana – haluaisin tänään puhua vähän tarkemmin Catherine Guy-Quintin uutta talousarviojärjestelmää koskevasta mietinnöstä ja siitä vaikutuksesta, joka Lissabonin sopimuksella on tähän uuteen järjestelmään. Kuten jo on sanottukin, se on ennen kaikkea demokraattisempi järjestelmä. Vastedes kaikenlainen rahankäyttö – koko talousarvio – hyväksytään neuvoston ja parlamentin välisellä yhteispäätösmenettelyllä.

Se on myös, ja tämä on vielä tärkeämpää, poliittisempi talousarvio, koska meillä on – kuten Catherine Guy-Quintin sitä kutsuu – toimielinten välinen strateginen ohjelma, toisin sanoen kaikki Euroopan unionin elimet ovat yhtä mieltä talousarvion synnyttämisestä. Tässä järjestelmässä on kuitenkin vielä epävarmuustekijöitä.

Onko parlamentti esimerkiksi todellisuudessa kykenevä toimimaan – ainakin teoriassa – entistä vastuullisemmassa asemassaan? Nauttiiko se tästä uudesta voimastaan, kun otetaan huomioon, että myös ongelmia on olemassa? Meillä on vähemmän aikaa, on vain yksi käsittely. Siksi on parlamentin asia – ja tämä on haaste jo itsessään – tarrtua tähän tilaisuuteen ja toimia asemansa mukaisesti. Ajoittuuko viisivuotinen

talousarviokausi samaan aikaan kuin parlamentin viisivuotinen vaalikausi vai painottuuko se vaalikauden aikaan? Emme voi tietää. Tämänkin kysymyksen eteen meidän on tehtävä töitä.

Meillä on ollut myös menetettyjä mahdollisuuksia. Menetimme mahdollisuuden hankkia itsellemme lisää omia resursseja, menetimme mahdollisuuden – voinko saada kymmenen lisäsekuntia, kun kerran olemme muodollisessa myöhäisillan istunnossa – toteuttaa uutta talousarviofilosofiaa.

Lopuksi haluaisin painottaa, että kohtaamme haasteita: muutoksen aiheuttaman haasteen – ei ole helppoa mennä suoraan uuteen järjestelmään – ja joustavuuden haasteen – tarvitsemme lisää joustavuutta pystyäksemme kohtaamaan kriisit.

Lopetan toivomalla, että kaikkea tätä vietäisiin eteenpäin Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanon myötä.

Puhemies. – (FR) Kun itsekin olen janusmainen jäsen samassa valiokunnassa kuin tekin, Costas Botopoulos, minulla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin antaa teille ne neljäkymmentä sekuntia.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Uskon että kaikki me, jotka osallistumme tähän myöhäisillan istuntoon, muistamme tämän kokouksen vielä pitkään, ja meillä on jotain kerrottavaa lapsillemme ja lastenlapsillemme. Tänäkin iltana voimme kaikki tuntea rahoituskriisin aiheuttaman myrskyn kolhivan Euroopan laivaa. On selvää, että tämän laivan kone, sopimusmekanismi, on liian heikko ja se täytyy uusia välittömästi.

Lissabonin sopimus on se vahvempi kone, jota tarvitsemme kriisien kohtaamiseksi. Siksi hyväksyn mietinnöistä käydyt keskustelut ja olen samaa mieltä niiden kollegojeni kanssa, jotka korostavat, ettei ole kovin demokraattista, jos yksi kansanäänestys voi romuttaa Euroopan koko laivan, jos yksi valtion päämies voi kuvitella olevansa ainoa, joka marssii oikeassa tahdissa, ja että muiden 26 valtion mielipiteellä ei ole mitään väliä. Uskon, että irlantilaiset äänestäjät vetävät omat johtopäätöksensä Euroopan ja koko maailman tapahtumista.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies. Minulle jäi tänä iltana viimeinen Euroopan kansanpuolueen ja Euroopan demokraattien puhujalistan puheenvuoro, ja koska olen parlamentin irlantilainen jäsen, siihen on luullakseni hyvä syykin.

Haluaisin ihan ensiksi kiittää kaikkia viiden mietinnön esittelijöitä. Olen tyytyväinen, että meillä on mahdollisuus keskustella niistä ja olen, kuten muutkin irlantilaiset kollegat, pyytänyt poliittisen ryhmäni kautta, että päätyisimme täällä tänään olevaan tilanteeseen, jossa voimme keskustella viidestä kaikkein tärkeimmästä mietinnöstä.

Saanko aluksi tehdä täysin selväksi, että seuraavassa lauseessani on kaiken sen perusta, mitä sanon tässä keskustelussa tänään. Ei olisi sopivaa, eikä aikomukseni ole ennakoida millään tavoin tai pitää itsestäänselvänä irlantilaisten äänestäjien päätöstä tulevassa, toisessa Lissabonin sopimusta koskevassa kansanäänestyksessä, josta An Taoiseach (pääministerimme) Brian Cowan TD ilmoitti vasta aikaisemmin tällä viikolla.

Viime joulukuun Eurooppa-neuvoston päätelmät sisältävät toimenpidepaketin, joka sai alkunsa viime kesäkuun kansanäänestyksestämme tehdystä tutkimuksesta: toimenpiteillä on tarkoitus vastata irlantilaisiin ”ei”-äänestäjiin liittyviin huoliin, kuten An Taoiseach asian esitti Eurooppa-neuvoston kokoukselle viime joulukuussa. Samalla hän esitti etenemissuunnitelman Lissabonin sopimuksen voimaan tuleminen mahdollistamiseksi vuoden 2009 loppuun mennessä.

Tämä paketti sisältää yksi komission jäsen jäsenvaltiota kohti -periaatteen säilyttämisen, sen vahvistamisen, että unioni pitää tärkeänä työntekijöiden oikeuksia ja muita sosiaalikysymyksiä, ja joukon oikeudellisia takeita, kuten verotuksen puolueettomuus ja Irlannin perustuslaissa olevaa oikeutta elämään, koulutukseen ja perheeseen koskevia säännöksiä.

Keväällä Eurooppa-neuvosto ja An Taoiseach kertoi kumppaneille, että joulukuussa sovitun aikataulun mukaisesti yksityiskohtainen työ on parhaillaan meneillään näiden sitoumusten tehostamiseksi, ja sen pitäisi olla valmis vuoden 2009 puoliväliin mennessä.

Jos hallituksemme on tulokseen täysin tyytyväinen, An Taoiseach on lupautunut pyrkimään sopimuksen ratifiointiin nykyisen komission vaalikauden loppuun mennessä, joka ymmärtääkseni näillä näkymin päättyy lokakuun lopussa. Toivon vilpittömästi, että lupaus kansanäänestyksen pitämisestä aikaisin syksyllä tarkoittaa viimeistäänkin lokakuun alkua.

Kun otetaan huomioon Lissabonin sopimuksessa visioidut Euroopan parlamentin kasvavat valtuudet, on ymmärrettävää, että parlamentin jäsenten pitäisi pohtia sopimuksen institutionaalisia ja menettelyyn liittyviä vaikutuksia, ja siten tämäniltaista viittä mietintöä koskevaa keskustelua.

Näiden kysymysten käsittely Euroopan parlamentissa tänä iltana tapahtuu ajankohtana, jolloin minun käsikirjoituksessani tälle illalle luki, että neljän jäsenvaltion – Irlannin, Tšekin tasavallan, Saksan ja Puolan – olisi vielä saatettava ratifiointiprosessinsa loppuun. Teknisesti se on totta, mutta onnitteluni tänä iltana Tšekin tasavallalle, erityisesti Tšekin senaatille siitä, että heidän parlamenttinsa täysi hyväksyntä antaa, toivottavasti, presidentille mahdollisuuden sopimuksen ratifiointiin Tšekin kansan puolesta. Luotan siihen, että hän hyväksyy parlamenttinsa tahdon. Olen ymmärtänyt, että sopimus on alistettu juridiseen tarkasteluun. Toivon, että kyseessä on vain tekninen viivästys.

Jotta Lissabonin sopimus voi tulla voimaan, täytyy kaikkien jäsenvaltioiden tietysti ratifioida se, ja on oikein sanoa, että 26 eurooppalaista parlamenttia – 26 jäsenvaltion parlamenttia – on sanonut ”kyllä”, ja toistaiseksi irlantilaiset ovat ainoita, joiden vielä täytyy tehdä niin.

Hyväksyn täysin, että parlamentti haluaisi tutkia näissä papereissa esiin tulleita kysymyksiä ja näitä mietintöjä mahdollisimman täysipainoisesti mitenkään puuttumatta keskeneräiseen ratifiointimenettelyyn tai estämättä sitä.

Voinen sanoa, että vastustan takapenkkiäistämme, harvojen euroskeptisten fossiilien opportunistista marinaa, ja heidän sanomisensa pitäisi jättää omaan arvoonsa. Viestini heille on selkeä: älkää sekaantuko irlantilaisten itsenäiseen päätöksentekoon, koska kenenkään ei pidä kertoa irlantilaisille, miten toimia.

Saanko kiittää teitä nyt, kun tämä on viimeinen puheenvuoroni parlamentissa, ja kaikkia parlamentin puhemiehiä, komissiota, Tšekin puheenjohtajuutta ja kaikkia kollegoja erittäin antoisista kymmenestä vuodesta, jotka minulla on ollut Euroopan parlamentin jäsenenä. Odotan innokkaasti irlantilaisten äänestävän ”kyllä” lokakuun toisessa kansanäänestyksessä.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, on mukavaa olla ensimmäinen kenen tahansa listalla näinä päivinä. Nyt kun Avril on lopettanut puheenvuoronsa, haluaisin toivottaa hänelle kaikkea hyvää hänen jättäessään Euroopan parlamentin. Ollakseni oikeudenmukainen häntä kohtaan, on sanottava, että hän todella antoi fossiileille kunnon läksytyksen sen jälkeen, kun Lissabonin sopimuksesta oli äänestetty Irlannissa, ja hänet muistetaan upeasta ilmaisutavastaan. Toivotan teille julkisesti kaikkea hyvää, Avril, ja toivon, että olette mukana ”kyllä”-kampanjassa Lissabonin sopimuksen puolesta, vaikka ette enää olekaan parlamentin jäsen.

Keskustelu on ollut erittäin mielenkiintoinen. Ruumiini ja aivoni halusivat mennä kotiin nukkumaan, mutta tämä on ollut liian hyvää menetettäväksi ja liian tärkeää – koska olen irlantilainen – jotta olisin voinut olla poissa. Sallikaa minun sanoa tämä – ja nyt puhun äänestäjille: olette päättäjän paikalla. Te voitte valita. Voitte äänestää muuttaman vihaisen vanhan miehen – ja tarkoitan sekä miehiä että naisia, mutta pääasiassa miehiä – tämän parlamentin ja tämän Euroopan unionin ääripäiden, oikealta ja vasemmalta olevien edustajien näkemyksen puolesta, ja saatte aikaan paljon melua ja paljon mahdollisuuksia päästä värivalokuviin ja otsikoihin, mutta töitä ei tässä parlamentissa saada tehdyksi. Tai voitte äänestää sekä Euroopan parlamentin vaaleissa että Lissabonin sopimusta koskevassa äänestyksessä myönteisten ihmisten puolesta, jotka tekevät paljon töitä, jotka eivät pääse otsikoihin, mutta jotka ovat täällä hyvää tarkoitusta varten.

Uskon, että irlantilaiset tietävät tilanteen muuttuneen. Heitä huijattiin viime keskustelussa. Meillä on ollut parempia keskusteluja ”ei”-äänien jälkeen, ja kehotan heitä äänestämään ”kyllä” tulevaisuutensa puolesta, lasteni tulevaisuuden puolesta ja Euroopan unionin tulevaisuuden puolesta.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pysymme täällä tänä iltana – oikeastaanhan on jo yö – keskustellaksemme Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanosta. Valmistelujen tekeminen sopimuksen voimaan saattamiseksi ja se tosiasia, että näin tehdään riittävän ajoissa, on osoitus vastuullisuudesta. Huolellinen valmistautuminen Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoa varten on yhtä tärkeää kuin siitä ilmenevä luottamus siihen, että Euroopan unioni toimii hyvin, ja tämä mahdollistaa unionille niiden tehtävien tehokkaamman hoitamisen, jotka Euroopan unionin kansalaiset odottavat valittujen edustajiensa hoitavan.

Ehkä askeleet, joita ollaan ottamassa, eivät ole tarpeeksi isoja. Jotkut kansalaiset ajattelevat, että perusoikeuskirja on liian retorinen, mutta Lissabonin sopimus on siitä huolimatta vakava askel eteenpäin. Se on vastaus Euroopan unionin muuttuneisiin tarpeisiin. Antamalla tukensa Lissabonin sopimukselle, 26 jäsenvaltion kansan valitsevat parlamentit ovat tehneet niin.

Tämänpäiväiset mietinnöt ovat osoituksena siitä, että Euroopan unioni on luovasti luottavainen, kun se on käytännöllisesti ryhtynyt suunnittelemaan siirtymävaihetta. Emme pysty luomaan mitään uutta pessimismillä emmekä viivytystaktikoilla. Kiitän esittelijöitä heidän rohkeudestaan ja heidän kyvystään saada aikaan tarvittavat asiakirjat.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Hyvät parlamentin jäsenet, emme voi sanoa, että Lissabonin sopimus on parasta, mitä kukin 27 EU:n jäsenvaltiota voisi toivoa, mutta se on parasta, mistä EU:n 27 jäsenvaltiota pystyi sopimaan. Tähän asti kaikki sopimukset ovat olleet 15 valtion muodostaman EU:n sopimuksia ja haluaisin siksi korostaa Lissabonin sopimuksen poliittista viestiä, joka asettaa 27 valtion muodostaman EU:n uudelle lähtöviivalle, niin että tulevaisuudessa vihdoinkin lopetamme EU:n jakamisen vanhoihin ja uusiin jäsenvaltioihin.

Euroopan parlamentti on näyttänyt, että se on kykenevä tekemään operatiivisia päätöksiä ja sen tähden on oikein, että Lissabonin sopimus antaa lisää valtaa parlamentille, toisin sanoen vaaleilla valituille Euroopan kansalaisten edustajille. Jos Lissabonin sopimus tulee voimaan kaikissa EU:n jäsenvaltioissa, se saa aikaan muutoksia, muun muassa nykyisen järjestelmän mukainen neuvoston kiertävä puheenjohtajuus päättyy. Vielä paljon tärkeämpi asia on, että EU saa yhteisen energiapolitiikan, mikä osoittautui välttämättömäksi erityisesti kaasukriisin aikana.

Olen tyytyväinen Tšekin senaatin tämänpäiväiseen päätökseen hyväksyä Lissabonin sopimus. Se on erittäin tärkeä viesti Tšekin parlamentilta EU:lle Tšekin puheenjohtajuuden aikana.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies. Kuluneiden kuudentoista kuukauden aikana olen puhunut 77 kertaa tässä istuntosalissa ja olen lopettanut jokaisen puheenvuoroni kehotukseen Lissabonin sopimuksen puolesta kerrottavaksi ihmisille: *Pactio Olisipio censenda est!*

Olen tehnyt niin kunnianosoituksena Cato vanhemmalle, joka tunnetusti lopetti jokaisen puheensa kehotukseen Karthagon hävittämiseksi. Joskus on täytynyt nähdä vähän vaivaa loppulauseen sovittamiseksi muuhun aiheeseen, tänä iltana näin ei ole.

On ollut poikkeuksellisen mielenkiintoista kuunnella joitakin puheenvuoroja. Ei kaikkia. Tässä istuntosalissa on ollut rehellisiä ja demokraattisia Eurooppa-myönteisiä puheenvuoroja, mutta jotkut puheista ovat olleet täynnä sellaista ylenkatsetta, sellaista ylimielisyyttä, sellaista yleisen mielipiteen halveksuntaa, että nyt kun EU:ssa ja jäsenvaltioissa on ruvettu ymmärtämään YouTuben poliittista arvoa, niin parasta, mitä voitte tehdä, on julkaista tämä keskustelu kokonaisuudessaan YouTubeissa puolueen vaalilähetystenä kaikenlaisia ”ei”-kampanjoita varten.

Minulle tulivat mieleen Bertolt Brechtin pelottavat sanat: ”eikö siinä tapauksessa olisi helpompaa erottaa ihmiset ja valita heidän tilalleen toiset”? Ja kaikki puhujat toistelevat, että parlamentit ovat ratifioineet. Siten he vain mainostavat sitä jokaisessa jäsenvaltiossa olevaa poliittisen luokan ja ihmisten välistä kuilua.

Cato vanhempaa pilkattiin ja hänet vaiennettiin, ja muilla senaattoreilla oli tapana matkia hänen ääntään. Tiedätekö mitä? Lopulta he kuitenkin tekivät niin kuin hän sanoi.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies. Edellinen puhuja osoitti juuri, miten vaikeata demokratian kehittäminen Euroopassa on. Tiedämme, että Irlannissa puolet väestöstä ei äänestänyt asioiden monimutkaisuuden vuoksi ja sen vuoksi, että eivät kaikki halua olla perustuslaillisia. Äänestäneistä puolet äänesti Lissabonin sopimusta vastaan, koska ei ollut lukenut sitä. Miten pystymme kehittämään mitään uudistuksia Euroopassa, jos emme saa vastuussa olevia todella toimimaan vastuunsa mukaisesti.

Komission jäsen Margot Wallström ja hänen ryhmänsä kantavat erityistä vastuuta, johon kuuluu tiedon tarjoaminen niille eurooppalaisille, jotka ovat siitä kiinnostuneita, ja kaiken tiedon saattaminen heidän ulottuvilleen, niin että ongelmista pystytään keskustelemaan asiantuntevasti. Meidän täytyy pyrkiä paljon pontevammin vuoropuheluun eurooppalaisten ihmisten kanssa, tarjota heille tietoa ja kertoa kuinka tärkeä tämä uudistus on Euroopan kehitykselle. Tällä lähestymistavalla saamme tuloksia.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies. Olen utelias kuultuani väitteen, että kansallisen parlamentin ratifiointi ei jostain syystä ole legitiimi. Otan esimerkiksi oman maani, joka ei ole milloinkaan, ei koskaan koko historiansa aikana ratifioinut kansainvälistä sopimusta käyttämällä kansanäänestystä.

Siinä tapauksessa, että kansallisten parlamenttien ratifioimat sopimukset ovat laittomia, NATO-sopimus, YK:n sopimus, WTO-sopimus, jokainen sitoumus, johon Yhdistynyt kuningaskunta on milloinkaan mennyt mukaan solmimalla kansainvälisen sopimuksen, on yhtä lailla laitton. En siis ymmärrä tätä väitettä, että kansallinen parlamentaarinen ratifiointi on jollakin tavalla epädemokraattinen.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa kommission jäsen. Puolassa todennäköisesti vain 13 prosenttia äänestäjistä äänestää Euroopan parlamentin vaaleissa. Tämä on luultavasti alhaisin prosentti koko Euroopan unionissa. Miksihän? Katsokaa ympärillenne tässä salissa. Täällä, tässä tärkeässä keskustelussa, ei ole läsnä kahden Puolan suurimman poliittisen puolueen edustajia. Juuri tämä on noiden puolueiden asenne vaaleihin ja EU-asioihin – täydellinen osallistumisen puute.

Eurooppaa koskevaa, vakavamielistä keskustelua, ei Puolassa ole olemassa. Kuinka sitä voisi ollakaan, kun, ja korostan tätä vielä kerran, tätä keskustelua seuraamassa ei ole yhtään hallitsevan puolueen tai oppositiipuolueen edustajaa. Voisi jopa saada sellaisen käsityksen, että puolalaisten poliitikkojen karkijoukko ei ole kiinnostunut Euroopan asioista. Niin ajattelevat äänestäjät ja niin ajattelevat monet nuoret ihmiset Puolassa, sellaiset, joiden kanssa olen keskustellut ja jotka ovat kiinnostuneita esimerkiksi Lissabonin sopimuksesta. Minkäänlaista vastakaikua ei poliitikoilta kuulu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Anteeksi! Minun täytyy protestoida! Minä olen suurimman oppositiipuolueen, Laki ja oikeudenmukaisuus -puolueen, jäsen. Väite, että täällä ei ole yhtään sen puolueen edustajaa, ei siis pidä paikkaansa.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, paljon kiitoksia tästä puheenvuorosta. Tämä on mielestäni ollut mielenkiintoinen keskustelu, riippumatta siitä, millaista kantaa Euroopan unionista tai Lissabonin sopimuksesta on edustettu.

On ollut paljon viittauksia vanhoihin miehiin ja vanhoihin fossiileihin, mutta sallikaa minun puhua siitä omasta näkökulmastani. Minä näen poliitikkojen vanhemman sukupolven täällä juuttuneen 1950-luvun ajattelutapaan, juuttuneen varsin vahvasti 1950-luvun tapaan ratkaista maailmassa vastaan tulevia ongelmia ja haasteita. Jos katsotte ympärillenne salissa, näette paljon vanhempia ihmisiä, jotka kaikki puhuvat Lissabonin sopimuksen puolesta ja tuomitsevat ne Irlannin ja muiden maiden kansalaiset, jotka äänestivät "ei" alkuperäiselle perustuslaille ja "ei" Lissabonin sopimukselle. Näemme jopa vanhoja satureiden keskustelevan nyt aseiden laskemisesta ja puhuvan rauhan puolesta.

Niin, 1950-luvulla oli sodan jälkeiset ratkaisut aiemmin tapahtuneeseen, mutta meidän täytyy muuttua mailman mukana. Kun puhutte demokraattisesta vastuullisuudesta, älkäämme unohtako yhtä asiaa. Kun aloitimme perustuslain työstämisen, säännöt olivat sellaiset, että jokaisen maan piti ratifioida se tai se kaatuisi. Kun aloitimme Lissabonin sopimuksen työstämisen, säännöt olivat samat: jokaisen maan piti ratifioida se tai se kaatuisi. Älkäämme siis hätäillä Lissabonin sopimuksen suhteen, ennen kuin kaikki maat ovat ratifioineet sen. Jos todella haluatte kunnollisen demokraattisen keskustelun, antakaa Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten valita. Kannattavatko he Richard Corbettin ehdottamaa näkemystä liittovaltiosta, Euroopan Yhdysvalloista, vai näkemystä väljemmästä, vapaan kaupan Euroopasta, jota minun puolueeni kannattaa?

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää arvoisia parlamentin jäseniä tästä mielenkiintoisesta keskustelusta, joka on monien kysymysten osalta ollut osittain yhteisymmärrykseen perustuvaa, osittain hyvin tunnettujen, Lissabonin sopimuksen puolesta ja vastaan olevien näkökulmien toistoa, ja osittain erittäin mielenkiintoista keskustelua siitä, mistä demokratia muodostuu. Tämä on ensimmäinen kerta kun kuulin totalitaarisista järjestelmistä, jotka sallivat kansanäänestyksen toisensa jälkeen monissa jäsenvaltioissa, ja miksi jotkut kansanäänestysten tulokset on unohdettu tai niitä ei oteta huomioon – useimmiten ne ovat sellaisia, joiden lopputulos oli "kyllä".

Keskustelua on käyty myös legitimiyydestä. Mielestäni on edelleenkin outoa – ja tämän olen sanonut ennenkin – että sellaisessa parlamentissa kuin tämä kuulee sanottavan, että kansallisen parlamentin päätös on epädemokraattinen tai sitä ei oteta huomioon tai se ei ole pätevä. Komissio on aina edustanut sellaista kantaa, että mikä tahansa järjestelmä sitten valitaankin – kansanäänestys tai kansallisen parlamentin päätös – se on demokraattisesti legitiimi. En näe, että mikään muu näkemys voisi olla mahdollinen.

Kuka tahansa Euroopan kansalainen, joka kuuntelisi tätä keskustelua, toivoisi meidän palaavan käsittelemään näitä mietintöjä, mikä itse asiassa kuvastaa vakavaa huolta tavastamme tehdä päätöksiä, huolta säännöstöstämme, huolta siitä, miten vahvistaa tämän Euroopan unionin demokraattista toimintaa ja siitä, kuinka käyttää rahavaroja oikealla tavalla resurssien ohjaamiseksi poliittisille painopistealueillemme. Kaikkia näitä asioita on käsitelty näissä tärkeissä mietinnöissä.

Tässä on kysymys myös siitä, kuinka tehdä päätöksiä tehokkaalla ja toivottavasti nopeammalla tavalla. Nils Lundgrenin puheenvuorot löivät minut täysin ällikällä. Ajattelemmeko todella, että tarkoituksena on tehdä asioita hitaammin ja hidastaa päätöksentekoa tällaisena aikana, kun olemme keskellä talouskriisiä? Ihmiset odottavat meidän ryhtyvän toimiin työpaikkojen ja kasvun turvaamiseksi, käsittelevän ilmastonmuutosta

ja energiakriisiä ja selvittävän ongelmia, joita maahanmuutto tuo tullessaan, ja turvallisuutta – kaikkia näitä asioita. Siinä on perusta, myös näiden mietintöjen perusta. Sen tähden me olemme täällä ja sitä kautta myös saamme demokraattisen legitimitetin – jos me näytämme, että pystymme toimimaan ja että pystymme toimimaan nopeasti. En liioin usko, että mikään ylimielinen puheenvuoro, jossa meille luennoidaan niitä näitä, auttaa meitä eteenpäin. Tässä on todella kysymys näiden ongelmien selvittämisestä, jotka eivät tänä päivänä ole kansallisia. Ne ovat eurooppalaisia ja kansainvälisiä, ja meillä täytyy olla nykyaikainen säännöstö.

Meillä täytyy olla demokraattisempi unioni, joka sallii kansalaisten tehdä aloitteita. Emme koskaan kuule mitään siitä niiltä, jotka ovat sopimusta vastaan. Emme koskaan kuule heidän mainitsevan mitään Lissabonin sopimuksen sisältämistä demokraattisista vahvuuksista – sellainen selvästi puuttuu. Nämä mietinnöt antavat meille hyvät perustiedot ja hyvän foorumin uudistaa työtapamme. Komissiossa olemme tietenkin halukkaita seuraamaan tilannetta ja tekemään töitä kaikkien yksityiskohtien parissa sen varmistamiseksi, että saamme tämän toteutettua nopeasti.

Vielä yksi Irlantia koskeva huomautus. Tämän Tšekin senaatin ”kyllä”-äänien jälkeen kaikkien katseet kohdistuvat taas Irlantiin ja vuoden loppuun mennessä mahdollisesti tapahtuvaan ratifiointiin. Kysymys oikeudellisista takuista on tässä tietysti keskeinen, ja sekä sisältö että ajoitus ovat erittäin tärkeitä. Komissiossa olemme luottavaisia, että Euroopan unionin neuvosto pystyy ratkaisemaan tämän kysymyksen, ja tiedän myös, että parhaillaan tehdään huolellisia valmisteluja, ja myös me komissiossa osallistumme, jos siihen annetaan mahdollisuus.

Paljon kiitoksia ja kiitokset myös siitä, että tämä on osittain ollut sosiaalinen tapahtuma, jossa ihmiset kiittelevät toisiaan hyvästä yhteistyöstä ja toivottavat lähtijöille paljon onnea. Luulen, että kaikki tapaamme vaalikampanjassa tavalla tai toisella.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (FR) Arvoisa komission jäsen, puhun parlamentin puolesta tässä viimeisessä iltatunnossa. Uskokaa minua, kun sanon, että olemme olleet tietoisia mietintöjemme erinomaisuudesta kautta koko tämän vaalikauden. Kiitos vielä kerran.

Jo Leinen, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja, kiitän Avril Doylea hänen irlantilaisesta näkökulmasta pitämästään puheenvuorosta, jota täysin tuen. Irlantilaisten täytyy päättää itsenäisesti ja ilman ulkoisia paineita, todennäköisesti lokakuussa, poistavatko kesäkuun huippukokouksessa neuvoteltavat takuut heidän epäilyksensä, heidän Lissabonin sopimukseen liittyvät pääasialliset huolensa, ja voivatko he näissä olosuhteissa seurata muita 26:ta maata ja ottaa askeleen kohti Euroopan unionin uudistamista yhdessä niiden kanssa.

Toivon, että Irlannissa muodostuvan mielipiteen riippumattomuutta kunnioitetaan myös naapurissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Ensimmäisen kansanäänestyksen aikana monet ”ei”-äänien puolestapuhujat Yhdistyneestä kuningaskunnasta matkustelivat ympäri Irlantia, mutta ennen kaikkea Eurooppa-kammoiset brittiläiset iltapäivälehdet saivat irlantilaiset huolestumaan. Kaikkien on tunnustettava, että Irlannin kansalaisten riippumattomuutta oman mielipiteensä muodostamisessa toista kansanäänestystä varten on kunnioitettava.

Se oli merkittävä ja tärkeä keskustelu. Tähän päivään mennessä parlamentit 26 maassa ovat sanoneet ”kyllä”. Yli 7 800 kansan edustajaa on pitänyt Lissabonin sopimusta hyvänä ja on ollut sitä mieltä, että se edustaa kehitystä. Kolmesataaviisikymmentä kansan edustajaa 26 maassa on sanonut ”ei”. He kaikki eivät voi olla hölmöjä ja höppänoita. Tarkoitin, että sopimus ei voi olla niin huono, kuin sen toistuvasti väitetään olevan. Sitä on syytetty stereotyyppioista, välillä täällä parlamenttissakin. Kuka ikinä väittää, että tästä tulee sotilaallinen unioni, ymmärtää väärin Euroopan unionin ensisijaisen tavoitteen, joka on rauhan palveleminen tällä mantereella ja koko maailmassa. Sitä paitsi, jokainen, joka sanoo, että on luotu uusliberalistinen talousjärjestelmä, ei ole lukenut sopimusta. Se on kaikkien aikojen sosiaalisin eurooppalainen sopimus.

Arvoisa varapuheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, kiitos. Toivon, että uusi parlamentti toimii mietinnöissä esitetyn mukaisesti, mikä tarkoittaa sopimuksen soveltamista ja sen voimaan saattamista. Paljon kiitoksia.

Jean-Luc Dehaene, esittelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, mielestäni meillä on todellakin ollut hyvä keskustelu tänä iltana. Se osoittaa, että Euroopan parlamentti on valmis Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoon, ja että emme millään lailla yritä vaikuttaa irlantilaisten päätökseen. Keskustelussa on kuitenkin tullut esiin myös toinen tärkeä seikka, nimittäin, että Euroopan parlamentti on nyt vaalien alla ottanut selkeän kannan sen puolesta, että sopimusneuvotteluja tulee edelleen jatkaa.

Haluan kiittää kaikkia kollegoitani tuesta. Haluan myös korostaa näiden viiden mietinnön täydentävää luonnetta ja huomauttaa, että ne todella muodostavat parlamentin asemaa määrittävän yhtenäisen kokonaisuuden. Sallikaa minun päättää puheenvuoroni palaamalla asiaan, jolla aloitin. Olen huolissani vaalien jälkeisestä tilanteesta ja siirtymisestä Nizzan sopimuksesta Lissabonin sopimukseen.

Olen edelleenkin sitä mieltä, että meidän täytyisi neuvotella parlamentin ja neuvoston välinen sopimus ennen vaaleja. Pelkään pahoin, että muutoin joudumme kiusalliseen tilanteeseen, ja se ei olisi kenenkään etujen mukaista. Sopimuksen täytyy olla niin selkeä, että parlamentti ja neuvosto tietävät etukäteen täsmälleen asemansa vaikeassa siirtymävaiheessa.

Catherine Guy-Quint, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on todella ollut mielenkiintoinen ja intohimoinen. Sallikaa minun kuitenkin palata pilke silmäkulmassa Syed Kamallin äskeiseen puheenvuoroon. Meidän nimittämistemme vanhoiksi ihmisiksi – ja siten fossiileiksi – koska lähdemme tehdäksemme tilaa nuorille, on kerrassaan riemastuttavaa.

Haluan kuitenkin sanoa kaikille tämän sopimusluonnoksen panettelijoille seuraavaa: älkää sekoittako demokratiaa demagogiaan! Olemme kahdeksan vuoden ajan eläneet tässä parlamentissa ja koko Euroopassa, ei nyt suorastaan psykodraamaa, mutta poliittista murhenäytelmää, jossa Eurooppa rämpiä, ja voimme selvästi nähdä, että välttelemme nykyisiä ongelmia.

Tämä keskustelu vahvistaa vakaumustani siitä, että tämä sopimus täytyy panna täytäntöön huolimatta kaikista esiin nostetuista vaikeuksista, koska sen sisältö tuo mukanaan avoimuutta. Se edistää demokratiaa, ja me kaikki tarvitsemme tämän demokratiasokin kyetäksemme suuntaamaan politiikkaa koskevan Eurooppa-hankkeen uudelleen, ja siten soveltamaan tämän vuosisadan politiikkaa tämän päivän maailmaan.

Talousarvio on tältä osin vain työkalu, mutta se antaa meille mahdollisuuden varmistaa, että toimielimet voidaan palauttaa tasapainoon. Tämän avoimuuden ansiosta saamme mahdollisuuden tietää parlamentin, komission ja ennen kaikkea neuvoston suhtautumistavat. Tämä poliittinen tahto on korvaamaton. Tämä avoimuus on välttämätöntä taistelussa kansallisen itsekkyyden syöpää vastaan, joka on jäytännyt Euroopan poliittista hanketta vuosikausia.

Toivon, että tämä avoimuus herättää taas uskon kaikissa Euroopan kansalaisissa, ja antaa meille mahdollisuuden kehittää tiedotusta paremmaksi, sillä tiedotus on erittäin vaikeaa. Margot Wallström, te olette työskennellyt sen parissa vuosia, ja edistys on alkanut nyt näkyä. Teidän täytyy jatkaa sinnikkäästi.

Kaikki tämä vaatii vakaumusta, aikaa ja ennen kaikkea poliittista rohkeutta, jota meiltä puuttuu. Meidän täytyy löytää uudelleen se poliittinen rohkeus ja niiden Euroopan unionin perustajien utopismi, jotka uskoivat, että rauha voi syntyä sodasta. Meidän täytyy omalla tavallamme vastata tänään, 2000-luvulla tähän haasteeseen, ja yksi siihen tarvittavista työkaluista on Lissabonin sopimus. Vaatikaamme utopiaa, utopiaa rauhan puolesta!

Puhemies. – (FR) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna kello 12.

Kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 142 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Enää on jäljellä pieni askel kohti Lissabonin sopimuksen hyväksymistä, joka voimaantulonsa jälkeen tuo Euroopan unionin ja sen 500 miljoonaa kansalaista paljon lähemmäksi toisiaan. Romania, jota täällä Euroopan parlamentissa edustan, oli ensimmäisiä maita, jotka ratifioivat sopimuksen, koska kaikki sen poliitikot uskovat Euroopan yhdentymiseen.

Euroopan parlamentin vaaleja ei järjestetä Lissabonin sopimuksen mukaisesti, mutta tämäkin tosiasia tuo esiin Euroopan yhteisön toimielimen demokraattisuuden ja edustuksellisuuden ja jokaisen jäsenvaltion tärkeyden.

Euroopan toimielimet, mukaan lukien parlamentti, ovat tällä hetkellä aivan liian abstrakteja yhteisön kansalaisten silmissä. Parlamentin merkitys EU:n päätöksentekoprosessissa on kasvanut jokaisen EU:n sopimuksen myötä. Lissabonin sopimus ei ole poikkeus, se antaa parlamentille aikaisempaa merkittävästi suuremman osallisuuden lainsäädäntöprosessissa.

Sopimus tuo EU:n lähemmäksi kansalaisiaan. Me kaikki tiedämme, kuinka vaikeata on kiinnittää kansalaisten huomio yhteisön ongelmiin maissa, joista tulemme. Se tosiasia, että jokaisessa jäsenvaltiossa suorilla vaaleilla

valitut parlamentin jäsenet saavat lisää valtuuksia, on tällä hetkellä ihanteellinen ratkaisu tämän maailmassa ainutlaatuisen toimielimen saattamiseksi lähemmäksi kansalaisiaan.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), kirjallinen. – (RO) Haluaisin ensinnäkin esittää tyytyväisyyteni siihen, että Tšekin senaatti äänesti Lissabonin sopimuksen puolesta ja auttoi siten ratifioinnin kokonaisprosessia askeleen eteenpäin. Tämän sopimuksen täytäntöönpano niin pian kuin mahdollista on toivottavaa, koska siten varmistetaan EU:n tehokkaampi, avoimempi ja ennen kaikkea demokraattisempi toiminta.

Tuen esittelijän Euroopan parlamentin uudelleenjärjestämistä koskevia päätelmiä ja toivon, että parlamentaarisen uudistuksen työryhmän tulokset heijastavat parlamentin vahvistunutta asemaa, kuten sopimuksessa säädetään.

Haluan esittää muutaman Euroopan komission nimittämismenettelyä koskevan huomautuksen. Periaatteessa tuen komission nimittämiseksi ehdotettua aikataulua, mutta mielestäni tiettyjä vaiheita täytyisi luultavasti lyhentää, jotta Euroopan toimielimet eivät olisi yhtäjaksoisesti kuukausikaupalla toimintakyvyttömiä aina kun meillä on vaalit Euroopassa. Koska Lissabonin sopimuksen ratifiointi ei onnistunut ajoissa, on toivottavaa, että vuoden 2009 vaalien jälkeen tehtävissä nimityksissä noudatetaan sellaista menettelyä, joka muistuttaa enemmän Lissabonin sopimuksessa säädettyä menettelyä. Ongelma on kuitenkin monimutkainen, koska ennen kuin tiedämme irlantilaisten äänestyksen tuloksen, on pidettävä mielessä, että tällä hetkellä on noudatettava voimassa olevaa Nizzan sopimusta.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, kollegani Elmar Brokin mukaan kansallisten parlamenttien suhteita koskeva mietintö on erinomainen yleiskatsaus tehtävistä, jotka odottavat Euroopan parlamenttia sen jälkeen, kun kaikki jäsenmaat ovat ratifioineet Lissabonin sopimuksen lopullisesti. Kansallisten parlamenttien aseman vahvistaminen Euroopan unionin lainsäädäntöprosessissa ei pelkästään nopeuta Euroopan lainsäädännön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, vaan myös antaa EU:n kansalaisille vielä muitakin keinoja osallistua hallintoon.

Tähän asti saavutettuja, yhteistyöhön yhteisöasioita käsittelevien elinten konferenssin kanssa perustuvia, myönteisiä tuloksia, täytyy käyttää perustana kaikista jäsenmaista olevien parlamentin jäsenten osallistumisen lisäämiseksi. Mielestäni on erityisen tärkeää, että otamme myös EU:n jäsenyyttä hakevien ehdokasvaltioiden parlamenttien edustajat mukaan tähän ponnistukseen. Tämä auttaisi meitä tekemään heidän EU:hun liittymisestään yksinkertaisemman ja sujuvamman prosessin. Tätä kysymystä ei ole käsitelty mietinnössä eikä Lissabonin sopimuksessa, mutta uskon, että parlamentti löytää menetelmiä tämän toteuttamiseksi.

Lopuksi haluan korostaa kansallisten parlamenttien tarvetta vahvistaa hallinnollista kapasiteettiaan ja varmistaa riittävä rahoitus pystyäkseen täysin hyödyntämään uutta toimivaltaansa.

Kiitos mielenkiinnostanne.

16. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

Puhemies. – (FR) Siirrymme nyt tämpänpäiväisiin äänestyselityksiin. Olen varma, että tämä herättää voimakkaita tunteita teissä. Erittäin monet jäsenet ovat pyytäneet puheenvuoroja, ja luulena heidän olevan paikalla.

– Mietintö: Petya Stavreva (A6-0259/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, ei ollut aivan selvää, mistä mietinnöstä minä nyt voisin puhua. Ilmoitin puhuvani Gabriele Staunerin, Eugenijus Maldeikisin ja Richard Corbettin mietinnöstä. Kyllä, haluaisin sanoa jotakin, mutta en vain ehtinyt reagoida välittömästi.

Arvoisa puhemies. Tästä viiden miljardin euron paketista, josta suurin osa on suunnattu maatalouden kehittämiseen, haluaisin erityisesti tähdentää, että on erittäin tärkeää, että ei katsota pelkästään virallisia indikaattoreita, vaan myös maatalouden kehittämisen todellisia tarpeita. Laajakaista on välttämätön kaikissa jäsenmaissa, mutta on myös oman maani kaltaisia jäsenmaita, joissa maaseudun säilyttämiseksi tarvitaan teiden infrastruktuurin parantamista yhtä lailla kuin muitakin toimenpiteitä. Kehotan teitä katsomaan enemmän lähentymispolitiikan ja koheesiopolitiikan suuntaan ja hankkimaan enemmän tukea niille jäsenvaltioille, jotka ovat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin, ja jotka ehkä ovat alemmalla taloudellisen kehityksen tasolla kuin vanhemmat jäsenmaat. Kiitos.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Stavrean mietintö on yksi kolmesta viiden miljardin euron yhdistettyyn pakettiin sisältyvistä mietinnöistä. Talouskriisin vallitessa voimme nähdä, että meillä ei ole varoja sijoittaa talouskriisin pahimmista vaikutuksista kärsineisiin energia-alan hankkeisiin ja maaseudun kehittämishankkeisiin. Olen tyytyväinen, että Euroopan parlamentti on Euroopan talouden elvytysuunnitelman yhteydessä hyväksynyt ehdotetun asetuksen, jonka mukaan kaikille jäsenmaille myönnetään 1,5 miljardia euroa Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston kautta.

Maaseutualueet voivat toteuttaa hankkeita, joiden tavoitteena on internetin laajakaistayhteyksien kehittäminen. Maaseutumaalla on keskeinen asema maatalousalalla, ja sen käyttö ja hallinnointi ovat poikkeuksellisen tärkeitä, kun ratkaistaan uusia ilmastomuutokseen, uusiutuviin energialähteisiin, vesipulaan ja biodiversiteettiin liittyviä ongelmia.

Haluan vedota jäsenvaltioihin, että ne eivät odottaisi vaan laatisivat kansalliset suunnitelmansa nopeasti, ajoissa ja yksityiskohtaisesti ja hankkisivat uutta lainsäädäntöä koskevaa avointa tietoa. Samaan aikaan niiden täytyy omaksua tehostettuja ja yksinkertaistettuja prosesseja sekä kulujen että raportoinnin osalta.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, vaalipiirissäni West Midlandsissä on sekä kaupunki- että maaseutualueita, ja maaseudun laajakaistatuki on suorastaan tyrmistyttävä. Saanko antaa esimerkin Walesin rajalla olevasta kaupungista, Knightonista, jossa yrittäjät ovat pulassa huonojen yhteyksien vuoksi ja he kaikki anovat apua. Eräs valitsijoihini halusi perustaa verkkopalveluja tarjoavan yrityksen. Tässä tapauksessa se oli erityisen tärkeää, koska hän on vammainen ja kotoa työskentely oli hänelle sopivin tapa tehdä työtä. Valitettavasti yhteys on monopolin vuoksi erittäin hidas eikä se edistä yritystoimintaa.

Tämä rahoitus on sen tähden ratkaisevan tärkeää maaseudulle ja talouden elpymiselle, ja halusin varmistaa sen jakamisen oikeudenmukaisesti jäsenvaltioiden kesken priorisoiden alueita, joissa laajakaistan kattavuus ei ole riittävä. Pyydän kaikkia osapuolia kokoontumaan pikaisesti pohtimaan tätä ja kuromaan tämä epäoikeudenmukainen digitaalinen ero umpeen lopullisesti.

*

* *

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää työjärjestyspuheenvuoron. Sanoitte aivan oikein, että olemme täällä myöhään ja kiitän kaikkia tulkkeja, että olette jääneet paikalle. Mutta ei ole meidän valintamme olla täällä myöhään: se oli puheenjohtajiston aikaisemmin tänään tekemä päätös – uskomattoman mielivaltainen päätös, jollaista ei koskaan aikaisemmin ole tehty – siirtää äänestysesitykset keskustelun jälkeen sen sijaan, että toimisimme työjärjestyksen mukaan, jolloin ne olisivat olleet äänestyksen jälkeen.

Koska silloin puhetta johtanut puhemies rikkoi omaa työjärjestystä, olemme täällä tänä iltana, ja kaikki me, jotka yritämme antaa äänestysesityksemme, teemme mitä laillisesti voimme tehdä päästäksemme ääneen parlamentissa, joka ei oikeastaan mielellään kuuntele vähemmistöjä.

Puhemies. – (FR) Christopher Heaton-Harris, selvennän teille työjärjestystä. Siinä todella sanotaan ”äänestyksen jälkeen”, mutta ei ”välittömästi äänestyksen jälkeen”. Tämä ero antaa meille mahdollisuuden tulkita tilanteita.

Siirrymme mietintöön, ja olen erittäin iloinen, että Christopher Heaton-Harris halusi ilmaista mielipiteensä juuri tästä, sillä se on Gérard Onestan mietintö.

*

* *

– Mietintö: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen jotenkin merkillisellä tavalla oppinut ajan kuluessa arvostamaan tämän mietinnön esittelijää ja haluan puhua vetoomuksista yleisesti, koska niistä on ollut minulle paljon hyötyä. Vaikka ihmiset eivät ymmärrä Euroopan toimielimiä, ja vaikka he vähän pelkäävätkin niitä, he tarvitsevat joskus keinon saada kiistansa kirjatuksi. Tapa, jolla olemme ennen täällä kirjanneet vetoomuksia, on ollut hieman kömpelö, mutta se on antanut ihmisille tilaisuuden tuoda ongelmia julki vähän erilaisella foorumilla, kun he ehkä ovat ehtineet jo käydä läpi monia muita mahdollisuuksia. Olen tuonut tänne vetoomuksia ihmisiltä ympäri vaalipiiriäni, yksi kuuluisimmista tapauksista oli ”Earls Barton seven”.

Kyse on siitä, että vetoamusprosessi on luultavasti ainoa prosessi, joka täällä on todella säilyttämisen arvoinen. Muut säännöt ja menettelytavat ja monet muut valiokunnat eivät ole mitään verrattuna vetoamusvaliokunnan tärkeyteen.

– **Mietintö: Richard Corbett (A6-0273/2009)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies. Kuten Richard Corbett, minä en halua ennakoita toisen kansanäänestyksen tuloksia Irlannissa, enkä todellakaan halua ennakoita Yorkshiren ja Humberin alueiden äänestämistä tulevissa Euroopan parlamentin vaaleissa. Mutta toivon Richard Corbettille kaikkea hyvää, mitä ikinä hän tekeekään lähdettyään täältä heinäkuussa. Ihmettelen, mitä parlamentti tekee ilman työjärjestyksen esittelijää, miestä, joka melkein yksin onnistui kulissien takana karsimaan pienempien ryhmien valtuudet ja hiljentämään vähemmistöjen äänen täällä.

Tämä mietintö ei ehkä ole niin huono, mutta koska se ei ole niin huono, sitä kannattaa tarkastella lähemmin, koska usein muutokset työjärjestyksessä ovat, totta puhuen, täysin oikeudenmukaisia. Mitä niillä käytännössä saavutetaan ja miten puheenjohtajisto ja puhemiehistö niitä toteuttavat, sillä on todellista merkitystä. Kun ajatellaan työjärjestyksestä koskevaa pakettia ja sen mukauttamista Lissabonin sopimukseen, ihmettelen onko siinä menty liian pitkälle.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, muutama viikko sitten keskustelimme totalitaarisia hallintoja koskevasta mietinnöstä. Silloin huomaustin, että todella oli olemassa yhteinen tekijä yhdistämässä kansallissosialismia ja neuvostososialismia, ja se oli sosialismi itse.

Tiedämme, että esittelijä Richard Corbett uskoo Eurooppa-hankkeeseen. Hän ei peittele sitä, että uskoo poliittisen ja taloudellisen yhdentymisen jatkamiseen, hän haluaa Euroopan Yhdysvallat tai Euroopan liittotasavallan. Kuitenkin pyrkiessään näihin päämääriin hän vaatii vähemmistön näkemysten vaientamista ja on melkein yksinään tuhoamassa sananvapauden.

Tiedän, että hän ei paljon välitä sananvapaudesta. Tämän mietinnön perusteella jokainen viime vuosisadan julma diktaattori olisi ollut ylpeä saadessaan Richard Corbettin puolelleen.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies. Minulla on vuodesta 2004 lähtien ollut täällä monia uusia kollegoja liittymisneuvotteluja käyvistä maista, joista joitakin voin ylpeänä kutsua ystävikseni. Kun puhumme vaikeista ajoista heidän elämässään, eniten minuun sattuu, kun he puhuvat siitä, mikä oli kaikkein pelottavinta SEV-maassa asumisessa. Pelottavinta ei ollut demokratian puute, eikä se, ettei ollut oikeutta omaisuuteen, vaan kestävän oikeusvaltion periaatteen puuttuminen. Jos olit hankala hallinnon arvostelija, sinua ei asetettu syytteeseen. Elämästäsi vain tehtiin vaikea – ajokorttisi hävisi salaperäisesti postissa, lapsesi eivät päässeet yliopistoon, sinulla ei ollut mahdollisuuksia saada muita kuin alempiarvoisia töitä.

Minua huolestuttaa, että samankaltainen kaksinaismoralismi on alkanut saada sijaa myös meidän toimielimissämme. Kun Václav Klaus tuli tänne, ihmiset nauroivat ja pälpättivät ja puuskuttivat hänelle, kuin lauma sairaita apinoita, eikä heitä kukaan edes nuhdellut. Mutta kun protestoimme kansanäänestyksen puolesta, neljäätoista meistä sakotettiin. Hurskastelevat kristillisdemokraatit voivat huijata melkein avoimesti, eikä heille käy kuinkaan, mutta kun itävaltalainen euroskeptikko valokuvasi ihmisiä kirjautumassa läsnäolevaksi kokoukseen, jota siellä ei ollut, hän sai tuhansien eurojen sakot siitä, että täytti kaavakkeen tahallaan virheellisesti. Voitte ajatella, ettei ole minun asiani sanoa tätä. En elänyt siinä järjestelmässä, mutta Václav Klaus eli, ja kun hän varoittaa palaamasta takaisin siihen, mielestäni meidän täytyisi kuunnella.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, en suoraan sanoen koskaan elämäni aikana ole kuullut enempää pötyä, kuin mitä tästä mietinnöstä on puhuttu. ”Diktatuuria ja manipulointia”? Miten ihmeessä se sai niin valtavan enemmistön puolelleen, jos se kerran oli niin negatiivinen?

Ensimmäinen virhe, jonka panettelijat tekivät, oli se, että mietinnössä ei mainita Lissabonin sopimusta tai Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoa. Se osuus oli jätetty seuraavan parlamentin käsiteltäväksi eikä käsiteltäväksi tänään. Mietinnön vastustajat eivät näytäneet edes lukeneen sitä.

Sanottiin, että sen tarkoituksena on vähemmistöjen vaientaminen. Tässä mietinnössä ei ole yhtäkään sellaista tarkistusta – eikä totisesti ole yhdessäkään minun laatimassani työjärjestyksessä – jolla olisi sellainen vaikutus. Tämä parlamentti on vähemmistöjen parlamentti, toisin kuin jotkut kansalliset parlamentit, joissa on vallassa yhden puolueen enemmistö tai johtajisto. Tämä on parlamentti, jossa jokainen on vähemmistö, ja kauan jatkukoon tämä monimuotoisuus.

Mitä tulee huomautukseen Václav Klausin vaientamisesta, jolla ei ole mitään tekemistä tämän mietinnön kanssa, tiedän, että muutamat jäsenet kävelivät ulos hänen puheensa aikana, mutta kun Portugalin pääministeri oli täällä, yrititte estää häntä puhumasta ja vaiensitte hänet. Hän ei edes pystynyt pitämään puhettaan, koska ette halunneet hänen saavan Eurooppa-myönteistä viestiään perille.

Niinpä kiistan täysin sen, mitä täällä on sanottu. Ikävä kyllä, koska olen käyttänyt aikani, en voi antaa aikomaani äänestyslistasta. Siinä halusin ilmaista iloni siitä, että mietintöni hyväksyttiin kokonaisuudessaan, lukuun ottamatta yhtä pientä virhettä, joka johtui luullakseni PPE:n virheellisestä äänestyslistasta. Toivottavasti voimme oikaista sen seuraavassa parlamentissa.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, haluan painottaa sitä, että Euroopan parlamentti on toimielin, joka edistää demokratiaa sekä koko Euroopassa että myös sisäisesti, täällä parlamentissa. Valitettavasti tässä mietinnössä oli useita kohtia, useita sen suuntaisia väitteitä, joita en voinut kannattaa. Vaikka ne olivat ylevien tarkoitusten innoittamia, en usko, että meidän Euroopan parlamentissa pitäisi tukea työjärjestystä, joka on rajoittava ja suunnattu yksittäistä henkilöä vastaan. Vastaavasti, en usko demokratian lisääntyvän siten, että Euroopan parlamentin puhemiehelle annetaan oikeus päättää, antaako hän vai eikö anna lupaa kirjalliseen lausumaan. Loppujen lopuksi jäsenillä on oikeus sanoa sanottavansa. Samalla tavoin myös keskustelut, joissa käytetään sinisiä kortteja, voivat mahdollisesti muuttua puolueiden sisäisten tilanteiden ratkaisukentiksi. Valitettavasti minun oli pakko äänestää näitä Euroopan parlamentin ehdotuksia vastaan. Kiitos.

– Suositus toiseen käsittelyyn: Malcolm Harbour (A6-0257/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Parlamentin jäsenet eivät suinkaan saa ennen jokaisen mietinnön käsittelyä sähköpostiinsa runsaasti asian puolesta tai sitä vastaan puhuvaa mielenkiintoista taustamateriaalia, mikä on sinällään huolestuttavaa ja epäoikeudenmukaista. Äänestin yhteisen kannan hyväksymistä puoltavan mietinnön puolesta, sillä pidän hyvänä sellaisten ehdotusten tukemista, joiden mukaisesti internet-palvelujen käyttöön vaikuttavien toimenpiteiden on kunnioitettava käyttäjien perusoikeuksia. Myös yksityisyyden ja kuluttajien suojaa sähköisen viestinnän yhteydessä koskevat kysymykset on ratkaistu mietinnössä oikeudenmukaisesti.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, nyt tarkasteltava mietintö pureutuu sen kysymyksen ytimeen, mitä hyötyjä kansalaiset uskovat saavansa Euroopan unionista. Monet britannilaiset uskoivat saavansa kaupankäyntiin perustuvan talouden ja työpaikkojen Euroopan. Jo Leinen kuitenkin kertoi aiemmin tänään, että kyse on itse asiassa ennemminkin sosiaalisesta Euroopasta.

Harbourin ja Trautmannin mietinnöissä oli perimmiltään kyse valinnan tekemisestä. Meidän valintamme oli, ettemme halua jälleen uutta sisämarkkinatoimenpidettä. Itse asiassa ne kansalaiset, jotka ottivat meihin yhteyttä ilmaistakseen huolensa mietinnöstä, eivät olleet ymmärtäneet, että kyse on sisämarkkinatoimenpiteestä.

Ennen tätä mietintöä, jos käyttäjät latasivat laittomasti verkosta esimerkiksi musiikkia tai elokuvia, internet-palveluntarjoaja saattoi yksinkertaisesti sulkea liittymän ja päättää tilin ilman ennakoilmoitusta. Mietintöön sisältyvä kompromissiehdotus olisi tarkoittanut, että palveluntarjoajan olisi pitänyt ottaa yhteyttä asiakkaaseen, joka olisi tällöin voinut kiistää palvelun sulkemisen. Hyväksytty toimenpidepaketti – joka jumiutuu todennäköisesti sovitteluun vuosien ajaksi – puolestaan luo tilanteen, jossa asia on vietävä oikeuteen laittomien ja toisinaan todella kuvottavien sivustojen sulkemiseksi. Euroopan kansalaiset eivät taatusti halunneet tätä.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan todella selittää äänestyskäyttäytymistäni etenkin Harbourin mietinnön sähköisen viestinnän tietosuojaa koskevan osion suhteen. Luulen, että pyrkiessämme nyt tasapainottamaan kansallisen turvallisuuden ja kansalaisvapaudet, monet meistä pelkäävät yhä useampien hallitusten keräävän alati enemmän henkilökohtaisia tietoja kansalaisista. Yhdistyneessä kuningaskunnassa saamme lukea lähes päivittäin lehdistä, kuinka maamme työväenhallitus käyttäytyy kuin valvova isovelji ja kerää yhä enemmän henkilökohtaisia tietoja yksittäisistä kansalaisista. Se kieltäytyy palauttamasta tietoja edes silloin, kun nämä osoittautuvat syyttömiksi. Yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisun ansiosta kuitenkin edes joidenkin viattomien ihmisten tiedot palautetaan.

On mielenkiintoista, että puhuimme myös tarpeesta ilmoittaa kuluttajille sähköisissä viestintäverkoissa tapahtuvista tietoturvaloukkauksista. Tätä kysymystä on kuitenkin käsitelty puutteellisesti, sillä emme ole keskustelleet siitä, mitä tapahtuu siinä tapauksessa, että tietoyhteiskuntapalvelut kuten Google tai Facebook hävittävät henkilötietoja. Iloitsenkin siitä, että kehotamme mietinnössä komissiota tutkimaan asiaa.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, televiestintäpaketti sai kansalaiset liikkeelle epätavallisen sankoin joukoin. Internetin käyttäjät, jotka ajoivat asiaa yksin ja yhdessä, olivat ratkaisevassa asemassa puolustamassa oikeuttaan vapaaseen tiedon saantiin sekä toimintaan internetissä ilman ulkoisia rajoituksia. Parlamentin jäsenelle on ylläilyä kuulla suoraan äänestäjiltä, mitä he odottavat, ja juuri heidän ansiostaan annoin tälle äänestykselle sen ansaitseman huomion. Tämä antaa toivoa kansalaisten Euroopasta, joka on muutakin kuin vain virkamiesten Eurooppa. Haluankin kiittää kaikkia kansalaisia, jotka lähettivät meille sähköpostia.

Äänestyksen alkuvaiheessa esiintyneen väittelyn vuoksi erehdyin valitettavasti kahdesti äänestyksessä, mutta sillä ei onneksi ollut vaikutusta lopulliseen tulokseen.

– **Suositus toiseen käsittelyyn: Catherine Trautmann (A6-0272/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Luomalla oikeudellisen kehyksen voimme tarjota unionin kansalaisille nopeiden kiinteiden internet-yhteyksien ja langattoman viestinnän alalla tapahtuneen edistyksen aikaansaamat hyödyt, kehittää korkean lisäarvon palveluja ja saavuttaa laajakaistan 100-prosenttisen kattavuuden. Yksilön oikeutta käyttää internetiä on tarpeen säännellä säädöksiin. Näistä syistä kannatin Catherine Trautmannin laatimaa mietintöä.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Bryssel haluaa nyt näköjään saada internetin hallintaansa. Komission jäsen Redingin mukaan on sietämätöntä, että Internetin sääntelystä vastaa yksityisyrittäjä, joka on kaiken lisäksi sopimussuhteessa Yhdysvaltain kauppaministeriön kanssa, mitä hän pitää vieläkin pahempana.

Samainen komission jäsen Reding esitti monien muiden joukossa ehkäpä kaikkein typerimmän perustelun, jonka olen komission taholta kuullut viimeisellä vaalikaudella, kun hän sanoi, että tarvitsemme .eu-päätteisen yhteisen verkkotunnuksen lisätäksemme internetin käyttöä naisten keskuudessa.

Internet toimii. Nykyinen verkkotunnus- ja rekisteröintijärjestelmä toimii mainiosti. Voitteko nimetä yhdenkin EU:n politiikan, joka on onnistunut läheskään yhtä hyvin kuin internet? Yhteinen maatalouspolitiikka? Yhteinen kalastuspolitiikka? Mielestäni ei. Tosiasiat puhuvat puolestaan.

– **Mietintö: Astrid Lulling (A6-0258/2009)**

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) On selvästikin tarpeen tehostaa miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamista yksityisyrityksiin ja heitä avustaviin puolisoihin. Asiaa koskevan direktiivin antamisesta on kulunut 22 vuotta. Euroopan parlamentti ja komissio ovat toistuvasti kehottaneet tarkastelemaan direktiiviä uudelleen, sillä aika on tehnyt tehtävänsä.

Direktiivin tarkistaminen ei ole tässä vaiheessa enää riittävää, josta syystä annettiin uusi direktiivi. Se parantaa avustavien puolisoitten asemaa niin maatalouden, käsiteollisuuden kuin kaupankin alalla, sekä pienissä ja keskisuurissa yrityksissä että itsenäisten ammatinharjoittajien keskuudessa. Pidän päätöstä tervetulleena, ja annoin siksi tukeni mietinnölle.

Puhemies. – (FR) Kelloni mukaan vaalikauden täysistuntotyön viimeinen päivä on juuri alkanut. Hyvä Christopher Heaton-Harris, teillä on kunnia avata keskustelu.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kotiäitiys on ollut jatkuvasti esillä feministisessä keskustelussa. Yritän selvittää asiaa nykyaikaisin käsittein, jota varten turvaudun Kristen McCauliffin apuun.

Kotiäitiys on siis ollut jatkuvasti esillä feministisessä keskustelussa. Tätä kysymystä käsitellään myös Simpsonsien kolmannen kauden jaksossa ”Superäiti lomalla”. Jakson alussa näemme nopeutetun version stressaantuneen Margen päivittäisestä rutiinista. Kuin täydellisen myrskyn syntyessä, radion vitsiniekat, liikenneuuhka, röyhkeä perässäroikkuja ja Maggie, joka sotkee tuttipullollaan Margen ja auton, saavat kaikki yhdessä Margen katkeamispisteeseen. Hän pysäyttää autonsa keskelle siltä ja jumiuttaa liikenteen molemmilla kaistoilla. Paikallinen uutisankkuri Kent Brockman ilmaantuu paikan päälle uutisoimaan tilanteesta. Kohtaus valottaa niitä tasa-arvokysymyksiä, joita Ann Crittenden käsittelee kirjassaan *The Price of Motherhood*, äitiyden hinta, kun Brockman toteaa: ”Aliarvostettu kotirouva sekosi, pysäköi keskelle siltä eikä liiku”.

Voisin puhua kyseisestä Simpsonsien jaksosta vielä pitkään, mutta siihen ei epäilemättä ole riittävästi aikaa, joten toimitan loput kirjallisesti, se on lukemisen arvoista tekstiä.

Puhemies. – (FR) Harmi, ettemme voi katsella äänestysesityksiä videolta, sillä se olisi varmasti hauskaa.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, en edes yritä seurata juonta, vaan onnittelen Christopher Heaton-Harrisia, joka puhui tänä iltana – tai näkökulmasta riippuen viime yönä – sadannen kerran täällä, ja tiedän ainakin teidän olevan hänelle siitä kiitollinen.

On tarpeen tunnustaa naisten ja etenkin puolisoitten tärkeä tehtävä pienyrityksissä ja erityisesti itsenäisten ammatinharjoittajien avustajina. Ennen kuin minut valittiin parlamenttiin, toimin itse yksityisyrittäjänä ja vaimoni oli yrityksessä keskeisellä sijalla.

On ehdottomasti oikein tunnustaa heidän asemansa. Puhuttaessa naisista pienyrityksissä haluaisin lopuksi lainata suuren filosofin John Lennonin sanoja. Hän lauloi: Nainen, en voi edes kertoa, mitä ristiriitaisia tunteita ajattelumattomuuteni saa minussa aikaan. Olenhan sinulle ikuisesti kiitollisuudenvelassa. Nainen, koetan ilmaista sisäiset tunteeni ja kiitollisuuteni siitä, että näytit minulle mitä menestys tarkoittaa.

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, nykyisessä tilanteessa on mielestäni ehdottoman tärkeää tehdä kaikkemme tukeaksemme niitä yhteiskunnan jäseniä, jotka haluavat antaa panoksensa kansantalouteen. EU onkin siksi laatinut esimerkiksi äitiys- ja isyyslomaa koskevia säädöksiä.

Työskentely yhdeksästä viiteen ei ole mahdollista kaikille. Sen vuoksi monet ovat ryhtyneet itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi – ja monet heistä ovat naisia, mitä ei usein huomioida. Äitiyteen liittyvän suojan parantaminen auttaisi maatalouden ja kaupan aloilla sekä pienyrityksissä työskenteleviä puolisoja, jonka lisäksi se kannustaisi naisia osallistumaan näiden elintärkeiden taloudenalojen toimintaan, jossa he ovat nykyisin aliedustettuina.

Heidän tilannettaan on parannettava nyt tai ei koskaan. Puolisoille ja elämäkumppaneille on myönnettävä selkeästi määritelty ammatillinen asema ja vähintäänkin itsenäisiä ammatinharjoittajia vastaava sosiaalisen suojelun taso. ”Palautus lähettäjälle” ei ole heille mahdollista. Jäsenvaltioiden olisi siis varmistettava, että avustavat puoliset voivat liittyä sairausvakuutus-, työkyvyttömyysvakuutus- ja eläkejärjestelmiin.

On tehtävä loppu irtovakaasta tilanteesta, jossa naiset menettävät oikeuksia, kun he hoitavat muita tai synnyttävät uutta elämää.

– Mietintö: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Arvoisa puhemies, yleisellä tasolla kannatan Euroopan globalisaattorahaston varojen käyttämistä. On hienoa, että voimme auttaa vaikeuksiin joutuneita. En kuitenkaan ole varma, että vaikeuksia kohtaavat aina kaikkein kehittyneimpien maiden kansalaiset. Olipa kyse saksalaisista, ranskalaisista tai espanjalaisista autovalmistajista, luulen samanlaisten ongelmien ja vaikeuksien koettelevan myös vähemmän kehittyneiden maiden ja pienempien jäsenvaltioiden kansalaisia. Jos parikymmentä henkeä menettää työpaikkansa 2,3 miljoonan asukkaan maassa, sillä on aivan yhtä suuri vaikutus kuin sillä, että kymmenen kertaa enemmän ihmisiä menettää työpaikkansa jossakin suuressa jäsenvaltiossa. Toivoisinkin siksi, että rahaston varoja kohdistettaisiin enemmän pieniin jäsenvaltioihin, joiden elintaso on huonompi ja työttömyysuhka suurempi. Kiitos.

*

* *

Richard Corbett (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, mainitsitte aiemmin kellon olevan yli puolen yön, ja koska siitä aiheutuu parlamentille kustannuksia, taidan pidättäytyä puhumasta. Ehkäpä voisitte kuitenkin kertoa meille, kuinka paljon joudumme maksamaan siitä hyvästä, että nämä kolme arvon herraa tekivät meille selkoa Homer Simpsonin edesottamuksista ja muista keskustelujemme kannalta täysin merkityksettömistä seikoista.

Puhemies. – (EN) Mikäli oikein muistan, jos ystävämme tulkit joutuvat työskentelemään yli puolen yön, he ovat oikeutettuja erityiseen taukoon. Joudumme tällöin korvaamaan heidät uusilla tulkiteimeillä, jotta he voisivat saada ansaitsemansa levon.

Sääntöä ei sovelleta kello 11.59, vaan alkaen klo 00.01, mutten tiedä sen tarkkoja kustannuksia.

*

* *

– Mietintö: Gabriele Stauner (A6-0242/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, kannatan Gabriele Staunerin laatimaa mietintöluonnosta, kuten totesin keskustelussa. Kannatan myös globalisaatiorahaston käytön helpottamista. Pidän erittäin huolestuttavana, että rahaston varoista on käytetty tähän mennessä vain kolme prosenttia. Tarkoitukseni oli äänestää mietinnön puolesta, ja pyytäisin kirjaamaan sen ylös. Virheeni ei onneksi muuttanut äänestyksen lopputulosta. Iloitsen lisäksi siitä, että hyväksyimme myös José Albino Silva Penedan ja Jean Lambertin laatimat mietinnöt.

– Mietintö: Eugenijus Maldeikis (A6-0261/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, annoimme mietinnölle tukemme, koska se edustaa oikeata keinoa selviytyä taloudellisista vaikeuksista. Meidän on hyödynnettävä tilannetta sen sijaan, että käpertyisimme itseemme ja huutaisimme apua. On tarpeen kehittää uusia käytäntöjä ja teknologioita, joiden avulla voimme selviytyä vaikeuksista entistä vahvempina.

Arvoisa puhemies, meidän molempien lähestymistavat ovat selvät, josta syystä tiedän, että poliittisen ryhmäni energiatehokkuuteen investoimiselle ja älykkäiden kaupunkien kehityksen tukemiselle antama painoarvo merkitsee mahtavaa tilaisuutta meille kaikille sekä tulevaisuudenvisiota. Mietinnön kokonaisvaltainen lähestymistapa yhdessä energiaturvallisuuden, päästöjen vähentämisen ja työpaikkojen luomisen kanssa on paras tapa varmistaa kukoistava talous tulevaisuudessa.

Eräät parlamentin jäsenet ja jotkin poliittiset ryhmät vastustavat laajamittaista investointia tässä vaiheessa. Heidän lyhytnäköisyytensä on henkeäsalpaavaa, ja se on vain haitaksi pitkällä aikavälillä. Tarvittavista toimista ei ole epäselvyyttä, joten painostan Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta tekemään kaikkensa varojen asettamiseksi saataville tämän paketin välityksellä.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät parlamentin jäsenet, suhtaudun erittäin myönteisesti nyt käsiteltävään mietintöön sekä ehdotukseen yhteisön rahoitustuen antamisesta energia-alan hankkeille talouden elvyttämisen edistämiseksi. On selvää, että tulevaisuutemme on energia-alan hankkeissa, ja että kilpailussa pärjäävät parhaiten ne maat, jotka sopeutuvat vähäpäästöiseen talouteen ja jotka osaavat parhaiten kehittää ja ottaa käyttöön uusiutuvia energialähteitä. Hanke-ehdotusten toimittamisen ja arvioinnin lyhyt määräaika antaa aihetta huoleen, sillä se saattaa aiheuttaa jälleen lisää vaikeuksia uusille jäsenvaltioille. Toivon todella, että komissio tekee ehdotuksia ja selvittää yksityiskohtaisesti, kuinka energiatehokkuuden parantamishankkeille myönnettävää rahoitusta voitaisiin lisätä. On myös paikallaan pohtia rakennusten eristämiseen liittyviä kysymyksiä, koska sen vaikutukset ilmenevät paitsi kansallisella, myös alueellisella tasolla. Toivon, että tukea annettaisiin paikallis- ja aluetason toimille sekä yksilöille toimille. Kiitos.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, puhumme paljon talouden kannustinpaketeista ja elvytysuunnitelmista, mutta emme näe suurta osaa kokonaiskuvasta. Jotta talouteen voitaisiin pumpata rahaa, nämä rahat on ensin imettävä samasta taloudesta. Tämän kysymyksen yksipuolinen tulkinta oli pahimmillaan äskettäisessä G20-kokouksessa, jossa maailman johtajat kerskailivat syöttäneensä biljoona dollaria maailmantalouteen.

Maailmantalouteen, he sanoivat, mutta mistä luulette näiden varojen olleen peräisin, ellei nimenomaan maailman taloudesta sanan laajimmassa merkityksessä? Saturnuksen renkaistako, tai ehkä Mars-planeetan punaisesta maaperästä? Tosiasiaa puhe on siis siitä, että otamme rahaa veronmaksajien kukkarosta ja annamme sen kansallisen tai kansainvälisen tason hallintokoneistojen käytettäväksi puolestamme.

Mikäli se olisi todella paras ratkaisu, ja mikäli antaisimme valtion virkamiesten päättää siitä, kuinka varallisuutemme käytetään, olisimme hävinneet kylmän sodan ja kävisimme tätä keskustelua nyt venäjän kielellä.

– Mietintö: Othmar Karas (A6-0139/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin lopuksi kiittää tulkkeja sekä kaikkia läsnäolijoita.

On tärkeää ymmärtää asiayhteys, johon mietintö sijoittuu. Nyt käsiteltävä mietintö on vain yksi monista talouden tilanteen tiimoilta laadittavista mietinnöistä, mutta kuten kollegani Dan Hannan totesi, emme näe asian ytimeen.

Kuinka nykyinen kriisi puhkesi? Se alkoi Yhdysvalloissa asuntomarkkinoiden luotto-ongelmilla. Entä kuinka asuntomarkkinat ajautuivat luottokriisiin? Niin tapahtui, koska pankkeja kannustettiin taikka ne pakotettiin

antamaan lainaa luottokelvottomille asiakkaille. Niinpä me – enkä tarkoita yksin Yhdysvaltoja vaan koko maailmaa – kasvatimme oikean velkavuoren.

Tämän velkavuoren nujertamisessa suosin kannustimien ja innovaatiota tukahduttavan rahoitusalan sääntelyn lisäämisen sijaan Jimi Hendrixin ratkaisumallia. Hän lauloi vuorten nujertamisesta: *"Well I stand up next to a mountain and I chop it down with the edge of my hand."* – Seison vuoren vierellä ja lyön sen halki kämmensyrjälläni. Me kaikki voisimme uskoakseni ottaa opiksemme hänen sanoistaan.

– Mietintö: Janusz Wojciechowski (A6-0185/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Kannatin Janusz Wojciechowskin laatiman mietinnön hyväksymistä, sillä niin tehdessämme poistamme vallitsevan tekopyhyyden. Tarkoitan tällä sitä, että puolustamme eläinten oikeuksia Euroopan unionin ulkopuolella, mikä on luonnollisesti suotavaa, muttemme näe, mitä omalla takapihalla tapahtuu. Mietinnön tavoitteena oli nimenomaan tämän ristiriidan poistaminen, ja nyt voimme yhtenäistää jäsenvaltioiden säädökset, jotka koskevat eläinten hyvinvointiin liittyvien normien noudattamista teurastamisen ja lopettamisen yhteydessä. Mietinnössä on perimmäinen kyse hyvästä omatunnosta.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, tämä ei ole ensimmäinen eikä varmasti myöskään viimeinen kerta, kun joudun pohtimaan, mitä tekemistä käsiteltävällä asialla on Euroopan unionin kanssa.

Eläinten teurastusmenetelmät ilmentävät erilaisia kulttuuri- ja kansanperinteitä tai uskonnollisia traditioita, ja sekaantumisemme tähän arkaluontoiseen asiaan on osoitus uskomattomasta ylimielisyydestämme.

Haluan käyttää jäljellä olevan puheaikani – sillä kuten sanoitte, tänään on vaalikauden viimeinen työpäivä ennen vaaleja – ensinnäkin kiittääkseni teitä, hyvä Gérard Onesta, kärsivällisyydestänne ja hyväntuulisuudestanne koko istunnon aikana. Kiitän myös parlamentin henkilöstöä, vahtimestareita ja tulkkeja. Mikäli istunnon jatkaminen yli puolen yön on todellakin aiheuttanut epätavallisia lisäkustannuksia, toivon ensinnäkin, että ainakin osa kuluista on käytetty heidän ylityölisiansä maksamiseen. Monet parlamentin jäsenet voisivat ottaa esimerkkiä heidän ammattimaisuudestaan. Toiseksi kehottaisin puheenjohtajistoa tutkimaan uudelleen parlamentin työjärjestystä. Olemme edelleen täällä, koska äänestyksen jälkeen ei kuultu äänestyselityksiä, toisin kuin työjärjestyksen 163 artiklassa nimenomaisesti säädetään. Kyseisen artiklan mukaan yleiskeskustelun päätyttyä kukin jäsen voi antaa enintään yhden minuutin pituisen suullisen selityksen äänestyksestä. Mielestäni on hälyttävää, että olemme mielivaltaisesti ylenkatsooneet työjärjestyksessä selkeästi määrättyä menettelyä.

Jos haluamme muuttaa sääntöjä, se ei ole ongelma. Sitä varten on olemassa mekanismi. Niin kauan kuitenkin kuin säännöissä määrätään täten, meidän on noudatettava sekä lain kirjainta että sen henkeä.

Puhemies. - (FR) Joudun valitettavasti väittämään vastaan, hyvä Daniel Hannan, sillä perustuslakivaliokunta käsitteli tätä kysymystä jo kauan aikaa sitten. "Yleiskeskustelun päätyttyä" ei tarkoita välittömästi keskustelun jälkeen.

Olemme nyt siis vaiheessa, jossa yleiskeskustelu on päätynyt. Pyritte kuitenkin epäilemättä vielä muuttamaan asiaa – luotan teihin sen suhteen.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, eläinten rituaaliteurastus aiheuttaa eläimille äärimmäisiä kärsimyksiä, eikä se sovi kulttuuriimme. En usko, että yksikään uskonto, jonka pyrkimyksenä on tehdä hyvää, voisi vaatia seuraajiaan tekemään mitään tällaista. Rituaaliteurastus on ennemminkin sivistymättömien alkukantaisten heimojen tapa, eikä meidän tulisi hyväksyä sitä. Jos perustelemme sitä uskonnollisella suvaitsevaisuudella, on lisättävä, että eräät maailman uskonnoista harjoittavat myös ihmisuhrausta. Hyväksymmekö myös sen? Tämäkö on arvoyhteisömme?

Hylkäämällä tarkistuksen 28 olisimme ainakin sallineet jäsenvaltioiden pitää yllä tai ottaa käyttöön tällaisten käytäntöjen vastaisen kiellon. Hyväksymällä tarkistuksen 28 parlamentti paljastaa todelliset kasvonsa, jotka ovat verenhimoiset. Äänestin mietinnön puolesta, mutta vain siksi, että toisilla sen säännöksillä parannetaan teuraseläinten tilannetta.

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, eläinten lopettamiseen liittyvät kysymykset ovat tärkeimpiä mutta mahdollisesti myös arkaluontoisimpia asioita, joita voimme parlamentissa säädellä. Emme kuitenkaan voi olla puuttumatta asiaan, koska esimerkiksi monet äänestäjäni Länsi-Midlandsin alueella pelkäävät lainsäädännöllä olevan vaikutusta heidän uskonnollisiin oikeuksiinsa.

Päätös siitä, olisiko eläimet tainnutettava ennen teurastusta, ei kuulu parlamentille vaan jäsenvaltioille, joiden olisi ratkaistava kysymys avoimessa vuoropuhelussa uskonnollisten yhteisöjen kanssa ja niitä kuullen.

On edettävä kävelyvauhtia eikä juosten. Se on minusta paras toimintamalli tämän kysymyksen ratkaisemiseksi. Parlamentin tehtävänä ei ole määrätä normeja ja arvoja, vaan edustaa ja ilmentää äänestäjiensä erilaisia näkemyksiä ja saattaa ne tasapainoon keskenään. Onnistumme siinä yhdessä. Vaikka valtaosa parlamentin jäsenistä pitäisi parempana tainnuttaa kaikki eläimet ennen teurastusta, meidän olisi puollettava uskonnollisten yhteisöjen jäsenten oikeutta syödä heidän oman vakaumuksensa mukaan teurastettujen eläinten lihaa.

Arvoisa puhemies, haluan lopuksi kiittää teitä kaikkien läsnäolijoiden puolesta, sillä täällä ovat tänä iltana vain yksinäiset sielut, ja me kaikki olemme vannoutuneita kannattajianne, se on syy läsnäoloomme tänään.

– Mietintö: José Albino Silva Peneda (A6-0241/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Euroopan sosiaaliset mallit kohtaavat näinä aikoina monenlaisia haasteita, joita ovat esimerkiksi väestörakenteen muutokset ja globalisaatio, ja joilla on myös vaikutuksensa näihin malleihin. Siitä syystä Euroopan sosiaalisia malleja on nykyaikaistettava pitkän aikavälin kehitystä ajatellen samalla kun säilytetään niiden alkuperäiset arvot.

Nykyisen talouskriisin vuoksi on ensiarvoisen tärkeää, että sosiaalipolitiikka ja talouspolitiikka kulkevat käsi kädessä. Toimintamallien tehokkuuden takaamiseksi ne on jäsennettävä demokraattisesti eli ruohonjuuritasolta ponnistamisen periaatetta noudattaen, ja ne on pantava täytäntöön paikallistasolla, lähellä kansalaisia. Esitetty ehdotus noudattaa näiden periaatteiden henkeä, josta syystä kannatan José Albino Silva Penedan johdolla laadittua mietintöä.

– Mietintö: Jean Lambert (A6-0263/2009)

Puhemies. - (FR) Hyvä Siiri Oviir, ette häiritse minua missään muodoin, ja minulla on lisäksi ilo kertoa teille, että olette viimeinen puhuja ja kommentoitte viimeistä käsittelemäämme mietintöä.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Toisinaan on hyvä olla ensimmäinen, mutta joskus on myös hyvä olla viimeinen. Haluan mainita seuraavat seikat. Nykyisessä vakavassa talouskriisissä Euroopan unionin työmarkkinoilla vallitseva todellisuus on, että yhä useampia työntekijöitä irtisanotaan, mikä puolestaan kasvattaa köyhien ja syrjäytyneiden määrää Euroopassa. Tänä päivänä on ehdottoman tärkeää, että myös sosiaalisen osallisuuden politiikkaa ja siihen liittyviä työmarkkinatoimenpiteitä jatketaan yhdennetyn lähestymistavan puitteissa Euroopan talouden elvytys suunnitelman yhteydessä.

Olemme puhuneet paljon joustavuudesta työmarkkinapolitiikassa. On korkea aika puhua myös joustavuudesta sosiaalipolitiikassa. Tarkoitan tällä, että työvoimapolitiikka ja sosiaaliset tukitoimet olisi nivottava yhteen. Nykytilanne edellyttää sitä. Mietinnöllä tuetaan työttömien aktiivista osallistumista, ja äänestin mielelläni mietinnön hyväksymisen puolesta.

Puhemies. - (FR) Hyvä Siiri Oviir, ihailijanne pysyivät pakalla loppuun saakka.

Seuraava istunto alkaa pian, sillä nyt on jo torstai 7. toukokuuta 2009 eli Euroopan parlamentin kuudennen vaalikauden viimeinen työpäivä.

17. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

18. Istunnon päättäminen

(Istunto päätettiin klo 00.20.)